

DIREKTĪVAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2013/36/ES

(2013. gada 26. jūnijs)

par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

(ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs)⁽⁴⁾. Lai uzlabotu to pieejamību, direktīvu 2006/48/EK un 2006/49/EK pielikumu noteikumi būtu jāietver šīs direktīvas un minētās regulas normatīvajā daļā.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Vairākos gadījumos būtiski grozīta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/49/EK (2006. gada 14. jūnijs) par ieguldījumu sabiedrību un kredītiestāžu kapitāla pietiekamību⁽³⁾. Daudzi Direktīvas 2006/48/EK un Direktīvas 2006/49/EK noteikumi ir piemērojami gan kredītiestādēm, gan ieguldījumu brokeru sabiedrībām. Skaidrības labad un lai nodrošinātu minēto noteikumu saskaņotu piemērošanu, tie būtu jāapvieno jaunos tiesību aktos, kas būtu piemērojami kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, proti, šajā direktīvā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā

(2) Šajā direktīvā *inter alia* būtu jāiekļauj noteikumi, kuri reglamentē uzņēmējdarbības atļaušanu, būtiskas līdzdalības iegādi, uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošanu, piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts uzraudzības iestāžu pilnvaras šajā saistībā, kā arī noteikumi, kuri reglamentē sākotnējo kapitālu un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību uzraudzības pārbaudes. Šīs direktīvas galvenais mērķis un priekšmets ir tādu valsts noteikumu koordinēšana, kuri attiecas uz piekļuvi kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbībai, kā arī uz to pārvaldības modalitātēm un to uzraudzības sistēmu. Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK ietvēra arī prudenciālās prasības attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām. Minētās prasības būtu jāparedz Regulā (ES) Nr. 575/2013, kas nosaka vienotas un tieši piemērojamas prudenciālās prasības attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, jo šādas prasības ir cieši saistītas ar finanšu tirgu darbību attiecībā uz vairākiem kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību turētiem aktīviem. Tādēļ šī direktīva būtu jālasa kopā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 un kopā ar minēto regulu tai būtu jāveido tiesiskais regulējums, kas reglamentē banku darbības, kā arī kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību uzraudzības sistēmu un prudenciālos noteikumus.

(3) Regulā (ES) Nr. 575/2013 noteiktās vispārējās prudenciālās prasības papildina ar individuāliem pasākumiem, par ko izlemj kompetentās iestādes, ņemot vērā katrā atsevišķā kredītiestādē un ieguldījumu brokeru sabiedrībā jau uzsāktu uzraudzības pārbaudi. Direktīvā *inter alia* būtu jānosaka šādu uzraudzības pasākumu loks, un kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai izlemt, kuri pasākumi būtu jāisteno. Attiecībā uz šādiem individuāliem pasākumiem, kas saistīti ar likviditāti, kompetentajām iestādēm *inter alia* būtu jāņem vērā principi, kas izklāstīti Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas 2010. gada 27. oktobra Pamatnostādnēs par likviditātes izmaksu un ieguvumu sadalījumu.

⁽¹⁾ OV C 105, 11.4.2012., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 177, 30.6.2006., 201. lpp.

⁽⁴⁾ Sk. šo 1. lpp. OV.

- (4) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK (2004. gada 21. aprīlis), kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem ⁽¹⁾, ļauj ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kuras saņēmušas atļauju no to piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm un kuras ir to pašu kompetento iestāžu uzraudzībā, brīvi veidot filiāles un sniegt pakalpojumus citās dalībvalstīs. Minētā direktīva tādēļ paredz saskaņot noteikumus, kas reglamentē ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības atļaušanu un uzņēmējdarbības veikšanu. Tomēr tā nenosaka ne ieguldījumu brokeru sabiedrību sākotnējā kapitāla lielumu, ne vienotu uzraudzības sistēmu riskiem, kam pakļautas šīs sabiedrības, un tas būtu jānosaka šajā direktīvā.
- (5) Šai direktīvai vajadzētu būt iekšējā tirgus izveides būtiskam instrumentam gan attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan attiecībā uz finanšu pakalpojumu sniegšanas brīvību kredītiestāžu darbības jomā.
- (6) Lai iekšējais tirgus darbotos vienmērīgi, ir vajadzīgas ne vien tiesību normas, bet arī dalībvalstu kompetento iestāžu cieša un regulāra sadarbība, kā arī to piemērotās regulēšanas un uzraudzības prakses konverģences būtiska uzlabošana.
- (7) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ⁽²⁾ izveidoja Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi) ("EBI"). Šajā direktīvā būtu jāņem vērā EBI nozīme un funkcija, kā izklāstīts minētajā regulā, un procedūras, kas jāievēro, uzdodot uzdevumus EBI.
- (8) Ņemot vērā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013 EBI noteikto uzdevumu pieaugumu, Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai vajadzētu nodrošināt atbilstīgu cilvēku un finanšu resursu pieejamību.
- (9) Kā pirmo soli ceļā uz banku savienību vienotajam uzraudzības mehānismam (VUM) būtu jānodrošina, ka Savienības politika attiecībā uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību tiek īstenota konsekventi un iedarbīgi, ka finanšu pakalpojumus reglamentējošo vienoto noteikumu kopumu kredītiestādēm visās attiecīgajās dalībvalstīs piemēro vienādi un ka minētajām kredītiestādēm piemēro augstākās kvalitātes uzraudzību, ko neierobežo citi, neprudenciāli apsvērumi. VUM ir pamats nākamajiem posmiem virzībā uz banku savienību. Tas atspoguļo principu, ka pirms jebkuras kopējo ieviešanas mehānismu ieviešanas krīžu gadījumā būtu jāveic kopējas pārbaudes, lai mazinātu iespējamību, ka būs jāizmanto šādi ieviešanas mehānismi. Eiropadome 2012. gada 14. decembra secinājumos atzīmēja, ka "Komisija 2013. gadā iesniegs priekšlikumu par vienotu neregulējuma mehānismu dalībvalstīm, kas piedalās VUM, priekšlikums abiem likumdevējiem jāizskata prioritārā kārtā ar nolūku to pieņemt pašreizējā parlamenta sasaukuma laikā". Finanšu regulējuma integrāciju varētu turpināt uzlabot, izveidojot vienotu neregulējuma mehānismu, tostarp atbilstīgus un efektīvus atbalsta pasākumus, lai nodrošinātu, ka lēmumi par banku neregulējumu tiek pieņemti ātri, objektīvi un pienācīgi ievērojot visu ieinteresēto personu intereses.
- (10) Uzraudzības uzdevumu uzticēšanai Eiropas Centrālajai bankai (ECB) dažām dalībvalstīm vajadzētu atbilst Eiropas finanšu uzraudzības sistēmai, kas izveidota 2010. gadā, un tās pamatmērķim izstrādāt vienotu noteikumu kopumu un pastiprināt uzraudzības prakses konverģenci visā Savienībā. ECB būtu jāveic tās uzdevumi ievērojot un saskaņā ar visiem attiecīgiem Savienības primārajiem un sekundārajiem tiesību aktiem, Komisijas lēmumiem valsts atbalsta jomās, konkurences noteikumiem, apvienošanās kontroles noteikumiem un vienotajam noteikumu kopumam, kas attiecas uz visām dalībvalstīm. EBI ir uzticēts uzdevums izstrādāt tehnisko standartu projektus un pamatnostādnes, un ieteikumus, lai nodrošinātu uzraudzības konverģenci un uzraudzības rezultātu saskaņotību Savienībā. ECB nevajadzētu veikt minētos uzdevumus, bet būtu jāsteno pilnvaras pieņemt regulas saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 132. pantu saskaņā ar aktiem, ko pieņēmusi Komisija, pamatojoties uz EBI izstrādātajiem projektiem un saskaņā ar pamatnostādņēm un ieteikumiem, kas pieņemti atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantam.
- (11) EBI juridiski saistošā vidūtāja loma ir viena no svarīgākajām sastāvdaļām koordinācijas, uzraudzības saskaņotības un uzraudzības prakses konverģences veicināšanā. EBI starpniecību var sākt vai nu pēc savas iniciatīvas gadījumos, kad tas konkrēti paredzēts, vai, domstarpību gadījumā, pēc vienas vai vairāku tādu kompetento iestāžu pieprasījuma, kas iesaistītas. Lai sekmētu uzraudzības prakses saskaņotību, šai direktīvai un Regulai (ES) Nr. 575/2013 būtu jāpaplašina, to situāciju loks, kurās EBI var pēc savas iniciatīvas uzņemties juridiski saistošo starpnieka lomu. EBI nav tiesību pēc savas iniciatīvas uzņemties starpnieka lomu attiecībā uz filiāļu atzīšanu par nozīmīgām un iestādes specifisko prudenciālo prasību noteikšanu saskaņā ar šo direktīvu. Tomēr, lai minētajās delikātajās jomās veicinātu koordināciju un stiprinātu saskaņotu uzraudzības praksi, kompetentajām iestādēm domstarpību gadījumā vajadzētu būt iespējai procesa agrīnā stadijā izmantot EBI starpniecību. Šādai agrīnai EBI starpniecībai vajadzētu palīdzēt atrisināt domstarpības.

⁽¹⁾ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.

- (12) Lai aizsargātu noguldījumus un radītu vienādus konkurences apstākļus starp kredītiestādēm, kredītiestāžu uzraudzības koordinēšanas pasākumiem būtu jāattiecas uz visām kredītiestādēm. Tomēr būtu atbilstīgi jāņem vērā objektīvās atšķirības to statūtos un mērķos, kā noteikts valsts tiesību aktos.
- (13) Lai nodrošinātu labi funkcionējošu iekšējo tirgu, uzņēmējdarbības veikšanai un kredītiestāžu pārrobežu grupu darbības vadīšanai ir nepieciešama pārredzama, paredzama un saskaņota uzraudzības prakse un lēmumi. Tādēļ EBI būtu jāpastiprina uzraudzības prakses saskaņošana. Uzraudzības procesiem un lēmumiem nevajadzētu traucēt iekšējā tirgus darbību attiecībā uz brīvu kapitāla apriti. Uzraudzības kolēģijām būtu jānodrošina kopīga un saskaņota darba programma, un saskaņoti uzraudzības lēmumi. Piederības dalībvalstu un uzņēmēju dalībvalstu kompetento iestāžu sadarbība būtu jāpastiprina, uzlabojot pārredzamību un informācijas apmaiņu.
- (14) Tādēļ pasākumu piemērošanas jomai vajadzētu būt iespējami plašai, aptverot visas iestādes, kuru darbība ir pieņemta no sabiedrības atmaksājamas naudas līdzekļus vai nu kā noguldījumus, vai kā citādi, piemēram, pastāvīgi emitējot obligācijas un citus līdzīgus vērtspapirus, kā arī piešķirt kredītus savā vārdā. Būtu jāparedz izņēmumi attiecībā uz dažām kredītiestādēm, kam šo direktīvu nepiemēro. Šai direktīvai nevajadzētu ietekmēt tādu attiecīgās valsts tiesību aktu piemērošanu, kuri paredz īpašas papildu atļaujas, kas kredītiestādēm ļauj veikt īpašas darbības vai īpašas operācijas.
- (15) Ir lietderīgi īstenot saskaņošanu, kas ir nepieciešama un pietiekama, lai nodrošinātu atļauju piešķiršanas un prudenciālās uzraudzības sistēmu savstarpēju atzīšanu, padarot iespējamu vienotas visā Savienībā atzītas atļaujas piešķiršanu un piederības dalībvalsts prudenciālās uzraudzības principa piemērošanu.
- (16) Savstarpējas atzīšanas princips un piederības dalībvalsts uzraudzības princips paredz, ka dalībvalstu kompetentām iestādēm būtu jāatsaka atļaujas piešķiršana vai jāatsauc piešķirtā atļauja, ja tādi faktori kā darbības programmas saturs, darbību veikšanas ģeogrāfiskais sadalījums vai faktiskā darbība skaidri norāda, ka kredītiestāde izvēlējusies kādas dalībvalsts tiesību sistēmu, lai izvairītos no stingrākiem standartiem, kas ir spēkā citā dalībvalstī, kuras teritorijā tā plāno veikt vai veic lielāko daļu darbības. Ja šādu skaidru norāžu nav, bet banku grupas sabiedrību kopējo aktīvu lielākā daļa atrodas citā dalībvalstī, kuras kompetentās iestādes veic konsolidēto uzraudzību, tad konsolidētās uzraudzības kompetence būtu jāmaina tikai ar minēto kompetento iestāžu piekrišanu.
- (17) Kompetentajām iestādēm nevajadzētu kādai kredītiestādei piešķirt vai saglabāt atļauju, kad starp minēto kredītiestādi un citām fiziskām vai juridiskām personām ir tāda veida ciešas attiecības, kas liedz efektīvi īstenot to uzraudzības uzdevumus. Kredītiestādēm, kuras jau saņēmušas atļauju, būtu jāpakļaujas kompetento iestāžu prasībām arī attiecībā uz šādām ciešām attiecībām.
- (18) Norāde par to, ka uzraudzības iestādes efektīvi īsteno savus uzraudzības uzdevumus, attiecas uz konsolidēto uzraudzību, kas būtu jāīsteno attiecībā uz kredītiestādi un ieguldījumu brokeru sabiedrību, ja Savienības tiesību akti paredz šāda veida uzraudzību. Šādos gadījumos valsts iestādēm, kam iesniegts atļaujas pieteikums, vajadzētu būt iespējai noteikt valsts iestādes, kuru kompetencē ir veikt šīs kredītiestādes un ieguldījumu brokeru sabiedrības konsolidēto uzraudzību.
- (19) Kredītiestādēm, kam atļaujas piešķirtas to piederības dalībvalstīs, vajadzētu būt tiesībām dažas vai visas to darbību sarakstā, uz kurām attiecas savstarpēja atzīšana, minētās darbības veikt visā Savienībā, dibinot filiāles vai sniedzot pakalpojumus.
- (20) Ir lietderīgi savstarpēju atzīšanu attiecināt uz minētajām darbībām, ko veic finanšu iestādes, kuras ir kredītiestāžu meitasuzņēmumi, ja uz šādiem meitasuzņēmumiem attiecas konsolidētā uzraudzība, ko īsteno attiecībā uz to mātesuzņēmumiem, un tās ievēro noteiktus stingrus nosacījumus.
- (21) Uzņēmējai dalībvalstij no sabiedrībām, kam nav piešķirta kredītiestādes atļauja piederības dalībvalstīs, sakarā ar tiesību veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus īstenošanu un attiecībā uz darbībām, kuras nav minētās to darbību sarakstā, uz kurām attiecas savstarpēja atzīšana, vajadzētu būt iespējai prasīt, lai tiek ievēroti tās normatīvo aktu specifiskie noteikumi, ja, no vienas puses, šādi noteikumi jau nav paredzēti Regulā (ES) Nr. 575/2013, ir saderīgi ar Savienības tiesībām un paredzēti vispārējā labuma aizsardzībai un, no otras puses, ja tādi paši noteikumi neattiecas uz šādām sabiedrībām vai šādām darbībām atbilstīgi to piederības dalībvalsts normatīvajiem aktiem.
- (22) Papildus Regulai (ES) Nr. 575/2013, kas paredz tieši piemērojamas prudenciālas prasības kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka darbības, uz kurām attiecas savstarpējā atzīšana, var veikt bez šķēršļiem tāpat kā piederības dalībvalstī, ar noteikumu, ka tās nav pretrunā noteikumiem, kas sargā vispārējo labumu uzņēmējā dalībvalstī.

- (23) Noteikumiem, kas reglamentē tādu kredītiestāžu filiāles, kuru galvenie biroji ir trešā valstī, visās dalībvalstīs vajadzētu būt vienādiem. Svarīgi paredzēt, ka šādi noteikumi nav labvēlīgāki par noteikumiem, kas attiecas uz citu dalībvalstu kredītiestāžu filiālēm. Savienībai vajadzētu spēt slēgt ar trešām valstīm nolīgumus, kas nodrošinātu to, ka piemēro tādus noteikumus, kuri šādām filiālēm nodrošina vienādus apstākļus visā tās teritorijā. Trešās valstīs atļauju saņēmušu kredītiestāžu filiālēm nevajadzētu būt tiesībām brīvi sniegt pakalpojumus vai brīvi veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kas nav tās, kurās tās veic uzņēmējdarbību.
- (24) Būtu jānoslēdz nolīgumi starp Savienību un trešām valstīm, lai ļautu praktiski īstenot konsolidēto uzraudzību pēc iespējas lielākā ģeogrāfiskā apgabalā.
- (25) Par kredītiestādes finanšu stabilitātes un jo īpaši tās maksāspējas konsolidētu uzraudzību būtu jāatbild tās piederības dalībvalstij. Savienības banku grupu uzraudzība būtu jāveic, cieši sadarbojoties piederības un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.
- (26) Uzņēmēju dalībvalstu kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarām katrā atsevišķā gadījumā veikt tādu darbību pārbaudes uz vietas un inspekcijas, kuras iestāžu filiāles veic to teritorijā, kā arī pieprasīt filiālei informāciju par tās darbību un informāciju statistikas datu apkopšanas, informatīviem vai uzraudzības mērķiem, ja uzņēmēja dalībvalsts to uzskata par vajadzīgu finanšu sistēmas stabilitātes nolūkiem.
- (27) Uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm būtu jāiegūst informācija par to teritorijā īstenotajām darbībām. Uzraudzības pasākumi būtu jāveic piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ja vien uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm nav jāveic piesardzības ārkārtas pasākumi.
- (28) Lai iekšējais banku pakalpojumu tirgus darbotos vienmērīgi, ir vajadzīgas ne vien tiesību normas, bet arī dalībvalstu kompetento iestāžu cieša un regulāra sadarbība, kā arī to piemērotās reglamentācijas un uzraudzības prakses konverģences būtiska uzlabošana. Šajā nolūkā atsevišķu kredītiestāžu problēmu izskatīšanai un savstarpējai informācijas apmaiņai vajadzētu notikt ar EBI starpniecību. Šai savstarpējās informēšanas procedūrai nekādā gadījumā nebūtu jāaizstāj divpusējā sadarbība. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vienmēr vajadzētu būt tiesīgām ārkārtas stāvoklī – gan pēc pašu iniciatīvas, gan pēc piederības dalībvalsts iniciatīvas – pārbaudīt, vai to kredītiestāžu darbība, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, atbilst attiecīgajiem tiesību aktiem un pareiziem administratīvajiem un grāmatvedības organizācijas principiem, kā arī pietiekamai iekšējai kontrolei.
- (29) Ir lietderīgi ļaut savā starpā apmainīties ar informāciju kompetentajām iestādēm un iestādēm vai struktūrām, kuras saskaņā ar savu uzdevumu palīdz nostiprināt finanšu sistēmas stabilitāti. Lai saglabātu nosūtītās informācijas konfidencialitāti, šīs informācijas adresātu sarakstam vajadzētu būt stingri ierobežotam.
- (30) Konkrēta uzvedība, piemēram, krāpšana vai uz iekšējo informāciju balstīta tirdzniecība, var ietekmēt finanšu sistēmas stabilitāti un integritāti. Būtu jāprecizē nosacījumi, saskaņā ar kuriem šādos gadījumos ir atļauta informācijas apmaiņa.
- (31) Ja ir noteikts, ka informāciju var izpaust vienīgi tad, kad to nepārprotami atļāvušas kompetentās iestādes, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesīgām pakļaut atļaujas piešķiršanu stingriem nosacījumiem.
- (32) Būtu jāatļauj informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un centrālajām bankām un citām struktūrām ar līdzīgām funkcijām monetāro iestāžu statusā, un, ja tas attiecīgā gadījumā ir nepieciešams prudenciālās uzraudzības vajadzībām, aizsardzības un neregulējuma nolūkā attiecībā uz finansiālās grūtībās nonākušām iestādēm un ārkārtas situācijās, citām valsts sektora iestādēm un centrālās valdības pārvaldes iestāžu nodaļām, kas atbild par tiesību aktu izstrādi attiecībā uz kredītiestāžu, finanšu iestāžu, ieguldījumu pakalpojumu un apdrošināšanas sabiedrību uzraudzību, un valsts sektora iestādēm, kas atbild par maksājumu sistēmu uzraudzību.
- (33) Nolūkā stiprināt iestāžu prudenciālo uzraudzību un iestāžu klientu aizsardzību, revidentiem vajadzētu būt pienākumam tūlīt informēt kompetentās iestādes, ja viņi, pildot savus uzdevumus, konstatējuši faktus, kas varētu nopietni ietekmēt kādas iestādes finanšu stāvokli vai administratīvo un grāmatvedības organizāciju. Šā paša iemesla dēļ dalībvalstīm būtu arī jāparedz, ka šo pienākumu piemēro visos gadījumos, kad revidents šādus faktus konstatē, pildot savu uzdevumu sabiedrībā, kam ir cieša attiecības ar kādu iestādi. Revidentu pienākums attiecīgos gadījumos darīt zināmus kompetentajām iestādēm tādus faktus un lēmumus par kādu iestādi, kurus tie konstatē, pildot savu uzdevumu kādā nefinanšu sabiedrībā, pats par sevi nedrīkstētu mainīt ne šajā sabiedrībā veicamā uzdevuma būtību, ne to, kā viņiem būtu jāveic savi uzdevumi šajā sabiedrībā.

- (34) Šīs direktīvas un Regulas (ES) Nr. 575/2013 mērķis ir nodrošināt iestāžu maksātspēju. Ja par spīti maksātspējas prasībām tomēr izceļas krīze, ir nepieciešams nodrošināt, ka iestādes pienācīgā veidā var noregulēt, ierobežojot negatīvo ietekmi uz reālo ekonomiku un novēršot nepieciešamību iesaistīt nodokļu maksātājus. Minētajam nolūkam, kamēr nav panākta lielāka koordinācija Savienības līmenī, EBI vajadzētu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010 izvērtēt un koordinēt ierosmes par sanācijas un noregulējuma plāniem, lai minētajā jomā veicinātu konvergenci. EBI vajadzētu būt pilnīgi informētai par sanāksmēm, kas attiecas uz sanācijas un noregulējuma plāniem, pirms tādu sanāksmju organizēšanas, un tai vajadzētu būt tiesīgai piedalīties šādās sanāksmēs. Dažu dalībvalstu valsts iestādes jau ir ieviesušas pienākumus iestādēm un valsts iestādēm sagatavot sanācijas un noregulējuma plānus. Tāpēc ir lietderīgi, pieprasīt iestādēm šajā sakarā sadarboties ar valsts iestādēm. Kad tiek izstrādāts sanācijas vai noregulējuma plāns, EBI saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010 vajadzētu palīdzēt un aktīvi piedalīties efektīvu un saskaņotu sanācijas un noregulējuma plānu izstrādē un koordinēšanā. Prioritāte būtu jāpiešķir plāniem, kas aptver sistēmiski nozīmīgas iestādes.
- (35) Lai nodrošinātu, ka iestādes, personas, kas faktiski kontrolē iestādes uzņēmējdarbību, un iestāžu vadības struktūru locekļi pilda pienākumus, kuri izriet no šīs direktīvas un no Regulas (ES) Nr. 575/2013, un lai nodrošinātu vienādus apstākļus visā Savienībā, dalībvalstīm būtu jānosaka iedarbīgi, samērīgi un atturoši administratīvie sodi un citi administratīvie pasākumi. Tāpēc administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem, ko nosaka dalībvalstis, būtu jāatbilst konkrētām pamatprasībām attiecībā uz adresātiem, kritērijiem, kas ņemami vērā to piemērošanā, publicēšanā, galvenajām sankciju noteikšanas pilnvarām un administratīvo naudas sodu līmeņiem.
- (36) It sevišķi kompetentajām iestādēm vajadzētu būt tiesīgām noteikt pietiekami lielus administratīvos naudas sodus, kas atsvērtu paredzamos ieguvumus un spētu atturēt no pienākumu nepildīšanas pat lielākās iestādes un to vadītājus.
- (37) Lai nodrošinātu administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu konsekventu piemērošanu visās dalībvalstīs, nosakot administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu veidu un administratīvo naudas sodu līmeni, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus.
- (38) Lai nodrošinātu administratīvo sodu atturošu ietekmi, tie parasti būtu jāpublicē, izņemot konkrētos, precīzi noteiktos apstākļos.
- (39) Lai novērtētu vadības struktūras direktoru un locekļu labo reputāciju, ir vajadzīga efektīva informācijas apmaiņas sistēma, kurā EBI, ievērojot dienesta slepenību un datu aizsardzības prasības, vajadzētu būt tiesīgai uzturēt centrālu datubāzi, kurā būtu sīkāk izklāstīti administratīvie sodi vai citi administratīvie pasākumi, tostarp jebkādas to pārsūdzības, un šī datubāze būtu pieejama vienīgi kompetentajām iestādēm. Jebkurā gadījumā, ar informāciju par spriedumiem krimināllietās vajadzētu apmainīties saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2009/315/TI⁽¹⁾ un Lēmumu 2009/316/TI⁽²⁾, kā tie transponēti valsts tiesību aktos, un saskaņā ar citiem attiecīgajiem valsts tiesību aktu noteikumiem.
- (40) Lai atklātu iespējamus to valsts noteikumu pārkāpumus, ar kuriem transponē šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt nepieciešamajām izmeklēšanas pilnvarām un būtu jāizveido efektīvi mehānismi, kas mudinātu ziņot par iespējamajiem vai faktiskiem pārkāpumiem. Minētajiem mehānismiem nebūtu jāskar apsūdzētā tiesības uz aizstāvību.
- (41) Šai direktīvai būtu jāparedz administratīvi sodi un citi administratīvi pasākumi, lai nodrošinātu iespējami lielāku darbības tvērumu attiecībā uz pārkāpumu, un lai palīdzētu novērst turpmākus pārkāpumus, neatkarīgi no tā, vai valsts tiesību aktos tie kvalificēti kā administratīvs sods vai kā cits administratīvs pasākums. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt citas papildus sankcijas un augstākus administratīvo naudas sodu līmeņus, nekā ir paredzēts šajā direktīvā.
- (42) Šai direktīvai nebūtu jāskar nekādi dalībvalstu tiesību noteikumi saistībā ar kriminālsodiem.
- (43) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību rīcībā ir iekšējais kapitāls, kas pēc kvantitātes, kvalitātes un sadales ir piemērots riskiem, kuriem tās ir pakļautas vai varētu tikt pakļautas. Tāpēc dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kredītiestādes un ieguldījumu brokeru sabiedrības izstrādā stratēģijas un procesus to iekšējā kapitāla pietiekamības novērtēšanai un uzturēšanai.

(1) Padomes Pamatlēmums 2009/315/TI (2009. gada 26. februāris) par organizatoriskiem pasākumiem un saturu no sodāmības reģistra iegūtas informācijas apmaiņai starp dalībvalstīm (OV L 93, 7.4.2009., 23. lpp.).

(2) Padomes Lēmums 2009/316/TI (2009. gada 6. aprīlis) par Eiropas Sodāmības reģistru informācijas sistēmas (ECRIS) izveidi, piemērojot Pamatlēmuma 2009/315/TI 11. pantu (OV L 93, 7.4.2009., 33. lpp.).

- (44) Kompetentajām iestādēm būtu jāuztic atbildība par to, lai iestādēs būtu laba darba organizācija un pietiekams pašu kapitāls, ņemot vērā riskus, kuriem iestādes ir pakļautas vai varētu tikt pakļautas.
- (45) Nolikā nodrošināt, ka iestādes, kas darbojas vairākās dalībvalstīs, netiek nesamērīgi apgrūtinātas tāpēc, ka atsevišķas dalībvalsts kompetentās iestādes turpina pildīt savus atļauju piešķiršanas un uzraudzības pienākumus, svarīgi ir būtiski uzlabot kompetento iestāžu sadarbību. EBI būtu jāatvieglo un jāveicina šāda sadarbība.
- (46) Lai nodrošinātu vispusīgu tirgus disciplīnu visā Savienībā, kompetentajām iestādēm ir lietderīgi publicēt informāciju par kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darījumdarbības īstenošanu. Šādai informācijai vajadzētu būt pietiekamai, lai varētu salīdzināt dalībvalstu dažādo kompetento iestāžu pieņemtās pieejas un papildināt Regulā (ES) Nr. 575/2013 noteiktās prasības attiecībā uz tehniskas informācijas izpaušanu, ko īsteno iestādes.
- (47) Konsolidēta iestāžu uzraudzība ir vērsta uz iestāžu noguldītāju un ieguldītāju interešu aizsardzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu. Lai konsolidētā uzraudzība būtu efektīva, tā būtu jāpiemēro visām banku grupām, arī tām, kuru mātesuzņēmumi nav kredītiestādes un ieguldījumu brokeru sabiedrības. Dalībvalstīm būtu jānodrošina kompetentajām iestādēm nepieciešamie juridiskie instrumenti, lai tās varētu veikt šādu uzraudzību.
- (48) Attiecībā uz grupām ar diversificētu darbību, kurās mātesuzņēmumi kontrolē vismaz vienu meitasuzņēmumu, kompetentajām iestādēm būtu jāspēj izvērtēt katras šādas grupā ietilpstošas kredītiestādes un ieguldījumu brokeru sabiedrības finanšu stāvokli. Kompetentajām iestādēm vismaz vajadzētu būt līdzekļiem, lai no visām grupas sabiedrībām iegūtu informāciju, kas vajadzīga šo iestāžu funkciju veikšanai. Būtu jāizveido sadarbība starp iestādēm, kuras ir atbildīgas par dažādu finanšu sektoru uzraudzību, attiecībā uz sabiedrību grupām, kas veic dažādas finanšu darbības.
- (49) Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām atteikt vai anulēt kredītiestādes atļauju gadījumos, kad tās uzskata, ka atsevišķas grupas struktūras ir nepiemērotas banku darbības veikšanai tāpēc, ka šādas struktūras nevar efektīvi uzraudzīt. Šajā sakarā, lai nodrošinātu kredītiestāžu pārdomātu un piesardzīgu vadību, kompetentajām iestādēm būtu jāpiešķir nepieciešamās pilnvaras. Lai nodrošinātu ilgtspējīgu un daudzveidīgu Savienības banku pakalpojumu kultūru, kura pirmām kārtām kalpo Savienības iedzīvotāju interesēm, būtu jāveicina maza apmēra banku darbības, tādas kā kredītapvienību un kooperatīvo banku darbības.
- (50) Kompetento iestāžu pilnvarojumā pienācīgā veidā būtu jāpievērš uzmanība Savienības aspektam. Tādēļ kompetentajām iestādēm būtu pienācīgi jāapsver savu pieņemto lēmumu ietekme ne tikai uz savas dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti, bet arī uz visu pārējo attiecīgo dalībvalstu finanšu sistēmas stabilitāti. Ja tas paredzēts attiecīgās valsts tiesību aktos, šim principam būtu jāveicina finanšu stabilitāte Savienībā un tam nevajadzētu kompetentajām iestādēm uzlikt juridisku pienākumu sasniegt konkrētu rezultātu.
- (51) Finanšu krīze parādīja saikni starp banku sektoru un "ēnu banku darbībām". Nelielā apmērā ēnu banku darbības palīdz nošķirt risku no banku sektora, un līdz ar to tā nerada iespējamu negatīvu ietekmi uz nodokļu maksātājiem un sistēmisku ietekmi. Tomēr – lai nodrošinātu finanšu sistēmas stabilitāti, ir nepieciešama labāka izpratne par ēnu banku darbībām un to saikni ar finanšu sektora sabiedrībām, stingrāks regulējums pārredzamības nodrošināšanai, sistēmiskā riska mazināšana un jebkādas nepareizas prakses izskaušana. Daļu no tā var nodrošināt iestāžu papildu pārskati, tomēr ir nepieciešams arī īpašs jauns regulējums.
- (52) Lai atgūtu Savienības iedzīvotāju uzticību finanšu sektoram, ļoti svarīga ir lielāka pārredzamība attiecībā uz iestāžu darbību un jo īpaši attiecībā uz gūto peļņu, samaksājamiem nodokļiem un saņemtajām subsīdijām. Tādēļ obligātu pārskatu sniegšanu minētajā jomā var uzskatīt par svarīgu sastāvdaļu iestāžu korporatīvajā atbildībā pret ieinteresētajām personām un sabiedrību.
- (53) Vairāku iestāžu korporatīvās pārvaldības nepilnības ir veicinājušas pārmērīgu un nepārdomātu riska uzņemšanos banku nozarē, kas ir novedusi pie atsevišķu iestāžu maksātnespējas un sistēmiskām problēmām dalībvalstu un pasaules mērogā. Ļoti vispārīgās tiesību aktu normas par iestāžu pārvaldību un korporatīvās pārvaldības sistēmas būtiskas daļas nesaistošais raksturs, kas pamatojas galvenokārt uz brīvprātīgi piemērojamiem rīcības kodeksiem, pietiekami neveicināja iestāžu pareizas korporatīvās pārvaldības prakses efektīvu īstenošanu. Dažos gadījumos efektīvu kontroles un līdzsvara pasākumu trūkums iestādēs radīja pārvaldības lēmumu pieņemšanas efektīvas pārraudzības trūkumu, kas sekmēja īstermiņa un pārmērīgi riskantas pārvaldības stratēģijas. Kompetento iestāžu neskaidrā loma iestāžu korporatīvās pārvaldības sistēmu pārraudzīšanā neļāva veikt pietiekamu iekšējās pārvaldības procesu efektivitātes uzraudzību.

- (54) Lai novērstu kaitīgo ietekmi, ko var radīt nepilnīgi izstrādāti korporatīvās pārvaldības kārtība attiecībā uz pareizu riska pārvaldību, dalībvalstīm būtu jāievieš principi un standarti, lai nodrošinātu, ka vadības struktūras veic efektīvu pārraudzību, veicinātu pareizu riska kultūru visos iestāžu līmeņos un ļautu kompetentajām iestādēm uzraudzīt iekšējās pārvaldības kārtības piemērotību. Minētie principi un standarti būtu jāpiemēro, ņemot vērā kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību darbības veidu, mērogu un sarežģītību. Dalībvalstīm būtu jāspēj piemērot korporatīvās pārvaldības principus un standartus papildus tiem, kas prasīti šajā direktīvā.
- (55) Dalībvalstīs tiek izmantotas dažādas pārvaldības struktūras. Pārsvārā tiek izmantotas viēnlīmeņa vai divlīmeņu pārvaldes struktūras. Ar šajā direktīvā izmantotajām definīcijām ir paredzēts ietvert visas pastāvošās struktūras, nedodot priekšroku kādai atsevišķai struktūrai. Definīcijas ir vienīgi funkcionālas, lai paredzētu noteikumus ar mērķi panākt konkrētu rezultātu neatkarīgi no valsts uzņēmējdarbības tiesībām, ko kādai iestādei piemēro katrā dalībvalstī. Tādēļ minētajām definīcijām nebūtu jāietekmē kompetenču vispārējo piešķiršanu saskaņā ar valsts uzņēmējdarbības tiesībām.
- (56) Ar jēdzienu "vadības struktūra" būtu jāsaprot struktūra, kas veic izpildes un uzraudzības funkcijas. Vadības struktūru pilnvaras un uzbuve katrā dalībvalstī ir atšķirīgas. Dalībvalstīs, kurās vadības struktūrai ir tikai viens līmenis, vadības un uzraudzības uzdevumus parasti veic viena struktūra. Dalībvalstīs ar divlīmeņu sistēmu uzraudzības funkciju veic atsevišķa uzraudzības padome, kurai nav izpildfunkciju, savukārt izpildfunkciju veic atsevišķa valde, kura atbild par sabiedrības ikdienas vadību. Līdz ar to dažādām vadības struktūras vienībām tiek uzticēti atšķirīgi uzdevumi.
- (57) To vadības struktūras locekļu uzdevumiem, kuriem iestādē nav izpildfunkciju, vajadzētu ietvert iestādes stratēģijas konstruktīvu vērtēšanu, tādējādi veicinot tās attīstību, rūpīgu sekošanu tam, kā vadība sasniedz saskaņotos mērķus, pārliecināšanos, ka finanšu informācija ir pareiza un ka finanšu kontroles mehānismi un riska pārvaldības sistēmas ir stabilas un aizsardzību nodrošinošas, iestādes atalgojuma politikas izstrādes un īstenošanas rūpīgu izvērtēšanu, kā arī objektīvu viedokļu sniegšanu par resursiem, personāla iecelšanu un rīcības noteikumiem.
- (58) Lai efektīvi pārraudzītu vadības pasākumus un lēmumus, iestādes vadības struktūrai būtu jāvelta pietiekami ilgs laiks, lai tā varētu veikt savas funkcijas un spētu izprast iestādes uzņēmējdarbību, tās galvenos riskus, kā arī uzņēmējdarbības un riska stratēģijas nozīmi. Savienojot pārāk daudzus vadošos amatus, vadības struktūras loceklim nebūtu iespējams veltīt pietiekamu laiku minēto pārraudzības uzdevumu veikšanai. Tāpēc būtu jāierobežo iestādes vadības struktūras locekļa vadošo amatu skaits, ko tas vienlaicīgi var ieņemt dažādās vienībās. Tomēr šāda ierobežojuma piemērošanā nebūtu jāņem vērā vadošie amati organizācijās, kam nav galvenokārt komerciāli mērķi, piemēram, bezpeļņas vai labdarības organizācijas.
- (59) Ieceļot vadības struktūras locekļus, iestādes akcionāriem vai dalībniekiem būtu jāapsver, vai kandidātiem ir zināšanas, kvalifikācijas un prasmes, kas vajadzīgas, lai uzturētu pienācīgu un piesardzīgu iestādes pārvaldību. Minētie principi būtu jāpiemēro, un tiem būtu jāizpaužas pārredzamās un atklātās iecelšanas procedūrās attiecībā uz vadības struktūras locekļiem.
- (60) To, ka vadības struktūras pietiekami neuzrauga vadības lēmumus, var daļēji skaidrot ar grupas domāšanas tendenci. Šo tendenci *inter alia* izraisa tas, ka vadības struktūru sastāvā trūkst daudzveidības. Tāpēc, lai sekmētu neatkarīgus viedokļus un lēmumu kritisku apstrīdēšanu, pārstāvjiem iestāžu vadības struktūrās vajadzētu būt pietiekami dažādiem tādā ziņā kā vecums, dzimums, ģeogrāfiskā izcelsme un izglītība un profesionālā kvalifikācija, lai būtu pārstāvēti dažādi uzskati un pieredze. Lai nodrošinātu sabiedrības atbilstošu atspoguļojumu, īpaši liela nozīme ir dzimumu līdzsvaram. Konkrēti, iestādēm, kas neatbilst pārstāvības sliekšnim, kurš noteikts nepietiekami pārstāvētajam dzimumam, būtu prioritārā kārtā atbilstoši jārikojas. Par daudzveidību veicinošu faktoru varētu uzskatīt arī iestādes darba ņēmēju pārstāvību vadības struktūrās, nodrošinot būtisku papildu dimensiju un patiesas zināšanas par iestāžu iekšējo darbību. Daudzveidīgākas vadības struktūras varētu efektīvāk pārraudzīt vadību un tādējādi veicināt iestāžu riska pārraudzības un noturības uzlabošanu. Tāpēc daudzveidībai vajadzētu būt vienam no vadības struktūru veidošanas kritērijiem. Daudzveidībai vajadzētu daudz plašāk pievērsties arī iestāžu politikā attiecībā uz pieņemšanu darbā. Šādai politikai vajadzētu, piemēram, mudināt iestādes izraudzīties kandidātus no iepriekšējās atlases sarakstiem, kuros ir iekļauti abi dzimumi.
- (61) Lai uzlabotu atbilstību tiesību aktiem un korporatīvo pārvaldību, dalībvalstīm būtu jāizveido efektīvi un uzticami mehānismi, kas veicinātu ziņošanu kompetentajām iestādēm par tādu valsts noteikumu iespējamiem un esošajiem pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013. Darba ņēmēji, kas ziņo par pārkāpumiem, kuri izdarīti to iestādēs, būtu pilnīgi jāaizsargā.

- (62) Atalgojuma politika, kas veicina pārmērīga riska uzņemšanu, var kaitēt pareizai un efektīvai kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību riska pārvaldībai. G20 valstis apņēmas īstenot Finanšu stabilitātes padomes (FSP) pareizas atalgojuma prakses principus un īstenošanas standartus, kas novērš nepilnīgi izstrādāto atalgojuma shēmu varbūtējo kaitīgo ietekmi uz pareizu riska pārvaldību un kontroli pār risku, ko uzņemas fiziskas personas. Šīs direktīvas mērķis ir īstenot starptautiskus principus un standartus Savienības līmenī, uzliekot kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām skaidri noteiktu pienākumu izveidot un uzturēt tādu atalgojuma politiku un praksi, kas atbilst efektīvas riska pārvaldības principiem, tām personāla kategorijām, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību riska profilu.
- (63) Lai nodrošinātu, ka iestādēs ir pareiza atalgojuma politika, ir lietderīgi noteikt skaidrus pārvaldības un atalgojuma politikas struktūras principus. Jo īpaši atalgojuma politika būtu jāpielāgo kredītiestādes un ieguldījumu brokeru sabiedrības gatavībai uzņemt risku, vērtībām un ilgtermiņa interesēm. Šajā nolūkā uz izpildi balstītā atalgojuma komponenta novērtējums būtu jābalsta uz ilgtermiņa rezultātiem, un tajā būtu jāņem vērā ar šiem rezultātiem saistītais pašreizējais un nākotnes risks.
- (64) Apsverot mainīga atalgojuma politiku, būtu jāievēro atšķirība starp fiksētu atalgojumu, kas aptver maksājumus, proporcionālas un regulāras pensiju iemaksas vai piemaksas (ja attiecībā uz šādām piemaksām neņem vērā nekādus no izpildījuma kritērijus), no vienas puses, un mainīgu atalgojumu, kas aptver papildu maksājumus, vai piemaksas atkarībā no izpildījuma vai – izņēmuma apstākļos – citas līgumiskus elementus, izņemot tās, kas ir daļa no ierastām nodarbinātības paketēm (piemēram, veselības aprūpe, bērnu aprūpes iestādes vai proporcionālas regulāras pensiju iemaksas) no otras puses. Būtu jāietver gan monetāri, gan nemonetāri labumi.
- (65) Jebkurā gadījumā, lai izvairītos no pārmērīga riska, būtu jānosaka maksimālā proporcija starp kopējās atalgojuma summas nemainīgo un mainīgo daļu. Šajā sakarā ir lietderīgi noteiktu lomu paredzēt iestāžu akcionāriem, īpašniekiem vai dalībniekiem. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt stingrākas prasības par attiecību starp kopējās atalgojuma summas nemainīgo un mainīgo daļu. Lai veicinātu to, ka par mainīgā atalgojuma komponentu izmanto kapitāla vai parāda instrumentus, kas ir maksājami ilgtermiņa atlikšanas kārtībā, dalībvalstīm ar noteiktiem ierobežojumiem vajadzētu būt iespējai ļaut iestādēm piemērot nosacītu diskonta likmi, kad tās aprēķina šādu instrumentu vērtību nolūkā piemērot maksimālo proporciju. Tomēr dalībvalstīm nevajadzētu būt pienākumam šādu iespēju nodrošināt, vai arī tām vajadzētu būt iespējai paredzēt, ka tā piemērojama zemākam kopējā mainīgā atalgojuma maksimālajam procentuālajam lielumam, nekā noteikts šajā direktīvā. Lai nodrošinātu saskaņotu un konsekventu pieeju, kas garantē vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā iekšējā tirgū, EBI vajadzētu sniegt atbilstošas norādes par piemērojamo nosacīto diskonta likmi, kas jāizmanto.
- (66) Lai nodrošinātu atalgojuma politikas struktūras integrāciju iestādes riska pārvaldībā, vadības struktūrai būtu jāpieņem un regulāri jāpārskata piemērojamā atalgojuma politika. Šīs direktīvas atalgojuma noteikumiem būtu samērīgi jāatspoguļo atšķirības starp dažāda veida iestādēm atbilstoši to lielumam, iekšējai organizācijai, ņemot vērā to darbības veidu, mērogu un sarežģītību. Jo īpaši dažiem ieguldījumu brokeru sabiedrību veidiem nebūtu samērīgi pieprasīt ievērot visus minētos principus.
- (67) Lai aizsargātu un sekmētu finanšu stabilitāti Savienībā un lai novērstu jebkādu iespējamu izvairīšanos no šajā direktīvā noteiktajām prasībām, kompetentajām iestādēm iestāžu atbilstība atalgojuma principiem un noteikumiem būtu jānodrošina konsolidētā veidā, tas ir, grupas, mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu līmeņos, tostarp filiālēs un meitasuzņēmumos, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs.
- (68) Nepilnīgi izstrādāta atalgojuma politika un stimulu shēmas var nepieļautami paaugstināt kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību risku, tādēļ tās nekavējoties būtu jāuzlabo un, ja nepieciešams, būtu jāveic atbilstīgi koriģējoši pasākumi. Tādēļ ir lietderīgi nodrošināt, ka kompetentās iestādes ir pilnvarotas attiecīgajām iestādēm piemērot kvalitatīvus vai kvantitatīvus pasākumus, kuru mērķis ir risināt uzraudzības pārbaudē konstatētās problēmas atalgojuma politikas jomā.
- (69) Atalgojuma noteikumiem nebūtu jāskar LESD 153. panta 5. punktā garantēto pamattiesību pilnīga ievērošana, vispārējie valsts līgumu un darba tiesību principi, Savienības un valsts tiesību akti par akcionāru tiesībām un līdzdalību un attiecīgās iestādes vadības struktūru vispārējo atbildību, un attiecīgā gadījumā sociālo partneru tiesības slēgt un īstenot koplīgumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem un tradīcijām.

- (70) Kredītriska un tirgus riska pašu kapitāla prasībām būtu jāpamatojas uz kredītreitingiem, ko izsniedz kredītreitingu aģentūras, kā tās definētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1060/2009 (2009. gada 16. septembris) par kredītreitingu aģentūrām⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā („ārējiem kredītreitingiem”) tikai tiktāl, cik tas vajadzīgs. Tādēļ, ja kredītrisks ir būtisks, iestādēm parasti būtu jācenšas izmantot pieejas, kas balstītas uz iekšējiem reitingiem, vai iekšējos modeļus. Tomēr standartizētās pieejas, kuras ļauj uz ārējiem kredītreitingiem, varētu izmantot tad, ja kredītrisks nav tik būtisks, un tas parasti attiecas uz gadījumiem, kad iesaistītas ne pārāk sarežģītas iestādes, nebūtiska riska darījumu kategorijas, vai situācijām, kurās iekšējo pieeju izmantošana būtu pārāk apgrūtināša.
- (71) Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK ir viens no pilāriem, uz kuriem balstījās pārņēmējā paļaušanās uz ārējiem kredītreitingiem. Šajā direktīvā būtu jāņem vērā G20 sanāksmju secinājumi un FSP principi attiecībā uz paļaušanās uz ārējiem kredītreitingiem samazināšanu. Tādēļ pat pašu kapitāla prasību aprēķināšanā iestādes būtu jānodrošina izmantot iekšējos reitingus, nevis ārējos kredītreitingus.
- (72) Būtu jāsamazina pārņēmējā paļaušanās uz ārējiem kredītreitingiem un pakāpeniski jānovērš visas to izmantošanas automātiskās sekas. Tādēļ iestādēm būtu jāuzliek par pienākumu ieviest pienācīgus kredītu piešķiršanas kritērijus un noteikt ar kredītiem saistīto lēmumu pieņemšanas procedūras. Iestādēm vajadzētu būt iespējai minētajās procedūrās kā vienu no vairākiem faktoriem izmantot ārējos kredītreitingus, taču tām nevajadzētu paļauties vienīgi uz tiem vai paļauties uz tiem mehāniski.
- (73) Kredītreitingu aģentūras atzīšanai par ārējo kredītu novērtēšanas institūciju (ĀKNI) nevajadzētu vēl vairāk ierobežot piekļuvi tirgum, kurā jau dominē trīs uzņēmumi. EBI, dalībvalstu centrālajām bankām un ECB, nepadarot šo procesu vieglāku vai nepazeminot prasības, būtu jānodrošina, ka vairāk kredītreitingu aģentūru tiek atzītas par ĀKNI, lai atvērtu tirgu citiem uzņēmumiem.
- (74) Ņemot vērā to, cik plašs ir to pieeju klāsts, kuras piemēro iestādes, kas izmanto iekšējo modeļu pieejas, ir svarīgi, ka kompetentajām iestādēm un EBI ir skaidrs priekšstats par riska svērto aktīvu vērtību diapazonu un pašu kapitāla prasībām, kas izriet no līdzīgiem riska darījumiem saskaņā ar šādām pieejām. Lai to panāktu, iestādēm vajadzētu būt pienākumam sniegt kompetentajām iestādēm to iekšējo modeļu rezultātus, kurus piemēro EBI izstrādātiem etalona portfeļiem, kas aptver plašu riska darījumu klāstu. Pamatojoties uz saņemto informāciju, kompetentajām iestādēm vajadzētu veikt atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka vienu un to pašu risku darījumu rezultātu līdzības vai atšķirības ir pamatotas no pastāvošo risku viedokļa. Vispārīgāk runājot, kompetentajām iestādēm un EBI vajadzētu nodrošināt, ka, izvēloties starp iekšējā modeļa pieeju un standartizētu pieeju, netiek nepietiekami aprēķinātas pašu kapitāla prasības. Lai arī pašu kapitāla prasības operacionālajam riskam ir grūtāk lokalizēt atsevišķo riska darījumu līmenī un tāpēc ir piemēroti izslēgt šo risku kategoriju no kritēriju noteikšanas procesa, kompetentajām iestādēm tomēr vajadzētu sekot attīstībai iekšējo modeļu pieejās operacionālajam riskam, lai uzraudzītu izmantoto prakšu klāstu un uzlabotu uzraudzības pieejas.
- (75) Būtu jāveicina uz attiecībām balstītas kredīšanas attīstība, kad uzticamības pārbaudes un riska novērtējuma kvalitātes uzlabošanas nolūkā izmanto ilgstošu biznesa attiecību ar klientiem laikā rūpīgi ievāktu informāciju, nevis tāda kredīšana, kas balstās tikai uz standartizētu informāciju un kredītreitingiem.
- (76) Attiecībā uz likviditātes uzraudzību atbildība būtu jāuzņemas piederības dalībvalstij, tiklīdz kļūs piemērojami detalizēti likviditātes seguma prasību kritēriji. Tādēļ, lai ieviestu uzraudzību, ko īsteno piederības dalībvalsts, līdz tam šajā nozarē būtu jāveic uzraudzības koordinēšana. Lai nodrošinātu efektīvu uzraudzību, piederības valsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām valsts iestādēm būtu jāturpina sadarboties likviditātes jomā.
- (77) Ja grupā vienas iestādes likvidi aktīvi spriedzes apstākļos atbildīs cita grupas locekļa likviditātes vajadzībām, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai atbrīvot iestādi no likviditātes seguma prasībām un tā vietā piemērot konsolidētas prasības.
- (78) Pasākumiem, kas īstenoti, pamatojoties uz šo direktīvu, nebūtu jāskar pasākumi, kas īstenoti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/24/EK (2001. gada 4. aprīlis) par kredītiestāžu reorganizāciju un likvidāciju⁽²⁾. Uzraudzības pasākumiem nebūtu jāizraisa diskriminācija dažādu dalībvalstu kreditoru starpā.
- (79) Ņemot vērā finanšu krīzi un procikliskos mehānismus, kas veicināja krīzes rašanos un saasināja tās sekas, FSP, Bāzeles Banku uzraudzības komiteja (BCBS) un G-20 valstis izdeva ieteikumus, lai mazinātu finanšu regulējuma procikliskās sekas. BCBS 2010. gada decembrī izdeva jaunus globālus normatīvos standartus par banku kapitāla pietiekamību (noteikumi 'Bāzele III'), starp tiem arī noteikumus, kas paredz pienākumu uzturēt kapitāla saglabāšanas rezerves un precikliskās kapitāla rezerves.

⁽¹⁾ OV L 302, 17.11.2009., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 125, 5.5.2001., 15. lpp.

- (80) Tāpēc ir lietderīgi prasīt kredītiestādēm un attiecīgajām ieguldījumu brokeru sabiedrībām papildus citām pašu kapitāla prasībām uzturēt kapitāla saglabāšanas rezerves un pretcikliskās kapitāla rezerves, lai nodrošinātu, ka tās ekonomiskās izaugsmes laikā uzkrāj pietiekamu kapitāla bāzi, lai varētu absorbēt zaudējumus spriedzes laikā. Pretcikliskās kapitāla rezerves būtu jāizveido, kad tiktu atzīts, ka kredītu un citu tādu kategoriju aktīvu kopīgais pieaugums, kuriem ir būtiska ietekme uz šādu kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību riska profilu, ir saistīts ar sistēmas mēroga riska palielināšanos, un tās izmantotu spriedzes periodos.
- (81) Lai nodrošinātu, ka pretcikliskās kapitāla rezerves pienācīgi atspoguļo pārmērīga kredītu pieauguma risku banku nozarē, kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām būtu jāaprēķina savai iestādei piemērotas rezerves, kuras atbilst to pretciklisko rezervju normas svērtajam vidējam rādītājam, ko piemēro valstīs, kurās šai iestādei ir kredītriska darījumi. Tādēļ katrai dalībvalstij būtu jāieceļ valsts iestāde, kas būtu atbildīga par to, lai reizi ceturksnī noteiktu pretciklisko rezervju normu šajā dalībvalstī veiktajiem riska darījumiem. Nosakot minēto rezervju normu, būtu jāņem vērā kredītu līmeņa pieaugums un kredīta attiecība pret IKP attiecīgajā dalībvalstī, kā arī visi citi mainīgie rādītāji, kas saistīti ar finanšu sistēmas stabilitātes apdraudējumu.
- (82) Lai veicinātu starptautisku konsekvensi saistībā ar pretciklisko rezervju normu noteikšanu, BCBS ir izstrādājusi metodiku, pamatojoties uz attiecību starp kredītu un IKP. Tā būtu jāizmanto kā kopīgs sākumpunkts attiecīgo valsts iestāžu lēmumiem par rezervju normām, bet tai nebūtu jāizraisa rezervju automātiska noteikšana vai jāparedz saistības norīkotajai iestādei. Rezervju normai būtu saprotami jāatspoguļo kredītu cikls un riski, kas saistīti ar pārmērīgu kredītu pieaugumu dalībvalstī, un būtu pienācīgi jāņem vērā attiecīgās valsts ekonomikas iezīmes.
- (83) Svarīgs elements, lai nodrošinātu to, ka kredītiestādes un ieguldījumu brokeru sabiedrības atjauno savus kapitāla līmeņus, darbojoties kapitāla rezervju robežās, ir mainīgā atalgojuma ierobežojumi. Kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām jau piemēro principu, ka piemaksām un diskrecionāriem mainīgā atalgojuma maksājumiem tiem darba ņēmējiem, kuru profesionālajai darbībai ir būtiska ietekme uz iestādes riska profilu, jābūt ilgtspējīgiem, ņemot vērā iestādes finansiālo situāciju. Lai nodrošinātu, ka iestāde laikus atjauno savu pašu kapitāla līmeni, ir lietderīgi saskaņot mainīgā atalgojuma un diskrecionāro pensijas pabalstu maksājumus ar iestādes peļņas situāciju jebkurā laikposmā, kad nav ievērota apvienoto rezervju prasība, ņemot vērā iestādes stāvokli ilgtermiņā.
- (84) Iestādēm būtu jānovērš un jākontrolē visi koncentrācijas riski, izmantojot rakstisku kārtību un procedūras. Ievērojot publiskā sektora riska darījumu būtību, koncentrācijas risku kontrolēšana ir efektīvāka nekā minēto riska darījumu riska svēršana, ņemot vērā to apjomu un grūtības pašu kapitāla prasību kalibrēšanā. Atbilstošā brīdī Komisijai būtu jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par jebkādam vēlamām izmaiņām koncentrācijas riska prudenciālajā režīmā.
- (85) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai uzlikt par pienākumu konkrētām iestādēm papildus kapitāla saglabāšanas rezervēm un pretcikliskajām kapitāla rezervēm uzturēt sistēmiskā riska rezerves, lai novērstu un mazinātu ilgtermiņa necikliskus sistēmiskus vai makroprudenciālus riskus, uz kuriem neattiecas Regula (ES) Nr. 575/2013, ja pastāv finanšu sistēmas darbības traucējumu risks, kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz finanšu sistēmu un reālo ekonomiku konkrētā dalībvalstī. Sistēmiskā riska rezervju norma būtu jāpiemēro visām iestādēm vai vienai vai vairākām minēto iestāžu apakšgrupām, ja iestādes savos uzņēmējdarbības darījumos uzrāda līdzīgus riska profilus.
- (86) Lai nodrošinātu konsekventu makrouzraudzības pārraudzību Savienībā, Eiropas Sistēmisko risku kolēģijai (ESRK) ir lietderīgi izstrādāt principus, kas ir pielāgoti Savienības ekonomikai, un ESRK vajadzētu būt atbildīgai par to piemērošanas uzraudzību. Šai direktīvai nevajadzētu kavēt ESRK īstenot jebkādu rīcību, ko tā uzskata par vajadzīgu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1092/2010 (2010. gada 24. novembris) par Eiropas Savienības finanšu sistēmas makrouzraudzību un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas izveidošanu ⁽¹⁾.
- (87) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai atzīt sistēmiskā riska rezervju normu, ko noteikusi cita dalībvalsts, un piemērot minēto rezervju normu iekšzemē atļauju saņēmušām iestādēm attiecībā uz riska darījumiem dalībvalstī, kura nosaka rezerves normu. Dalībvalstij, kura nosaka rezerves normu, vajadzētu būt iespējai arī lūgt ESRK izdot tādu ieteikumu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantā, kas adresēts vienai vai vairākām dalībvalstīm, kuras spēj atzīt sistēmiskā riska rezerves normu, un kurā tām ieteikts šādi rīkoties. Šādam ieteikumam piemēro „izpildi vai paskaidro” noteikumu, kas izklāstīts minētās regulas 3. panta 2. punktā un 17. pantā.
- (88) Ir lietderīgi pēc iespējas labāk koordinēt dalībvalstu lēmumus par pretciklisko rezervju normām. Šajā saistībā ESRK, ja to pieprasa kompetentās vai norīkotās iestādes, varētu veicināt diskusijas starp minētajām valsts iestādēm par ierosināto rezervju normu noteikšanu, ieskaitot attiecīgos mainīgos lielumus.

⁽¹⁾ OV L 331, 15.12.2010., 1. lpp.

- (89) Ja kredītiestāde un ieguldījumu brokeru sabiedrība pilnībā neizpilda apvienoto rezervju prasību, tai būtu jāpiemēro pasākumi, kas ir izstrādāti, lai nodrošinātu, ka iestāde laikus atjauno pašu kapitāla līmeni. Lai saglabātu kapitālu, ir lietderīgi piemērot samērīgus ierobežojumus attiecībā uz peļņas diskrecionāru sadali, tai skaitā dividenžu maksājumiem un mainīgā atalgojuma maksājumiem. Lai nodrošinātu, ka tādām iestādēm vai sabiedrībām ir ticama stratēģija, kā atjaunot pašu kapitāla līmeni, no tām būtu jāprasa izstrādāt un ar kompetentajām iestādēm saskaņot kapitāla saglabāšanas plānu, kurā būtu noteikts, kā tiks piemēroti peļņas sadales ierobežojumi un citi pasākumi, ko iestāde vai sabiedrība plāno īstenot, lai nodrošinātu atbilstību visām rezervju prasībām.
- (90) No valsts iestādēm tiek sagaidīts, ka tās noteiks augstākas pašu kapitāla prasības globālām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI), lai kompensētu salīdzinoši lielāko risku, ko G-SNI rada finanšu sistēmai, un to maksātspējas potenciālo ietekmi uz nodokļu maksātājiem. Ja valsts iestāde nosaka sistēmiskā riska rezerves un ja ir piemērojama G-SNI rezervju prasība, tad būtu jāpiemēro tikai augstākā no abām. Ja sistēmiskā riska rezerve attiecas tikai uz riska darījumiem dalībvalstī, tai vajadzētu būt kumulatīvai ar G-SNI rezervi vai rezervi, kas attiecas uz citām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (C-SNI), ko piemēro saskaņā ar šo direktīvu.
- (91) Tehniskajiem standartiem finanšu pakalpojumu jomā būtu jānodrošina konsekventa saskaņošana un noguldītāju, ieguldītāju un patērētāju atbilstīga aizsardzība Savienībā. EBI ir struktūra, kam ir specializētas zināšanas, tādēļ būtu efektīvi un piemēroti tai uzticēt tādu regulatīvu un īstenošanas tehnisko standartu projektu izstrādi, saistībā ar kuriem nav jāpieņem politiski lēmumi, un iesniegšanu Komisijai. EBI būtu jānodrošina efektīvi administratīvie un ziņošanas procesi, izstrādājot tehnisko standartus.
- (92) Komisijai būtu jāpieņem EBI izstrādātie regulatīvie tehniskie standarti tādās jomās kā atļauju piešķiršana un būtiskas līdzdalības kredītiestādēs iegāde, informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm, uzņēmējdarbības veikšanas brīvības un pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošana, uzraudzības sadarbība, kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atalgojuma politika un jaukto finanšu pārvaldītājsabiedrību uzraudzība, izmantojot deleģētos aktus atbilstīgi LESD 290. pantam un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu. Komisijai un EBI būtu jānodrošina, ka minētos standartus var piemērot visas attiecīgās iestādes samērīgi ar šo iestāžu un to darbības veidu, mērogu un sarežģītību.
- (93) Ņemot vērā saskaņā ar šo direktīvu pieņemamo regulatīvo tehnisko standartu sīko izklāstu un skaitu, kad Komisija pieņem regulatīvu tehnisko standartu, kas ir tāds pats kā EBI iesniegts regulatīva tehniskā standarta projekts, laikposmu, kurā Eiropas Parlaments vai Padome var iebilst pret regulatīvu tehnisko standartu, vajadzības gadījumā būtu jāpagarina vēl par vienu mēnesi. Turklāt Komisijai būtu jācenšas regulatīvos tehniskos standartus pieņemt pietiekami savlaicīgi, lai Eiropas Parlaments un Padome varētu veikt pilnīgu pārbaudi, ņemot vērā regulatīvu tehnisko standartu apjomu un sarežģītību un Eiropas Parlamenta un Padomes reglamentu detaļas, darba grafiku un sastāvu.
- (94) Komisija būtu arī jāpilnvaro pieņemt īstenošanas tehniskos standartus, ko izstrādājusi EBI, tādās jomās kā būtiskas līdzdalības kredītiestādēs atļaušana un iegāde, informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm, uzraudzības sadarbība, īpašas prudenciālās prasības un informācijas atklāšana, ko īsteno uzraudzības iestādes, pieņemot īstenošanas aktus atbilstīgi LESD 291. pantam un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.
- (95) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, īstenošanas pilnvaras būtu jāpiešķir Komisijai. Šīs pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu⁽¹⁾.
- (96) Lai precizētu prasības, kas noteiktas šajā direktīvā, Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu nolūkā skaidrot šajā direktīvā lietotās definīcijas un terminus, paplašināt tādu darbību sarakstu, kurām nepieciešama savstarpēja atzišana, un uzlabot informācijas apmaiņu attiecībā uz kredītiestāžu filiālēm. Ir īpaši svarīgi, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, pienācīgi apspriestos, tostarp arī ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina, lai attiecīgos dokumentus vienlaicīgi, laikus un atbilstīgi nosūtītu Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (97) Atsauces uz Direktīvām 2006/48/EK un 2006/49/EK, būtu jāuzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013.

(1) OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

- (98) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/87/EK (2002. gada 16. decembris) par papildu uzraudzību kredītiestādēm, apdrošināšanas uzņēmumiem un ieguldījumu sabiedrībām finanšu konglomerātos⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2007/64/EK (2007. gada 13. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU)⁽³⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un konsultatīvu uzraudzību⁽⁴⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/61/ES (2011. gada 8. jūnijs) par alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem⁽⁵⁾ atsaucas uz Direktīvas 2006/48/EK un Direktīvas 2006/49/EK noteikumiem par pašu kapitāla prasībām, kuras būtu jānosaka šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013. Tādēļ atsaucēs minētajās direktīvās uz Direktīvu 2006/48/EK un Direktīvu 2006/49/EK būtu jāuzskata par atsaucēm uz noteikumiem, kas reglamentē pašu kapitāla prasības šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013.
- (99) Lai varētu izstrādāt tehniskos standartus tā, lai iestādes, kas ietilpst finanšu konglomerātā, konsolidēti piemērotu atbilstīgas aprēķinu metodes, nosakot vajadzīgo kapitālu, būtu attiecīgi jāgroza Direktīva 2002/87/EK.
- (100) Lai kāpinātu iekšējā banku pakalpojumu tirgus efektivitāti un lai Savienības iedzīvotājiem nodrošinātu atbilstošu pārredzamības līmeni, nepieciešams nodrošināt, ka kompetentās iestādes publisko informāciju par šīs direktīvas īstenošanas veidiem tā, lai būtu iespējams izdarīt pamatotus salīdzinājumus.
- (101) Attiecībā uz likviditātes uzraudzību vajadzētu būt laikposmam, kurā dalībvalstis veic pāreju uz regulatīvo režīmu, saskaņā ar kuru piemēro sīki izstrādātus likviditātes seguma prasību kritērijus.
- (102) Lai nodrošinātu to, ka iestādes stabili, sekmīgi un pakāpeniski pāriet uz jaunajām, Savienības līmenī noteiktajām likviditātes un stabila finansējuma prasībām, kompetentajām iestādēm vajadzētu pilnīgi izmantot savas uzraudzības pilnvaras saskaņā ar šo direktīvu un saskaņā ar visiem piemērojamiem valsts tiesību aktiem. Jo īpaši kompetentajām iestādēm vajadzētu izvērtēt vai ir jāpiemēro administratīvie sodi vai citi administratīvie pasākumi, tostarp prudenciālās maksas, kuru līmenim vispārīgi vajadzētu būt atkarīgam no atšķirības starp iestādes reālo likviditātes stāvokli un likviditātes un stabila finansējuma prasībām. Veicot šo novērtējumu, kompetentajām iestādēm vajadzētu pienācīgi ņemt vērā tirgus apstākļus. Šādus administratīvus sodus vai citus administratīvos pasākumus vajadzētu piemērot, līdz Savienības līmenī tiek īstenoti detalizēti tiesību akti par likviditātes un stabila finansējuma prasībām.
- (103) Šīs direktīvas vajadzībām veiktajai personas datu apstrādei būtu pilnībā jāpiemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti⁽⁶⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti⁽⁷⁾.
- (104) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, ieviest noteikumus par piekļuvi iestāžu darbībai, kā arī iestāžu prudenciālo uzraudzību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka paredzētās rīcības mēroga un iedarbības dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (105) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par paskaidrojuma dokumentiem, dalībvalstis ir apņēmušās paziņojumam par saviem transponēšanas pasākumiem, ja tas pamatoti, pievienot vienu vai vairākus dokumentus ar skaidrojumu par direktīvas komponentu attiecībām ar dalībvalstu transponēšanas instrumentu attiecīgajām daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu.
- (106) Apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju ir notikusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 45/2001 28. panta 2. punktu, un tas ir pieņēmis atzinumu⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ OV L 35, 11.2.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 319, 5.12.2007., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 174, 1.7.2011., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 175, 19.6.2012., 1. lpp.

(107) Attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2002/87/EK un jāatceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets

Ar šo direktīvu paredz noteikumus, kas attiecas uz:

- a) piekļuvi kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību (kopā "iestādes") darbībai;
- b) uzraudzības pilnvarām un instrumentiem iestāžu prudenciālajai uzraudzībai, ko īsteno kompetentās iestādes;
- c) iestāžu prudenciālo uzraudzību, ko īsteno kompetentās iestādes veidā, kas ir saskanīgs ar noteikumiem, kuri paredzēti Regulā (ES) Nr. 575/2013;
- d) kompetento iestāžu publicēšanas prasībām iestāžu prudenciālā regulējuma un uzraudzības jomā.

2. pants

Darbības joma

1. Šo direktīvu piemēro iestādēm.
2. Šīs direktīvas 30. pantu piemēro vietējām sabiedrībām.
3. Šīs direktīvas 31. pantu piemēro Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 2. apakšpunkta c) punktā minētajām sabiedrībām.
4. Šīs direktīvas 34. pantu un VII sadaļas 3. nodaļu piemēro finanšu pārvaldītājsabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktas darbības pārvaldītājsabiedrībām, kuru galvenais birojs ir Savienībā.
5. Šo direktīvu nepiemēro:
 - 1) piekļuvei ieguldījumu brokeru sabiedrību darbībai, ciktāl to reglamentē Direktīva 2004/39/EK;
 - 2) centrālajām bankām;

3) pasta žiro pārvedumu daļām;

4) Beļģijā – "Institut de Réescompte et de Garantie/Herdisconteringen Waarbörginstituut";

5) Dānijā – "Eksport Kredit Fonden", "Eksport Kredit Fonden A/S", "Danmarks Skibskreditfond A/S" un "KommuneKredit";

6) Vācijā – "Kreditanstalt für Wiederaufbau", sabiedrībām, kuras saskaņā ar "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" ir atzītas par valsts mājokļu attīstības politikas struktūrām un faktiski neiesaistās banku darījumos, un sabiedrībām, kuras saskaņā ar minēto likumu ir atzītas par bezpeļņas mājokļu attīstības sabiedrībām;

7) Igaunijā – "hoiu-laenuühistud" kā kooperatīvām sabiedrībām, kas atzītas ar "hoiu-laenuühistu seadus";

8) Īrijā – "credit unions" un "friendly societies";

9) Grieķijā – "Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων" ("Tamio Parakatathikon kai Danion");

10) Spānijā – "Instituto de Crédito Oficial";

11) Francijā – "Caisse des dépôts et consignations";

12) Itālijā – "Cassa depositi e prestiti";

13) Latvijā – "krājaizdevu sabiedrībām", sabiedrībām, kas atbilstīgi Krājaizdevu sabiedrību likumam atzītas par kooperatīvajām sabiedrībām, kuras sniedz finanšu pakalpojumus vienīgi saviem biedriem;

14) Lietuvā – "kredito unijos", kas nav "Centrinė kredito unija";

15) Ungārijā – 'MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság' un 'Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság';

16) Nīderlandē – "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering" un "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV";

17) Austrijā – sabiedrībām, kas atzītas par valsts dzīvokļu celtniecības apvienībām, un "Österreichische Kontrollbank AG";

- 18) Polijā – "Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe" un "Bank Gospodarstwa Krajowego";
- 19) Portugālē – "Caixas Económicas", kas pastāvēja 1986. gada 1. janvārī, izņemot tās, kas reģistrētas kā sabiedrības ar ierobežotu atbildību, un izņemot "Caixa Económica Montepio Geral";
- 20) Slovēnijā – "SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana";
- 21) Somijā – "Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB" un "Finnvera Oyj/Finnvera Abp";
- 22) Zviedrijā – "Svenska Skeppshypotekskassan";
- 23) Apvienotajā Karalistē – "National Savings Bank", "Commonwealth Development Finance Company Ltd", "Agricultural Mortgage Corporation Ltd", "Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd", "Crown Agents for overseas governments and administrations", "credit unions" un "municipal banks";
6. Šā panta 5. punkta 1. punktā un 3. līdz 23. punktā minētās sabiedrības, uzskata par finanšu iestādēm 34. panta un VII sadaļas 3. nodaļas vajadzībām.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "kreditīestāde" ir kreditīestāde, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 1) apakšpunktā;
- 2) "ieguldījumu brokeru sabiedrība" ir ieguldījumu brokeru sabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 2) apakšpunktā;
- 3) "iestāde" ir iestāde, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 3) apakšpunktā;
- 4) "vietējā sabiedrība" ir vietējā sabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 4) apakšpunktā;
- 5) "apdrošināšanas sabiedrība" ir apdrošināšanas sabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 5) apakšpunktā;
- 6) "pārpadrošināšanas sabiedrība" ir pārpadrošināšanas sabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 6) apakšpunktā;
- 7) "vadības struktūra" ir iestādes struktūra vai struktūras, kas ir norīkotas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un kas ir pilnvarotas noteikt iestādes stratēģiju, mērķus un vispārējos darbības virzienus un uzrauga un pārrauga vadības lēmumu pieņemšanu un tā ietver personas, kas faktiski vada iestādes uzņēmējdarbību;
- 8) "vadības struktūra kā uzraudzības veicēja" ir vadības struktūra, kas veic lēmumu pieņemšanas uzraudzības un pārraudzības vadību;
- 9) "augstākā vadība" ir tās fiziskās personas, kas iestādē veic izpildfunkcijas un kas ir atbildīgas un pārskatatbildīgas vadības struktūrai par iestādes ikdienas pārvaldību;
- 10) "sistēmisks risks" ir finanšu sistēmas darbības traucējumu risks, kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz finanšu sistēmu un reālo ekonomiku;
- 11) "modeļa risks" ir iespējamie zaudējumi, kas iestādei var rasties tādu lēmumu pieņemšanas rezultātā, kas pēc būtības varētu būt balstīti uz iekšējo modeļu sniegtajiem rezultātiem, pieļaujot kļūdas šādu modeļu izstrādē, īstenošanā vai izmantošanā;
- 12) "iniciators" ir iniciators, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 13) apakšpunktā;
- 13) "sponsors" ir sponsors, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 14) apakšpunktā;
- 14) "mātesuzņēmums" ir mātesuzņēmums, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 15) apakšpunktā;
- 15) "meitasuzņēmums" ir meitasuzņēmums, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 16) apakšpunktā;
- 16) "filiāle" ir filiāle, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 17) apakšpunktā;
- 17) "palīgpakalpojumu uzņēmums" ir palīgpakalpojumu uzņēmums, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 18) apakšpunktā;
- 18) "aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība" ir aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 19) apakšpunktā;

- 19) "finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir finanšu pārvaldītājsabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 20) apakšpunktā;
- 20) "jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 21) apakšpunktā;
- 21) "jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība" ir jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 22) apakšpunktā;
- 22) "finanšu iestāde" ir finanšu iestāde, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 26) apakšpunktā;
- 23) "finanšu sektora sabiedrība" ir finanšu sektora sabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 27) apakšpunktā;
- 24) "dalībvalsts mātes iestāde" ir dalībvalsts mātes iestāde, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 28) apakšpunktā;
- 25) "ES mātes iestāde" ir ES mātes iestāde, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 29) apakšpunktā;
- 26) "dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 30) apakšpunktā;
- 27) "ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 31) apakšpunktā;
- 28) "dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 32) apakšpunktā;
- 29) "ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība" ir ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 33) apakšpunktā;
- 30) "sistēmiski nozīmīga iestāde" ir ES mātes iestāde, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai iestāde, kuras maksātnespēja vai nepareiza darbība varētu radīt sistēmisku risku;
- 31) "centrālais darījumu partneris" ir centrālais darījumu partneris, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 34) apakšpunktā;
- 32) "ārējā kredītu novērtēšanas institūcija" ir ārējā kredītu novērtēšanas institūcija, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 35) apakšpunktā;
- 33) "dalība" ir dalība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 36) apakšpunktā;
- 34) "būtiska līdzdalība" ir būtiska līdzdalība, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 37) apakšpunktā;
- 35) "kontrolē" ir kontrolē, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 38) apakšpunktā;
- 36) "ciešas attiecības" ir ciešas attiecības, kā tās definētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 40) apakšpunktā;
- 37) "kompetentā iestāde" ir kompetentā iestāde, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 41) apakšpunktā;
- 38) "konsolidētās uzraudzības iestāde" ir konsolidētās uzraudzības iestāde, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 42) apakšpunktā;
- 39) "atļauja" ir atļauja, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 43) apakšpunktā;
- 40) "piederības dalībvalsts" ir piederības dalībvalsts, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 44) apakšpunktā;
- 41) "uzņēmēja dalībvalsts" ir uzņēmēja dalībvalsts, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 45) apakšpunktā;
- 42) "ECBS centrālās bankas" ir ECBS centrālās bankas, kā tās definētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 46) apakšpunktā;
- 43) "centrālās bankas" ir centrālās bankas, kā tās definētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 47) apakšpunktā;
- 44) "konsolidēti" ir konsolidēti, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 48) apakšpunktā;
- 45) "subkonsolidēti" ir subkonsolidēti, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 49) apakšpunktā;

- 46) "finanšu instrumenti" ir finanšu instrumenti, kā tie definēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 50) apakšpunktā;
- 47) "pašu kapitāls" ir pašu kapitāls, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 24. panta 1.punkta 118) apakšpunktā;
- 48) "operacionālais risks" ir operacionālais risks, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 52) apakšpunktā;
- 49) "kredītriska mazināšana" ir kredītriska mazināšana, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 57) apakšpunktā;
- 50) "vērtspapīrošana" ir vērtspapīrošana, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 61) apakšpunktā;
- 51) "vērtspapīrošanas pozīcija" ir vērtspapīrošanas pozīcija, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 62) apakšpunktā;
- 52) "īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu" ir īpašam nolūkam dibināta sabiedrība, kas veic vērtspapīrošanu, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 66) apakšpunktā;
- 53) "diskrecionāri pensiju pabalsti" ir diskrecionāri pensiju pabalsti, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 73) apakšpunktā;
- 54) "riskā darījums" ir riskā darījums, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 86) apakšpunktā;
- 55) "tirdzniecības portfelis" ir tirdzniecības portfelis, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 92) apakšpunktā;
- 56) "regulēts tirgus" ir regulēts tirgus, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 93) apakšpunktā;
- 57) "svira" ir svira, kā tā definēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 94) apakšpunktā;
- 58) "pārmērīgas sviras risks" ir pārmērīgas sviras risks, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 98) apakšpunktā;

59) "iekšējās pieejas" ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 143. panta 1. punktā minētā uz iekšējiem reitingiem balstītā pieeja, 221. pantā minētā iekšējo modeļu pieeja, 225. pantā minētā pašu vērtējuma pieeja, 312. panta 2. punktā minētā attīstītās mērīšanas pieeja, 283. un 362. pantā minētā iekšējā modeļa metode un 259. panta 3. punktā minētā iekšējā novērtēšanas metode;

2. Ja šajā direktīvā ir atsauce uz vadības struktūru un ja atbilstīgi valsts tiesību aktiem vadības struktūras vadības un uzraudzības funkcijas ir uzticētas dažādām struktūrām vai dažādiem vienas struktūras locekļiem, dalībvalsts identificē atbildīgās struktūras vai vadības struktūras atbildīgos locekļus saskaņā ar saviem tiesību aktiem, ja vien šajā direktīvā nav noteikts citādi.

II SADAĻA

KOMPETENTĀS IESTĀDES

4. pants

Kompetento iestāžu norīkošana un pilnvaras

1. Dalībvalstis norīko kompetentās iestādes, kuras veic šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzētās funkcijas un pienākumus. Par to dalībvalstis informē Komisiju un EBI, norādot jebkādu funkciju un pienākumu sadalījumu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes uzrauga iestāžu un, attiecīgā gadījumā, finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību darbības, lai izvērtētu to atbilstību šīs direktīvas un Regulas (ES) Nr. 575/2013 prasībām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka ir noteikti attiecīgi pasākumi, lai ļautu kompetentajām iestādēm iegūt informāciju, kas vajadzīga, lai izvērtētu iestāžu un, attiecīgā gadījumā, finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību atbilstību 2. punktā minētajām prasībām, un izmeklētu iespējamus minēto prasību pārkāpumus.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir zināšanas, resursi, darbspēja, pilnvaras un neatkarība, kas nepieciešama, lai veiktu funkcijas, kas saistītas ar šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013 noteikto prudenciālo uzraudzību, izmeklēšanu un sankcijām.

5. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm sniegtu visu informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu to atbilstību noteikumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013. Dalībvalstis arī nodrošina, ka iestāžu iekšējās kontroles mehānismi, kā arī administratīvās un grāmatvedības procedūras ļauj jebkurā laikā pārbaudīt to atbilstību šādiem noteikumiem.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes reģistrē visus savus darījumus un dokumentē sistēmas un procesus, kam piemēro šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013, tā, lai kompetentās iestādes varētu jebkurā laikā pārbaudīt atbilstību šai direktīvai un Regulai (ES) Nr. 575/2013.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības funkcijas saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013 un visas citas kompetento iestāžu funkcijas ir nodalītas un neatkarīgas no funkcijām, kuras saistītas ar noregulējumu. Dalībvalstis par to informē Komisiju un EBI, norādot jebkādu pienākumu sadalījumu.

8. Dalībvalstis nodrošina, to ka, ja noregulējuma pilnvaras ir piešķirtas citām valsts iestādēm, kas nav kompetentās iestādes, minētās citas valsts iestādes cieši sadarbojas ar kompetentajām iestādēm un apspriežas ar tām par noregulējuma plānu izstrādi.

5. pants

Darbības koordinēšana dalībvalstīs

Ja dalībvalstī ir vairāk nekā viena kompetentā iestāde, kas atbild par kredītiestāžu, ieguldījumu brokeru sabiedrību un finanšu iestāžu prudenciālo uzraudzību, dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai šādas iestādes darbotos koordinēti.

6 pants

Sadarbība Eiropas finanšu uzraudzības sistēmā

Veicot savus pienākumus, kompetentās iestādes, piemērojot normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti ievērojot šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013, ņem vērā uzraudzības instrumentu un uzraudzības prakses konvergenci. Šim nolūkam dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā noteikto lojālas sadarbības principu kompetentās iestādes kā Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS) puses sadarbojas ar patiesu savstarpēju cieņu un uzticību, jo īpaši, nodrošinot atbilstīgas un ticamas informācijas plūsmu starp tām un pārējām EFUS pusēm;
- b) kompetentās iestādes piedalās EBI un – vajadzības gadījumā – uzraudzības kolēģijās;
- c) kompetentās iestādes dara visu iespējamo, lai izpildītu pamatnostādnes un ieteikumus, ko sniedz EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, un lai reaģētu uz brīdinājumiem un ieteikumiem, ESRK izdevusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantu;

d) kompetentās iestādes cieši sadarbojas ar ESRK;

e) kompetentajām iestādēm piešķirtais valsts pilnvarojums netraucē tām pildīt pienākumus kā EBI vai, vajadzības gadījumā, ESRK locekļiem vai saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013.

7. pants

Uzraudzības Savienības dimensija

Pildot savus vispārējos pienākumus, kompetentās iestādes katrā dalībvalstī, pamatojoties uz attiecīgā laikā pieejamo informāciju, pienācīgi apsver savu lēmumu iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti pārējās attiecīgajās dalībvalstīs un jo īpaši ārkārtas situācijās.

III SADAĻA

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ PIEKĻUVI KREDĪTIESTĀŽU DARBĪBAI

1. NODAĻA

Vispārīgas prasības attiecībā uz piekļuvi kredītiestāžu darbībai

8. pants

Atļauja

1. Dalībvalstis pieprasa, lai kredītiestādes pirms darbības sākšanas saņemtu atļauju. Neskarot 10.līdz 14. pantu, dalībvalstis nosaka prasības attiecībā uz šādu atļauju piešķiršanu un paziņo tās EBI.

2. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

- a) informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm kredītiestādes atļaujas pieteikumā, tostarp 10. pantā paredzēto darbības programmu;
- b) prasības, kas piemērojamas akcionāriem un dalībniekiem, kuriem ir būtiska līdzdalība saskaņā ar 14. pantu; un
- c) šķēršļus, kas varētu kavēt kompetentās iestādes uzraudzības funkciju efektīvu izpildi, kā minēts 14. pantā.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz 14. pantu.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par 2. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā minētās informācijas sniegšanai paredzētajam tipveida veidlapām, paraugiem un procedūrām.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

4. EBI iesniedz 2. un 3. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 31. decembrim.

9. pants

Aizliegums personām vai uzņēmumiem, kas nav kredītiestādes, no sabiedrības pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus līdzekļus

1. Personām vai uzņēmumiem, kas nav kredītiestādes, dalībvalstis liedz pieņemt noguldījumus vai citus atmaksājamus līdzekļus no sabiedrības.

2. Šā panta 1. punkts neattiecas uz noguldījumu vai citu atmaksājamo līdzekļu pieņemšanu, ko veic dalībvalstis, dalībvalstu reģionālās valdības vai pašvaldības vai starptautiskās publiskās organizācijas, kurās viena vai vairākas dalībvalstis ir locekles, vai uz gadījumiem, kas nepārprotami paredzēti valsts vai Savienības tiesību aktos, ja uz minētajām darbībām attiecas noteikumi un kontrole, kas paredz noguldītāju un ieguldītāju aizsardzību.

10. pants

Darbības programma un organizatoriskā struktūra

Dalībvalstis pieprasa, lai kopā ar atļaujas pieteikumu iesniedz darbības programmu, kurā izklāstīti paredzētās uzņēmējdarbības veidi un kredītiestādes organizatoriskā struktūra.

11. pants

Ekonomiskās vajadzības

Dalībvalstis nepieprasa, lai atļaujas pieteikumus izskatītu saistībā ar tirgus ekonomiskajām vajadzībām.

12. pants

Sākotnējais kapitāls

1. Neskarot citus valsts tiesību aktos noteiktus vispārējus nosacījumus, kompetentās iestādes atsaka piešķirt atļauju kredītiestādes darbības sākšanai, ja kredītiestādei nav atsevišķa pašu kapitāla vai ja tās sākotnējais kapitāls ir mazāks par EUR 5 miljoniem.

2. Sākotnējo kapitālu veido tikai viens vai vairāki no Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajiem posteņiem.

3. Dalībvalstis var nolemt, ka kredītiestādes, kuras neatbilst nosacījumam par atsevišķu pašu kapitālu un kuras pastāvēja 1979. gada 15. decembrī, var turpināt savu darbību. Tās var atbrīvot šādas kredītiestādes no pienākuma pildīt 13. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzēto prasību.

4. Dalībvalstis var piešķirt atļauju īpašu kategoriju kredītiestādēm, kuru sākotnējais kapitāls ir mazāks par 1. punktā noteikto, ievērojot šādus nosacījumus:

a) sākotnējais kapitāls nav mazāks par EUR 1 miljonu;

b) attiecīgās dalībvalstis paziņo Komisijai un EBI iemeslus, kāpēc tās izmanto šo iespēju.

13. pants

Efektīva darbīdarbības vadība un galvenā biroja atrašanās vieta

1. Kompetentās iestādes piešķir atļauju kredītiestādes darbības sākšanai vienīgi tad, ja vismaz divas personas faktiski vada pieteikuma iesniedzēja kredītiestādes darbīdarbību.

Tās atsaka piešķirt šādu atļauju, ja vadības struktūras locekļi neatbilst 91. panta 1. punktā minētajām prasībām.

2. Visas dalībvalstis pieprasa, lai:

a) kredītiestādei, kas ir juridiska persona un kam saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem ir juridiskā adrese, galvenais birojs atrastos tajā pašā dalībvalstī, kur ir tās juridiskā adrese;

b) kredītiestādei, kas nav a) apakšpunktā minētā kredītiestāde, galvenais birojs atrastos dalībvalstī, kas tai piešķirusi atļauju un kur tā faktiski darbojas.

14. pants

Akcionāri un dalībnieki

1. Kompetentās iestādes atsaka piešķirt atļauju kredītiestādes darbības sākšanai, ja vien kredītiestāde nav tās informējusi par tādu tiešu vai netiešu akcionāru vai dalībnieku, kas ir fiziskas vai juridiskas personas, identitāti, kuriem ir būtiska līdzdalība, un par šīs līdzdalības apjomu, vai, ja nav būtiskas līdzdalības, – par 20 lielāko akcionāru vai dalībnieku identitāti.

Nosakot, vai ir izpildīti kritēriji būtiskai līdzdalībai, ņem vērā balsstiesības, kas minētas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/109/EK (2004. gada 15. decembris) par atklātības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīrus atļauts tirgot regulētā tirgū⁽¹⁾ 9. un 10. pantā, un minētās direktīvas 12. panta 4. un 5. punktā noteiktos nosacījumus par balsstiesību summēšanu.

Dalībvalstis neņem vērā balsstiesības vai kapitāla daļas, kuras ir iestāžu turējumā kā rezultāts finanšu instrumentu sākotnējai izvietošanai vai finanšu instrumentu izvietošanai ar neizvietoto instrumentu izpiršanas garantiju, kā minēts Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 6. punktā, ar nosacījumu, ka šīs tiesības netiek īstenotas vai citādi izmantotas, lai iesaistītos emitenta vadībā, un ka tās viena gada laikā pēc līdzdalības iegūšanas tiek atsavinātas.

2. Kompetentās iestādes atsaka piešķirt atļauju kredītiestādes darbības sākšanai, ja ņemot vērā vajadzību nodrošināt kredītiestādes pārdomātu un piesardzīgu vadību, tās nav pārliecinātas par akcionāru vai dalībnieku piemērotību, jo īpaši, ja netiek izpildīti 23. panta 1. punktā noteiktie kritēriji. Piemēro 23. panta 2. un 3. punktu un 24. pantu.

3. Ja starp kredītiestādi un citām fiziskajām vai juridiskajām personām pastāv ciešas attiecības, kompetentās iestādes atļauju piešķir vienīgi tad, ja šīs attiecības tām netraucē efektīvi īstenot uzraudzības funkcijas.

Kompetentās iestādes atsaka piešķirt atļauju kredītiestādes darbības sākšanai tad, ja kādas trešās valsts normatīvie un administratīvie akti, kas reglamentē vienu vai vairākas fiziskās vai juridiskās personas, ar kurām kredītiestādei ir ciešas attiecības, vai minēto normatīvo un administratīvo aktu piemērošanas grūtības traucē tām efektīvi īstenot uzraudzības funkcijas.

Kompetentās iestādes pieprasa, lai kredītiestādes tām sniegtu informāciju, kas tām vajadzīga, lai nepārtraukti uzraudzītu atbilstību šajā punktā minētajiem nosacījumiem.

15. pants

Atteikums piešķirt atļauju

Ja kompetentā iestāde atsaka piešķirt atļauju kredītiestādes darbības sākšanai, pieteikuma iesniedzējam par šo lēmumu un tā pieņemšanas iemesliem paziņo sešu mēnešu laikā no pieteikuma saņemšanas vai, ja pieteikums nav pilnīgs, sešus mēnešus pēc tam, kad ir saņemta pilnīga informācija, kas vajadzīga lēmuma pieņemšanai.

⁽¹⁾ OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

Jebkurā gadījumā lēmumu piešķirt vai atteikt atļauju pieņem 12 mēnešos no pieteikuma saņemšanas.

16. pants

Iepriekšēja apspriešanās ar citu dalībvalstu kompetentajām valsts iestādēm

1. Pirms atļaujas piešķiršanas kredītiestādei kompetentā iestāde apspriežas ar tādas citas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā kredītiestāde:

- a) ir meitasuzņēmums kredītiestādei, kas saņēmusi atļauju minētajā citā dalībvalstī;
- b) ir meitasuzņēmums tādas kredītiestādes mātesuzņēmumam, kas saņēmusi atļauju minētajā citā dalībvalstī;
- c) ir to pašu fizisko vai juridisko personu kontrolē, kuras kontrolē kredītiestādi, kas saņēmusi atļauju minētajā citā dalībvalstī.

2. Pirms atļaujas piešķiršanas kredītiestādei kompetentā iestāde apspriežas ar to kompetento iestādi, kas ir atbildīga par apdrošināšanas sabiedrību vai ieguldījumu brokeru sabiedrību uzraudzību attiecīgajā dalībvalstī, kurā kredītiestāde:

- a) ir meitasuzņēmums apdrošināšanas sabiedrībai vai ieguldījumu brokeru sabiedrībai, kas saņēmusi atļauju Savienībā;
- b) ir meitasuzņēmums tādas apdrošināšanas sabiedrības vai tādas ieguldījumu brokeru sabiedrības mātesuzņēmumam, kas saņēmusi atļauju Savienībā;
- c) ir to pašu fizisko vai juridisko personu kontrolē, kuras kontrolē apdrošināšanas sabiedrību vai ieguldījumu brokeru sabiedrību, kas saņēmusi atļauju Savienībā.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minētās attiecīgās kompetentās iestādes jo īpaši savstarpēji apspriežas, izvērtējot akcionāru piemērotību un tās pašas grupas citas saimnieciskās vienības vadībā iesaistīto vadības struktūras locekļu reputāciju un pieredzi. Tās apmainās ar visu informāciju attiecībā uz akcionāru piemērotību un vadības struktūras locekļu reputāciju un pieredzi, kas ir svarīga kā atļaujas piešķiršanai, tā arī nolūkā pastāvīgi izvērtēt to, kā tiek ievērota atbilstība darbības nosacījumiem.

17. pants

Citās dalībvalstīs atļauju saņēmēju kredītiestāžu filiāles

Uzņēmējas dalībvalstis nepieprasa atļauju vai dotāciju kapitālu kredītiestāžu filiālēm, kuras ir saņēmušas atļauju citās dalībvalstīs. Šādu filiāļu izveidi un uzraudzību veic saskaņā ar 35. pantu, 36. panta 1., 2. un 3. punktu, 37. pantu, 40. līdz 46. pantu, 49. pantu, 73. un 74. pantu.

18. pants

Atļaujas anulēšana

Kompetentās iestādes var anulēt kredītiestādei piešķirtu atļauju vienīgi tad, ja kredītiestāde:

- a) nav izmantojusi atļauju 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai ilgāk par sešiem mēnešiem nav veikusi darījumus, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav noteikusi, ka šādos gadījumos atļauja zaudē spēku;
- b) ir saņēmusi atļauju, iesniedzot nepatiesas ziņas vai ar citiem nelikumīgiem līdzekļiem;
- c) vairs neatbilst nosacījumiem, ar kādiem atļauja piešķirta;
- d) vairs neatbilst prudenciālajām prasībām, kas izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā, Ceturtajā vai Sestajā daļā, vai kas noteiktas saskaņā ar šīs direktīvas 104. panta 1. punkta a) apakšpunktā vai 105. pantā, vai arī ja vairs nevar paļauties, ka tā pildīs savas saistības pret kreditoriem, un jo īpaši – tā vairs negarantē drošību aktīviem, ko tai uzticējuši noguldītāji;
- e) atbilst kādam no citiem gadījumiem, kuros valsts tiesību akti paredz atļaujas anulēšanu; vai
- f) izdara kādu no 67. panta 1. punktā minētajiem pārkāpumiem.

19. pants

Kredītiestāžu nosaukums

Neatkarīgi no uzņēmējas dalībvalsts noteikumiem par vārda "banka", "krājbanka" vai citu banku nosaukumu lietojumu kredītiestādes savas darbības veikšanas nolūkā var visā Savienības teritorijā lietot to pašu nosaukumu, ko tās lieto dalībvalstī, kurā atrodas to galvenais birojs. Ja var rasties pārpratums, uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt, lai skaidrības labad nosaukumu papildinātu ar noteiktiem paskaidrojumiem.

20. pants

Paziņojums par atļaujas piešķiršanu un atļaujas anulēšanu

1. Kompetentās iestādes ziņo EBI par katru saskaņā ar 8. pantu piešķirto atļauju.
2. EBI publicē savā tīmekļa vietnē un regulāri atjaunina sarakstu ar visu kredītiestāžu nosaukumiem, kurām ir piešķirta atļauja.
3. Konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar 14. panta 3. punktu, 74. panta 1. punktu un 109. panta 2. punktu sniedz attiecīgajām kompetentajām iestādēm un EBI visu informāciju par kredītiestāžu grupu, jo īpaši par grupas juridisko un organizatorisko struktūru un tās pārvaldību.
4. Šā panta 2. punktā minētajā sarakstā atzīmē visu to kredītiestāžu nosaukumus, kurām nav 12. panta 1. punktā noteiktā kapitāla, un norāda minētās kredītiestādes kā tādas.
5. Kompetentās iestādes ziņo EBI par katru atļaujas anulēšanas gadījumu, vienlaikus norādot šādas anulēšanas iemeslus.

21. pants

Nepiemērošana kredītiestādēm, kuras ir pastāvīgi radniecīgas centrālajai iestādei

1. Kompetentās iestādes var nepiemērot šīs direktīvas 10. un 12. panta un 13. panta 1. punktā noteiktās prasības attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. pantā minēto kredītiestādi saskaņā ar tajā izklāstītajiem nosacījumiem.

Dalībvalstis var saglabāt un izmantot spēkā esošos valsts tiesību aktus attiecībā uz šādu nepiemērošanu, ar noteikumu, ka tas nav pretrunā ar šo direktīvu vai Regulu (ES) Nr. 575/2013.

2. Ja kompetentās iestādes izmanto 1. punktā minēto nepiemērošanu, 17., 33., 34. un 35. pantu, 36. panta 1. līdz 3. punktu, 39. līdz 46. pantu, VII sadaļas 2. nodaļas II iedaļu un VII sadaļas 4. nodaļu piemēro kredītiestādei kopumā, ko veido centrālā iestāde kopā ar tās radniecīgajām iestādēm.

2. NODAĻA

Būtiska līdzdalība kredītiestādē

22. pants

Paziņojums par plānotām iegādēm un to novērtējums

1. Dalībvalstis pieprasa, lai jebkura fiziska vai juridiska persona vai šādas personas, kuras rīkojas saskaņoti ("potenciālais ieguvējs"), pieņemot lēmumu tieši vai netieši iegādāties būtisku līdzdalību kādā kredītiestādē vai arī tieši vai netieši turpināt palielināt šādu būtisku līdzdalību tiktāl, ka to turētā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu 20 %, 30 % vai 50 % vai kredītiestāde kļūtu par to meitasuzņēmumu ("plānotā iegāde"), tās kredītiestādes, kurā tās vēlas iegādāties vai palielināt būtisku līdzdalību, kompetentajām iestādēm vispirms rakstveidā paziņotu par iegādi, norādot plānotās līdzdalības apjomu un būtisko informāciju, kā precizēts saskaņā ar 23. panta 4. punktu. Dalībvalstīm neuzliek par pienākumu piemērot 30 % robežvērtību, ja tās saskaņā ar Direktīvas 2004/109/EK 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu piemēro vienas trešdaļas robežvērtību.

2. Kompetentās iestādes rakstveidā potenciālajam ieguvējam apstiprina paziņojuma saskaņā ar 1. punktu vai papildu informācijas saskaņā ar 3. punktu saņemšanu nekavējoties un jebkurā gadījumā divu darbdienu laikā pēc saņemšanas.

Lai veiktu 23. panta 1. punktā paredzēto novērtējumu ("novērtējums"), kompetento iestāžu rīcībā ir ne vairāk kā 60 darbdienu no rakstveida apstiprinājuma par paziņojuma un visu dokumentu, kurus, pamatojoties uz 23. panta 4. punktā minēto sarakstu, dalībvalstī pieprasīts šim paziņojumam pievienot, saņemšanas ("vērtēšanas periods").

Apstiprinot saņemšanu, kompetentās iestādes potenciālajam ieguvējam dara zināmu vērtēšanas perioda beigu datumu.

3. Vērtēšanas perioda laikā, bet ne vēlāk kā vērtēšanas perioda 50. darbdienu, kompetentās iestādes vajadzības gadījumā var pieprasīt papildu informāciju, kas vajadzīga, lai pabeigtu novērtējumu. Šo pieprasījumu veic rakstveidā, konkrēti norādot, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

Vērtēšanas periods tiek pārtraukts uz laikposmu no dienas, kad kompetentās iestādes pieprasa informāciju, līdz dienai, kad tiek saņemta potenciālā ieguvēja atbilde. Pārtraukums nepārsniedz

20 darbdienu. Kompetentajām iestādēm ir tiesības atkārtoti pieprasīt papildu vai precīzāku informāciju, taču šī iemesla dēļ vērtēšanas periods netiek pārtraukts.

4. Kompetentās iestādes drīkst pagarināt 3. punkta otrajā daļā minēto pārtraukumu līdz 30 darbdienu, ja potenciālais ieguvējs atrodas vai tiek regulēts ārpus Savienības vai ir fiziska vai juridiska persona, kura nav pakļauta uzraudzībai saskaņā ar šo direktīvu vai Direktīvām 2009/65/EK, 2009/138/EK vai 2004/39/EK.

5. Ja kompetentās iestādes nolēm jebkādi iebilst pret plānoto iegādi, tās divu darbdienu laikā no novērtējuma pabeigšanas, nepārsniedzot vērtēšanas periodu, rakstveidā informē potenciālo ieguvēju, sniedzot pamatojumu. Ja to paredz attiecīgās valsts tiesību akti, pēc potenciālā ieguvēja pieprasījuma var publicēt attiecīgu atklātu paziņojumu par lēmuma pamatojumu. Tas neliedz dalībvalstij ļaut kompetentajai iestādei publicēt šādu informāciju arī tad, ja potenciālais ieguvējs to nav pieprasījis.

6. Ja kompetentās iestādes vērtēšanas perioda laikā rakstveidā neiebilst pret plānoto iegādi, tad to uzskata par apstiprinātu.

7. Kompetentās iestādes var noteikt maksimālo termiņu, kurā jāpabeidz plānotā iegāde, un vajadzības gadījumā to var pagarināt.

8. Attiecībā uz paziņojumu sniegšanu kompetentajām iestādēm un šo iestāžu sniegto apstiprinājumu balsstiesību vai kapitāla tiešai vai netiešai iegādei dalībvalstis nepiemēro stingrākas prasības par šajā direktīvā noteiktajām.

9. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros noteiktas 24. pantā minētā attiecīgo kompetento iestāžu apspriešanās procesa kopīgas procedūras, veidlapas un paraugi.

EBI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2015. gada 31. decembrim.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

23. pants

Novērtēšanas kritēriji

1. Lai nodrošinātu kredītiestādes, kurā plānots iegādāties būtisku līdzdalību, pārdomātu un piesardzīgu vadību un ņemot vērā potenciālā ieguvēja iespējamo ietekmi uz minēto kredītiestādi, kompetentās iestādes, izvērtējot 22. panta 1. punktā paredzēto paziņojumu un 22. panta 3. punktā minēto informāciju, novērtē potenciālā ieguvēja piemērotību un plānotās iegādes finansiālo pamatotību saskaņā ar šādiem kritērijiem:

- a) potenciālā ieguvēja reputācija;
- b) jebkura vadības struktūras locekļa un augstākās vadības locekļa, kurš plānotās iegādes rezultātā vadīs kredītiestādes darbību, reputācija, zināšanas, iemaņas un pieredze, kā izklāstīts 91. panta 1. punktā;
- c) potenciālā ieguvēja finanšu stabilitāte, jo īpaši saistībā ar veiktās un plānotās darbījumbāzes veidu kredītiestādē, kurā plānots iegādāties līdzdalību;
- d) vai kredītiestāde spēs pildīt un turpmāk pildīs prudenciālās prasības, pamatojoties uz šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013, kā arī attiecīgā gadījumā uz citiem Savienības tiesību aktiem, sevišķi Direktīvām 2002/87/EK un 2009/110/EK, tostarp, vai sabiedrību grupas, kuras sastāvā tā iekļausies, struktūra ļauj īstenot efektīvu uzraudzību, nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un noteikt kompetento iestāžu pilnvaru sadalījumu;
- e) vai nav pamata aizdomām, ka saistībā ar plānoto iegādi tiek veikta vai ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai terorisma finansēšana Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai⁽¹⁾ 1. panta nozīmē vai ir mēģināts veikt šādas darbības, vai ka plānotā iegāde varētu palielināt šādu risku.

2. Kompetentās iestādes var iebilst pret plānoto iegādi tikai tad, ja tām ir pamatots iemesls tā rīkoties, jo nav izpildīti 1. punktā norādītie kritēriji, vai ja ieguvēja iesniegtā informācija ir nepilnīga.

3. Dalībvalstis nenosaka nekādus priekšnoteikumus attiecībā uz iegūstamo līdzdalības līmeni un neļauj attiecīgās valsts kompetentajām iestādēm izvērtēt plānoto iegādi saistībā ar turgus ekonomiskajām vajadzībām.

4. Dalībvalstis dara zināmu atklātībai sarakstu ar informāciju, kas vajadzīga novērtējuma veikšanai un kas kompetentajām iestādēm ir jāsaņem, kad tām iesniedz 22. panta 1. punktā minēto paziņojumu. Prasītā informācija ir samērīga un atbilst potenciālā ieguvēja un plānotās iegādes veidam. Dalībvalstis nepieprasa informāciju, kas nav būtiska prudenciālā novērtējuma veikšanai.

5. Neatkarīgi no 22. panta 2., 3. un 4. punkta, ja kompetentajai iestādei ir paziņots par diviem vai vairākiem priekšlikumiem iegādāties vai palielināt būtisku līdzdalību vienā un tai pašā kredītiestādē, tad kompetentā iestāde visu potenciālo ieguvēju priekšlikumus izskata nediskriminējošā veidā.

24. pants

Kompetento iestāžu sadarbība

1. Veicot novērtēšanu, attiecīgās kompetentās iestādes strādā, savstarpēji pilnībā konsultējoties, ja potenciālais ieguvējs ir kāds no turpmāk minētajiem:

- a) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto būtiskas līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē atļauju saņēmusi kredītiestāde, apdrošināšanas sabiedrība, pārapsrošināšanas sabiedrība, ieguldījumu brokeru sabiedrība vai pārvaldības sabiedrība Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē ("PVKIU pārvaldības sabiedrība");
- b) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē atļauju saņēmušas kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības, pārapsrošināšanas sabiedrības, ieguldījumu brokeru sabiedrības vai PVKIU pārvaldības sabiedrības mātesuzņēmums;
- c) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto būtiskas līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē atļauju saņēmušu kredītiestādi, apdrošināšanas sabiedrību, pārapsrošināšanas sabiedrību, ieguldījumu brokeru sabiedrību vai PVKIU pārvaldības sabiedrību kontrolējoša fiziska vai juridiska persona.

2. Kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās sniedz cita citai jebkuru informāciju, kas ir būtiska vai noderīga novērtēšanai. Šajā sakarā kompetentās iestādes cita citai pēc pieprasījuma paziņo visu noderīgo informāciju un pēc savas ierosmes – visu būtisko informāciju. Kompetentā iestāde, kas izsniegusi atļauju kredītiestādei, kurā plānots iegūt līdzdalību, savā lēmumā norāda ikvienu par potenciālo ieguvēju atbildīgās kompetentās iestādes pausto viedokli vai atrunu.

⁽¹⁾ OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

25. pants

Paziņojums par atsavināšanu

Dalībvalstis pieprasa jebkurai fiziskai vai juridiskai personai, kura pieņēmusi lēmumu tieši vai netieši atsavināt būtisku līdzdalību kredītiestādē, vispirms rakstveidā paziņot par atsavināšanu kompetentajām iestādēm, norādot tām attiecīgās līdzdalības apjomu. Šāda persona paziņo kompetentajām iestādēm arī par to, vai tā pieņēmusi lēmumu samazināt savu būtisko līdzdalību tā, ka tās turējumā esošo balsstiesību vai kapitāla daļa samazinātos zem 20 %, 30 % vai 50 %, vai arī tā, ka kredītiestāde vairs nebūtu tās meitasuzņēmums. Dalībvalstīm nav pienākuma piemērot 30 % robežvērtību, ja tās saskaņā ar Direktīvas 2004/109/EK 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu piemēro vienas trešdaļas robežvērtību.

26. pants

Pienākums sniegt informāciju un sankcijas

1. Kredītiestādes informē kompetentās iestādes, līdzko uzzina par katru tādu līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu to kapitālā, kuras dēļ līdzdalība pārsniedz kādu no 22. panta 1. punktā un 25. pantā minētajām robežvērtībām vai kļūst mazāka par tām.

Kredītiestādes, kurām ir atļauja tirgot regulētā tirgū, vismaz reizi gadā kompetentajām iestādēm dara zināmus to akcionāru un dalībnieku vārdus un uzvārdus vai nosaukumus, kuriem ir būtiska līdzdalība, un šādas līdzdalības apjomu, kas norādīts, piemēram, informācijā, kuru saņem akcionāru un dalībnieku gada pilnsapulcē vai saskaņā ar noteikumiem, ko piemēro sabiedrībām, kurām ir atļauja tirgot regulētā tirgū.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai gadījumā, ja 22. panta 1. punktā minēto personu ietekme var kaitēt kredītiestādes pārdomātai un piesardzīgai vadībai, kompetentās iestādes veiktu piemērotus pasākumus šādas situācijas novēršanai. Šādi pasākumi var būt rīkojumi, sankcijas saskaņā ar 65.līdz 72. pantu, kas noteiktas vadības struktūras locekļiem un vadītājiem, vai attiecīgo kredītiestādes akcionāru vai dalībnieku akcijām vai daļām atbilstīgo balsstiesību īstenošanas apturēšana.

Līdzīgus pasākumus piemēro fiziskām un juridiskām personām, kas neizpilda pienākumu iepriekš sniegt informāciju, kā noteikts 22. panta 1. punktā un ievērojot 65.līdz 72. pantu.

Ja līdzdalība ir iegūta pretēji kompetento iestāžu iebildumam, dalībvalstis neatkarīgi no visām citām sankcijām, kas jāpieņem, paredz vai nu atbilstīgo balsstiesību atcelšanu, vai balsojuma atzīšanu par nederīgu, vai arī iespēju to anulēt.

27. pants

Būtiskas līdzdalības kritēriji

Nosakot, vai būtiskas līdzdalības kritēriji, kas minēti 22., 25. un 26. pantā, ir izpildīti, ņem vērā balsstiesības, kas minētas Direktīvas 2004/109/EK 9., 10. un 11. pantā, un minētās direktīvas 12. panta 4. un 5. punktā noteiktos nosacījumus par balsstiesību summēšanu.

Nosakot, vai būtiskas līdzdalības kritēriji, kas minēti 26. pantā, ir izpildīti, dalībvalstis neņem vērā balsstiesības vai kapitāla daļas, kuras var būt iestāžu turējumā kā rezultāts finanšu instrumentu sākotnējai izvietošanai un/vai finanšu instrumentu izvietošanai ar neizvietoto instrumentu izpiršanas garantiju, kā minēts Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 6. punktā, ar nosacījumu, ka šīs tiesības netiek īstenotas vai citādi izmantotas, lai iesaistītos emitenta pārvaldībā, un ka tās viena gada laikā pēc iegādes tiek atsavinātas.

IV SADAĻA

IEGULDĪJUMU BROKERU SABIEDRĪBU SĀKOTNĒJAIS KAPITĀLS

28. pants

Ieguldījumu brokeru sabiedrību sākotnējais kapitāls

1. Ieguldījumu brokeru sabiedrību sākotnējo kapitālu veido vienīgi viens vai vairāki no Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunktā minētajiem posteņiem.

2. Visu pārējo ieguldījumu brokeru sabiedrību, kuras nav minētas 29.pantā, sākotnējais kapitāls ir EUR 730 000.

29. pants

Sākotnējais kapitāls attiecībā uz īpašiem ieguldījumu brokeru sabiedrību veidiem

1. Ieguldījumu brokeru sabiedrībai, kura neveic nekādus darījumus ar finanšu instrumentiem savā vārdā vai neveic finanšu instrumentu izvietošanu ar neizvietoto instrumentu izpiršanas garantiju, bet kura tur klientu naudu vai vērtspapīrus un kura sniedz vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem pakalpojumiem, sākotnējais kapitāls ir EUR 125 000 apmērā:

- a) ieguldītāju rīkojumu attiecībā uz finanšu instrumentiem pieņemšana un pārsūtīšana;
- b) ieguldītāju rīkojumu attiecībā uz finanšu instrumentiem izpilde;
- c) individuālo finanšu instrumentu ieguldījumu portfeļu pārvaldīšana.

2. Kompetentās iestādes drīkst atļaut ieguldījumu brokeru sabiedrībai, kura izpilda ieguldītāju rīkojumus attiecībā uz finanšu instrumentiem, turēt šādus instrumentus savā vārdā, ja izpildīti šādi nosacījumi:

- a) šādu pozīciju iemesls ir vienīgi sabiedrības nespēja precīzi izpildīt ieguldītāju rīkojumus;
- b) šādu pozīciju kopējā tirgus vērtība nepārsniedz 15 % no sabiedrības sākotnējā kapitāla;
- c) sabiedrība izpilda Regulas (ES) Nr. 575/2013 92.līdz 95. pantā un Ceturtajā daļā noteiktās prasības;
- d) šādām pozīcijām ir gadījuma un pagaidu raksturs, un tās pastāv vienīgi uz laiku, kas vajadzīgs minētā darījuma veikšanai.

3. Dalībvalstis var samazināt 1. punktā minēto summu līdz EUR 50 000, ja sabiedrībai nav atļauts turēt klientu naudu vai vērtspapīrus, slēgt darījumus savā vārdā vai veikt finanšu instrumentu izvietojumu ar neizvietoto instrumentu izpiršanas garantiju.

4. Saistībā ar šā panta 1. punktā noteiktajiem pakalpojumiem vai 3. punkta vajadzībām netirdzniecības portfeļa finanšu instrumentu pozīciju turēšanu, lai ieguldītu pašu kapitālu, neuzskata par savā vārdā noslēgtu darījumu.

30. pants

Vietējo sabiedrību sākotnējais kapitāls

Vietējām sabiedrībām ir sākotnējais kapitāls EUR 50 000 apmērā, ciktāl tās izmanto uzņēmējdarbības vai pakalpojumu sniegšanas brīvību, kas precizēta Direktīvas 2004/39/EK 31. un 32. pantā.

31. pants

Sabiedrību, kurām nav atļaujas turēt klientu naudu vai vērtspapīrus, segums

1. Sabiedrību, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 2) apakšpunkta c) punktā, segums ir izteikts kādā no šādiem veidiem:

- a) sākotnējais kapitāls EUR 50 000 apmērā;
- b) profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, kura attiecas uz visu Savienības teritoriju, vai kāda cita salīdzināma garantija attiecībā uz atbildību, kas rodas profesionālās nolaidības dēļ, un kuras apmērs ir vismaz EUR 1 000 000 par katru prasību un kopumā EUR 1 500 000 gadā par visām prasībām;

c) tāda veida sākotnējā kapitāla un profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas apvienojums, kas garantē seguma līmeni, kurš līdzvērtīgs a) vai b) apakšpunktā minētajam seguma līmenim.

Komisija regulāri pārskata pirmajā daļā minētās summas,

2. Ja Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 2) apakšpunkta c) punktā minētā sabiedrība ir arī reģistrēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/92/EK (2002. gada 9. decembris) par apdrošināšanas starpniecību ⁽¹⁾, tā izpilda minētās direktīvas 4. panta 3. punktu, un tās segums ir izteikts kādā no šādiem veidiem:

- a) sākotnējais kapitāls EUR 25 000 apmērā;
- b) profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšana, kura attiecas uz visu Savienības teritoriju, vai kāda cita salīdzināma garantija attiecībā uz atbildību, kas rodas profesionālās nolaidības dēļ, un kuras apmērs ir vismaz EUR 500 000 par katru prasību un kopumā EUR 750 000 gadā par visām prasībām;
- c) tāda veida sākotnējā kapitāla un profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas apvienojums, kas garantē seguma līmeni, kurš līdzvērtīgs a) vai b) apakšpunktā minētajam seguma līmenim.

32. pants

Pārejas noteikums

1. Atkāpjoties no 28. panta 2. punkta, 29. panta 1. un 3. punkta un 30. panta, dalībvalstis var turpināt piešķirt atļaujas tādām ieguldījumu brokeru sabiedrībām un sabiedrībām, uz ko attiecas 30. pants, kuras pastāvējušas 1995. gada 31. decembrī vai agrāk un kuru pašu kapitāls ir mazāks par 28. panta 2. punktā, 29. panta 1. vai 3. punktā vai 30. pantā noteikto sākotnējā kapitāla līmeni.

Šādu ieguldījumu brokeru sabiedrību vai sabiedrību pašu kapitāla līmenis nav mazāks par augstāko atskaites līmeni, kas aprēķināts pēc 1993. gada 23. marta. Šis atskaites līmenis ir pašu kapitāla ikdienas vidējais līmenis, kas aprēķināts par sešiem mēnešiem pirms aprēķinu dienas. To aprēķina ik pa sešiem mēnešiem attiecībā uz iepriekšējo periodu.

2. Ja ieguldījumu brokeru sabiedrības vai sabiedrības, uz kuru attiecas 1. punkts, kontroli pārņem fiziska vai juridiska persona, kas nav tā, kura to kontrolējusi 1995. gada 31. decembrī vai agrāk, minētās ieguldījumu brokeru sabiedrības vai sabiedrības pašu kapitāls ir vismaz 28. panta 2. punktā, 29. panta 1. vai 3. punktā vai 30. pantā noteiktajā līmenī, izņemot gadījumus, kad pēc 1995. gada 31. decembra īpašuma tiesības pirmo reizi nodod mantojuma kārtībā, ja to apstiprina kompetenta iestāde un uz laiku, kas nav ilgāks par 10 gadiem pēc minētās īpašuma tiesību nodošanas.

⁽¹⁾ OV L 9, 15.1.2003. 3. lpp.

3. Divu vai vairāku ieguldījumu brokeru sabiedrību vai sabiedrību, uz kurām attiecas 30. pants, apvienošanās gadījumā tās iznākumā radušās sabiedrības pašu kapitālam nav jāsasniedz 28. panta 2. punktā, 29. panta 1. vai 3. punktā vai 30. pantā noteiktais līmenis. Tomēr, visos laikposmos, kad netiek sasniegts 28. panta 2. punktā, 29. panta 1. vai 3. punktā vai 30. pantā noteiktais līmenis, apvienošanās iznākumā radušās sabiedrības pašu kapitāla līmenis nav zemāks par apvienojušos sabiedrību kopējo pašu kapitālu apvienošanās brīdī.

4. Ieguldījumu brokeru sabiedrību un sabiedrību, uz kurām attiecas 30. pants, pašu kapitāls nav zemāks par 28. panta 2. punktā, 29. panta 1. vai 3. punktā vai 30. pantā un šā panta 1. un 3. punktā noteikto līmeni.

5. Ja kompetentās iestādes uzskata, ka, lai nodrošinātu šādu ieguldījumu brokeru sabiedrību un sabiedrību maksātspēju, ir jānodrošina atbilstība 4. punktā noteiktajām prasībām, 1., 2. un 3. punktu nepiemēro.

V SADAĻA

NOTEIKUMI PAR UZŅĒMĒJDARBĪBAS VEIKŠANAS BRĪVĪBU UN PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS BRĪVĪBU

1. NODAĻA

Vispārējie principi

33. pants

Kredītiestādes

Dalībvalstis nosaka, ka ikviena kredītiestāde, kam atļauju piešķirušas un ko uzrauga citas dalībvalsts kompetentās iestādes, var, izveidojot filiāles vai sniedzot pakalpojumus, veikt to teritorijā I pielikumā uzskaitītās darbības saskaņā ar 35. pantu, 36. panta 1., 2. un 3. punktu, 39. panta 1. un 2. punktu un 40. līdz 46. pantu, ar nosacījumu, ka piešķirtā atļauja aptver šādas darbības.

34. pants

Finanšu iestādes

1. Dalībvalstis nosaka, ka ikviena citas dalībvalsts finanšu iestāde, kura ir kredītiestādes meitasuzņēmums vai divu vai vairāk kredītiestāžu kopīgs meitasuzņēmums, var, izveidojot filiāles vai sniedzot pakalpojumus, to teritorijā veikt I pielikumā uzskaitītās darbības saskaņā ar 35. pantu, 36. panta 1., 2. un 3. punktu, 39. panta 1. un 2. punktu un 40. līdz 46. pantu, ja tās dibināšanas dokumenti un statūti ļauj veikt šādas darbības un ja tā atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

a) mātesuzņēmums vai mātesuzņēmumi ir saņēmuši atļauju kā kredītiestādes dalībvalstī, kuras tiesību akti reglamentē attiecīgo finanšu iestādi;

b) konkrētās darbības faktiski tiek veiktas tās pašas dalībvalsts teritorijā;

c) mātesuzņēmumam vai mātesuzņēmumiem ir vismaz 90 % no balsstiesībām, kas nostiprinātas finanšu iestādes akcijās vai daļās;

d) mātesuzņēmums vai mātesuzņēmumi ir kompetentajām iestādēm pierādījuši finanšu iestādes piesardzīgu vadību un ar attiecīgās piederības dalībvalsts kompetento iestāžu piekrišanu deklarējuši, ka tie solidāri un atsevišķi garantē saistības, ko uzņēmusies attiecīgā finanšu iestāde;

e) finanšu iestāde, jo īpaši attiecībā uz konkrētajām darbībām, faktiski ir iekļauta mātesuzņēmuma vai visu mātesuzņēmumu konsolidētajā uzraudzībā saskaņā ar šīs direktīvas VII sadaļas 3. nodaļu un Regulas (ES) Nr. 575/2013 Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu, jo īpaši attiecībā uz minētās regulas 92. pantā izklāstītajām pašu kapitāla prasībām, lielo riska darījumu kontrolei, kā noteikts minētās regulas Ceturtajā daļā, un attiecībā uz minētās regulas 89. un 90. pantā paredzēto līdzdalības ierobežošanu.

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pārbauda atbilstību pirmajā daļā noteiktajiem nosacījumiem un piešķir attiecīgajai finanšu iestādei atbilstības apliecību, ko iekļauj 35. un 39. pantā minētajā paziņojumā.

2. Ja 1. punkta pirmajā daļā minētā finanšu iestāde vairs neizpilda kādu no paredzētajiem nosacījumiem, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes to paziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, un tad darbībām, ko šī finanšu iestāde veic uzņēmējā dalībvalstī, piemēro attiecīgās uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktus.

3. Šā panta 1. un 2. punktu attiecīgi piemēro 1. punkta pirmajā daļā minēto finanšu iestāžu meitasuzņēmumiem.

2. NODAĻA

Kredītiestāžu tiesības veikt uzņēmējdarbību

35. pants

Prasība par paziņošanu un kompetento iestāžu saziņa

1. Kredītiestāde, kas vēlas izveidot filiāli citas dalībvalsts teritorijā, par to paziņo savas piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai kredītiestādes, kas vēlas izveidot filiāli citas dalībvalsts teritorijā, veicot 1. punktā minēto paziņošanu, sniegtu visu šādu informāciju:

- a) dalībvalsts, kuras teritorijā tā plāno izveidot filiāli;
- b) darbības programma, kurā izklāstīti *inter alia* filiāles paredzētās darbības veidi un organizatoriskā struktūra;
- c) adrese uzņēmējā dalībvalstī, kur var iegūt dokumentus;
- d) to personu vārds un uzvārds, kuras būs atbildīgas par filiāles vadību.

3. Ja piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, ņemot vērā paredzētās darbības, nav iemesla apšaubīt kredītiestādes vadības struktūras piemērotību vai finanšu stāvokli, tās trīs mēnešos pēc visas 2. punktā minētās informācijas saņemšanas šo informāciju dara zināmu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm un attiecīgi informē kredītiestādi.

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes arī dara zināmu kredītiestādes pašu kapitāla apmēru un struktūru un pašu kapitāla prasību summu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. pantu.

Atkāpjoties no otrās daļas, 34. pantā minētajā gadījumā piederības dalībvalsts kompetentās iestādes dara zināmu finanšu iestādes pašu kapitāla apmēru un struktūru un kredītiestādes, kas ir tās mātesuzņēmums, kopējo riska darījumu vērtību, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. un 4. punktu.

4. Ja piederības dalībvalsts kompetentās iestādes atsakās 2. punktā minēto informāciju darīt zināmu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm, tās trīs mēnešos pēc visas informācijas saņemšanas paziņo attiecīgajai kredītiestādei šā atteikuma iemeslus.

Šis atteikums vai atbildes nesniegšana dod tiesības vērsties piederības dalībvalsts tiesās.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar šo pantu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

6. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par šādas informācijas sniegšanai paredzētajām tipveida veidlapām, paraugiem un procedūrām.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

7. EBI iesniedz 5. un 6. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.

36. pants

Darbības uzsākšana

1. Pirms kredītiestādes filiāle uzsāk savu darbību, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes divos mēnešos pēc 35. pantā minētās informācijas saņemšanas sagatavojas kredītiestādes uzraudzībai saskaņā ar 4. nodaļu un vajadzības gadījumā norāda nosacījumus, ar kuriem vispārējās interesēs minēto darbību veic uzņēmējā dalībvalstī.

2. Saņemot paziņojumu no uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai līdz 1. punktā paredzētā termiņa beigām nesaņemot nekādu paziņojumu no šīm iestādēm, var izveidot filiāli un sākt darbību.

3. Jebkādu saskaņā ar 35. panta 2. punkta b), c) vai d) apakšpunktu sniegtās informācijas izmaiņu gadījumā, kredītiestāde par attiecīgajām izmaiņām rakstiski paziņo piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vismaz vienu mēnesi pirms to īstenošanas, lai piederības dalībvalsts kompetentās iestādes varētu pieņemt lēmumu pēc paziņošanas saskaņā ar 35. pantu, un lai uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes varētu pieņemt lēmumu, izklāstot izmaiņu nosacījumus saskaņā ar šā panta 1. punktu.

4. Attiecībā uz filiālēm, kuras saskaņā ar to uzņēmējas dalībvalstīs spēkā esošajiem noteikumiem darbību sākušas pirms 1993. gada 1. janvāra, uzskata, ka tām tika piemērota 35. pantā un šā panta 1. un 2. punktā paredzētā kārtība. No 1993. gada 1. janvāra tās reglamentē šā panta 3. punkts un 33. un, 52. pants, un 4. nodaļa.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar šo pantu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

6. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par šādas informācijas sniegšanai paredzētajām tipveida veidlapām, paraugiem un procedūrām.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

7. EBI iesniedz 5. un 6. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.

37. pants

Informācija par atteikumiem

Dalībvalstis Komisijai un EBI dara zināmu to gadījumu skaitu un veidu, kad ir bijis atteikums, ievērojot 35. pantu un 36. panta 3. punktu.

38. pants

Filiāļu kopums

Visas uzņēmējdarbības veikšanas vietas, ko vienā dalībvalstī izveidojusi kredītiestāde, kuras galvenais birojs ir citā dalībvalstī, uzskata par vienu filiāli.

3. NODAĻA

Pakalpojumu sniegšanas brīvības īstenošana

39. pants

Paziņošanas procedūra

1. Ikvienu kredītiestāde, kas vēlas pirmo reizi īstenot pakalpojumu sniegšanas brīvību, darbojoties citas dalībvalsts teritorijā, paziņo piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm par I pielikuma sarakstā uzskaitītajām darbībām, kuras tā paredzējusi veikt.

2. Viena mēneša laikā pēc 1. punktā paredzētā paziņojuma saņemšanas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes šo paziņojumu nosūta uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

3. Šis pants neietekmē tiesības, ko ieguvušas kredītiestādes, kuras sniedza pakalpojumus jau pirms 1993. gada 1. janvāra.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar šo pantu.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantā.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus par šādas informācijas sniegšanai paredzētajām tipveida veidlapām, paraugiem un procedūrām.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

6. EBI iesniedz 4. un 5. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.

4. NODAĻA

Uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu pilnvaras

40. pants

Ziņojumu sniegšanas prasības

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes drīkst pieprasīt visām kredītiestādēm, kurām ir filiāles to teritorijā, regulāri ziņot uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm par savu darbību šajās uzņēmējās dalībvalstīs.

Šādus ziņojumus pieprasa vienīgi informācijas vai statistikas datu apkopošanas vajadzībām, lai piemērotu 51. panta 1. punktu vai uzraudzības vajadzībām saskaņā ar šo nodaļu. Tiem piemēro dienesta slepenības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 53. panta 1. punktā minētajām prasībām.

Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes jo īpaši drīkst pieprasīt šā punkta pirmajā daļā minētajām kredītiestādēm sniegt informāciju, lai minētās kompetentās iestādes varētu novērtēt, vai attiecīgā filiāle ir nozīmīga saskaņā ar 51. panta 1. punktu.

41. pants

Piederības dalībvalsts kompetento iestāžu īstenotie pasākumi attiecībā uz uzņēmējā dalībvalstī veiktajām darbībām

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes, balstoties uz informāciju, kas saskaņā ar 50. pantu saņemta no piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, konstatē, ka kredītiestāde, kurai tās teritorijā ir filiāle vai kura sniedz pakalpojumus tās teritorijā, atbilst kādam no turpmāk minētajiem nosacījumiem attiecībā uz darbībām, kas ir īstenotas attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī, tās informē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes:

a) kredītiestāde neatbilst valsts tiesību normām, ar ko transponē šo direktīvu, vai Regulai (ES) Nr. 575/2013;

b) pastāv būtisks risks, ka kredītiestāde neatbildīs valsts tiesību normām, ar ko transponē šo direktīvu, vai Regulai (ES) Nr. 575/2013;

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties veic visus piemērotos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā kredītiestāde novērš tās neatbilstību vai īsteno neatbilstības riska novēršanas pasākumus. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes par minētajiem pasākumiem nekavējoties paziņo uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

2. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata, ka piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nav izpildījušas vai neizpildīs to saistības atbilstīgi 1. punkta otrajai daļai, tās drīkst vērsties EBI un pieprasīt palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Ja EBI rīkojas saskaņā ar minēto pantu, jebkuru lēmumu saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu tā pieņem 24 stundu laikā. EBI var palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos arī pēc savas iniciatīvas saskaņā ar minētās regulas 19. panta 1. punkta otro daļu.

42. pants

Pamatojums un informēšana

Visus pasākumus, kas veikti atbilstīgi 41. panta 1. punktam, 43. vai 44. pantam un kas paredz sankcijas vai ierobežojumus attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvības vai uzņēmējdarbības veikšanas brīvības īstenošanu, pienācīgi pamato un dara zināmus attiecīgajai kredītiestādei.

43. pants

Piesardzības pasākumi

1. Pirms 41. pantā noteiktās procedūras īstenošanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var ārkārtas situācijās, iekams piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nav īstenojušas konkrētus pasākumus vai nav veikti Direktīvas 2001/24/EK 3. pantā minētie reorganizācijas pasākumi, veikt visus vajadzīgos piesardzības pasākumus, lai aizsargātu pret finanšu nestabilitāti, kas nopietni apdraudētu noguldītāju, ieguldītāju un klientu kopējās intereses uzņēmējā dalībvalstī.

2. Visi piesardzības pasākumi saskaņā ar 1. punktu ir samērīgi ar to mērķi aizsargāt pret finanšu nestabilitāti, kas nopietni apdraudētu noguldītāju, ieguldītāju un klientu kopējās intereses uzņēmējā dalībvalstī. Šādi piesardzības pasākumi var ietvert maksājumu pārtraukšanu. Tie nedod priekšroku kredītiestāžu kreditoriem uzņēmējā dalībvalstī attiecībā pret kreditoriem citās dalībvalstīs.

3. Visi piesardzības pasākumi, kas veikti saskaņā ar 1. punktu, zaudē spēku, kad piederības dalībvalsts administratīvas vai tiesu iestādes veic reorganizācijas pasākumus saskaņā ar Direktīvas 2001/24/EK 3. pantu.

4. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes pārstāj veikt piesardzības pasākumus, ja tās uzskata minētos pasākumus par nevajadzīgiem saskaņā ar 41. pantu, ja vien tie nav zaudējuši spēku saskaņā ar šā panta 3. punktu.

5. Par piesardzības pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 1. punktu, bez liekas kavēšanās informē Komisiju, EBI un pārējo attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.

Ja piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai jebkuru citu skarto dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir iebildumi pret uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestāžu īstenotajiem pasākumiem, tās var vērsties EBI un pieprasīt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Ja EBI rīkojas saskaņā ar minēto pantu, jebkuru lēmumu saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu tā pieņem 24 stundu laikā. EBI var palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos arī pēc savas iniciatīvas saskaņā ar minētās regulas 19. panta 1. punkta otro daļu.

44. pants

Uzņēmēju dalībvalstu pilnvaras

Neatkarīgi no 40. un 41. panta uzņēmējas dalībvalstis var īstenot pilnvaras, kas tām ir piešķirtas saskaņā ar šo direktīvu, lai veiktu piemērotus pasākumus, kuru mērķis ir novērst to teritorijā to noteikumu pārkāpumus, kurus tās pieņēmušas saskaņā ar šo direktīvu, vai vispārējā labuma interesēs, vai piemērot sodus par šādiem pārkāpumiem. Tas ietver iespēju liegt pārkāpējam kredītiestādēm veikt jaunus darījumus uzņēmēju dalībvalstu teritorijā.

45. pants

Pēc atļaujas anulēšanas veicamie pasākumi

Atļaujas anulēšanas gadījumā piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes veic piemērotus pasākumus, lai liegtu attiecīgajai kredītiestādei veikt turpmākus darījumus uzņēmējas dalībvalsts teritorijā un aizsargātu noguldītāju intereses.

46. pants

Reklāma

Nekas šajā nodaļā neliedz kredītiestādēm, kuru galvenais birojs ir kādā citā dalībvalstī, reklamēt uzņēmējā dalībvalstī savus pakalpojumus ar visiem pieejamiem saziņas līdzekļiem, ievērojot normas, kas reglamentē šādas reklāmas formu un saturu un kas ir pieņemtas vispārējā labuma interesēs.

VI SADAĻA

ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

47. pants

Paziņošana par trešo valstu filiālēm un piekļuves nosacījumi kredītiestādēm, kurām ir šādas filiāles

1. Tādu kredītiestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs ir trešā valstī, sākot vai turpinot darbību, dalībvalstis nepiemēro noteikumus, kas rada labvēlīgāku režīmu par to, kādu piemēro to kredītiestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs ir Savienībā.

2. Kompetentās iestādes dara zināmas Komisijai, EBI un Eiropas Banku komitejai, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2004/10/EK ⁽¹⁾, visas filiāļu atļaujas, kas ir piešķirtas kredītiestādēm, kuru galvenais birojs atrodas trešā valstī.

3. Savienība var ar nolīgumiem, kurus noslēdz ar vienu vai vairākām trešām valstīm, vienoties piemērot noteikumus, kas tādu kredītiestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs ir trešās valstīs, piešķir vienādu režīmu visā Savienības teritorijā.

48. pants

Sadarbība ar trešo valstu uzraudzības iestādēm konsolidētās uzraudzības jomā

1. Pēc dalībvalsts pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas Komisija var iesniegt Padomei priekšlikumus, lai apspriestu nolīgumus ar vienu vai vairākām trešām valstīm par līdzekļiem konsolidētās uzraudzības īstenošanai attiecībā uz:

a) iestādēm, kuru mātesuzņēmumu galvenais birojs ir trešā valstī;

b) trešā valstī esošām iestādēm, kuru mātesuzņēmumu galvenais birojs atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai šie mātesuzņēmumi ir iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības.

2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem jo īpaši cenšas nodrošināt to, ka:

a) dalībvalstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu Savienībā esošu iestāžu, finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību uzraudzībai, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli, kuru

meitasuzņēmumi ir iestādes vai finanšu iestādes, kas atrodas trešā valstī, vai kuriem tajās ir dalība;

b) trešo valstu uzraudzības iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu mātesuzņēmumu uzraudzībai, kuru galvenais birojs atrodas šo trešo valstu teritorijā un kuru meitasuzņēmumi ir iestādes vai finanšu iestādes, kas atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai kuriem tajās ir dalība; un

c) EBI var iegūt no dalībvalstu kompetentajām iestādēm informāciju, kuru tās saņēmušas no trešo valstu valsts iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 35. pantu.

3. Neskarot LESD 218. pantu, Komisija ar Eiropas Banku komitejas palīdzību izvērtē 1. punktā minēto sarunu rezultātus un radušos situāciju.

4. Piemērojot šo pantu, EBI palīdz Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu.

VII SADAĻA

PRUDENCIĀLĀ UZRAUDZĪBA

1. NODAĻA

Prudenciālās uzraudzības principi

I i e d a ļ a

Piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts pilnvaras un pienākumi

49. pants

Piederības un uzņēmējas dalībvalstu kompetento iestāžu pilnvaras

1. Neskarot tos šīs direktīvas noteikumus, kas paredz uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu atbildību, par iestādes prudenciālo uzraudzību, tostarp par to darbību uzraudzību, kuras iestāde veic saskaņā ar 33. un 34. pantu, ir atbildīgas piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

2. Šā panta 1. punkts neliedz veikt konsolidēto uzraudzību.

3. Uzņēmējas dalībvalsts veiktajos pasākumos neparedz attieksmi, kas diskriminētu vai ierobežotu tādēļ, ka kādai iestādei atļauja ir piešķirta citā dalībvalstī.

⁽¹⁾ OV L 3, 7.1.2004., 36. lpp.

50. pants

Sadarbība attiecībā uz uzraudzību

1. Attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai uzraudzītu tādu iestāžu darbību, kuras, it sevišķi ar filiāļu starpniecību, darbojas vienā vai vairākās dalībvalstīs, kas nav dalībvalstis, kurās ir to galvenais birojs. Tās cita citai sniedz visu informāciju par šādu iestāžu vadību un īpašumtiesībām, kas, kā paredzams, varētu sekmēt to uzraudzību un izvērtējumu par to atļaujas piešķiršanas nosacījumiem, un visu informāciju, kas, kā paredzams, varētu sekmēt iestāžu uzraudzību, jo īpaši attiecībā uz likviditāti, maksātspēju, noguldījumu garantijām, lielu riska darījumu ierobežošanu, citiem faktoriem, kas var ietekmēt attiecīgās iestādes radīto sistēmisko risku, administratīvajām un grāmatvedības procedūrām un iekšējās kontroles mehānismiem.

2. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties sniedz uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm visu informāciju un konstatējumus attiecībā uz likviditātes uzraudzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 Sesto daļu un šīs direktīvas VII sadaļas 3. nodaļu saistībā ar darbībām, ko iestādes veic ar savu filiāļu starpniecību, ciktāl šāda informācija un konstatējumi ir būtiski noguldītāju vai ieguldītāju aizsardzībai uzņēmējā dalībvalstī.

3. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nekavējoties informē visu uzņēmēju dalībvalstu kompetentās iestādes, ja ir radusies likviditātes spriedze vai ja ir pamats uzskatīt, ka tāda varētu rasties. Minētā informācija ietver arī ziņas par atveseļošanās plāna plānošanu un īstenošanu, kā arī visiem šajā sakarā veiktajiem prudenciālajiem uzraudzības pasākumiem.

4. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pēc uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu pieprasījuma paziņo un izskaidro, kā uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu sniegtā informācija un konstatējumi ir ņemti vērā. Ja pēc informācijas un konstatējumu paziņošanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes apgalvo, ka piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nav veikušas nekādus piemērotus pasākumus, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var, iepriekš informējot piederības dalībvalsts kompetentās iestādes un EBI, veikt piemērotus pasākumus, lai novērstu turpmākus pārkāpumus, lai aizsargātu noguldītāju, ieguldītāju un citu personu, kam sniedz pakalpojumus, intereses vai lai aizsargātu finanšu sistēmas stabilitāti.

Ja piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nepiekrīt pasākumiem, ko uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes grasās veikt, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var nodot jautājumu EBI un pieprasīt tās atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Ja EBI rīkojas saskaņā ar minēto pantu, tā jebkuru lēmumu pieņem viena mēneša laikā.

5. Kompetentās iestādes var vērsties pie EBI par situācijām, kad pieprasījums sadarboties, jo īpaši apmaiņties ar informāciju,

ir noraidīts vai uz to nav atbildēts samērīgā termiņā. Neskarot LESD 258. pantu, EBI minētajās situācijās var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. EBI var palīdzēt kompetentajām iestādēm panākt vienošanos par informācijas apmaiņu saskaņā ar šo pantu arī pēc savas iniciatīvas saskaņā ar minētās regulas 19. panta 1. punkta otro daļu.

6. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu šajā pantā minēto informāciju.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

7. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros nosaka tipveida veidlapas, paraugus un procedūras tādas informācijas apmaiņai, kas varētu sekmēt iestāžu pārraudzību.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

8. EBI iesniedz 6. un 7. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.

51. pants

Nozīmīgas filiāles

1. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var iesniegt pieprasījumu konsolidētās uzraudzības iestādei, ja piemērojams 112. panta 1. punkts, vai piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, atzīt iestādes, kas nav ieguldījumu brokeru sabiedrība, uz ko attiecas Regulas (ES) Nr. 575/2013 95. pants, filiāli par nozīmīgu.

Pieprasījumā norāda pamatojumu attiecīgās filiāles atzīšanai par nozīmīgu, īpašu uzmanību veltot šādiem jautājumiem:

a) vai filiāles tirgus daļa noguldījumos uzņēmējā dalībvalstī pārsniedz 2 %;

b) iestādes darbības apturēšanas vai slēgšanas iespējamā ietekme uz sistēmisko likviditāti un uzņēmējas dalībvalsts maksājumu, tūrvērtes un norēķinu sistēmām;

c) filiāles lielums un nozīmība klientu skaita ziņā uzņēmējas dalībvalsts banku sektora vai finanšu sistēmas kontekstā.

Piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes un, ja piemērojams 112. panta 1. punkts, konsolidētās uzraudzības iestāde veic visus pasākumus, kas ir to kompetencē, lai panāktu kopīgu lēmumu par filiāles atzīšanu par nozīmīgu.

Ja divu mēnešu laikā no šā punkta pirmajā daļā minētā pieprasījuma saņemšanas netiek panākts kopīgs lēmums, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes turpmāko divu mēnešu laikā pašas pieņem lēmumu par to, vai attiecīgā filiāle ir nozīmīga. Pieņemot šādu lēmumu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ņem vērā jebkādu konsolidētās uzraudzības iestādes vai piederības dalībvalsts kompetento iestāžu viedokli un atzinumus.

Šā punkta trešajā un ceturtajā daļā minētos lēmumus izklāsta dokumentā ar pilnīgu pamatojumu, un nosūta attiecīgajām kompetentajām iestādēm, un tos uzskata par galīgiem, un tos piemēro kompetentās iestādes attiecīgajās dalībvalstīs.

Filiāles atzīšana par nozīmīgu neietekmē kompetento iestāžu tiesības un pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

2. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes tās uzņēmējas dalībvalsts, kurā nozīmīga filiāle veic uzņēmējdarbību, kompetentajām iestādēm paziņo 116. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minēto informāciju un veic 117. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos uzdevumus sadarbībā ar uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

Ja piederības dalībvalsts kompetentā iestāde konstatē ārkārtas situāciju, kā minēts 114. panta 1. punktā, tā nekavējoties brīdina par šādu situāciju 58. panta 4. punktā un 59. panta 1. punktā minētās valsts iestādes.

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes tās uzņēmējas dalībvalsts, kurā nozīmīgas filiāles veic uzņēmējdarbību, kompetentajām iestādēm paziņo iestāžu, kurām ir šādas filiāles, 97. pantā un attiecīgā gadījumā 113. panta 2. punktā minētā riska novērtējuma rezultātus. Tās arī paziņo saskaņā ar 104. un 105. pantu pieņemtos lēmumus, ciktāl minētie novērtējumi un lēmumi attiecas uz minētajām filiālēm.

Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes apspriežas ar uzņēmējas dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību nozīmīgas filiāles,

kompetentajām iestādēm par 86. panta 11. punktā noteiktajiem operatīvajiem pasākumiem, ja tas ir būtiski attiecībā uz likviditātes risku uzņēmējas dalībvalsts valūtai.

Ja piederības dalībvalsts kompetentās iestādes nav apspriedušās ar uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm vai ja pēc šādas apspriešanās uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes apgalvo, ka operatīvie pasākumi, kas prasīti 86. panta 11. punktā, nav atbilstoši, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var nodot šo jautājumu izskatīšanai EBI un pieprasīt tās atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.

3. Ja 116. pants nav piemērojams, kompetentās iestādes, kas uzrauga iestādi ar nozīmīgām filiālēm citās dalībvalstīs, izveido un vada uzraudzības iestāžu kolēģiju, lai veicinātu sadarbību saskaņā ar šā panta 2. punktu un 50. pantu. Kolēģijas izveidošanas un darbības pamatā ir rakstiska kārtība, kas jānosaka piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei pēc apspriešanās ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde izlemj, kuras kompetentās iestādes piedalās sanāksmēs vai kolēģijas darbībās.

Piederības valsts kompetentās iestādes lēmumā ņem vērā plānoto vai koordinēto uzraudzības darbību nozīmību attiecībā uz minētajām iestādēm, jo īpaši 7. pantā minēto lēmuma iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs un šā panta 2. punktā minētos pienākumus.

Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde iepriekš pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šādu sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem jautājumiem, ko plānots pārrunāt, un darbībām, kuras plānots apsvērt. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde arī laikus pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šajās sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem vai veiktajiem pasākumiem.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu uzraudzības iestāžu kolēģiju darbības vispārējos nosacījumus.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai noteiktu uzraudzības iestāžu kolēģiju operatīvo darbību.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

6. EBI iesniedz 4. un 5. punktā minētos tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 31. decembrim.

52. pants

Citā dalībvalstī izveidotu filiāļu pārbaude uz vietas un inspekcija

1. Uzņēmējas dalībvalstis nosaka, ka, ja iestāde, kas saņēmusi atļauju citā dalībvalstī, darbojas tās teritorijā ar filiāles starpniecību, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var pēc uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanas pašas vai ar to personu starpniecību, kuras tās norīko šim nolūkam, veikt 50. pantā minētās informācijas pārbaudi un inspekcijas šādās filiālēs.

2. Lai veiktu inspekciju filiālēs, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var arī izmantot kādu no citām 118. pantā noteiktajām procedūrām.

3. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir tiesības katrā atsevišķā gadījumā veikt tādu darbību pārbaudi uz vietas un inspekcijas, kuras iestāžu filiāles veic to teritorijā, un pieprasīt filiālei sniegt informāciju par tās darbību un informāciju uzraudzības mērķiem, kad tās to uzskata par svarīgu uzņēmējas dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitātes dēļ. Pirms šādu pārbaudu un inspekciju veikšanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes apspriežas ar piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm. Pēc šādām pārbaudēm un inspekcijām uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes paziņo piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm iegūto informāciju un konstatējumus, kas attiecas uz iestādes riska novērtējumu vai uzņēmējas dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes, izstrādājot savu 99. pantā minēto uzraudzības pārbaudes programmu, pienācīgi ņem vērā šo informāciju un konstatējumus, ievērojot arī uzņēmējas dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti.

4. Pārbaudes uz vietas un inspekcijas filiālēs veic saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā tiek veikta pārbaude vai inspekcija.

II daļa

Informācijas apmaiņa un dienesta slepenība

53. pants

Dienesta slepenība

1. Dalībvalstis nosaka, ka visām personām, kas strādā vai ir strādājušas kompetentajās iestādēs, kā arī revidentiem un ekspertiem, kas darbojas kompetento iestāžu uzdevumā, ir saistošs dienesta slepenības pienākums.

Konfidenciālu informāciju, ko šādas personas, revidenti vai eksperti saņem, pildot savus pienākumus var izpaust tikai pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nevar noteikt atsevišķas kredītiestādes, neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesību akti.

Tomēr, ja kredītiestādi atzīst par bankrotējušu vai ja to likvidē piespiedu kārtā, konfidenciālu informāciju, kas neattiecas uz trešām personām, kuras iesaistītas mēģinājumos kredītiestādi glābt, var izpaust civillietu vai komerclietu tiesvedībā.

2. Šā panta 1. punkts neliedz kompetentajām iestādēm savstarpēji apmainīties ar informāciju vai nosūtīt informāciju ESRK, EBI vai Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) („EVTI”), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010⁽¹⁾, saskaņā ar šo direktīvu, ar Regulu (ES) Nr. 575/2013, ar citām direktīvām, kas piemērojamas kredītiestādēm, ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 15. pantu, ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 31., 35. un 36. pantu un ar Regulas (ES) Nr. 1095/2010 31. un 36. pantu. Uz šo informāciju attiecas 1. punkts.

3. Šā panta 1. punkts neliedz kompetentajām iestādēm publicēt to stresa testu rezultātus, ko veic saskaņā ar šīs direktīvas 100. pantu vai Regulas (ES) Nr. 1093/2010 32. pantu, vai nosūtīt stresa testu rezultātus EBI, lai tā varētu publicēt Savienības mēroga stresa testu rezultātus.

54. pants

Konfidenciālas informācijas izmantošana

Kompetentās iestādes, kas saņem konfidenciālu informāciju saskaņā ar 53. pantu, to izmanto vienīgi savu uzdevumu izpildē un vienīgi kādam no šādiem mērķiem:

a) lai pārbaudītu, vai ir izpildīti nosacījumi, kas reglamentē piekļuvi kredītiestāžu darbībai, un lai veicinātu šādas darbības veikšanas nekonsolidēto vai konsolidēto pārraudzību, jo īpaši attiecībā uz likviditātes, maksātspējas, lielo riska darījumu, vadības un grāmatvedības procedūru un iekšējās kontroles mehānismu pārraudzību;

b) lai noteiktu sankcijas;

c) pārsūdzot kompetentās iestādes lēmumu, tostarp tiesvedībā saskaņā ar 72. pantu;

⁽¹⁾ OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.

d) tiesvedībā, ko uzsāk saskaņā ar īpašiem noteikumiem, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, kuri pieņemti kredītiestāžu jomā.

55. pants

Sadarbības nolīgumi

Sadarbības nolīgumus, kas paredz veikt informācijas apmaiņu, ar trešo valstu uzraudzības iestādēm vai ar trešo valstu valsts iestādēm vai struktūrām saskaņā ar šīs direktīvas 56. pantā un 57. panta 1. punktu, dalībvalstis un EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu var slēgt tikai tad, ja uz izpaužamo informāciju attiecas garantija, ka tiek ievērotas tādas dienesta slepenības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas šīs direktīvas 53. panta 1. punktā minētajām prasībām. Šādu informācijas apmaiņu īsteno minēto valsts iestāžu vai struktūru uzraudzības uzdevumu veikšanas nolūkos.

Ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, to izpauž vienīgi ar to iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kuras ir izpaukušas šo informāciju, un vajadzības gadījumā izpauž vienīgi tiem mērķiem, kuriem šīs iestādes ir devušas savu piekrišanu.

56. pants

Informācijas apmaiņa starp valsts iestādēm

Šīs direktīvas 53. panta 1. punkts un 54. pants tajos gadījumos, kad tiek pildītas uzraudzības funkcijas, neliedz apmainīties ar informāciju starp kompetentajām iestādēm vienā dalībvalstī, vai starp kompetentajām iestādēm dažādās dalībvalstīs, vai starp kompetentajām iestādēm un šādām iestādēm:

- a) iestādēm, kam ir uzticēts publiskais pienākums par citu finanšu sektora sabiedrību uzraudzību, un valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par finanšu tirgu uzraudzību;
- b) valsts iestādēm vai struktūrām, kurām ir uzdots pienākums uzturēt finanšu sistēmas stabilitāti dalībvalstīs, izmantojot makroprudenciālos noteikumus;
- c) reorganizācijas struktūrām vai valsts iestādēm, kuru mērķis ir aizsargāt finanšu sistēmas stabilitāti;
- d) līgumiskajām vai institucionālajām aizsardzības sistēmām, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 7. punktā;
- e) struktūrām, kas iesaistītas iestāžu likvidācijas un bankrota procedūrās un citās līdzīgās procedūrās;
- f) personām, kas ir atbildīgas par iestāžu, apdrošināšanas sabiedrību un finanšu iestāžu pārskatu obligātajām revīzijām.

Šīs direktīvas 53. panta 1. punkts un 54. pants neliedz izpaust struktūrām, kas vada noguldījumu garantiju sistēmas un ieguldītāju kompensācijas sistēmas, informāciju, kura ir vajadzīga to pienākumu izpildei.

Visos gadījumos uz saņemto informāciju attiecas dienesta slepenības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 53. panta 1. punktā minētajām prasībām.

57. pants

Informācijas apmaiņa ar pārraudzības iestādēm

1. Neatkarīgi no 53., 54. un 55. panta dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un iestādēm, kas ir atbildīgas par to, lai pārraudzītu:

- a) struktūras, kuras iesaistītas iestāžu likvidācijas un bankrota procedūrās un citās līdzīgās procedūrās;
 - b) līgumiskās vai institucionālās aizsardzības sistēmas, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 7. punktā;
 - c) personas, kuru uzdevums ir veikt tiesību aktos noteikto grāmatvedības dokumentu revīziju iestādēs, apdrošināšanas sabiedrībās un finanšu iestādēs.
2. Šā panta 1. punktā minētajos gadījumos dalībvalstis pieprasa, lai būtu izpildīti vismaz šādi nosacījumi:
- a) informācijas apmaiņa notikusi šā panta 1. punktā minētā uzraudzības uzdevuma izpildes nolūkā;
 - b) uz saņemto informāciju attiecas dienesta slepenības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 53. panta 1. punktā minētajām prasībām;
 - c) ja informācijas izcelsme ir no citas dalībvalsts, to neizpauž bez nepārprotamas to kompetento iestāžu piekrišanas, kuras ir izpaukušas šo informāciju, un vajadzības gadījumā to izpauž tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

3. Neatkarīgi no 53., 54. un 55. panta nolūkā stiprināt finanšu sistēmas stabilitāti un tās integritāti, dalībvalstis var atļaut informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm un valsts iestādēm vai struktūrām, kas saskaņā ar tiesību aktiem ir atbildīgas par tiesību aktu pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu uzņēmējdarbības jomā.

Šādos gadījumos dalībvalstis pieprasa, lai būtu izpildīti vismaz šādi nosacījumi:

- a) informācijas apmaiņa notikusi uzņēmējdarbības tiesību pārkāpumu atklāšanas un izmeklēšanas nolūkā;
- b) uz saņemto informāciju attiecas dienesta slepenības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 53. panta 1. punktā minētajām prasībām;
- c) ja informācijas izcelsme ir no citas dalībvalsts, to neizpauž bez nepārprotamas to kompetento iestāžu piekrišanas, kuras ir izpaukušas šo informāciju, un vajadzības gadījumā to izpauž tikai tiem nolūkiem, kam šīs iestādes devušas piekrišanu.

4. Ja 1. punktā minētajām valsts iestādēm vai struktūrām pārkāpumu atklāšanas vai izmeklēšanas uzdevumu palīdz pildīt personas, kas šim nolūkam norīkotas, ņemot vērā viņu īpašo kompetenci, un kas nestrādā valsts sektorā, tad uz šādām personām dalībvalsts var attiecināt 3. punkta pirmajā daļā norādīto informācijas apmaiņas iespēju ar 3. punkta otrajā daļā paredzētajiem nosacījumiem.

5. Kompetentās iestādes paziņo EBI to valsts iestāžu vai struktūru nosaukumus, kuras var saņemt informāciju saskaņā ar šo pantu.

6. Lai īstenotu 4. punktu, 3. punktā minētās valsts iestādes vai struktūras paziņo kompetentajām iestādēm, kas izpaukušas attiecīgo informāciju, to personu vārdu, uzvārdu un konkrētos pienākumus, kam informācija jānosūta.

58. pants

Informācijas, kas attiecas uz monetāriem, noguldījumu aizsardzības, sistēmiskiem un maksājuma aspektiem, nosūtīšana

1. Šīs nodaļas noteikumi neliedz kompetentajai iestādei nosūtīt informāciju šādām iestādēm to uzdevumu veikšanai:

- a) ECBS centrālajām bankām un citām struktūrām, kas kā monetāras iestādes pilda līdzīgas funkcijas, ja šī informācija ir svarīga, lai veiktu attiecīgus tiesību aktos noteiktos uzdevumus, tostarp monetārās politikas īstenošanu un ar to saistītu likviditātes nodrošināšanu, maksājumu, tīrvērtes un norēķinu sistēmu pārraudzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu;
- b) līgumiskajām vai institucionālajām aizsardzības sistēmām, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 7. punktā;

c) vajadzības gadījumā citām valsts iestādēm, kas ir atbildīgas par maksājumu sistēmu pārraudzību;

d) ESRK, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestāde) ("EAAPI"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010⁽¹⁾, un EVTI, ja attiecīgā informācija ir svarīga, lai tās veiktu to uzdevumus saskaņā ar Regulām (ES) Nr. 1092/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010.

Dalībvalstis veic pienācīgus pasākumus, lai novērstu šķēršļus, kas liedz kompetentajām iestādēm nosūtīt informāciju saskaņā ar pirmo daļu.

2. Šīs nodaļas noteikumi neliedz 1. punktā minētajām valsts iestādēm vai struktūrām darīt zināmu kompetentajām iestādēm tādu informāciju, kāda kompetentajām iestādēm var būt vajadzīga, piemērojot 54. pantu.

3. Uz saskaņā ar 1. un 2. punktu saņemto informāciju attiecas dienesta slepenības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 53. panta 1. punktā minētajām prasībām.

4. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka direktīvas 114. panta 1. punktā minētajā ārkārtas situācijā kompetentās iestādes nekavējoties nodod informāciju ECBS centrālajām bankām, ja šī informācija ir svarīga, lai tās varētu veikt tiesību aktos noteiktos uzdevumus, tostarp monetārās politikas īstenošanu un ar to saistītu likviditātes nodrošināšanu, maksājumu, tīrvērtes un norēķinu sistēmu pārraudzību un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanu, un ESRK, ja šī informācija ir svarīga, lai tā varētu veikt tiesību aktos noteiktos uzdevumus.

59. pants

Informācijas nosūtīšana citām vienībām

1. Neatkarīgi no 53. panta 1. punkta un 54. panta dalībvalstis atbilstīgi valsts tiesību aktos izklāstītajiem noteikumiem var atļaut noteiktu informāciju izpaust citām centrālās valdības pārvaldes iestāžu nodaļām, kas ir atbildīgas par tiesību aktiem attiecībā uz iestāžu, finanšu iestāžu un apdrošināšanas sabiedrību uzraudzību, un inspektoriem, kuri darbojas minēto nodaļu uzdevumā.

Tomēr šādu informāciju drīkst izpaust vienīgi tad, ja tas vajadzīgs prudenciālās uzraudzības un aizsardzības nolūkā, un lai risinātu jautājumus attiecībā uz grūtībās nonākušām iestādēm. Neskarot šā panta 2. punktu, uz personām, kurām ir piekļuve tādai informācijai, attiecas dienesta slepenības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 53. panta 1. punktā minētajām prasībām.

⁽¹⁾ OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.

Ārkārtas situācijā, kas minēta 114. panta 1. punktā, dalībvalstis ļauj kompetentajām iestādēm izpaust informāciju, kas ir svarīga šā punkta pirmajā daļā minētajām nodaļām visās attiecīgajās dalībvalstīs.

2. Dalībvalstis var atļaut noteiktas informācijas, kas ir saistīta ar iestāžu prudenciālo uzraudzību, izpaušanu parlamentārām izmeklēšanas komitejām to dalībvalstīs, revīzijas palātām to dalībvalstīs un citām par izmeklēšanu atbildīgām vienībām to dalībvalstīs, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) sabiedrībām valsts tiesību aktos ir precīzi noteiktas pilnvaras izmeklēt vai rūpīgi pārbaudīt tādu valsts iestāžu darbību, kuras ir atbildīgas par iestāžu uzraudzību vai par šādu uzraudzību reglamentējošiem tiesību aktiem;
- b) informācija ir stingri vajadzīga a) apakšpunktā minēto pilnvaru izpildei;
- c) uz personām, kam ir piekļuve informācijai, attiecas dienesta slepenības prasības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas ir vismaz līdzvērtīgas 53. panta 1. punktā minētajām prasībām;
- d) ja informācijas izcelsme ir no citas dalībvalsts, to neizpauž bez nepārprotamas to kompetento iestāžu piekrišanas, kuras ir izpaušas šo informāciju, un to izpauž tikai tiem nolūkiem, kādiem šīs iestādes devušas piekrišanu.

Ciktāl ar prudenciālo uzraudzību saistītas informācijas izpaušana ir saistīta ar personas datu apstrādi, datu apstrādē, ko veic pirmajā daļā minētās vienības, ievēro piemērojamās valsts tiesību aktus, ar kuriem transponē Direktīvu 95/46/EK.

60. pants

Informācijas, kas iegūta, veicot pārbaudi uz vietas un inspekcijas, izpaušana

Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju, kas saņemta saskaņā ar 52. panta 3. punktu, 53. panta 2. punktu un 56. pantu, un informāciju, kas iegūta veicot 52. panta 1. un 2. punktā minēto pārbaudi uz vietas vai inspekciju, saskaņā ar 59. pantu neizpauž, citādi, kā vien ar to kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kuras šo informāciju izpaušas, vai ar tās dalībvalsts kompetento iestāžu nepārprotamu piekrišanu, kurā veikta šāda pārbaude uz vietas vai inspekcija.

61. pants

Informācijas par tūrvērtē un norēķinu pakalpojumiem izpaušana

1. Šīs nodaļas noteikumi neliedz dalībvalsts kompetentajām iestādēm 53., 54. un 55. pantā minēto informāciju darīt zināmu

saskaņā ar valsts tiesību aktiem atzītai tūrvērtē iestādei vai citai līdzīgai struktūrai, lai tā sniegtu tūrvērtē vai norēķinu pakalpojumus kādam no minēto kompetento iestāžu valsts tirgiem, ja minētās kompetentās iestādes uzskata, ka informācija ir jāpaziņo, lai nodrošinātu šo struktūru pareizu darbību sakarā ar tirgus dalībnieku saistību neizpildi vai iespējamu neizpildi. Uz saņemto informāciju attiecas dienesta slepenības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas 53. panta 1. punktā minētajām prasībām.

2. Dalībvalstis tomēr nodrošina, ka saskaņā ar 53. panta 2. punktu saņemtu informāciju 1. punktā minētajos apstākļos neizpauž bez nepārprotamas to kompetento iestāžu piekrišanas, kuras ir izpaušas šo informāciju.

62. pants

Personas datu apstrāde

Personas datu apstrādi šīs direktīvas nolūkos veic saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK un – attiecīgā gadījumā – ar Regulu (EK) Nr. 45/2001.

III iedaļa

Par gada pārskatu un konsolidēto pārskatu juridisko pārraudzību atbildīgo personu pienākumi

63. pants

Par gada pārskatu un konsolidēto pārskatu juridisko pārraudzību atbildīgo personu pienākumi

1. Dalībvalstis nosaka to, ka katrai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK (2006. gada 17. maijs), ar ko paredz gada pārskatu un konsolidēto pārskatu obligātās revīzijas⁽¹⁾ un pilnvarotai personai, kas iestādē veic uzdevumus, kas aprakstīti Padomes Direktīvas 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs) par noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem⁽²⁾ 51. pantā, Padomes Direktīvas 83/349/EEK (1983. gada 13. jūnijs) par konsolidētajiem pārskatiem⁽³⁾ 37. pantā vai Direktīvas 2009/65/EK 73. pantā, vai kādu citu tiesību aktos noteiktu uzdevumu, ir vismaz pienākums tūlīt paziņot kompetentajām iestādēm visus tādus faktus vai lēmumus attiecībā uz minēto iestādi, ko minētā persona konstatējusi, veicot savu uzdevumu, un kas:

- a) var būt tādu normatīvo un administratīvo aktu būtisks pārkāpums, kuri paredz nosacījumus, kas reglamentē atļauju piešķiršanu, vai kuri īpaši reglamentē iestāžu darbību;

- b) var apdraudēt iestādes darbības nepārtrauktību;

⁽¹⁾ OV L 157, 9.6.2006., 87. lpp.

⁽²⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

⁽³⁾ OV L 193, 18.7.1983., 1. lpp.

c) var būt par iemeslu pārskatu neapstiprināšanai vai atrunām.

Dalībvalstis paredz vismaz to, ka šā punkta pirmajā daļā minētajai personai arī ir pienākums paziņot visus faktus vai lēmumus, kas minētajai personai ir kļuvuši zināmi, veicot šā punkta pirmajā daļā aprakstīto uzdevumu uzņēmumā, kuram ir no kontroles attiecībām izrietošas ciešas attiecības ar iestādi, kurā šī persona veic attiecīgo uzdevumu.

2. Tas, ka Direktīvas 2006/43/EK nozīmē pilnvarotas personas godprātīgi izpauž kompetentajām iestādēm kādu 1. punktā minētu faktu vai lēmumu, nav līgumos vai normatīvos vai administratīvos aktos noteikta informācijas izpaušanas ierobežojuma pārkāpums un nerada šīm personām nekādu atbildību. Vienlaikus šo informāciju izpauž arī iestādes vadības struktūrai, ja vien nepastāv svarīgi iemesli to nedarīt.

IV iedaļa

Uzraudzības pilnvaras, pilnvaras noteikt sankcijas un pārsūdzības tiesības

64. pants

Uzraudzības un sankciju noteikšanas pilnvaras

1. Kompetentajām iestādēm piešķir visas uzraudzības pilnvaras iejaukties iestāžu darbībā, kas ir vajadzīgas to funkciju izpildei, tostarp it īpaši tiesības atsaukt atļauju saskaņā ar 18. pantu, pilnvaras, kas nepieciešamas saskaņā ar 102. pantu, un pilnvaras, kas noteiktas 104. un 105. pantā.

2. Kompetentās iestādes īsteno uzraudzības un sankciju noteikšanas pilnvaras saskaņā ar šo direktīvu un valsts tiesību aktiem visos šādos veidos:

- a) tieši;
- b) sadarbībā ar citām valsts iestādēm;
- c) uz savu atbildību deleģējot savas pilnvaras šādām valsts iestādēm;
- d) iesniedzot pieteikumu kompetentajām tiesas iestādēm.

65. pants

Administratīvie sodi un citi administratīvi pasākumi

1. Neskarot 64. pantā minētās kompetento iestāžu uzraudzības pilnvaras un dalībvalstu tiesības paredzēt un noteikt kriminālsodus, dalībvalstis nosaka noteikumus par administratīviem sodiem un citiem administratīviem pasākumiem, kas

piemērojami par valsts normu, ar kurām transponē šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013, pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto noteikumu īstenošanu. Ja dalībvalstis nolemj neparedzēt noteikumus par administratīviem sodiem par pārkāpumiem, kuriem piemēro valsts krimināltiesības, tās informē Komisiju par attiecīgajiem krimināltiesību noteikumiem. Administratīvie sodi un citi administratīvi pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja 1. punktā minētie pienākumi attiecas uz iestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, valsts tiesību normu, ar kurām transponē šo direktīvu, vai Regulas (ES) Nr. 575/2013 pārkāpuma gadījumā var piemērot sankcijas – ievērojot valsts tiesību aktos izklāstītos nosacījumus – vadības struktūras locekļiem un citām fiziskām personām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par šādu pārkāpumu.

3. Kompetentajām iestādēm piešķir visas informācijas vākšanas un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir vajadzīgas to funkciju izpildei. Neskarot citus šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013 izklāstītus attiecīgus noteikumus, minētās pilnvaras ietver:

- a) pilnvaras pieprasīt, lai turpmāk minētās fiziskās vai juridiskās personas sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai veiktu kompetento iestāžu uzdevumus, tostarp informāciju, kas jāsniedz regulāros intervālos un konkrētā formātā uzraudzības un ar to saistītām statistikas datu apkopošanas vajadzībām:
 - i) iestādes, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī;
 - ii) finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī;
 - iii) jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī;
 - iv) jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī;
 - v) personas, kas pieder pie i) līdz iv) apakšpunktā minētajām sabiedrībām;
 - vi) trešās personas, ar ko i) līdz iv) apakšpunktā minētās sabiedrības ir noslēgušas ārpakalpojumu līgumus par operatīvajām funkcijām vai darbībām;

b) pilnvaras veikt visu vajadzīgo izmeklēšanu par jebkuru a) apakšpunkta 1) līdz 6) punktā minētu personu, kas veic uzņēmējdarbību vai atrodas attiecīgajā dalībvalstī, ja nepieciešams pildīt kompetento iestāžu uzdevumus, tostarp:

i) tiesības pieprasīt iesniegt dokumentus;

ii) pārbaudīt a) apakšpunkta 1) līdz 6) punktā minēto personu grāmatvedību un datu uzskaiti un iegūt šādas grāmatvedības un uzskaites kopijas vai izrakstus;

iii) saņemt rakstiskus vai mutiskus paskaidrojumus no jebkuras a) apakšpunkta 1) līdz 6) punktā minētas personas vai tās pārstāvjiem vai darba ņēmējiem; un

iv) iztaujāt jebkuru citu personu, kas piekrīt iztaujāšanai, lai savāktu informāciju, kas saistīta ar izmeklēšanas priekšmetu;

c) ievērojot citus Savienības tiesību aktos paredzētos nosacījumus, pilnvaras veikt visas vajadzīgās inspekcijas telpās, kur uzņēmējdarbību veic a) apakšpunkta 1) līdz 6) punktā minētās juridiskās personas un jebkurš cits uzņēmums, uz ko attiecas konsolidēta uzraudzība, ja kompetentā iestāde ir konsolidētās uzraudzības iestāde, iepriekš informējot attiecīgās kompetentās iestādes. Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem inspekcijai ir vajadzīga tiesu iestādes atļauja, iesniedz pieteikumu šādas atļaujas saņemšanai.

66. pants

Administratīvi sodi un citi administratīvi pasākumi par atļauju saņemšanas prasību un būtiskas līdzdalības iegādes prasību pārkāpumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to normatīvajos un administratīvajos aktos ir paredzēti administratīvi sodi un citi administratīvi pasākumi vismaz par:

a) noguldījumu vai citu atmaksājamu līdzekļu pieņemšanu no sabiedrības, ja to neveic kredītiestāde, tādējādi pārkāpjot 9. pantu;

b) kredītiestādes darbību sākšanu, nesāņemot atļauju un tādējādi pārkāpjot 9. pantu;

c) gadījumiem, kad tieši vai netieši iegādājas būtisku līdzdalību kādā kredītiestādē vai arī tieši vai netieši turpina palielināt šādu būtisku līdzdalību kredītiestādē tiktāl, ka piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu robežvērtības, kas minētas 22. panta 1. punktā, vai kredītiestāde kļūtu

par tā meitasuzņēmumu, rakstiski par to nepaziņojot tās kredītiestādes kompetentajām iestādēm, kurā ir paredzēts iegādāties vai palielināt būtisku līdzdalību, vērtēšanas perioda laikā, vai neņemot vērā kompetento iestāžu iebildumus, un tādējādi pārkāpjot 22. panta 1. punktu;

d) gadījumiem, kad tieši vai netieši atsavina būtisku līdzdalību kredītiestādē vai samazina šādu būtisku līdzdalību tiktāl, ka piederošā balsstiesību vai kapitāla daļa kļūtu mazāka par 25. pantā minētajām robežvērtībām vai ka kredītiestāde vairs nebūtu meitasuzņēmums, rakstiski par to nepaziņojot kompetentajām iestādēm.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka administratīvie sodi un citi administratīvie pasākumi, ko var piemērot 1. punktā minētajos gadījumos, ietver vismaz:

a) publisku paziņojumu, kurā norāda atbildīgo fizisko personu, iestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību un pārkāpuma būtību;

b) rīkojumu, ar ko atbildīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai pieprasa pārtraukt šādu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtotāšanas;

c) juridiskas personas gadījumā – administratīvie naudas sodi līdz 10 % apmērā no gada kopējā neto apgrozījuma, iekļaujot uzņēmuma bruto ieņēmumus iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā, ko veido procentu ienākumi un līdzīgi ienākumi, ienākumi no akcijām un citiem mainīga vai nemainīga ienesīguma vērtspapīriem, un saņemtās komisijas naudas vai maksas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 316. pantu par uzņēmuma iepriekšējo uzņēmējdarbības gadu;

d) fiziskas personas gadījumā – administratīvie naudas sodi līdz EUR 5 000 000 apmērā vai dalībvalstī, kuras naudas vienība nav euro, atbilstošā vērtībā attiecīgās valsts valūtā 2013. gada 17. jūlijs;

e) ja var noteikt no pārkāpuma gūto labumu – administratīvo naudas sodu apmērs var būt līdz gūtā labuma divkārtīgai summai;

f) par pirmajā punktā minētajiem pārkāpumiem atbildīgā akcionāra vai akcionāru balsstiesību apturēšanu.

Ja pirmās daļas c) punktā minētais uzņēmums ir mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, attiecīgos bruto ieņēmumus veido bruto ieņēmumi, kas ir norādīti galvenā mātesuzņēmuma konsolidētajā pārskatā iepriekšējo uzņēmējdarbības gadu.

67. pants

Citi noteikumi

1. Šo pantu piemēro vismaz vienā no šādiem gadījumiem:

a) iestādei, kas ir ieguvusi atļauju ar nepatiesiem paziņojumiem vai jebkādiem citiem neatbilstīgiem līdzekļiem;

b) iestādei, kas, uzzinājusi par katru tādu līdzdalības iegādi vai atsavināšanu tās kapitālā, kuras dēļ līdzdalība pārsniedz 22. panta 1. punktā vai 25. pantā minētās robežvērtības vai kļūst mazāka par tām, neinformē kompetentās iestādes par šādu iegādi vai atsavināšanu, tādējādi pārkāpjot 26. panta 1. punkta pirmo daļu;

c) regulētā tirgū iekļautai iestādei, kas ir minēta sarakstā, ko publicē EVTI saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 47. pantu, un kas vismaz reizi gadā kompetentajām iestādēm nedara zināmus to akcionāru un dalībnieku vārdus un uzvārdus vai nosaukumus, kuriem ir būtiska līdzdalība, un šādas līdzdalības apjomu, tādējādi pārkāpjot šīs direktīvas 26. panta 1. punkta otro daļu;

d) iestādei, kam nav pārvaldības kārtības, kuru pieprasa kompetentās iestādes saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem transponē 74. pantu;

e) iestādei, kas kompetentajām iestādēm nesniedz informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju par atbilstību Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. pantā noteikto pašu kapitāla prasību ievērošanas pienākumam, tādējādi pārkāpjot minētās regulas 99. panta 1. punktu;

f) iestādei, kas kompetentajām iestādēm nesniedz informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju saistībā ar datiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 101. pantā;

g) iestādei, kas kompetentajām iestādēm nesniedz informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju par lielu riska darījumu, tādējādi pārkāpjot Regulas (ES) Nr. 575/2013 394. panta 1. punktu;

h) iestādei, kas kompetentajām iestādēm nesniedz informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju par likviditāti, tādējādi pārkāpjot Regulas (ES) Nr. 575/2013 415. panta 1. un 2. punktu;

i) iestādei, kas kompetentajām iestādēm nesniedz informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju par sviras rādītāju, tādējādi pārkāpjot Regulas (ES) Nr. 575/2013 430. panta 1. punktu;

j) iestādei, kam atkārtoti vai pastāvīgi nav likvidu aktīvu, kas tādējādi pārkāpj Regulas (ES) Nr. 575/2013 412. pantu;

k) iestādei, kam rodas riska darījums, kurš pārsniedz Regulas (ES) Nr. 575/2013 395. pantā noteiktos līmitus;

l) iestādei, kas ir pakļauta vērtspapīrošanas pozīcijas kredītrisikam, nenodrošinot atbilstību Regulas (ES) Nr. 575/2013 405. pantā noteiktajiem nosacījumiem;

m) iestādei, kas neizpauž informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju, tādējādi pārkāpjot Regulas (ES) Nr. 575/2013 431. panta 1., 2. un 3. punktu vai 451. panta 1. punktu;

n) iestādei, kas veic maksājumus to instrumentu turētājiem, kuri ir iekļauti iestādes pašu kapitālā, tādējādi pārkāpjot šīs direktīvas 141. pantu, vai gadījumos, kad Regulas (ES) Nr. 575/2013 28., 51. vai 63. pants aizliedz tādu maksājumu instrumentu turētājiem, kas ir iekļauti pašu kapitālā;

o) iestādei, par kuru ir konstatēts, ka tā ir atbildīga par nopietnu tādu valsts noteikumu pārkāpumu, kas pieņemti atbilstīgi Direktīvai 2005/60/EK;

p) iestādei, kas ļauj vienai vai vairākām personām, kuras neatbilst 91. pantam, kļūt vai turpināt būt par vadības struktūras locekli.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka administratīvie sodi un citi administratīvie pasākumi, ko var piemērot 1. punktā minētajos gadījumos, ietver vismaz:

a) publisku paziņojumu, kurā norāda atbildīgo fizisko personu, iestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību un pārkāpuma būtību;

b) rīkojumu, ar ko fiziskajai vai juridiskajai personai pieprasa pārtraukt šādu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtotāšanas;

c) iestādes gadījumā – iestādes atļaujas anulēšanu saskaņā ar 18. pantu;

d) saskaņā ar 65. panta 2. punktu pagaidu aizliegumu iestādes vadības struktūras loceklim vai jebkurai citai fiziskajai personai, kura ir atbildīga par pārkāpumu, pildīt funkcijas iestādē;

- e) juridiskas personas gadījumā – administratīvie naudas sodi līdz 10 % apmērā no gada kopējā neto apgrozījuma, iekļaujot uzņēmuma bruto ieņēmumus iepriekšējā uzņēmējdarbības gadā, ko veido procentu ienākumi un līdzīgi ienākumi, ienākumi no akcijām un citiem mainīga vai nemainīga ienesīguma vērtspapīriem, un saņemtās komisijas naudas vai maksas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 316. pantu;
- f) fiziskas personas gadījumā – administratīvie naudas sodi līdz EUR 5 000 000 apmērā vai dalībvalstī, kuras naudas vienība nav euro, atbilstīga vērtība valsts naudas vienībās 2013. gada 17. jūlijs;
- g) ja var noteikt no pārkāpuma gūto peļņu vai novērstos zaudējumus – administratīvo naudas sodu apmērs var būt līdz šīs peļņas vai zaudējumu divkārsī summai.

Ja e) apakšpunkta pirmajā daļā minētais uzņēmums ir mātesuzņēmuma meitasuzņēmums, attiecīgos bruto ieņēmumus veido bruto ieņēmumi, kas ir norādīti galvenā mātesuzņēmuma konsolidētajā pārskatā par iepriekšējo uzņēmējdarbības gadu.

68. pants

Administratīvo sodu publicēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās – pēc tam, kad attiecīgā persona ir informēta par attiecīgajiem sodiem – to oficiālajā tīmekļa vietnē publicē vismaz nepārsūdzamos administratīvos sodus, ko piemēro par valsts tiesību aktu, ar kuriem transponē šo direktīvu, vai Regulas (ES) Nr. 575/2013 pārkāpumiem, tostarp informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un par fiziskās vai juridiskās personas identitāti, kurai šo sodu piemēro.

Ja dalībvalstis atļauj pārsūdzamā soda publikāciju, kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās to oficiālajā tīmekļa vietnē publicē arī informāciju par pārsūdzības statusu un tās iznākumu.

2. Kompetentās iestādes sodus publicē, ievērojot anonimitāti un veidā, kas ir saskaņā ar valsts tiesību aktiem, jebkurā no šādiem apstākļiem:

- a) ja sodu piemēro fiziskai personai un obligāti veicamā iepriekšējā izvērtējumā ir secināts, ka šāda personas datu publicēšana nav samērīga;
- b) ja publikācija apdraudētu finanšu tirgu stabilitāti vai iesāktas kriminālizmeklēšanas norisi;

- c) ja publikācija radītu – ciktāl to iespējams noteikt – nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām iestādēm vai fiziskajām personām.

Alternatīvi -ja ir paredzams, ka pirmajā daļā minētie apstākļi varētu saprātīgā laikposmā beigt pastāvēt, publicēšanu saskaņā ar 1. punktu var atlikt uz šādu laikposmu.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka saskaņā ar 1. vai 2. punktu publicētā informācija, būtu pieejama to oficiālajā tīmekļa vietnē vismaz piecus gadus. Personas datus kompetentās iestādes oficiālajā tīmekļa vietnē saglabā tikai tik ilgu laikposmu, cik ir nepieciešams saskaņā ar piemērojamajiem datu aizsardzības noteikumiem.

4. Līdz 2015. gada 18. jūlijam EBI iesniedz ziņojumu Komisijai par dalībvalstu sodu publicēšanu, ievērojot anonimitāti, kā paredzēts saskaņā ar 2.punktu, un jo īpaši ja šajā ziņā starp dalībvalstīm bijušas būtiskas neatbilstības. Turklāt EBI iesniedz ziņojumu Komisijai par visām būtiskām neatbilstībām sodu publikāciju ilgumā saskaņā ar valstu tiesību aktiem.

69. pants

Informācijas apmaiņa par sodiem un EBI centrālās datubāzes uzturēšana

1. Ievērojot dienesta slepenības prasības, kas minētas 53. panta 1. punktā, kompetentās iestādes informē EBI par visiem administratīvajiem sodiem, tostarp par pastāvīgiem aizliegumiem, ko piemēro saskaņā ar 65., 66. un 67. pantu, un par ar tiem saistīto pārsūdzību un tās iznākumu. EBI uztur centrālu datubāzi par administratīvajiem sodiem, kuri tai ir darīti zināmi vienīgi ar mērķi veikt informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm. Minētā datubāze ir pieejama tikai kompetentajām iestādēm, un to atjaunina, pamatojoties uz kompetento iestāžu sniegto informāciju.

2. Ja kompetentā iestāde, piemērojot 13. panta 1. punktu, 16. panta 3. punktu, 91. panta 1. punktu un 121. pantu, izvērtē labu reputāciju, tā veic meklējumu EBI administratīvo sodu datubāzē. Ja statuss ir mainījies vai ja ir bijusi sekmīga pārsūdzība, EBI pēc kompetento iestāžu pieprasījuma svītro vai atjaunina attiecīgos ierakstus datubāzē.

3. Kompetentās iestādes saskaņā ar valsts tiesību aktiem pārbauda, vai konkrētajai personai sodāmības reģistrā ir attiecīga sodāmība. Šajā nolūkā notiek informācijas apmaiņa atbilstīgi Lēmumam 2009/316/TI un Pamatlēmumam 2009/315/TI, kā tie īstenoti valsts tiesību aktos.

4. EBI uztur tīmekļa vietni ar saitēm uz katru kompetento iestāžu saskaņā ar 68. pantu publicēto administratīvo sodu un norāda, cik ilgu laikposmu katra dalībvalsts publicē administratīvos sodus.

70. pants

Efektīva sankciju piemērošana un kompetento iestāžu sankciju noteikšanas pilnvaru īstenošana

Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu veidu, kā arī administratīvo naudas sodu līmeni, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp vajadzības gadījumā:

- a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
- b) fiziskās vai juridiskās personas, kas ir atbildīga par pārkāpumu, atbildības pakāpi;
- c) fiziskās vai juridiskās personas, kas ir atbildīga par pārkāpumu, finansiālo stāvokli, ko norāda, piemēram, juridiskās personas kopējais apgrozījums vai fiziskās personas gada ienākumu apmērs;
- d) fiziskās vai juridiskās personas, kas ir atbildīga par pārkāpumu, gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu nozīmīgumu, ciktāl tos var noteikt;
- e) pārkāpuma dēļ trešām personām nodarītos zaudējumus, ciktāl tos var noteikt;
- f) fiziskās vai juridiskās personas, kas ir atbildīga par pārkāpumu, sadarbības līmeni ar kompetento iestādi;
- g) fiziskās vai juridiskās personas, kas ir atbildīga par pārkāpumu, iepriekš izdarītos pārkāpumus;
- h) pārkāpuma jebkādas iespējamās sistēmiskas sekas.

71. pants

Ziņošana par pārkāpumiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes izveido efektīvus un uzticamus mehānismus, lai veicinātu ziņošanu kompetentajām iestādēm par valstu tiesību normu, ar ko transponē šo direktīvu, un Regulas (ES) Nr. 575/2013 iespējamiem vai faktiskiem pārkāpumiem.

2. Šā panta 1. punktā minētajos mehānismos ietilpst vismaz:

- a) konkrētas procedūras ziņojumu par pārkāpumiem saņemšanai un turpmākai rīcībai;
- b) atbilstoša to iestāžu darba ņēmēju aizsardzība, kuri ziņo par iestādē izdarītiem pārkāpumiem, vismaz pret atriebību, diskrimināciju vai cita veida netaisnīgu attieksmi;
- c) personas, kura ziņo par pārkāpumiem, un fiziskas personas, par kuru ir aizdomas, ka tā ir atbildīga par pārkāpumu, personas datu aizsardzība saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK;
- d) skaidri noteikumi, ar kuriem nodrošina, ka tās personas konfidencialitāte, kura ziņo par iestādē izdarītiem pārkāpumiem, tiek garantēta visos gadījumos, ja vien valsts tiesību akti neparedz izpaušanu saistībā ar turpmāku izmeklēšanu vai vēlāku tiesvedību.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādēm būtu izstrādātas atbilstīgas procedūras, kas ļautu to darba ņēmējiem, izmantojot speciālu, neatkarīgu un autonomu ziņošanas kanālu iestādes iekšienē, ziņot par pārkāpumiem.

Šādu kanālu var nodrošināt, arī izmantojot sociālo partneru pasākumus. Piemēro tādu pašu aizsardzību, kas ir minēta 2. punkta b), c) un d) apakšpunktā.

72. pants

Pārsūdzības tiesības

Dalībvalstis nodrošina tiesības pārsūdzēt lēmumus un pasākumus, ko pieņem, ievērojot normatīvus un administratīvus aktus, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, vai ievērojot Regulu (ES) Nr. 575/2013. Tāpat dalībvalstis nodrošina tiesības pārsūdzēt bezdarbību, ja sešos mēnešos pēc pieteikuma par atļaujas saņemšanu, kurā ir visa informācija, kas pieprasīta saskaņā ar spēkā esošajiem valsts noteikumiem, ar kuriem tiek transponēta šī direktīva.

2. NODAĻA

Pārskatīšanas procesi

I iedaļa

Iekšējā kapitāla pietiekamības novērtēšanas process

73. pants

Iekšējais kapitāls

Iestādes izveido pamatotas, efektīvas un vispusīgas stratēģijas un procesus, lai pastāvīgi novērtētu un uzturētu iekšējā kapitāla summas, veidus un sadali, ko tās uzskata par atbilstošām pašreizējai un plānotajai darbībai piemītošo vai varbūtējo risku būtībai un līmenim.

Minētās stratēģijas un procesus regulāri iekšēji pārskata, lai nodrošinātu, ka tie aizvien ir vispusīgi un samērīgi ar iestādes darbību veidu, mērogu un sarežģītību.

II iedaļa

Iestāžu kārtība, procesi un mehānismi

1. apakšiedaļa

Vispārējie principi

74. pants

Iekšējā pārvaldība un atvēršanas un noregulējuma plāni

1. Iestādēm ir noturīga pārvaldības kārtība, kas ietver skaidru organizatorisko struktūru, kurā ir precīzi definēts, pārredzams un konsekvents atbildības sadalījums, efektīvi procesi esošo vai varbūtējo risku noteikšanai, pārvaldībai, pārraudzībai un ziņošanai par tiem, atbilstīgi iekšējās kontroles mehānismi, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras, un atalgojuma politika un prakse, kas atbilst pareizai un efektīvai riska pārvaldībai un veicina to.

2. Šā panta 1. punktā minētā kārtība, procesi un mehānismi ir vispusīgi un samērīgi ar to risku veidu, mērogu un sarežģītību, kuri saistīti ar attiecīgo uzņēmējdarbības modeli un iestādes darbību. Vērā ņem 76. līdz 95. pantā noteiktos tehniskos kritērijus.

3. EBI nāk klajā ar pamatnostādņēm par šā panta 1. punktā minēto kārtību, procesiem un mehānismiem saskaņā ar 2. punktu.

4. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek ieviesti atvēršanas plāni iestādes finanšu situācijas atjaunošanai pēc būtiskas pasliktināšanās un noregulējuma plāni. Saskaņā ar samērības principu prasības iestādei izstrādāt, uzturēt un atjaunināt atvēršanas plānus un prasības noregulējuma iestādei, apspriežoties ar kompetento iestādi, sagatavot noregulējuma plānus var samazināt, ja pēc apspriešanās ar valsts makroprudenciālās uzraudzības iestādi, kompetentās iestādes uzskata, ka konkrētas iestādes maksātspējai, ņemot vērā *inter alia* tās lielumu, uzņēmējdarbības modeli vai sasaisti ar citām iestādēm vai finanšu sistēmu vispār, nebūs negatīvas ietekmes uz finanšu tirgiem, citām iestādēm vai finansējuma apstākļiem.

Iestādes cieši sadarbojas ar noregulējuma iestādēm un sniedz tām visu informāciju, kas vajadzīga dzīvotspējīgu noregulējuma plānu sagatavošanai un izstrādei, tajos paredzot variantus iestāžu pienācīgam noregulējumam maksātspējas gadījumā, saskaņā ar samērības principu.

Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 25. pantu EBI ir tiesības piedalīties un palīdzēt efektīvu un saskaņotu atvēršanas un noregulējuma plānu izstrādē un koordinēšanā.

Šajā sakarā EBI tiek informēta par sanāksmēm attiecībā uz atvēršanas un noregulējuma plānu izstrādi un koordinēšanu, un tai ir tiesības tajās piedalīties. Ja notiek šādas sanāksmes vai darbības, EBI tiek iepriekš pilnībā informēta par šādu sanāksmju rīkošanu, galvenajiem apspriežamajiem jautājumiem un apsveramajām darbībām.

75. pants

Atalgojuma politikas pārraudzība

1. Kompetentās iestādes apkopo informāciju, kas izpausta atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 575/2013 450. panta 1. punkta g), h) un i) apakšpunktā noteiktajiem informācijas izpaušanas kritērijiem, un to izmanto, lai novērtētu atalgojuma tendences un praksi. Kompetentās iestādes sniedz EBI minēto informāciju.

2. EBI izdod pamatnostādnes par saprātīgu atalgojuma politiku, kurās ievēro 92. līdz 95. pantā noteiktos principus. Pamatnostādņēs ņem vērā saprātīgas atalgojuma politikas principus, kas izklāstīti Komisijas ieteikumā 2009/384/EK (2009. gada 30. aprīlis) par atlīdzības politiku finanšu pakalpojumu nozarē⁽¹⁾.

EVTI cieši sadarbojas ar EBI, lai izstrādātu pamatnostādnes par tādu kategoriju darba ņēmēju atalgojuma politiku, kuri piedalās ieguldījumu pakalpojumu sniegšanā un veic darbības Direktīvas 2004/39/EK 4. panta 1. punkta 2. apakšpunkta izpratnē.

EBI izmanto saskaņā ar 1. punktu no kompetentām iestādēm saņemtu informāciju, lai novērtētu atalgojuma tendences un praksi Savienības līmenī.

3. Kompetentās iestādes apkopo informāciju par to fizisko personu skaitu katrā iestādē, kuru atalgojums finanšu gadā ir EUR 1 miljons vai vairāk, algas līmenis ir EUR 1 miljons, tostarp par to darba pienākumiem, attiecīgo uzņēmējdarbības nozari un algu, prēmiju, ilgtermiņa stimulu un pensiju iemaksu galvenajām sastāvdaļām. Šo informāciju nosūta EBI, un tā šo informāciju publicē kā piederības dalībvalsts apkopotus datus, izmantojot vienotu ziņojuma formātu. EBI var izstrādāt pamatnostādnes, lai veicinātu šā punkta īstenošanu un nodrošinātu apkopotās informācijas saskaņotību.

⁽¹⁾ OV L 120, 15.5.2009., 22. lpp.

2. apakšiedaļa

Risku pārvaldības organizatoriskās struktūras un procedūru tehniskie kritēriji

76. pants

Risku procedūras

1. Dalībvalstis nodrošina, ka vadības struktūra apstiprina un periodiski pārskata stratēģijas un politiku attiecībā uz to risku uzņemšanu, pārvaldību, uzraudzību un mazināšanu, kam pakļauta vai var būt pakļauta iestāde, tostarp attiecībā uz riskiem, ko izraisa makroekonomiskā vide, kurā tā darbojas, saistībā ar uzņēmējdarbības cikla statusu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka vadības struktūra paredz pietiekami daudz laika ar risku saistītu jautājumu izskatīšanai. Vadības struktūra aktīvi iesaistās šajos jautājumos un nodrošina, ka tiek piešķirti pienācīgi resursi, lai pārvaldītu visus būtiskos riskus, uz ko attiecas šī direktīva un Regula (ES) Nr. 575/2013, kā arī ar minētajiem riskiem saistītu aktīvu novērtēšanā, ārējo kredītreitingu izmantošanā un iekšējo modeļu izmantošanā. Iestāde izstrādā vadības struktūrai pārskatu sistēmu, kas attiecas uz visiem būtiskiem riskiem un riska pārvaldības politiku un attiecīgām izmaiņām.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes, kas ir nozīmīgas to lieluma, iekšējās struktūras un darbību veida, mēroga un sarežģītības ziņā, izveido riska komiteju, kuras sastāvā ir vadības struktūras locekļi, kuri attiecīgajā iestādē neveic nekādas izpildfunkcijas. Riska komitejas locekļiem ir atbilstīgas zināšanas, prasmes un kompetence, lai pilnībā izprastu un pārraudzītu iestādes riska stratēģiju un vēlmi uzņemt risku.

Riska komiteja konsultē vadības struktūru par iestādes vispārējo pašreizējo un nākotnes vēlmi uzņemt risku un stratēģiju un palīdz vadības struktūrai pārraudzīt augstākās vadības veikto stratēģijas īstenošanu. Vadības struktūra saglabā vispārējo atbildību par riskiem.

Riska komiteja pārbauda, vai klientiem piedāvātajās saistībās un aktīvu cenās pilnībā ņem vērā iestādes uzņēmējdarbības modeli un riska stratēģiju. Ja ar uzņēmējdarbības modeli un riska stratēģiju saistītos riskus pietiekami neatspoguļo cenās, riska komiteja iesniedz vadības struktūrai korekciju plānu.

Kompetentās iestādes var atļaut iestādei, kuru, kā minēts šā punkta pirmajā daļā, neuzskata par nozīmīgu, apvienot riska komiteju ar revīzijas komiteju, kā minēts Direktīvas 2006/43/EK 41. pantā. Apvienotās komitejas locekļiem ir atbilstīgas zināšanas, prasmes un kompetence, kas vajadzīgas riska un revīzijas komitejas darbā.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka vadības struktūrai kā uzraudzības veicējai un riska komitejai -, ja tāda ir izveidota - ir pienācīga piekļuve informācijai par iestādes riska situāciju un, ja tas ir vajadzīgi un piemēroti, riska pārvaldības struktūrvienībai un ārējā eksperta ieteikumiem.

Vadības struktūra kā uzraudzības veicēja un riska komiteja - ja tāda ir izveidota, - nosaka ar risku saistītās informācijas, kas tai jāsaņem, būtību, apjomu, formātu un biežumu. Lai palīdzētu izstrādāt saprātīgu atalgojuma politiku un praksi, riska komiteja, neskarot atalgojuma komitejas uzdevumus, pārbauda, vai atalgojuma sistēmas stimulus tiek ņemts vērā risks, kapitāls, likviditāte un peļņas iespējamība un tās gūšanas grafiks.

5. Dalībvalstis saskaņā ar Komisijas Direktīvas 2006/73/EK ⁽¹⁾ 7. panta 2. punktā noteikto proporcionalitātes prasību nodrošina, ka iestādēs riska pārvaldības struktūrvienība ir neatkarīga no operacionālajām struktūrvienībām un ka tai ir pietiekamas pilnvaras, statuss, resursi un piekļuve vadības struktūrai.

Dalībvalstis nodrošina, ka riska pārvaldības struktūrvienība nodrošina, ka tiek noteikti un izmērīti visi būtiskie riski un par tiem tiek pieņemti ziņots. Tās nodrošina, ka riska pārvaldības struktūrvienība aktīvi iesaistās iestādes riska stratēģijas izstrādē un visos būtiska riska pārvaldības lēmumos un, ka tā var sniegt pilnīgu pārskatu par visiem iestādes riskiem.

Ja vajadzīgs, dalībvalstis nodrošina, ka riska pārvaldības struktūrvienība, neskarot vadības struktūras pienākumus, ko tā pilda kā uzraudzības un/vai vadības funkciju veicēja saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013, var ziņot tieši vadības struktūrai kā uzraudzības veicējai neatkarīgi no augstākās vadības un var paust bažas un vajadzības gadījumā brīdināt minēto struktūru, ja konkrēts risks ietekmē vai var ietekmēt iestādi.

Riska pārvaldības struktūrvienības vadītājs ir neatkarīgs augstākā līmeņa vadītājs ar konkrētu atbildību par riska pārvaldības struktūrvienību. Ja iestādes darbības veids, mērogs un sarežģītība nav tāda, kas pamatotu īpašas personas norīkošanu, minēto funkciju iestādē var veikt cits augstākā līmeņa vadošais darba ņēmējs ar nosacījumu, ka nerodas interešu konflikts.

⁽¹⁾ Komisijas Direktīva 2006/73/EK (2006. gada 10. augusts), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību organizatoriskām prasībām un darbības nosacījumiem un jēdzienu definīcijām minētās direktīvas mērķiem (OV L 241, 2.9.2006., 26. lpp).

Riska pārvaldības struktūrvienības vadītāju neatceļ no amata, pirms nav saņemts vadības struktūras kā uzraudzības veicējas apstiprinājums, un minētajam vadītājam vajadzības gadījumā ir nodrošināta tieša piekļuve vadības struktūrai kā uzraudzības veicējai.

Šīs direktīvas piemērošana neskar Direktīvas 2006/73/EK piemērošanu ieguldījumu brokeru sabiedrībām.

77. pants

Iekšējās pieejas pašu kapitāla prasību aprēķināšanai

1. Kompetentās iestādes mudina iestādes, kas to lieluma, iekšējās struktūras un darbības veida, mēroga un sarežģītības ziņā ir nozīmīgas, izstrādāt iekšēju kredītriska novērtējuma spēju un vairāk izmantot uz iekšējiem reitingiem balstītu pieeju, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības attiecībā uz kredītrisku, ja to riska darījumi ir būtiski absolūtā izteiksmē un ja tām tajā pašā laikā ir liels skaits būtisku darījuma partneru. Šis pants neskar to kritēriju izpildi, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas I sadaļas 3. nodaļas 1. iedaļā.

2. Kompetentās iestādes, ņemot vērā iestādes darbības veidu, mērogu un sarežģītību, uzrauga, vai iestāde sabiedrības vai finanšu instrumenta kredīspējas novērtēšanā nepaļaujas vienīgi vai mehāniski uz ārējiem kredītreitingiem.

3. Kompetentās iestādes, ņemot vērā iestādes lielumu, iekšējo struktūru un tās darbības veidu, mērogu un sarežģītību, mudina tās izstrādāt iekšēju specifiskā riska novērtējuma spēju un vairāk izmantot iekšējos modeļus pašu kapitāla prasību aprēķināšanai specifiskajam riskam parāda instrumentu pozīcijām tirdzniecības portfeli, kopā ar iekšējiem modeļiem pašu kapitāla prasību aprēķināšanai saistību neizpildes riska un migrācijas riska gadījumos, ja specifiskā riska darījumi ir būtiski absolūtā izteiksmē un ja tām ir liels skaits būtisku pozīciju parāda instrumentos, kam ir dažādi emitenti.

Šis pants neskar to kritēriju izpildi, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas IV sadaļas 5. nodaļas 1.līdz 5. iedaļā.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precīzāk definētu 3. punkta pirmajā daļā minēto jēdzienu "specifiskā riska darījumi, kas ir būtiski absolūtā izteiksmē", un noteiktu robežvērtības attiecībā uz lielu skaitu būtisku darījuma partneru un pozīciju parāda instrumentos, kam ir dažādi emitenti.

EBI iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.

Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

78. pants

Uzraudzības iestāžu veiktā pašu kapitāla prasību aprēķināšanas iekšējo pieeju salīdzināšana ar etalonu

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes, kurām ir atļauts izmantot iekšējās pieejas, lai aprēķinātu riska darījumu riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasības, izņemot attiecībā uz operacionālo risku, ziņo par riska darījumu vai pozīciju, kas iekļautas etalona portfeļos, uz iekšējām pieejām balstīto aprēķinu rezultātiem. Iestādes savu aprēķinu rezultātus un to iegūšanai izmantotās metodoloģijas skaidrojumu iesniedz kompetentajām iestādēm pietiekami bieži, bet ne retāk kā reizi gadā.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes 1. punktā minēto aprēķinu rezultātus iesniedz kompetentajai iestādei un EBI atbilstīgi EBI saskaņā ar 8. punktu izstrādātajai veidnei. Ja kompetentās iestādes izvēlas izstrādāt konkrētus portfeļus, tās to dara, apspriežoties ar EBI, un nodrošina, ka iestādes ziņo par aprēķinu rezultātiem atsevišķi no EBI portfeļu aprēķinu rezultātiem.

3. Kompetentās iestādes, pamatojoties uz informāciju, kuru iestādes iesniegušas saskaņā ar 1. punktu, uzrauga attiecīgi dažādas riska darījumu riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasības, izņemot attiecībā uz operacionālo risku, riska darījumiem un darījumiem etalona portfeli, kas iegūtas, minētajām iestādēm izmantojot iekšējās pieejas. Kompetentās iestādes vismaz reizi gadā izvērtē minēto pieeju kvalitāti, īpašu uzmanību pievēršot:

a) tām pieejām, kas rada būtiskas atšķirības pašu kapitāla prasību ziņā vienam un tam pašam riska darījuma veidam;

b) pieejām, kuriem ir īpaši augsta vai zema dažādība, kā arī ja būtiski un sistemātiski pašu kapitāla prasības tiek novērtētas pārāk zemu.

EBI sagatavo ziņojumu, lai palīdzētu kompetentajām iestādēm izvērtēt iekšējo pieeju kvalitāti, pamatojoties uz 2. punktā minēto informāciju.

4. Ja atsevišķas iestādes būtiski atšķiras no vairākuma līdzīgo iestāžu vai ja ir maz kopīga izmantotajā pieejā, kas noved pie lielas rezultātu dažādības, kompetentās iestādes izpēta tā iemeslus un, ja var skaidri konstatēt, ka iestādes lietotās pieejas rezultātā pašu kapitāla prasības tiek novērtētas pārāk zemu, ko nevar izskaidrot ar riska darījumu vai pozīciju pamatā esošo risku atšķirībām, veic nepieciešamās korektīvās darbības.

5. Kompetentās iestādes nodrošina, ka to lēmumi par 4. punktā minēto korektīvo darbību piemērotību saskan ar principu, ka šādām korektīvām darbībām ir jāsauglabā iekšējās pieejas mērķi, un tāpēc tās:

a) nerada standartizāciju vai vēlamākās metodes;

b) nerada nepareizus stimulus; vai

c) neveicina pūļa uzvedību.

6. Lai uzlabotu uzraudzības praksi vai iestāžu praksi attiecībā uz iekšējām pieejām, EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu var sniegt pamatnostādnes un ieteikumus, ja tā to uzskata par nepieciešamu, pamatojoties uz šā panta 2. un 3. punktā minēto informāciju un izvērtējumu.

7. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) procedūras saskaņā ar 3. punktu veikto izvērtējumu apmaiņai starp kompetentajām iestādēm un EBI;

b) standartus 3. punktā minētajiem izvērtējumiem, ko veic kompetentās iestādes.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz14. pantu.

8. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai precizētu:

a) veidni, definīcijas un IT risinājumus, kas piemērojami Savienībā attiecībā uz 2. punktā minēto ziņojumu;

b) etalona portfeli vai portfeļus, kas minēti 1. punktā.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

9. Komisija līdz 2015. gada 1. aprīlim un pēc apspriešanās ar EBI iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to, kā darbojas iekšējo modeļu salīdzināšana ar etalonu, tostarp par modeļa darbības jomu. Vajadzības gadījumā ziņojumam seko tiesību akta priekšlikums.

79. pants

Kredītrisks un darījuma partneru risks

Kompetentās iestādes nodrošina to, ka:

a) kredītu piešķiršana balstās uz drošiem un skaidri noteiktiem kritērijiem un tiek skaidri noteikta kredītu apstiprināšanas, grozīšanas, atjaunošanas un refinansēšanas kārtība;

b) iestādēm ir iekšējā metodika, kas tām ļauj novērtēt atsevišķu parādnieku, vērtspapīru vai vērtspapīrošanas pozīciju riska darījumu kredītrisku un kredītrisku portfeļa līmeni. Jo īpaši iekšējās metodikas nebalstās vienīgi vai mehāniski uz ārējiem kredītreitingiem. Ja pašu kapitāla prasības balstās uz ārējas kredītu novērtēšanas institūcijas (ĀKNI) reitingu vai uz faktu, ka riska darījums nav novērtēts, tas neatbrīvo iestādes no pienākuma papildus ņemt vērā citu attiecīgu informāciju, lai izvērtētu sava iekšējā kapitāla sadali;

c) kredītrisku saturošo portfeļu un iestāžu riska darījumu pastāvīgo pārvaldību un uzraudzību, arī attiecībā uz problēmu kredītu noteikšanu un pārvaldību un attiecībā uz adekvātu vērtības korekciju izdarīšanu un uzkrājumu veidošanu, veic ar efektīvām sistēmām;

d) adekvāti piemēro kredītportfeļa diversifikāciju, ņemot vērā iestādes mērķa tirgus un kopējo kredītu stratēģiju.

80. pants

Atlikušais risks

Kompetentās iestādes nodrošina, ka risku attiecībā uz to, ka atzītie kredītriska mazināšanas paņēmieni, ko izmanto iestādes, varētu izrādīties ne tik efektīvi, kā cerēts, izskata un kontrolē, tostarp izmantojot rakstisku kārtību un procedūras.

81. pants

Koncentrācijas risks

Kompetentās iestādes nodrošina, ka koncentrācijas risku, kas izriet no riska darījumiem ar katru darījumu partneri, tostarp centrāliem darījumu partneriem, savstarpēji saistītu darījumu partneru grupām un darījumu partneriem no tās pašas ekonomikas nozares vai ģeogrāfiskā apgabala vai kas nodarbojas ar tām pašām darbībām vai izstrādājumiem, vai kas izriet no kredītriska mazināšanas paņēmieni piemērošanas, un jo īpaši riskus, kas saistīti ar plašiem netiešiem kredītriska darījumiem, piemēram, attiecībā uz vienu nodrošinājuma izdevēju, izskata un kontrolē, tostarp izmantojot rakstisku kārtību un procedūras.

82. pants

Vērtspapīrošanas risks

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka riskus, kas izriet no vērtspapīrošanas darījumiem, kuros kredītiestāde ir ieguldītāja, iniciatore vai sponsore, tai skaitā reputācijas riskus (tādus, kas rodas saistībā ar kompleksām struktūrām vai produktiem), izvērtē un izskata ar atbilstīgas kārtības un procedūru palīdzību, lai nodrošinātu to, ka darījuma ekonomiskā būtība tiek pilnībā atspoguļota lēmumos par riska novērtējumu un pārvaldību.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tādām iestādēm, kas ir iniciatores darījumiem ar vairākkārtēju vērtspapīrošanu, kur iesaistīti priekšlaicīgas amortizācijas nosacījumi, pastāv likviditātes plāni attiecībā uz plānveida un priekšlaicīgu amortizāciju.

83. pants

Tirgus risks

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek ieviesta politika un procesi, ar ko var apzināt, mērīt un pārvaldīt visus būtiskos tirgus risku avotus un izpausmes.

2. Ja īsajai pozīcijai izmaksas laiks ir pienācis ātrāk nekā garajai pozīcijai, kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes īsteno arī pasākumus pret likviditātes nepietiekamības risku.

3. Iekšējais kapitāls ir pietiekams attiecībā pret būtiskiem tirgus riskiem, uz kuriem neattiecas pašu kapitāla prasība.

Iestādēm, kas, aprēķinot pašu kapitāla prasības attiecībā uz pozīcijas risku saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļu, ir veikušas neto aprēķinu, savstarpēji ieskaitot savas pozīcijas vienā vai vairākos kapitāla vērtspapīros, kas veido akciju indeksu, pret vienu vai vairākām pozīcijām akciju indeksa nākotnes līgumos vai citā akciju indeksa produktu darījumā, ir pietiekams iekšējais kapitāls, lai segtu bāzes zaudējumu risku, kas rodas, ja nākotnes līgumu vai citu produktu vērtība pilnībā nemainās vienādi ar to veidojošo kapitāla vērtspapīru

vērtību; iestādes tāpat nodrošina šādu pietiekamu iekšējo kapitālu, ja tās uztur pretējas pozīcijas akciju indeksa nākotnes līgumos, kuriem atšķiras termiņi, sastāvs vai abi šie faktori reizē.

Piemērojot Regulas (ES) Nr. 575/2013 345. pantā minēto procedūru, iestādes nodrošina, ka to rīcībā ir pietiekams iekšējā kapitāla apmērs pret zaudējumu risku, kas pastāv laikposmā no dienas, kad sākas saistības, līdz nākamajai darba dienai.

84. pants

Procentu likmes risks, kas izriet no netirdzniecības portfeļa darbībām

Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes ievieš sistēmas, lai apzinātu, novērtētu un pārvaldītu risku, kas izriet no iespējamām procentu likmes izmaiņām, kuras ietekmē iestādes netirdzniecības darbības.

85. pants

Operacionālais risks

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes īsteno politiku un procesus, lai novērtētu un pārvaldītu operacionālo risku, ieskaitot modeļa risku un ietverot retus notikumus ar būtisku ietekmi. Iestādes precizē, kas ir operacionālais risks šīs politikas un šo procedūru vajadzībām.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka tiek izstrādāti ārkārtas situāciju un darbības nepārtrauktības plāni, lai nodrošinātu iestādes spēju darboties nepārtraukti un ierobežot zaudējumus smagu darbības traucējumu gadījumā.

86. pants

Likviditātes risks

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādēm ir stabila stratēģijas, politika, procesi un sistēmas, lai noteiktu, novērtētu, pārvaldītu un uzraudzītu likviditātes risku atbilstīgos periodos, arī vienas dienas laikā, tā, lai nodrošinātu, ka iestādes saglabā atbilstīgu likviditātes rezervju līmeņus. Šīs stratēģijas, politiku, procesus un sistēmas pielāgo darījumu līnijām, valūtām, filiālēm un juridiskām personām, un tajos ietver atbilstīgu likviditātes izmaksu, ieguvumu un risku sadalījuma mehānismus.

2. Šā panta 1. punktā minētās stratēģijas, politika, procesi un sistēmas ir samērīgas ar iestādes sarežģītību, riska profilu un darbības jomu, kā arī vadības struktūras noteikto riska pieļaujamo līmeni un atspoguļo iestādes nozīmīgumu katrā dalībvalstī, kurā tā īsteno uzņēmējdarbību. Iestādes paziņo par riska pieļaujamo līmeni visās attiecīgajās darījumu līnijās.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestāžu likviditātes riska profili, ņemot vērā to darbību veidu, mērogu, un sarežģītību, atbilst labi funkcionējošas un noturīgas sistēmas prasībām un nepārsniedz tās.

Kompetentās iestādes uzrauga izmaiņas attiecībā uz likviditātes riska profiliem, piemēram, produkta projektā un apjomā, riska pārvaldībā, finansēšanas politikā un līdzekļu koncentrācijā.

Kompetentās iestādes efektīvi rīkojas gadījumos, kad šā punkta otrajā daļā minētās izmaiņas var izraisīt atsevišķas iestādes vai sistēmisku nestabilitāti.

Kompetentās iestādes informē EBI par jebkādiem pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šā punkta trešo daļu.

EBI vajadzības gadījumā sniedz ieteikumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010.

4. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes izstrādā metodikas finansējuma pozīciju noteikšanai, novērtēšanai, pārvaldībai un uzraudzībai. Šīs metodikas ietver pašreizējās un paredzamās būtiskās naudas plūsmas, kas ietvertas vai izriet no aktīviem, saistībām un ārpusbilances posteņiem, kā arī iespējamās saistības un reputācijas riska iespējamo ietekmi.

5. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes nošķir iekšlātos un neapgrūtinātos aktīvus, kas ir pieejami jebkurā brīdī, īpaši ārkārtas situācijās. Tās arī nodrošina, ka iestādes ņem vērā juridisko personu, kur atrodas aktīvi, valsti, kurā aktīvi ir likumīgi iegrāmatoti reģistrā vai kontā un to atbilstību, un tās uzrauga, kā aktīvus varētu laikus izmantot.

6. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes arī pievērš uzmanību spēkā esošajiem juridiskajiem, regulatīvajiem un operatīvajiem ierobežojumiem attiecībā uz likviditātes un neapgrūtināto aktīvu iespējamās pārvedumus starp vienībām, gan Eiropas Ekonomikas zonā, gan ārpus tās.

7. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes ņem vērā dažādus likviditātes riska mazināšanas instrumentus, tostarp ierobežojumu sistēmu un likviditātes rezerves, lai nodrošinātu iespēju pārvarēt dažādas spriedzes situācijas, un pietiekami daudzveidīgu finansējuma struktūru, kā arī finansējuma avotu pieejamību. Šie pasākumi tiek regulāri pārskatīti.

8. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes apsver alternatīvus scenārijus likviditātes pozīcijām un riska mazināšanas līdzekļiem, kā arī vismaz reizi gadā pārskata pieņēmumus, uz kuriem balstīti lēmumi attiecībā uz finansējuma pozīciju. Šajā nolūkā alternatīvie scenāriji attiecas jo īpaši uz ārpusbilances

posteņiem un citām iespējamām saistībām, ieskaitot īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību, kas veic vērtspapīrošanu (SSPE), vai citu īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību saistības, kā minēts Regulā (ES) Nr. 575/2013, attiecībā uz kurām iestāde darbojas kā sponsore vai nodrošina materiālu likviditātes atbalstu.

9. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes ņem vērā iestādes specifisko, tirgus mēroga un kombinēto alternatīvo scenāriju potenciālo ietekmi. Tiek pievērsta uzmanība atšķirīgiem laikposmiem un spriedzes apstākļu dažādajām pakāpēm.

10. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes pielāgo savas stratēģijas, iekšējo politiku un ierobežojumus attiecībā uz likviditātes risku un izstrādā efektīvus ārkārtas situāciju plānus, ņemot vērā 8. punktā minēto alternatīvo scenāriju rezultātu.

11. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādēm ir izstrādāti likviditātes atjaunošanas plāni, kuros izklāstītas atbilstošas stratēģijas un atbilstīgi īstenošanas pasākumi, lai risinātu problēmas saistībā ar iespējamām likviditātes deficītiem, tostarp filiālēm, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes šos plānus vismaz reizi gadā pārbauda, atjauno, pamatojoties uz 8. punktā minēto alternatīvo scenāriju rezultātu, ziņo par tiem augstākajai vadībai, kas savukārt tos apstiprina, lai būtu iespējams atbilstīgi pielāgot iekšējo politiku un procesus. Iestādes jau iepriekš īsteno nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu likviditātes atjaunošanas plānu tūlītēju īstenošanu. Kredītiestādēm šādi operacionāli pasākumi ietver tāda nodrošinājuma turēšanu, kas nekavējoties ir pieejams centrālajai bankai finansējuma vajadzībām. Tas ietver tāda nodrošinājuma turēšanu, kurš nepieciešamības gadījumā ir citas dalībvalsts valūtā vai trešās valsts valūtā, ar kuru veic riska darījumus, un, ja tas nepieciešams operacionālai darbībai, uzņēmējas dalībvalsts vai trešās valsts teritorijā, kuras valūtā kredītiestāde ir uzņēmusies risku.

87. pants

Pārmērīgas sviras risks

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādēm ir izstrādāta politika un procesi attiecībā uz pārmērīgas sviras riska noteikšanu, pārvaldību un uzraudzību. Rādītāji, kas liecina par pārmērīgas sviras risku, ietver sviras rādītāju, ko nosaka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 429. pantu, un nesaskaņotību starp aktīviem un saistībām.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes piesardzīgi izskata pārmērīgas sviras risku, pienācīgi ņemot vērā iespējamo pārmērīgas sviras riska pieaugumu, ko rada iestādes pašu kapitāla samazināšanās provizorisku vai faktisku zaudējumu rezultātā, atkarībā no piemērojamiem grāmatvedības noteikumiem. Šajā nolūkā iestādes ir spējīgas izturēt dažādas spriedzes situācijas, kas ir saistītas ar pārmērīgas sviras risku.

3. apakšiedaļa

Pārvaldība

88. pants

Pārvaldības kārtība

1. Dalībvalstis nodrošina, ka vadības struktūra nosaka, pārrauga un ir pārskatatbildīga par to, kā tiek īstenota pārvaldības kārtība, kas nodrošina efektīvu un apdomīgu iestādes pārvaldību, tostarp pienākumu nošķiršana organizatoriskajā struktūrā un interešu konflikta novēršana.

Minētie pasākumi atbilst šādiem principiem:

- a) vadības struktūrai jābūt vispārējai pārskatatbildībai par iestādi un tai jāapstiprina un jāpārrauga iestādes stratēģisko mērķu, riska stratēģijas un iekšējās pārvaldības īstenošana;
- b) vadības struktūrai jānodrošina grāmatvedības un finanšu pārskatu sistēmu integritāte, tostarp finanšu un darbības kontrole un atbilstība tiesību aktiem un attiecīgajiem standartiem;
- c) vadības struktūrai jāpārrauga informācijas izpaušanas un komunikācijas process;
- d) vadības struktūrai jābūt atbildīgai par efektīvu augstākās vadības pārraudzību;
- e) vadības struktūras kā uzraudzības veicējas priekšsēdētājs vienlaikus nedrīkst pildīt izpilddirektora pienākumus tajā pašā iestādē, izņemot, ja iestāde to ir pamatojusi un to ir atļāvušas kompetentās iestādes.

Dalībvalstis nodrošina, ka vadības struktūra uzrauga un periodiski novērtē iestādes pārvaldības kārtības efektivitāti un īsteno attiecīgus pasākumus, lai novērstu nepilnības.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes, kas ir nozīmīgas to lieluma, iekšējās struktūras un to darbības veida, mēroga un sarežģītības ziņā, izveido iecelšanas komiteju, kuras sastāvā ir vadības struktūras locekļi, kas attiecīgajā iestādē neveic nekādas izpildfunkcijas.

Iecelšanas komiteja:

- a) atlasa un iesaka apstiprināšanai vadības struktūrā vai apstiprināšanai kopsapulcē kandidātus vadības struktūras vakantajiem amatam, novērtē zināšanu, prasmju, dažādības un

pieredzes samēru vadības struktūrā un sagatavo konkrēta amata uzdevumu un nepieciešamo kvalifikāciju aprakstu un izvērtē, cik daudz laika jāvelta šiem pienākumiem;

Iecelšanas komiteja lemj arī par mērķi, kas sasniedzams nepietiekami pārstāvētā dzimuma pārstāvībā vadības struktūrā, un izstrādā politiku, kā vadības struktūrā palielināt nepietiekami pārstāvētā dzimuma skaitu, lai sasniegtu minēto mērķi. Šo mērķi, politiku un tās īstenošanu publisko saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 435. panta 2. punkta c) apakšpunktu.

- b) periodiski un vismaz reizi gadā izvērtē vadības struktūras organizatorisko struktūru, lielumu, sastāvu un darbības efektivitāti un sniedz ieteikumus vadības struktūrai par nepieciešamajām izmaiņām;
- c) periodiski un vismaz reizi gadā izvērtē katra atsevišķa vadības struktūras locekļa un visu vadības struktūras locekļu kopējās zināšanas, iemaņas un pieredzi, kā arī attiecīgi ziņo par to vadības struktūrai;
- d) periodiski pārskata vadības struktūras politiku tās augstākā līmeņa vadītāju atlasē un iecelšanā amatos un sniedz ieteikumus vadības struktūrai.

Veicot savus pienākumus, iecelšanas komiteja, ciktāl tas iespējams un pastāvīgi ņem vērā nepieciešamību nodrošināt, lai vadības struktūras lēmumu pieņemšanā nedominētu kāda atsevišķa persona vai neliela personu grupa tā, ka tas kaitētu iestādes interesēm kopumā.

Iecelšanas komitejai ir iespēja izmantot visu veidu resursus, kurus tā uzskata par piemērotiem, arī ārējo ekspertu konsultācijas, un šim mērķim saņemt atbilstošu finansējumu.

Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem vadības struktūrai nav nekādu pilnvaru neviena tās locekļa atlases un iecelšanas procesā, šo punktu nepiemēro.

89. pants

Ziņošana par katru valsti

1. No 2015. gada 1. janvāra dalībvalstis pieprasa, lai katra iestāde par attiecīgo finanšu gadu konsolidētā veidā un precizējot par katru dalībvalsti un par katru trešo valsti, kurā tā veic uzņēmējdarbību, ik gadu publisko šādu informāciju:

- a) nosaukums(-i), darbību veids un ģeogrāfiskā vieta;

b) apgrozījums;

c) darba ņēmēju skaits, izteikts pilnas slodzes ekvivalenta vienībā;

d) peļņa vai zaudējumi pirms nodokļiem;

e) nodokļi peļņai vai zaudējumiem;

f) saņemtās publiskās subsīdijas.

2. Neatkarīgi no 1. punkta dalībvalstis pieprasa iestādēm publiskot 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto informāciju pirmo reizi 2014. gada 1. jūlijā.

3. Visas globālās sistēmiski nozīmīgās iestādes, kuras saņēmušas atļauju Savienībā, kā apzināts starptautiskā mērogā, līdz 2014. gada 1. jūlijā iesniedz Komisijai konfidenciāli šā panta 1. punkta d), e) un f) apakšpunktā minēto informāciju. Komisija, apspriedusies attiecīgi ar EBI, EIOPA un EVTI, veic vispārēju izvērtējumu par iespējamām negatīvām ekonomiskām sekām, ko var radīt šādas informācijas publiskošana, tostarp par ietekmi uz konkurētspēju, ieguldījumu un kredītu pieejamību un finanšu sistēmas stabilitāti. Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2014. gada 31. decembrim.

Gadījumā, ja Komisijas ziņojumā konstatē būtiskas negatīvas sekas, Komisija apsver iespēju ņākt klajā ar atbilstošu leģislatīvu priekšlikumu par grozījumiem 1. punktā noteiktajā izpaušanas pienākumā un saskaņā ar 145. panta h) punktu var izlemt atlikt minēto pienākumu. Komisija katru gadu pārskata nepieciešamību pagarināt atlikšanu.

4. Šā panta 1. punktā minēto informāciju revīdē saskaņā ar Direktīvu 2006/43/EK, un, kad iespējams, publicē kā attiecīgās iestādes gada finanšu pārskatu vai, attiecīgā gadījumā, konsolidēto finanšu pārskatu pielikumu.

5. Ciktāl turpmākos Savienības tiesību aktos paredz plašākus izpaušanas pienākumus nekā tie, kas noteikti šajā pantā, šo pantu pārstāj piemērot un to attiecīgi svīturo.

90. pants

Ar atdevi no aktīviem saistītās informācijas publiskošana

Iestādes savā gada pārskatā kā vienu no pamatrādītājiem publisko atdevi no aktīviem, ko aprēķina, iestādes neto peļņu daļot ar tās bilances kopsummu.

91. pants

Vadības struktūra

1. Vadības struktūras locekļiem vienmēr ir pietiekami laba reputācija un pietiekamas zināšanas, iemaņas un pieredze savu pienākumu veikšanai. Vadības struktūras sastāvs kopumā atspoguļo arī pietiekami plašu pieredzes loku. Vadības struktūras locekļi jo īpaši atbilst 2. līdz 8. punktā noteiktajām prasībām.

2. Visi vadības struktūras locekļi iegulda pietiekami daudz laika savu pienākumu izpildē attiecīgajā iestādē;

3. Nosakot to, cik vadošos amatus vienlaikus var ieņemt vadības struktūras loceklis, ņem vērā individuālos apstākļus un iestādes darbības veidu, mērogu un sarežģītību. Ja iestāde tās lieluma, iekšējās organizācijas, un tās darbības veida, mēroga un sarežģītības ziņā ir nozīmīga, tās vadības struktūras locekļi, ja vien tie nepārstāv dalībvalsti, no 2014. gada 1. jūlija vienlaikus neieņem vairāk kā vienu no šādām vadošo amatu kombinācijām:

a) viens izpilddirektora amats un divi ar izpilddirektora vietu nesaistīti amati;

b) četri ar izpilddirektora vietu nesaistīti amati;

4. Piemērojot 3. punktu, par vienu vadošo amatu uzskata:

a) izpilddirektora vai ar izpilddirektora vietu nesaistīti amati vienā un tajā pašā grupā;

b) izpilddirektora vai ar izpilddirektora vietu nesaistīti amati, ko ieņem:

i) iestādēs, kas ir vienas un tās pašas institucionālās aizsardzības sistēmas locekles, ar noteikumu, ka ir izpildīti Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 7. punktā izklāstītie nosacījumi; vai

ii) uzņēmumos (tostarp nefinanšu sabiedrībās), kuros iestādei ir būtiska līdzdalība.

5. Vadošos amatus organizācijās, kam nav galvenokārt komerciālu mērķu, neņem vērā piemērojot 3. punktu.

6. Kompetentās iestādes var vadības struktūras locekļiem atļaut ieņemt vienu papildu vadošo amatu, kas nav saistīts ar izpilddirektora vietu. Kompetentās iestādes regulāri informē EBI par šādām atļaujām.

7. Vadības struktūrai ir atbilstīgas kolektīvās zināšanas, iemaņas un pieredze, lai varētu izprast iestādes darbības, tostarp galvenos riskus.

8. Katrs vadības struktūras loceklis darbojas pēc godīguma, godprātības un neatkarības principa, lai nepieciešamības gadījumā efektīvi izvērtētu un apstrīdētu augstākā līmeņa vadības lēmumus un lai efektīvi pārraudzītu un uzraudzītu vadības lēmumu pieņemšanu.

9. Iestādes iegulda atbilstīgus cilvēku un finanšu resursus, lai vadības struktūru locekļus ievadītu un apmācītu veicamajos pienākumos.

10. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes pieprasa iestādēm un to attiecīgajām iecelšanas komitejām, pieņemot darbā vadības struktūras locekļus, ņemt vērā plašu īpašību un kompetenču klāstu un minētajā nolūkā īstenot politiku, kas veicina vadības struktūras locekļu daudzveidību.

11. Kompetentās iestādes apkopo informāciju, kas ir izpausta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 435. panta 2. punkta c) apakšpunktu, un izmanto to, lai salīdzinātu dažādības praksi. Kompetentās iestādes sniedz EBI minēto informāciju. EBI izmanto minēto informāciju, lai salīdzinātu dažādības praksi Savienības līmenī.

12. EBI izdod pamatnostādnes par:

- a) vadības struktūras locekļa pietiekama laika veltīšanas jēdzienu, lai īstenotu savas funkcijas, saistībā ar individuāliem apstākļiem un iestādes darbības veidu, mērogu un sarežģītību;
- b) atbilstošu vadības struktūras kolektīvās kompetences, prasmju un pieredzes jēdzienu, kā minēts 7. punktā;
- c) vadības struktūras locekļa godīguma, godprātības un neatkarības jēdzienu, kas minēts 8. punktā;
- d) atbilstošu cilvēkresursu un finanšu resursu jēdzienu, lai vadības struktūru locekļus ievadītu un apmācītu veicamajos pienākumos, kā minēts 9. punktā;
- e) dažādības jēdzienu, kas jāņem vērā kā viens no vadības struktūras locekļu atlases kritērijiem, kā minēts 10. punktā.

EBI šīs pamatnostādnes izdod līdz 2015. gada 31. decembrim.

13. Šis pants neskar dalībvalstu tiesību aktos paredzētos noteikumus par darba ņēmēju pārstāvību vadības struktūrā.

92. pants

Atalgojuma politika

1. Kompetentās iestādes nodrošina, lai iestādes piemērotu šā panta 2. punktu un 93., 94 un 95. pantu grupu, mātesuzņēmumu un meitasuzņēmumu līmenī, tostarp tās, kas kas izveidotas ārzonas finanšu centros.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka, izstrādājot un piemērojot kopējo atalgojuma, tostarp algu un diskrecionāru pensiju, politiku attiecībā uz darba ņēmēju kategorijām, tostarp augstāko vadību un tām personām, kas uzņemas risku vai veic kontroli, kā arī attiecībā uz visiem tiem darba ņēmējiem, kuru kopējais atalgojums liek iekļaut tos šajā atalgojuma grupā un kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē iestādes riska profilu, iestādes ievēro šādus principus tādā veidā un apmērā, kas atbilst to lielumam, iekšējai struktūrai un to darbības veidam, mērogam un sarežģītībai:

- a) atalgojuma politika ir samērojama ar pareizu un efektīvu riska pārvaldību, veicina to un nemudina riskēt, pārsniedzot iestādes pieļaujamā riska robežu;
- b) atalgojuma politika saskan ar iestādes darbības stratēģiju, mērķiem, vērtībām un ilgtermiņa interesēm un aptver pasākumus, lai izvairītos no interešu konfliktiem;
- c) iestādes vadības struktūra kā uzraudzības veicēja, pieņem regulāri pārskata atalgojuma politikas pamatprincipus un atbild par tās īstenošanas pārraudzību;
- d) īstenojot atalgojuma politiku, vismaz reizi gadā veic vienotu un neatkarīgu iekšējo pārbaudi par tās atbilstību atalgojuma politikai un procedūrām, ko ir pieņēmusi vadības struktūra kā uzraudzības veicēja;
- e) darba ņēmēji, kas iesaistīti kontroles darbībās, ir neatkarīgi no sabiedrības struktūrvienībām, kuras tie pārbauda, viņiem ir pienācīgas pilnvaras un atalgojums saskaņā ar to mērķu sasniegšanu, kas saistīti ar viņu darbību, neatkarīgi no to uzņēmējdarbības jomu rezultātiem, kuras viņi kontrolē;
- f) augstāko amatpersonu, kas pilda riska pārvaldības un atbilstības funkcijas, atalgojumu tieši pārbauda atalgojuma komiteja, kas minēta 95. pantā, vai, ja tāda komiteja nav izveidota, vadības struktūra kā uzraudzības veicēja.

g) atalgojuma politikā, ņemot vērā valstu kritērijus algu noteikšanā, skaidri nošķir kritērijus tam, lai noteiktu:

i) pamata nemainīgo atalgojumu, kam galvenokārt būtu jāatspoguļo attiecīgā profesionālā pieredze un organizatoriskā atbildība, kā izklāstīts darba ņēmēja darba aprakstā, kas ir darba līguma sastāvdaļa; un

ii) mainīgo atalgojumu, kas atspoguļo ilgtermiņus un no riska viedokļa koriģētus rezultātus, kā arī to, kas veikts papildus tam, kas jāveic, lai izpildītu darba ņēmēja darba aprakstu, kas ir darba līguma sastāvdaļa.

93. pants

Iestādes, kas gūst priekšrocības no valdības īstenotajiem intervences pasākumiem

Attiecībā uz iestādēm, kas gūst priekšrocības no valdības īstenotajiem ārkārtas intervences pasākumiem, papildus 92. panta 2. punktā noteiktajiem principiem piemēro šādus principus:

a) mainīgais atalgojums ir stingri ierobežots kā procentuāla daļa no kopējā neto ienākuma, ja šāds atalgojums nesaskan ar stabilas kapitāla bāzes saglabāšanu un laicīgu valdības atbalsta izmantošanas izbeigšanu;

b) attiecīgās kompetentās iestādes pieprasa iestādēm pārstrukturēt atalgojuma sistēmu tā, lai to saskaņotu ar pareizu riska pārvaldību un ilgtermiņa izaugsmi, tostarp attiecīgā gadījumā nosakot atalgojuma limitus iestādes vadības struktūras locekļiem;

c) mainīgo atalgojumu, ja tas nav pamatots, iestādes vadības struktūras locekļiem neizmaksā.

94. pants

Atalgojuma mainīgie elementi

1. Attiecībā uz atalgojuma mainīgajiem elementiem papildus 92. panta 2. punktā noteiktajiem principiem un ar tiem pašiem nosacījumiem, kas tajā paredzēti, piemēro šādus principus:

a) ja atalgojums ir atkarīgs no veikto darbību rezultāta, kopējo atalgojuma summu aprēķina pēc konkrētās personas darbības un iesaistītās uzņēmējdarbības vienības un visas iestādes darbības kopējo rezultātu apkopota novērtējuma, un, novērtējot individuālas darbības rādītājus, tiek ņemti vērā gan finansiāli, gan nefinansiāli kritēriji;

b) darbības novērtējums notiek, pamatojoties uz daudzgadu sistēmu, lai nodrošinātu, ka novērtēšanas process balstās uz darbības rādītājiem ilgtermiņā un ka to atalgojuma daļu, kuras balstās uz darbības rādītājiem, faktiskā samaksa

ir sadalīta visa tā laika posma garumā, kurā ņem vērā kredītiestādes uzņēmējdarbības ciklu un tās uzņēmējdarbības riskus;

c) kopējais mainīgais atalgojums neierobežo iestādes spēju stiprināt kapitāla bāzi;

d) garantēts mainīgais atalgojums nav savietojams ar pareizu riska pārvaldību vai principu "samaksa par padarīto" un neietilpst paredzamajos atalgojuma plānos;

e) garantētu mainīgo atalgojumu piešķir izņēmuma kārtā, tikai saistībā ar jaunu darba ņēmēju pieņemšanu darbā un ja iestādei ir stabila un pietiekami liela kapitāla bāze, un ne ilgāk par pirmo darba gadu;

f) kopējās atalgojuma summas nemainīgās un mainīgās daļas ir atbilstīgi līdzsvarotas un nemainīgā daļa ir pietiekami liela attiecībā pret kopējo atalgojuma summu, lai tādējādi varētu piemērot pilnīgi elastīgu politiku attiecībā uz mainīgo atalgojuma daļu, tostarp arī iespēju neizmaksāt mainīgo atalgojuma daļu;

g) iestādes nosaka atbilstīgās proporcijas starp kopējās atalgojuma summas nemainīgo un mainīgo daļu, piemērojot šādus principus:

i) Mainīgā daļa nepārsniedz 100 % no katra indivīda kopējā atalgojuma nemainīgās daļas. Dalībvalstis var noteikt zemāku maksimālo procentuālo lielumu.

ii) Dalībvalstis var atļaut iestādes akcionāriem, īpašniekiem vai dalībniekiem apstiprināt augstāku maksimālo līmeni attiecībā starp atalgojuma nemainīgo un mainīgo daļu, ja mainīgās daļas kopējais līmenis nepārsniedz 200 % no katra indivīda kopējā atalgojuma nemainīgās daļas. Dalībvalstis var noteikt zemāku maksimālo procentuālo lielumu.

Augstākas proporcijas apstiprinājumu saskaņā ar šā punkta pirmo daļu veic atbilstīgi šādai procedūrai:

— iestādes akcionāri, īpašnieki vai dalībnieki rīkojas pēc iestādes sīki izstrādāta ieteikuma, kurā norādīti nepieciešamā apstiprinājuma iemesli un apmērs, tostarp attiecībā uz skarto darba ņēmēju skaitu un to pienākumiem, un gaidāmo ietekmi uz prasību uzturēt stabilu kapitāla bāzi;

- iestādes akcionāri, īpašnieki vai dalībnieki rīkojas ar vismaz 66 % vairākumu, ar noteikumu, ka ir pārstāvēti vismaz 50 % akciju vai ekvivalentu īpašumtiesību, vai pretējā gadījumā rīkojas ar pārstāvēto īpašumtiesību 75 % vairākumu,
 - iestāde pietiekami savlaicīgi informē visus iestādes akcionārus, īpašniekus vai dalībniekus, paredzot saprātīgu ziņošanas laikposmu, ka būs vajadzīgs šā punkta pirmajā daļā paredzētais apstiprinājums;
 - iestāde bez kavēšanās informē kompetento iestādi par ieteikumu tās akcionāriem, īpašniekiem vai dalībniekiem, tostarp par ierosināto augstāko maksimālo attiecību un tās iemesliem, un spēj kompetentajai iestādei pierādīt, ka ierosinātā augstākā attiecība nav pretrunā iestādes pienākumiem saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013, jo īpaši ņemot vērā iestādes pašu kapitāla pienākumus;
 - iestāde bez kavēšanās informē kompetento iestādi par tās akcionāru, īpašnieku vai dalībnieku pieņemtajiem lēmumiem, tostarp par jebkādu apstiprinātu augstāku maksimālo attiecību saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, un kompetentās iestādes saņemto informāciju izmanto, lai salīdzinoši novērtētu iestāžu praksi šajā ziņā. Kompetentās iestādes minēto informāciju sniedz EBI, un EBI to publisko kā piederības dalībvalsts apkopotus datus, izmantojot vienotu ziņojuma formātu. EBI var izstrādāt pamatnostādnes, lai veicinātu šā ievilkuma īstenošanu un nodrošinātu apkopotās informācijas saskaņotību;
 - darba ņēmējiem, uz ko tieši attiecas šajā punktā minētie mainīgā atalgojuma augstākie maksimālie līmeņi, nav atļauts – attiecīgā gadījumā – īstenot, tieši vai netieši, jebkādas balsstiesības, kas tiem varētu būt kā iestādes akcionāriem, īpašniekiem vai dalībniekiem;
- iii) Dalībvalstis var atļaut iestādēm piemērot šā punkta otrajā daļā minēto diskonta likmi ne vairāk kā 25 % no kopējā mainīgā atalgojuma, ja to izmaksā instrumentos, kuru realizācija ir atlikta uz laikposmu, kas nav mazāks par pieciem gadiem. Dalībvalstis var noteikt zemāku maksimālo procentuālo lielumu.
- Līdz 2014. gada 31. martam EBI sagatavo un publicē pamatnostādnes par piemērojamo valstu diskonta likmi,
- ņemot vērā visus attiecīgos faktoros, tostarp inflācijas lielumu un risku, kas ietver realizācijas atlikšanas ilgumu. EBI pamatnostādnes par diskonta likmi jo īpaši pievēršas tam, kā stimulēt tādu instrumentu izmantošanu, kuru realizācija ir atlikta uz laikposmu, kas nav mazāks par pieciem gadiem.
- h) maksājumi, kas saistīti ar līguma ātrāku izbeigšanu, atspoguļo laika gaitā gūtos rezultātus, un ar tiem neatalgo par nesekmīgu vai nepienācīgu darbību;
 - i) atalgojuma paketēm, kas saistītas ar kompensāciju vai izpirkšanu no līgumiem iepriekšējā darbavietā, ir jāatbilst iestādes ilgtermiņa interesēm, ieskaitot saglabāšanas, atlikšanas, ar rezultātiem saistītus un izmaksāto summu atgūšanas mehānismus;
 - j) darbības rezultātu vērtēšanā, ko izmanto, lai aprēķinātu mainīgās atalgojuma daļas vai mainīgo atalgojuma daļu kopumu, ņem vērā visu veidu tā brīža un turpmākos riskus un kapitāla izmaksas un likviditātes prasības;
 - k) iestādē, sadalot mainīgo atalgojuma daļu, ņem vērā arī visus tā brīža un turpmākos riskus;
 - l) mainīgā atalgojuma būtisku daļu, kas jebkurā gadījumā ir vismaz 50 %, līdzsvaroti veido šādas sastāvdaļas:
 - i) akcijas vai līdzvērtīgas īpašumtiesību daļas, ko nosaka konkrētās iestādes juridiskā struktūra, vai ar akcijām saistīti instrumenti, vai līdzvērtīgi bezskaidras naudas instrumenti biržu sarakstos neiekļautu iestāžu gadījumā;
 - ii) kad iespējams, citi instrumenti Regulas (ES) Nr. 575/2013 52. panta vai 63. panta nozīmē vai citi instrumenti, ko var pilnībā konvertēt 1. līmeņa pašu kapitāla instrumentos vai norakstīt, kas visos gadījumos adekvāti atspoguļo iestādes kredīta kvalitāti parastās situācijās un kas ir piemēroti izmantošanai mainīgā atalgojuma vajadzībām.
- Šajā apakšpunktā minētajiem instrumentiem piemēro attiecīgu saglabāšanas politiku, kura ir izstrādāta, lai stimulētu saskaņotību ar iestādes ilgtermiņa interesēm. Dalībvalstis vai to kompetentās iestādes var noteikt ierobežojumus šo instrumentu veidiem un struktūrai vai attiecīgā gadījumā dažus instrumentus aizliegt. Šo apakšpunktu piemēro gan mainīgajai atalgojuma daļai, kas ir atlikta saskaņā ar m) apakšpunktu, gan neatliktajai mainīgajai atalgojuma daļai;

m) mainīgās atalgojuma daļas būtisku procentuālo daļu, kas jebkurā gadījumā ir vismaz 40 %, atliek uz vismaz trīs līdz pieciem gadiem un pareizi pielāgo uzņēmējdarbības veidam, tā riskiem un attiecīgā darba ņēmēja darbībām.

Atalgojumu, kas jāizmaksā saskaņā ar atlikta maksājuma noteikumiem, izmaksā vienīgi proporcionāli pa daļām. Ja atalgojuma mainīgā daļa ir īpaši liela summa, atliek vismaz 60 % no summas. Atliktā maksājuma termiņa ilgumu nosaka atbilstīgi uzņēmējdarbības ciklam, uzņēmējdarbības veidam, riskiem un attiecīgo darba ņēmēju darbībai;

n) mainīgo atalgojumu, arī atlikto maksājuma daļu, izmaksā vai piešķir tikai tad, ja tā ir ilgtspējīga atbilstoši iestādes vispārējam finanšu stāvoklim un pamatota ar iestādes, tās apakšstruktūras un attiecīgās personas darbības rezultātiem.

Neskarot vispārējos principus valstu līgumtiesību un darba tiesību aktos, kopējais mainīgais atalgojums parasti ievērojami samazinās, ja iestādes finanšu rādītāji pasliktinās vai kļūst negatīvi, un tas attiecas gan uz pašreizējo atalgojumu, gan uz iepriekš nopelnītās summas izmaksāšanu, tostarp izmantojot atlikto summu (*malus*) vai arī izmaksāto summu (*clawback*) atgūšanas mehānismu.

Līdz 100 % no kopējā mainīgā atalgojuma piemēro atlikto summu (*malus*) vai arī izmaksāto summu (*clawback*) atgūšanas mehānismus. Iestādes nosaka konkrētus kritērijus *malus* vai izmaksāto summu atgūšanas mehānismu piemērošanai. Šādi kritēriji jo īpaši aptver situācijas, kurās darba ņēmējs:

- i) piedalījās vai bija atbildīgs par rīcību, kas iestādei radīja būtiskus zaudējumus;
- ii) neatbilda atbilstīgiem piemērotības un pienācīguma standartiem;
- o) pensiju politika atbilst iestādes uzņēmējdarbības stratēģijai, mērķiem, vērtībām un ilgtermiņa interesēm.

Ja darba ņēmējs pārtrauc darba attiecības ar iestādi pirms pensionēšanās, iestāde tur diskrecionāro pensijas pabalstu piecus gadus l) apakšpunktā minēto instrumentu veidā. Ja darba ņēmējs pārtrauc darba attiecības ar iestādi pensionēšanās dēļ, iestāde maksā diskrecionāro pensijas pabalstu l) apakšpunktā minēto instrumentu veidā, piemērojot piecus gadu saglabāšanas periodu;

p) darba ņēmējiem jāaņem neizmantot personīgā riska ierobežošanas stratēģijas vai ar atalgojumu un atbildību saistītu apdrošināšanu, lai mazinātu paredzētās riska korekcijas ietekmi atalgojuma nosacījumos;

q) mainīgo atalgojumu neizmaksā, izmantojot instrumentus vai metodes, kas veicina neatbilstību šai direktīvai vai Regulai (ES) Nr. 575/2013.

2. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus attiecībā uz to instrumentu kategoriju precizēšanu, kas atbilst 1. punkta l) punkta ii) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, un attiecībā uz kvalitātes un attiecīgiem kvantitātes kritērijiem, lai noteiktu to darbinieku kategorijas, kuru profesionālajai darbībai ir būtiska ietekme uz iestādes riska profilu, kā minēts 92. panta 2. punktā.

EBI līdz 2014. gada 31. martam iesniedz šos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz14. pantu.

95. pants

Atalgojuma komiteja

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes, kas ir nozīmīgas to lieluma, iekšējās struktūras un to darbības veida, mēroga un sarežģītības ziņā, izveido atalgojuma komiteju. Atalgojuma komiteja tiek veidota tā, lai tā varētu sniegt kompetentu un neatkarīgu atzinumu par atalgojuma politiku un praksi un par stimuliem, kas izstrādāti, lai pārvaldītu risku, kapitālu un likviditāti.

2. Kompetentās iestādes nodrošina, ka atalgojuma komiteja ir atbildīga par tādu lēmumu sagatavošanu, kas saistīti ar atalgojumu, tostarp tādu lēmumu, kuri ietekmē attiecīgās iestādes risku un riska pārvaldību un kuri jāpieņem vadības struktūrai. Atalgojuma komitejas priekšsēdētājs un locekļi ir vadības struktūras locekļi, kuri attiecīgajā iestādē neveic nekādas izpildfunkcijas. Ja attiecīgās valsts tiesību aktos ir paredzēta darba ņēmēju pārstāvība vadības struktūrā, atalgojuma komitejā ir viens vai vairāki darba ņēmēju pārstāvji. Gatavojot šādus lēmumus, atalgojuma komiteja ņem vērā iestādes akcionāru, ieguldītāju un citu ieinteresēto personu ilgtermiņa intereses, kā arī sabiedrības intereses.

96. pants

Tīmekļa vietnes par korporatīvo pārvaldību un atalgojumu uzturēšana

Iestāde, kas uztur tīmekļa vietni, tajā paskaidro, kā tās ievēro 88. līdz 95. pantā noteiktās prasības.

III iedaļa

uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas process

97. pants

Uzraudzības pārbaude un novērtēšana

1. Ņemot vērā 98. pantā noteiktos tehniskos kritērijus, kompetentās iestādes pārbauda plānus, stratēģijas, procesus un mehānismus, kurus iestādes īsteno, lai izpildītu šīs direktīvas un Regulas (ES) Nr. 575/2013 noteikumus, un novērtē:

- a) riskus, kuriem iestādes ir vai varētu tikt pakļautas;
 - b) riskus, ko kāda iestāde rada finanšu sistēmai, ņemot vērā sistēmisku risku noteikšanu un mērīšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 23. pantu, vai – vajadzības gadījumā – ņemot vērā ESRK ieteikumus; un
 - c) riskus, kas atklājas stresa testos, ņemot vērā iestādes darbību būtību, mērogu un sarežģītību.
2. Šā panta 1. punktā minētā pārbaude un novērtēšana ietver visas šīs direktīvas un Regulas (ES) Nr. 575/2013 prasības.
3. Pamatojoties uz 1. punktā minēto pārbaudi un novērtēšanu, kompetentās iestādes nosaka, vai iestāžu īstenotie plāni, stratēģijas, procesi un mehānismi un to rīcībā esošais pašu kapitāls un likviditāte nodrošina pareizu risku pārvaldību un segumu.

4. Kompetentās iestādes nosaka 1. punktā minētās pārbaudes un novērtēšanas biežumu un intensitāti, ņemot vērā attiecīgās iestādes darbību izmēru, sistēmisko nozīmi, būtību, mērogu un sarežģītību, un ievērojot proporcionalitātes principu. Pārbaudi un novērtēšanu veic vismaz reizi gadā attiecībā uz iestādēm, kurām piemēro 99. panta 2. punktā minēto uzraudzības pārbaudes programmu.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka, kad pārbaudes laikā tiek konstatēts, ka iestāde var radīt sistēmisku risku saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 23. pantu, kompetentās iestādes par šā pārbaudes rezultātiem nekavējoties informē EBI.

98. pants

Uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas tehniskie kritēriji

1. Papildus kredītriskiem, tirgus riskiem un operacionālajiem riskiem pārbaude un novērtēšana, ko kompetentās iestādes veic saskaņā ar 97. pantu, ietver vismaz:

- a) tādu stresa testu rezultātus, ko iestādes veikušas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 177. pantu, piemērojot uz iekšējiem reitingiem pamatotu (IRB) pieeju;
- b) iestāžu pakļautību koncentrācijas riskam un šā riska pārvaldību, ieskaitot to, kā tās ievēro Regulas (ES) Nr. 575/2013 Ceturtajā daļā un šīs direktīvas 81. pantā paredzētos noteikumus;
- c) iestāžu ieviestās kārtības un procedūru stabilitāti, piemērotību un piemērošanas veidu atlikušā riska pārvaldībai, kas saistīts ar atzītu kredītriska mazināšanas metožu izmantošanu;
- d) apmēru, kādā iestādes pašu kapitāls ir pietiekams attiecībā pret vērtspapīrotiem aktīviem, ņemot vērā darījuma ekonomisko būtību, tostarp panākto riska pārneses pakāpi;
- e) iestāžu pakļautību likviditātes riskam, šā riska novērtēšanu un pārvaldību, tai skaitā alternatīvo scenāriju analīzi izstrādi, riska mazināšanas faktoru (it īpaši likviditātes rezervju līmeņa, sastāva un kvalitātes) pārvaldību un efektīvus ārkārtas situāciju plānus;
- f) diversifikācijas iedarbības ietekmi un kā šādu ietekmi iekļauj riska mērīšanas sistēmā;
- g) tādu stresa testu rezultātus, ko iestādes veikušas, izmantojot iekšējo modeli, lai aprēķinātu tirgus riska pašu kapitāla prasības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas IV sadaļas 5. nodaļu;
- h) iestāžu riska darījumu ģeogrāfisko atrašanās vietu;
- i) iestādes uzņēmējdarbības modeli;
- j) sistēmiskā riska novērtējumu saskaņā ar 97. pantā noteiktajiem kritērijiem.

2. Šā panta 1. punkta e) apakšpunkta vajadzībām kompetentās iestādes regulāri veic iestāžu kopējās likviditātes riska pārvaldības vispusīgu novērtēšanu un veicina pareizas iekšējās metodikas izstrādi. Veicot minētās pārbaudes, kompetentās iestādes ņem vērā iestāžu nozīmi finanšu tirgos. Kompetentās iestādes vienā dalībvalstī pienācīgi ņem vērā savu lēmumu potenciālo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti visās citās attiecīgajās dalībvalstīs.

3. Kompetentās iestādes uzrauga, vai iestāde ir sniegusi netiešu atbalstu vērtspapīrošanai. Ja izrādās, ka iestāde ir sniegusi netiešu atbalstu vairāk nekā vienā gadījumā, kompetentā iestāde veic atbilstošus pasākumus, kas atspoguļo aizvien pieaugošās izredzes, ka iestāde nākotnē turpinās atbalstīt vērtspapīrošanu, un tādējādi netiks panākta ievērojama riska pārnese.

4. Lai veiktu šīs direktīvas 97. panta 3. punktā minēto noteikšanu, kompetentās iestādes izvērtē, vai vērtējuma korekcijas attiecībā uz pozīcijām vai portfeļiem tirdzniecības portfelī, kā izklāstīts Regulas (ES) Nr. 575/2013 105. pantā, ļauj iestādēm normālos tirgus apstākļos pārdot tās pozīcijas vai ierobežot to risku īsā laika periodā bez materiālu zaudējumu radīšanas.

5. Kompetento iestāžu pārbaudē un novērtēšanā iekļauj iestāžu pakļautību procentu likmju riskam, ko rada netirdzniecības darbības. Ir nepieciešams veikt pasākumus vismaz gadījumā, kad iestāžu ekonomiskā vērtība pazeminās par vairāk nekā 20 % no to pašu kapitāla, jo ir notikušas procentu likmju pēkšņas un negaidītas izmaiņas par 200 bāzes punktiem vai tādas izmaiņas, kā tās noteiktas EBI pamatnostādnēs.

6. Kompetento iestāžu pārskatā un novērtēšanā iekļauj iestāžu pakļautību pārmērīgas sviras riskam, par ko liecina pārmērīgas sviras indikatori, tostarp sviras rādītājs, kas noteikts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 429. pantu. Nosakot iestāžu sviras rādītāja atbilstību un iestāžu īstenoto plānu, stratēģiju, procesu un mehānismu piemērotību pārmērīgas sviras riska pārvaldībai, kompetentās iestādes ņem vērā minēto iestāžu uzņēmējdarbības modeli.

7. Kompetento iestāžu pārskatā un novērtēšanā iekļauj iestāžu pārvaldības kārtību, to korporatīvo kultūru un vērtības un vadības struktūras locekļu spēju veikt savus pienākumus. Veicot minēto pārskatu un novērtēšanu, kompetentajām iestādēm ir pieejamas vismaz vadības struktūras un tās komiteju sanāksmju darba kārtības un pavaddokumenti un vadības struktūras darbības iekšējā vai ārējā novērtējuma rezultāti.

99. pants

Uzraudzības pārbaudes programma

1. Kompetentās iestādes tām iestādēm, kuras tās uzrauga, vismaz vienu reizi gadā apstiprina uzraudzības pārbaudes

programmu. Šādā programmā ņem vērā uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesu saskaņā ar 97. pantu. Tajā ir iekļauti sekojošie:

- a) norādi par to, kā kompetentās iestādes plāno īstenot savus uzdevumus un iedalīt resursus;
- b) norādi par to, kuras iestādes ir paredzēts pakļaut paplašinātai uzraudzībai, un pasākumi, kas veikti šādai uzraudzībai, kā ir noteikts 3. punktā;
- c) plānu inspekcijām telpās, kuras izmanto kāda iestāde, ieskaitot tās filiāles un meitasuzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs, saskaņā ar 52., 119. un 122. pantu.

2. Uzraudzības pārbaudes programmās ir iekļautas šādas iestādes:

- a) iestādes, kurām 98. panta 1. punkta a) un g) apakšpunktā un 100. pantā minētā stresa testa rezultāti vai saskaņā ar 97. pantu veiktās uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa rezultāti liecina par būtisku risku to esošajai finanšu stabilitātei vai liecina par valsts tiesību normu, ar kurām transponē šo direktīvu, un Regulas (ES) Nr. 575/2013 pārkāpumiem;
- b) iestādes, kuras finanšu sistēmai rada sistēmisku risku;
- c) jebkuras citas iestādes, kurām kompetentās iestādes to uzskata par nepieciešamu.

3. Ja tas uzskatāms par atbilstīgu saskaņā ar 97. pantu, nepieciešamības gadījumā it īpaši īsteno šādus pasākumus:

- a) iestādes inspekciju uz vietas skaita vai biežuma palielinājums;
- b) kompetentās iestādes pastāvīga klātbūtne iestādē;
- c) papildu vai biežāki iestādes ziņojumi;
- d) papildu vai biežāka iestādes operacionālo, stratēģisko vai uzņēmējdarbības plānu pārbaude;

e) tematiskas pārbaudes, uzraugot specifiskos riskus, kas varētu īstenoties.

4. Tas, ka piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pieņem uzraudzības pārbaudes programmu, nekavē uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes katrā atsevišķā gadījumā veikt iestāžu filiāļu darbības pārbaudi uz vietas un inspekciju to teritorijā saskaņā ar 52. panta 3. punktu.

100. pants

Uzraudzības stresa tests

1. Kompetentās iestādes tām iestādēm, kuras tās uzrauga, attiecīgi, taču vismaz reizi gadā veic uzraudzības stresa testus, lai sekmētu pārbaudes un novērtēšanas procesu saskaņā ar 97. pantu.

2. EBI izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, lai nodrošinātu to, ka kompetentās iestādes, īstenojot ikgadējos uzraudzības stresa testus, izmanto kopējo metodiku.

101. pants

Atļaujas izmantot iekšējās pieejas pastāvīga pārskatīšana

1. Kompetentās iestādes regulāri, un vismaz reizi trijos gados, pārskata iestāžu atbilstību prasībām attiecībā uz pieejām, kurām ir vajadzīga kompetento iestāžu atļauja, pirms šādas pieejas izmanto, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešo daļu. Īpašu uzmanību tās pievērš izmaiņām iestādes uzņēmējdarbībā un šo pieeju piemērošanai jauniem produktiem. Ja tiek konstatēti būtiski trūkumi iestādes iekšējā pieejā attiecībā uz riska aptveršanu, kompetentās iestādes nodrošina, ka trūkumi tiek izlaboti, vai veic piemērotus pasākumus, lai mazinātu to sekas, tostarp piemērojot augstākus reizinājuma koeficientus vai piemērojot kapitāla palielinājumus, vai pieņemot citus atbilstīgus un iedarbīgus pasākumus.

2. Kompetentās iestādes it īpaši pārbauda un izvērtē to, vai iestāde minētajās pieejās izmanto pareizi izstrādātas un aktuālas metodes un praksi.

3. Ja attiecībā uz iekšējā tirgus riska modeli daudzās novirzes, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 366. pantā, liecina, ka modelis nav vai vairs nav pietiekami precīzs, kompetentās iestādes atsauc atļauju izmantot iekšējo modeli vai arī piemēro atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka modelis tiek nekaļējoties uzlabots.

4. Ja iestāde ir saņēmusi atļauju piemērot pieeju, kurai ir vajadzīga kompetento iestāžu atļauja, pirms šādu pieeju

izmanto, lai aprēķinātu pašu kapitāla prasības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešo daļu, bet pieeja vairs neatbilst minētās pieejas piemērošanas prasībām, kompetentās iestādes pieprasa iestādei vai nu apliecināt kompetentajai iestādei pieņemamā veidā, ka neatbilstības sekas ir nebūtiskas, attiecīgā gadījumā saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013, vai iesniegt plānu ar mērķi laikus atjaunot atbilstību prasībām, un nosaka termiņu tā īstenošanai. Kompetentās iestādes pieprasa uzlabot plānu, ja ir maz ticams, ka ar to varēs panākt pilnīgu atbilstību, vai ja termiņš nav atbilstīgs. Ja ir maz ticams, ka iestāde varētu atjaunot atbilstību pienācīgā termiņā, un ja iestāde – attiecīgā gadījumā – nav pieņemamā veidā apliecinājusi, ka neatbilstības sekas ir nebūtiskas, atļauja izmantot pieeju tiek atcelta vai attiecināta uz jomām, kurās atbilstība ir panākta, vai jomām, kurās atbilstību var panākt pienācīgā termiņā.

5. Lai Savienībā sekmētu pastāvīgu iekšējo pieeju stabilitāti, EBI analizē iekšējās pieejas dažādās iestādēs, ieskaitot saistību neizpildes definīcijas īstenošanas konsekvenci un to, kā šīs iestādes rīkojas ar līdzīgiem riskiem vai riska darījumiem.

EBI izstrādā pamatnostādnes, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantā, ietverot kritērijus, kas izmantojami minētās analīzes pamatā.

Kompetentās iestādes šo analīzi un kritērijus ņem vērā, lai pārskatītu atļaujas, ko tās piešķir iestādēm, lai tās varētu izmantot iekšējās pieejas.

IV iedaļa

Uzraudzības pasākumi un pilnvaras

102. pants

Uzraudzības pasākumi

1. Kompetentās iestādes pieprasa iestādei agrīnā posmā veikt nepieciešamos pasākumus, lai risinātu attiecīgās problēmas šādos apstākļos:

a) iestāde neatbilst šīs direktīvas vai Regulas (ES) Nr. 575/2013 prasībām;

b) kompetentajām iestādēm ir pierādījumi, ka iestāde nākamo 12 mēnešu laikā varētu pārkāpt šīs direktīvas vai Regulas (ES) Nr. 575/2013 prasības;

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām kompetento iestāžu pilnvaras ietver 104. pantā minētās pilnvaras.

103. pants

Uzraudzības pasākumu piemērošana iestādēm ar līdzīgiem riska profiliem

1. Ja kompetentās iestādes saskaņā ar 97. pantu nosaka, ka iestādes ar līdzīgiem riska profiliem, piemēram, līdzīgiem uzņēmējdarbības modeļiem vai riska darījumu līdzīgu ģeogrāfisko atrašanās vietu, ir vai varētu būt pakļautas līdzīgiem riskiem vai rada līdzīgus riskus finanšu sistēmai, tās var 97. pantā minēto uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesu piemērot minētajām iestādēm līdzīgā vai tādā pašā veidā. Šim nolūkam dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir vajadzīgās juridiskās pilnvaras piemērot minētajām iestādēm līdzīgā vai tādā pašā veidā prasības, kas noteiktas saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013, it īpaši iespēja īstenot uzraudzības pilnvaras saskaņā ar 104., 105. un 106. pantu.

Šā panta pirmajā daļā minētos iestāžu veidus var jo īpaši noteikt saskaņā ar kritērijiem, kas minēti 98. panta 1. punkta j) apakšpunktā.

2. Kompetentās iestādes informē EBI, ja tās piemēro 1. punktu. EBI pārrauga uzraudzības prakses un izdod pamatnostādnes, lai noteiktu, kā būtu jānovērtē līdzīgi riski un kā var nodrošināt 1. punkta konsekvētu piemērošanu visā Savienībā. Šīs pamatnostādnes pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu.

104. pants

Uzraudzības pilnvaras

1. Šīs direktīvas 97. panta, 98. panta 4. punkta, 101. panta 4. punkta, un 102. un 103. panta un Regulas (ES) Nr. 575/2013 piemērošanas nolūkā kompetentajām iestādēm ir vismaz šādas pilnvaras:

- a) pieprasīt iestādēm turēt pašu kapitālu, kas pārsniedz prasības, kuras noteiktas šīs sadaļas 4. nodaļā un Regulā (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz riska elementiem un riskiem, uz ko neattiecas minētās regulas 1. pants un;
- b) pieprasīt pastiprināt plānus, procesus, mehānismus un stratēģijas, kas ieviesti saskaņā ar 73. un 74. pantu;
- c) pieprasīt iestādēm iesniegt plānu ar mērķi atjaunot atbilstību uzraudzības prasībām saskaņā ar šo Direktīvu un ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 un noteikt termiņu tā īstenošanai, tostarp šā plāna uzlabojumus attiecībā uz darbības jomu un termiņu;
- d) pieprasīt iestādēm saviem aktīviem piemērot īpašu finansēšanas kārtību vai īpašu režīmu saistībā ar pašu kapitāla prasībām;

e) ierobežot vai sašaurināt iestāžu uzņēmējdarbību, operācijas vai tīklu vai pieprasīt atbrīvoties no darbībām, kuras rada pārmērīgu risku iestādes stabilitātei;

f) pieprasīt mazināt risku, kas saistīts ar iestāžu darbībām, pakalpojumiem un sistēmām;

g) pieprasīt iestādēm ierobežot mainīgo atalgojumu, kas veido kopējā neto ieņēmumu procentuālo daļu, ja tas nesaskan ar stabilas kapitāla bāzes saglabāšanu;

h) pieprasīt iestādēm izmantot tīro peļņu, lai stiprinātu pašu kapitālu;

i) ierobežot vai aizliegt iestādes veikt peļņas sadali vai procentu maksājumus kapitāla daļu īpašniekiem, dalībniekiem vai pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentu turētājiem, ja atcelšana nerada iestādes saistību neizpildes gadījumu;

j) uzlikt papildu vai biežākas ziņošanas prasības, ieskaitot ziņošanu par kapitāla un likviditātes pozīcijām;

k) uzlikt īpašas likviditātes prasības, tostarp ierobežojumus termiņu nesakritībai starp aktīviem un saistībām;

l) pieprasīt papildu informāciju.

2. Kompetentās iestādes nosaka papildu pašu kapitāla prasības, kas minētas 1. punkta a) apakšpunktā, vismaz ja:

a) iestāde neatbilst šīs direktīvas 73. un 74. pantā vai Regulas (ES) Nr. 575/2013 393. pantā noteiktajām prasībām;

b) uz riskiem vai riska elementiem neattiecas pašu kapitāla prasības, kas noteiktas šīs sadaļas 4. nodaļā vai Regulā (ES) Nr. 575/2013;

c) ir maz ticams, ka citu administratīvu pasākumu piemērošana pati par sevi piemērotā termiņā pietiekami uzlabos plānus, procesus, mehānismus un stratēģijas;

d) pārbaudē, kas minēta 98. panta 4. punktā vai 101. panta 4. punktā, tiek atklāts, ka neatbilstība prasībām, lai piemērotu attiecīgo pieeju, varētu radīt nepiemērotas pašu kapitāla prasības;

- e) iespējams, ka riski nav pietiekami novērtēti, lai gan ir atbilstība piemērojamām šīs direktīvas un Regulas (ES) Nr. 575/2013 prasībām; vai
- f) iestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 377. panta 5. punktu informē kompetento iestādi, ka pantā minētā stresa testa rezultāti būtiski pārsniedz tās pašu kapitāla prasības attiecībā uz korelācijas tirdzniecības portfeli.

3. Lai noteiktu atbilstīgu pašu kapitāla apjomu, pamatojoties uz pārbaudi un novērtēšanu, ko veic saskaņā ar III iedaļu, kompetentās iestādes novērtē, vai papildus pašu kapitāla prasībām vajadzīgas vēl kādas papildu pašu kapitāla prasības, lai aptvertu iestādes faktiskos vai varbūtējos riskus, ņemot vērā turpmāk minēto:

- a) 73. pantā noteiktos iestādes izvērtējuma procesa kvantitatīvos un kvalitatīvos aspektus;
- b) 74. pantā noteiktos iestādes plānus, procesus un mehānismus;
- c) saskaņā ar 97. vai 101. pantu veiktās pārbaudes un novērtēšanas rezultātus;
- d) sistēmiskā riska novērtējumu.

105. pants

Īpašas likviditātes prasības

Lai noteiktu likviditātes prasību atbilstīgo līmeni, pamatojoties uz pārbaudi un novērtēšanu, ko veic saskaņā ar III iedaļu, kompetentās iestādes novērtē, vai papildus īpašu likviditātes prasību piemērošanai vajadzīgs aptvert iestādes faktiskos vai varbūtējos likviditātes riskus, ņemot vērā turpmāk minēto:

- a) iestādes konkrētais uzņēmējdarbības modelis;
- b) iestādes plāni, procesi un mehānismi, kas minēti II iedaļā un it īpaši 86. pantā;
- c) saskaņā ar 97. pantu veiktās pārbaudes un novērtēšanas rezultāti;
- d) sistēmisks likviditātes risks, kas apdraud attiecīgās dalībvalsts finanšu tirgu integritāti.

Neskarot 67. pantu, jo īpaši kompetentajām iestādēm būtu jāapsver vajadzība piemērot administratīvus sodus vai citus administratīvus pasākumus, tostarp prudenciālās maksas, kuru līmenis ir

vispārīgi saistīts ar atšķirībām starp iestādes faktisko likviditātes stāvokli un jebkādam likviditātes un stabila finansējuma prasībām, kas noteiktas valsts vai Savienības līmenī.

106. pants

Īpašas publicēšanas prasības

1. Dalībvalsts pilnvaro kompetentās iestādes pieprasīt iestādēm:

- a) publicēt Regulas (ES) Nr. 575/2013 Astotajā daļā noteikto informāciju biežāk nekā vienu reizi gadā un noteikt termiņus šai publicēšanai;
- b) izmantot īpašus informācijas nesējus un vietas tādām publikācijām, kas nav finanšu pārskati.

2. Dalībvalstis pilnvaro kompetentās iestādes pieprasīt mātesuzņēmumiem ik gadu publicēt (vai nu pilnībā, vai kā atsauci uz ekvivalentu informāciju) to juridiskās struktūras un iestāžu grupas pārvaldības un organizatoriskās struktūras aprakstu saskaņā ar 14. panta 3. punktu, 74. panta 1. punktu un 109. panta 2. punktu.

107. pants

Uzraudzības pārbaūžu, novērtēšanas un uzraudzības pasākumu konsekvence

1. Kompetentās iestādes informē EBI par:

- a) to, kā darbojas to pārbaudes un novērtēšanas process, kas minēts 97. pantā;
- b) metodiku, ko tās izmanto, pieņemot 98., 100., 101., 102., 104. un 105. pantā minētos lēmumus par procesiem, kas minēti a) apakšpunktā.

EBI izvērtē kompetento iestāžu sniegto informāciju, lai nodrošinātu konsekvenci uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesā. Tā var pieprasīt kompetentajām iestādēm sniegt papildu informāciju, lai pabeigtu tās novērtējumu, pamatojoties uz samērīgumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 35. pantu.

2. EBI reizi gadā sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs nodaļas piemērošanas konverģenci dalībvalstīs.

Lai paaugstinātu konverģences pakāpi, EBI veic salīdzinošo izvērtēšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 30. pantu.

3. EBI izdod kompetentajām iestādēm paredzētas pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, lai – veidā, kas ir piemērots iestāžu lielumam, struktūrai un iekšējai organizācijai un to darbības mērogam un sarežģītībai, precizētu šā panta 1. punktā un 97. pantā minēto uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesu kopējās procedūras un metodiku un kopējās procedūras un metodiku attiecībā uz 76. līdz 87. pantā minēto risku pārvaldības organizatorisko struktūru un procedūru novērtēšanu, jo īpaši saistībā ar koncentrācijas risku saskaņā ar 81. pantu.

V i e d a ļ a

P i e m ē r o š a n a s l ī m e n i s

108. pants

Iekšējā kapitāla pietiekamības novērtēšanas process

1. Kompetentās iestādes pieprasa, lai katra iestāde, kas nav ne meitasuzņēmums dalībvalstī, kur tā ir saņēmusi atļauju un tiek uzraudzīta, ne mātesuzņēmums, un katra iestāde, kas nav iekļauta konsolidācijā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 19. pantu, šīs direktīvas 73. pantā noteiktās saistības izpildītu individuāli.

Kompetentās iestādes var nepiemērot šīs direktīvas 73. pantā noteiktās prasības attiecībā uz kredītiestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 10. pantu.

Ja kompetentās iestādes atsakās no tiesībām piemērot pašu kapitāla prasības konsolidēti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 15. pantu, šīs direktīvas 73. panta prasības piemēro individuāli.

2. Kompetentās iestādes pieprasa, lai dalībvalsts mātes iestādes konsolidēti pildītu pienākumus, kas noteikti šīs direktīvas 73. pantā, tādā apjomā un veidā, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļas 2. un 3. iedaļā.

3. Kompetentās iestādes pieprasa, lai iestādes, kuras kontrolē dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai dalībvalsts mātes jaukta pārvaldītājsabiedrība, pildītu pienākumus, kas noteikti šīs direktīvas 73. pantā, pamatojoties uz šīs finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidēto stāvokli, tādā apjomā un veidā, kā noteikts Regulas Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļas 2. un 3. iedaļā (ES) Nr. 575/2013.

Ja dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība kontrolē vairāk nekā

vienu iestādi, šā punkta pirmo daļu piemēro tikai iestādei, uz kuru saskaņā ar 111. pantu attiecas konsolidētā uzraudzība.

4. Kompetentās iestādes prasa, lai meitas iestādes 73. pantā paredzētās prasības piemērotu subkonsolidēti, ja šīm iestādēm vai mātesuzņēmumam, ja tas ir finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, trešā valstī ir iestāde, finanšu iestāde vai aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība, kā definēts Direktīvas 2002/87/EK 2. panta 5. punktā, vai ja tām ir dalība šādā uzņēmumā.

109. pants

Iestādes plāni, procesi un mehānismi

1. Kompetentās iestādes pieprasa, lai iestādes individuāli izpildītu šīs nodaļas II iedaļā noteiktos pienākumus, ja vien kompetentās iestādes neizmanto Regulas (ES) Nr. 575/2013 7. pantā paredzēto izņēmumu.

2. Kompetentās iestādes pieprasa, lai mātesuzņēmumi un meitasuzņēmumi, uz kuriem attiecas šī direktīva, šīs nodaļas II iedaļā noteiktos pienākumus izpildītu konsolidēti vai subkonsolidēti nolūkā nodrošināt, ka to plāni, procesi un mehānismi, kas prasīti šīs nodaļas II iedaļā, ir konsekventi un kārtīgi saskaņoti un ka ir iespējams sagatavot jebkurus datus un informāciju, kas nepieciešami uzraudzības mērķiem. It īpaši tiem ir jānodrošina, lai mātesuzņēmumi un meitasuzņēmumi, uz kuriem attiecas šī direktīva, īstenotu šos plānus, procesus un mehānismus savos meitasuzņēmumos, uz kuriem šī direktīva neattiecas. Minētie plāni, procesi un mehānismi ir arī konsekventi un kārtīgi saskaņoti, un minētie meitasuzņēmumi spēj arī sagatavot jebkurus datus un informāciju, kas nepieciešami uzraudzības mērķiem.

3. Pienākumi, kas izriet no šīs nodaļas II iedaļas un kas attiecas uz meitasuzņēmumiem, uz kuriem šī direktīva neattiecas, nav piemērojami, ja ES mātes iestāde vai iestādes, ko kontrolē ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, var pierādīt kompetentajām iestādēm, ka II iedaļas piemērošana ir nelikumīga saskaņā ar tās trešās valsts tiesību aktiem, kurā meitasuzņēmums veic uzņēmējdarbību.

110. pants

Pārbaude un novērtēšana, un uzraudzības pasākumi

1. Kompetentās iestādes piemēro šīs nodaļas III iedaļā paredzēto pārbaudes un novērtēšanas procesu un šīs nodaļas IV iedaļā paredzētos uzraudzības pasākumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 prasību piemērošanas līmeni, kas paredzēts minētās regulas Pirmās daļas II sadaļā.

2. Ja kompetentās iestādes nepiemēro pašu kapitāla prasības konsolidēti, kā tas paredzēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 15. pantā, šīs direktīvas 97. panta prasības ieguldījumu brokeru sabiedrību uzraudzībai ir piemērojamas individuāli.

3. NODAĻA

Konsolidētā uzraudzība

I e d a ļ a

Konsolidētās uzraudzības veikšanas principi

111. pants

Konsolidētās uzraudzības iestādes noteikšana

1. Ja mātes iestāde ir dalībvalsts mātes iestāde vai ES mātes iestāde, konsolidēto uzraudzību veic kompetentās iestādes, kuras piešķirušas atļauju.

2. Ja iestādes mātesuzņēmums ir dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, vai ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, vai ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, tad konsolidēto uzraudzību veic kompetentās iestādes, kuras piešķirušas atļauju.

3. Ja iestādēm, kam atļauja ir izsniegta divās vai vairākās dalībvalstīs, mātesuzņēmums ir viena un tā pati dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, viena un tā pati dalībvalsts mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, viena un tā pati ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai viena un tā pati ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, tad konsolidēto uzraudzību veic tās iestādes kompetentās iestādes, kurai atļauja ir izsniegta dalībvalstī, kurā izveidota finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība.

Ja iestādēm, kam atļauja ir izsniegta divās vai vairākās dalībvalstīs, mātesuzņēmumi ir vairāk nekā viena finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība ar galvenajiem birojiem dažādās dalībvalstīs un ja katrā no minētajām dalībvalstīm ir kredītiestāde, tad konsolidēto uzraudzību veic tās kredītiestādes kompetentā iestāde, kurai ir lielākā bilances vērtība.

4. Ja vairāk nekā vienai iestādei, kas saņēmusi atļauju Savienībā, mātesuzņēmums ir viena un tā pati finanšu pārvaldītājsabiedrība vai viena un tā pati jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība un ja neviena no minētajām iestādēm nav saņēmusi atļauju dalībvalstī, kurā izveidota finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, tad konsolidēto uzraudzību veic tā kompetentā iestāde, kas izsniegusi atļauju iestādei ar lielāko bilances vērtību, kuru šīs direktīvas vajadzībām uzskata par iestādi, ko kontrolē ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība vai ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība.

5. Atsevišķos gadījumos kompetentās iestādes var pēc savstarpējas vienošanās atteikties no 3. un 4. punktā minētajiem kritērijiem, ja to piemērošana būtu neatbilstīga, ņemot vērā attiecīgās iestādes un to darbības relatīvo nozīmību dažādās valstīs, un norīkot citu kompetento iestādi konsolidētās uzraudzības veikšanai. Šādos gadījumos pirms lēmuma pieņemšanas kompetentās iestādes dod iespēju attiecīgi ES mātes iestādei, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībai, ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrībai, vai iestādei ar lielāko bilances vērtību izteikt savu atzinumu par šo lēmumu.

6. Kompetentās iestādes paziņo Komisijai un EBI par jebkuru vienošanos, uz ko attiecas 5. punkts.

112. pants

Uzraudzības darbību koordinēšana, ko veic konsolidētās uzraudzības iestāde

1. Papildus pienākumiem, ko uzliek šī direktīva un Regula (ES) Nr. 575/2013, konsolidētās uzraudzības iestāde veic šādus uzdevumus:

- a) tādas informācijas apkopošanas un izplatīšanas koordinēšana, kas ir noderīga vai būtiska parastās un ārkārtas situācijās;
- b) uzraudzības darbību plānošana un koordinēšana parastās situācijās, tostarp saistībā ar VII sadaļas 3. nodaļā minētajām darbībām, sadarbojoties ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm;
- c) uzraudzības darbību plānošana un koordinēšana sadarbībā ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm un, ja nepieciešams, ar ECBS centrālajām bankām, sagatavojoties ārkārtas situācijām un to laikā, tostarp iestāžu vai finanšu tirgu nelabvēlīgas attīstības laikā, ja iespējams, izmantojot esošos saziņas kanālus, lai vienkāršotu krīzes pārvaldību.

2. Gadījumos, kad konsolidētās uzraudzības iestāde nespēj veikt šā panta 1. punktā minētos uzdevumus vai kad kompetentās iestādes nesadarbojas ar minēto konsolidētās uzraudzības iestādi tādā mērā, lai tā spētu veikt 1. punktā minētos uzdevumus, visas iesaistītās kompetentās iestādes var nodot jautājumu EBI un pieprasīt tās atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.

Saskaņā ar minētās regulas 19. panta 1. punkta otro daļu EBI var palīdzēt kompetentajām iestādēm arī pēc savas iniciatīvas gadījumā, ja ir domstarpības par uzraudzības darbību koordinēšanu, ko veic saskaņā ar šo pantu.

3. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētā uzraudzības darbību plānošana un koordinēšana ietver 117. panta 1. punkta d) apakšpunktā un 117. panta 4. punkta b) apakšpunktā minētos ārkārtas pasākumus, kas ir kopīgu novērtējumu sagatavošana, ārkārtas situāciju plānu īstenošana un saziņa ar sabiedrību.

113. pants

Kopīgi lēmumi par iestādes specifiskajām prudenciālajām prasībām

1. Konsolidētās uzraudzības iestāde un kompetentās iestādes, kas dalībvalstī atbild par ES mātes iestādes vai ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumu uzraudzību, veic visus to kompetencē esošos pasākumus, lai panāktu kopīgu lēmumu:

- a) par 73. un 97. panta piemērošanu, lai noteiktu iestāžu grupas pašu kapitāla konsolidētā līmeņa pietiekamību, ņemot vērā tās finanšu stāvokli un riska profilu, un nepieciešamo pašu kapitāla līmeni 104. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanai katrai iestāžu grupā ietilpstošajai sabiedrībai un konsolidēti;
 - b) par pasākumiem, lai risinātu jebkurus nozīmīgus jautājumus un būtiskus konstatējumus, kas attiecas uz likviditātes uzraudzību, tostarp tos, kas attiecas uz risku pārvaldības organizatorisko struktūru un procedūru pietiekamību, kā tas ir prasīts saskaņā ar 86. pantu un saistībā ar to, ka saskaņā ar šīs direktīvas 105. pantu ir nepieciešamas iestādes specifiskās likviditātes prasības.
2. Šā panta 1. punktā minētos kopīgos lēmumus panāk:
- a) piemērojot 1. punkta a) apakšpunktu, četru mēnešu laikā pēc tam, kad konsolidētās uzraudzības iestāde citām attiecīgajām kompetentajām iestādēm iesniegusi ziņojumu par iestāžu grupas riska novērtējumu saskaņā ar 73., 97. pantu un 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu;
 - b) piemērojot 1. punkta b) apakšpunktu, viena mēneša laikā pēc tam, kad konsolidētās uzraudzības iestāde ir iesniegusi ziņojumu, kurā ir iekļauts iestāžu grupas likviditātes riska profila novērtējums saskaņā ar 86. un 105. pantu.

Pieņemot kopīgos lēmumus, pienācīgi ņem vērā arī meitasuzņēmumu riska novērtējumu, kuru saskaņā ar 73. un 97. pantu veic attiecīgās kompetentās iestādes.

Kopīgos lēmumus izklāsta dokumentos, kuros iekļauj pilnu pamatojumu, un konsolidētās uzraudzības iestāde tos iesniedz ES mātes iestādei. Domstarpību gadījumā konsolidētās uzraudzības iestāde pēc jebkuras citas attiecīgās kompetentās iestādes pieprasījuma apspriežas ar EBI. Konsolidētās uzraudzības iestāde var apspriesties ar EBI pēc pašas iniciatīvas.

3. Ja kompetentās iestādes šādu kopīgu lēmumu nepieņem laikposmos, kas minēti 2. punktā, lēmumu par 73., 86. un 97. panta, 104. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 105. panta piemērošanu konsolidēti pieņem konsolidētās uzraudzības iestāde pēc tam, kad tā ir pienācīgi ņēmusi vērā meitasuzņēmumu riska novērtējumu, ko veiktu attiecīgās kompetentās iestādes. Ja 2. punktā minēto termiņu beigās kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu jautājumu ir nodevusi EBI, konsolidētās uzraudzības iestāde atliek savu lēmumu un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI var pieņemt saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. 2. punktā minētos laikposmus uzskata par samierināšanas laikposmiem Regulas (ES) Nr. 1093/2010 nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu laikposma vai – attiecīgā gadījumā – viena mēneša laikposma beigām, vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

Lēmumu par 73., 86. un 97., 104. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 105. panta piemērošanu individuāli vai subkonsolidēti pieņem attiecīgās kompetentās iestādes, kas atbild par ES mātes kredītiestādes vai ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumu uzraudzību, pēc tam, kad tās ir pienācīgi ņēmušas vērā konsolidētās uzraudzības iestādes pausto viedokli un atrunas. Ja kāda 2. punktā minētā laikposma beigās kāda no attiecīgajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu jautājumu ir nodevusi EBI, kompetentās iestādes atliek savu lēmumu un gaida jebkādu lēmumu, ko EBI pieņem saskaņā ar minētās regulas 19. panta 3. punktu, un pieņem savu lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam. Šā panta 2. punktā minētos laikposmus uzskata par samierināšanas laikposmiem minētās regulas nozīmē. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā. Jautājumu nenodod EBI pēc četru mēnešu laikposma vai – attiecīgā gadījumā – viena mēneša laikposma beigām, vai pēc kopīga lēmuma pieņemšanas.

Lēmumus izklāsta dokumentā, kurā iekļauj pilnu pamatojumu, un tajos ņem vērā pārējo kompetento iestāžu veikto riska novērtējumu, kā arī to viedokļus un atrunas, kas izteiktas 2. punktā minētajos termiņos. Šo dokumentu konsolidētās uzraudzības iestāde iesniedz visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm un ES mātes iestādei.

Gadījumos, kad notikusi apspriešanās ar EBI, visas kompetentās iestādes ņem vērā tās ieteikumu un paskaidro jebkuru būtisku novirzi no tā.

4. Šā panta 1. punktā minētie kopīgie lēmumi un lēmumi, kurus kompetentās iestādes pieņem gadījumos, kad nav pieņemts kopīgs lēmums, kā minēts 3. punktā, tiek uzskatīti par galīgiem, un tos piemēro kompetentās iestādes attiecīgajās dalībvalstīs.

Šā panta 1. punktā minētos kopīgos lēmumus un jebkuru lēmumu, kas saskaņā ar 3. punktu pieņemts, ja nav kopīga lēmuma, atjaunina ik gadus vai izņēmuma gadījumos, proti, ja kompetentā iestāde, kura atbild par ES mātes iestādes vai ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumu uzraudzību, iesniedz rakstisku un pilnīgi pamatotu lūgumu konsolidētās uzraudzības iestādei atjaunināt lēmumu par 104. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 105. panta piemērošanu. Otrajā gadījumā atjauninājums var būt divpusējs starp konsolidētās uzraudzības iestādi un lūgumu iesniegušo kompetento iestādi.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šajā pantā minēto kopīgo lēmuma pieņemšanas procesu piemērošanai, attiecībā uz 73., 86. un 97. panta, 104. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 105. panta piemērošanu ar mērķi veicināt kopīgu lēmumu pieņemšanu.

EBI iesniedz minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. jūlijam.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

114. pants

Informācijas prasības ārkārtas situācijās

1. Ja rodas ārkārtas situācija, tostarp Regulas (ES) Nr. 1093/2010 18. pantā aprakstītais stāvoklis vai stāvoklis, kad tirgos vērojama nelabvēlīga attīstība, kas var apdraudēt tirgus likviditāti un finanšu sistēmas stabilitāti kādā no dalībvalstīm, kur atļauts darboties grupas sabiedrībām vai kur 51. pantā minētās nozīmīgās filiāles veic uzņēmējdarbību, konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar 1. nodaļas 2. iedaļu un attiecīgā gadījumā saskaņā ar Direktīvas 2004/39/EK 54. un 58. pantu pēc iespējas ātrāk par to brīdina EBI un 58. panta 4. punktā un 59. pantā minētās iestādes un paziņo visu ar to uzdevumu izpildi saistīto būtisko informāciju. Minētās pienākumi attiecas uz visām kompetentajām iestādēm.

Ja ECBS centrālajai bankai kļūst zināms par pirmajā daļā aprakstīto situāciju, tā pēc iespējas ātrāk brīdina 112. pantā minētās kompetentās iestādes un EBI.

Kompetentā iestāde un 58. panta 4. punktā minētā atbildīgā iestāde pēc iespējas izmanto esošos saziņas kanālus.

2. Konsolidētās uzraudzības iestāde, ja tai ir nepieciešama informācija, kas jau ir citas kompetentās iestādes rīcībā, vēršas pie minētās kompetentās iestādes, kad vien tas ir iespējams, lai novērstu ziņojumu dublēšanu dažādām uzraudzībā iesaistītajām kompetentajām iestādēm.

115. pants

Koordinēšanas un sadarbības plāni

1. Lai izveidotu un veicinātu efektīvu uzraudzību, konsolidētās uzraudzības iestāde un pārējās kompetentās iestādes izstrādā rakstiskus koordinēšanas un sadarbības plānus.

Atbilstīgi minētajiem plāniem konsolidētās uzraudzības iestādei var uzticēt papildu uzdevumus, un tajos var precizēt procedūras lēmumu pieņemšanai un sadarbībai ar citām kompetentajām iestādēm.

2. Kompetentās iestādes, kuras atbild par atļaujas piešķiršanu tāda mātesuzņēmuma meitasuzņēmumam, kas ir iestāde, divpusējā nolīgumā, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1093/2010 28. pantu, var deleģēt savu atbildību par uzraudzību kompetentajām iestādēm, kuras ir piešķirušas atļauju mātesuzņēmumam un veic tā uzraudzību, lai tās uzņemtos atbildību par meitasuzņēmuma uzraudzību saskaņā ar šo direktīvu. EBI informē par šādu nolīgumu pastāvēšanu un to saturu. Tā šādu informāciju nosūta pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm un Eiropas Banku komitejai.

116. pants

Uzraudzības iestāžu kolēģijas

1. Konsolidētās uzraudzības iestāde izveido uzraudzības iestāžu kolēģijas, lai veicinātu 112. un 113. pantā un 114. panta 1. punktā minēto uzdevumu izpildi un lai, ievērojot šā panta 2. punktā paredzētās konfidencialitātes prasības un Savienības tiesību aktus, nodrošinātu atbilstīgu koordināciju un attiecīgā gadījumā sadarbību ar attiecīgajām trešo valstu uzraudzības iestādēm.

EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 21. pantu uzrauga un veicina, lai šajā pantā minēto uzraudzības iestāžu kolēģiju darbība būtu efektīva, lietderīga un konsekventa. Šajā nolūkā EBI iesaistās pēc vajadzības, un to šajā nolūkā uzskata par kompetento iestādi.

Uzraudzības iestāžu kolēģijas nodrošina konsolidētās uzraudzības iestādei, EBI un citām iesaistītajām kompetentajām iestādēm sistēmu šādu uzdevumu izpildei:

- a) informācijas apmaiņa savā starpā un ar EBI, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1093/2010 21. pantu;
- b) attiecīgā gadījumā vienošanās par brīvprātīgu uzdevumu uzticēšanu un pienākumu deleģēšanu;
- c) uzraudzības pārbažu programmu noteikšana, kas minētas 99. pantā, balstoties uz grupas riska novērtējumu saskaņā ar 97. pantu;
- d) uzraudzības efektivitātes palielināšana, novēršot uzraudzības prasību nevajadzīgu dublēšanos, tostarp saistībā ar 114. pantā un 117. panta 3. punktā minētajiem informācijas pieprasījumiem;
- e) konsekventa prudenciālo prasību piemērošana saskaņā ar šo direktīvu un ar Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz visām iestāžu grupas sabiedrībām, neskarot Savienības tiesību aktos paredzētās iespējas un izvēles;
- f) direktīvas 112. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošana, ņemot vērā citu to forumu darbu, kas var tikt izveidoti minētajā nozarē.

2. Uzraudzības iestāžu kolēģijās iesaistītās kompetentās iestādes un EBI cieši sadarbojas. Šīs direktīvas 1. nodaļas II iedaļā un Direktīvas 2004/39/EK 54. un 58. pantā minētās konfidencialitātes prasības neliedz kompetentajām iestādēm uzraudzītāju kolēģijās apmainīties ar konfidenciālu informāciju. Uzraudzības iestāžu kolēģiju izveidošana un darbība neietekmē kompetento iestāžu tiesības un pienākumus saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013.

3. Kolēģiju izveidošana un darbība balstās uz 115. pantā minētajiem rakstiskajiem plāniem, kas noteikti pēc konsolidētās uzraudzības iestādes apspriešanās ar iesaistītajām kompetentajām iestādēm.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus ar mērķi precīzi noteikt uzraudzības iestāžu kolēģiju darbības vispārējos noteikumus.

EBI šos regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2014. gada 31. decembrim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.līdz14. pantu.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus ar mērķi precīzi noteikt uzraudzības iestāžu kolēģiju operatīvās darbības noteikumus.

EBI šos īstenošanas tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai līdz 2014. gada 31. decembrim.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

6. Uzraudzības iestāžu kolēģijās var piedalīties kompetentās iestādes, kuras atbild par ES mātes iestādes vai ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumu uzraudzību, un kompetentās iestādes no uzņēmējas dalībvalsts, kur uzņēmējdarbību veic 51. pantā minētās nozīmīgās filiāles, ECBS centrālās bankas pēc vajadzības un attiecīgā gadījumā, ja tas atbilst tām konfidencialitātes prasībām, kas – pēc visu kompetento iestāžu domām – ir līdzvērtīgas šīs direktīvas 1. nodaļas II iedaļas un attiecīgā gadījumā Direktīvas 2004/39/EK 54. un 58. panta prasībām, trešo valstu uzraudzības iestādes.

7. Konsolidētās uzraudzības iestāde vada kolēģijas sanāksmes un izlemj, kuras kompetentās iestādes piedalās sanāksmēs vai kolēģijas darbībās. Konsolidētās uzraudzības iestāde iepriekš pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šādu sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem jautājumiem, ko plānots pārrunāt, un darbībām, kuras iecerēts izskatīt. Konsolidētās uzraudzības iestāde arī laikus pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šajās sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem vai veiktajiem pasākumiem.

8. Konsolidētās uzraudzības iestādes lēmumā ņem vērā plānoto vai koordinēto uzraudzības darbību nozīmību šīm iestādēm, jo īpaši 7. pantā minēto iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs un 51. panta 2. punktā minētos pienākumus.

9. Konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar šīs direktīvas 1. nodaļas II iedaļā un attiecīgā gadījumā Direktīvas 2004/39/EK 54. un 58. pantā minētajām konfidencialitātes prasībām ziņo EBI par uzraudzītāju kolēģijas darbībām, tostarp ārkārtas situācijās, un iesniedz EBI visu informāciju, kas ir īpaši svarīga uzraudzības konverģences nolūkā.

Ja starp kompetentajām iestādēm ir nesaskaņas par uzraudzības kolēģiju darbību, jebkura no attiecīgajām kompetentajām iestādēm var jautājumu nodot EBI un pieprasīt tās atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.

EBI saskaņā ar minētās regulas 19. panta 1. punkta otro daļu var palīdzēt kompetentajām iestādēm arī pēc savas iniciatīvas, ja ir domstarpības par uzraudzības kolēģiju darbību saskaņā ar šo pantu.

117. pants

Sadarbības pienākumi

1. Kompetentās iestādes cieši sadarbojas savā starpā. Tās sniedz vienai otrai jebkādu informāciju, kas ir būtiska vai noderīga pārējo iestāžu uzraudzības uzdevumu veikšanai saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013. Šajā sakarā kompetentās iestādes pēc pieprasījuma sniedz visu noderīgo informāciju un pēc savas iniciatīvas sniedz visu būtisko informāciju.

Kompetentās iestādes sadarbojas ar EBI, lai nodrošinātu šīs direktīvas un Regulas (ES) Nr. 575/2013 izpildi, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010.

Kompetentās iestādes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 35. pantu sniedz EBI visu informāciju, kas tai nepieciešama, lai tā veiktu savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu, Regulu (ES) Nr. 575/2013 un Regulu (ES) Nr. 1093/2010.

Šā punkta pirmajā daļā minēto informāciju uzskata par būtisku, ja tā varētu praktiski ietekmēt iestādes vai finanšu iestādes finanšiālās uzticamības vērtējumu citā dalībvalstī.

Jo īpaši ES mātes iestāžu, un iestāžu, ko kontrolē ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, konsolidētās uzraudzības iestādes sniedz visu noderīgo informāciju citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras veic minēto mātesuzņēmumu meitasuzņēmumu uzraudzību. Nosakot noderīgās informācijas apjomu, ņem vērā minēto meitasuzņēmumu nozīmību attiecīgo dalībvalstu finanšu sistēmā.

Pirmajā daļā minētā būtiskā informācija, jo īpaši ietver šādu informāciju:

a) grupas juridiskās struktūras un pārvaldes struktūras, tostarp organizatoriskās struktūras, ietverot visu regulēto vienību, neregulēto vienību, neregulēto meitasuzņēmumu un nozīmīgo filiāļu, kas ietilpst grupā, mātesuzņēmumu saskaņā ar

14. panta 3. punktu, 74. panta 1. punktu un 109. panta 2. punktu un grupā ietilpstošo regulēto sabiedrību kompetento iestāžu identifikācija;

b) informācijas ievākšanas procedūras no iestādēm, kas ietilpst grupā, un šīs informācijas pārbaude;

c) iestāžu vai citu grupas sabiedrību nelabvēlīga attīstība, kas var nopietni ietekmēt iestādes;

d) svarīgas sankcijas un ārkārtas pasākumi, ko kompetentās iestādes veic saskaņā ar šo direktīvu, tostarp konkrētu pašu kapitāla prasību noteikšana saskaņā ar 104. pantu un jebkādu ierobežojumu noteikšana uzlaboto rādītāju pieejas izmantošanai pašu kapitāla prasību aprēķināšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 312. panta 2. punktu.

2. Kompetentās iestādes var informēt EBI par situācijām,

a) kad kompetentā iestāde nav darījusi zināmu būtisku informāciju;

b) ir noraidīts lūgums sadarboties, jo īpaši, apmainīties ar svarīgu informāciju, vai uz to nav sniegta atbilde samērīgā termiņā.

Neskarot LESD 258. pantu, EBI var rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas tai piešķirtas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.

EBI saskaņā ar minētās regulas 19. panta 1. punkta otro daļu var arī pēc savas iniciatīvas palīdzēt kompetentajām iestādēm iedibināt konsekventas sadarbības praksi.

3. Kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par uzraudzību attiecībā uz iestādēm, kuras kontrolē ES mātes iestādes, kad iespējams vērsas pie konsolidētās uzraudzības iestādes, ja tām ir nepieciešama informācija par šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013 izklāstīto pieeju un metodiku īstenošanu, kura jau varētu būt konsolidētās uzraudzības iestādes rīcībā.

4. Kompetentās iestādes pirms lēmuma pieņemšanas, ja šāds lēmums ir būtisks citas kompetentās iestādes uzraudzības uzdevumu veikšanai, apspriežas cita ar citu par šādiem jautājumiem:

a) izmaiņas akcionāru sastāvā un izmaiņas kredītiestādes grupas organizatoriskajā vai pārvaldes struktūrā, kurām nepieciešams kompetento iestāžu apstiprinājums vai atļauja; un

b) svarīgas sankcijas un ārkārtas pasākumi, ko veic kompetentās iestādes, tostarp īpašu pašu kapitāla prasību noteikšana saskaņā ar 104. pantu un jebkādu ierobežojumu noteikšana uzlaboto rādītāju pieejas izmantošanai pašu kapitāla prasību aprēķināšanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 312. panta 2. punktu.

Piemērojot b) apakšpunktu, vienmēr notiek apspriešanās ar konsolidētās uzraudzības iestādi.

Tomēr kompetentā iestāde var nolemt atteikties no apspriešanās ar citām kompetentajām iestādēm steidzamības gadījumos vai gadījumos, kad šāda apspriešanās varētu apdraudēt tās lēmuma efektivitāti. Šādos gadījumos kompetentā iestāde pēc lēmuma pieņemšanas bez kavēšanās informē citas kompetentās iestādes.

118. pants

Informācijas par vienībām citās dalībvalstīs pārbaude

Ja, piemērojot šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013, kādas dalībvalsts kompetentās iestādes īpašos gadījumos vēlas verificēt informāciju par kādu iestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību, jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, finanšu iestādi, palīgpakalpojumu uzņēmumu, jauktas darbības pārvaldītājsabiedrību, 125. pantā minētu meitasuzņēmumu vai 119. panta 3. punktā minētu meitasuzņēmumu, kas atrodas kādā citā dalībvalstī, tad tās lūdz šīs citas dalībvalsts kompetentās iestādes veikt šādu pārbaudi. Iestādes, kas saņem šādu pieprasījumu, atbilstīgi savai kompetencei reaģē uz to, pašas veicot pārbaudi vai ļaujot to veikt iestādēm, kas izteikušas šo pieprasījumu, vai ļaujot to veikt reidentam vai ekspertam. Kompetentā iestāde, kas izteikusi pieprasījumu, pēc savas vēlēšanās var piedalīties pārbaudē, ja tā pati pārbaudi neveic.

II daļa

Finanšu pārvaldītājsabiedrības, jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības

119. pants

Pārvaldītājsabiedrību iekļaušana konsolidētajā uzraudzībā

1. Vajadzības gadījumā dalībvalstis pieņem pasākumus, lai iekļautu finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidētajā uzraudzībā.

2. Ja kāds meitasuzņēmums, kas ir iestāde, nav ietverts konsolidētajā uzraudzībā saskaņā ar vienu no Regulas (ES) Nr. 575/2013 19. pantā minētajiem gadījumiem, tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā atrodas minētais meitasuzņēmums, var lūgt mātesuzņēmumu sniegt informāciju, kas var tām atvieglot minētā meitasuzņēmuma uzraudzību.

3. Dalībvalstis nodrošina to kompetentajām iestādēm, kas atbild par konsolidēto uzraudzību, iespēju pieprasīt 122. pantā minēto informāciju no iestādes vai finanšu pārvaldītājsabiedrības, vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmumiem, kuras nav iekļautas konsolidētajā uzraudzībā. Šādos gadījumos piemēro minētajā pantā noteikto informācijas nodošanas un pārbaudes kārtību.

120. pants

Jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību uzraudzība

1. Ja uz jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību attiecas līdzvērtīgi noteikumi saskaņā ar šo direktīvu un saskaņā ar Direktīvu 2002/87/EK, it īpaši saistībā ar uz risku balstītu uzraudzību, konsolidētās uzraudzības iestāde pēc apspriešanās ar citām kompetentajām iestādēm, kas atbildīgas par meitas sabiedrību uzraudzību, var šai jauktajai finanšu pārvaldītājsabiedrībai piemērot vienīgi Direktīvu 2002/87/EK.

2. Ja uz jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību attiecas līdzvērtīgi noteikumi saskaņā ar šo direktīvu un saskaņā ar Direktīvu 2009/138/EK, it īpaši saistībā ar uz risku balstītu uzraudzību, konsolidētās uzraudzības iestāde, vienojoties ar apdrošināšanas nozares grupas uzraudzības iestādi, var šai jauktajai finanšu pārvaldītājsabiedrībai piemērot vienīgi šīs direktīvas noteikumus, kura saistīta ar nozīmīgāko finanšu nozari, kā ir noteikts Direktīvas 2002/87/EK 3. panta 2. punktā.

3. Konsolidētās uzraudzības iestāde informē EBI un EAAPI, par lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 1. un 2. punktu.

4. EBI, EAAPI un EVTI, izmantojot Regulu (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 54. pantā minēto apvienoto komiteju, izstrādā pamatnostādnes, kas paredzētas, lai apvienotu uzraudzības praksi, un trīs gadu laikā pēc minēto pamatnostādņu pieņemšanas, izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu tādām pašām nolūkam.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 10.līdz14. pantu.

121. pants

Vadošo amatpersonu kvalifikācija

Dalībvalstis pieprasa, lai finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības vadības struktūras locekļiem būtu pietiekami laba reputācija un pietiekamas zināšanas, prasmes un pieredze, kā minēts 91. panta 1. punktā, šo pienākumu veikšanai, ņemot vērā finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības konkrēto lomu.

122. pants

Lūgumi sniegt informāciju un veikt inspekcijas

1. Līdz turpmākai konsolidācijas metožu koordinēšanai dalībvalstis paredz, ka, ja vienas vai vairāku iestāžu mātesuzņēmums ir jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība, tad kompetentās iestādes, kas atbild par minēto iestāžu atļaušanu un uzraudzību, vai nu tieši, vai caur meitasuzņēmumiem, kas ir iestādes, pieprasa, lai jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība un tās meitasuzņēmumi sniegtu jebkādu informāciju, kas ir būtiska minēto meitasuzņēmumu uzraudzībai.

2. Dalībvalstis paredz, ka kompetentās iestādes var veikt inspekcijas uz vietas vai uzdot to veikšanu ārējiem inspektoriem, lai verificētu informāciju, kas saņemta no jauktas darbības pārvaldītājsabiedrībām un to meitasuzņēmumiem. Ja jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība vai kāds no tās meitasuzņēmumiem ir apdrošināšanas sabiedrība, tad var izmantot arī 125. pantā noteikto kārtību. Ja jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība vai kāds no tās meitasuzņēmumiem atrodas kādā dalībvalstī, kas nav meitasuzņēmuma, kas ir iestāde, atrašanās dalībvalsts, tad informācijas pārbaudi uz vietas veic saskaņā ar 118. pantā noteikto kārtību.

123. pants

Uzraudzība

1. Neskarot Regulas (ES) Nr. 575/2013 ceturto daļu, dalībvalstis nosaka, ka tajos gadījumos, kad vienas vai vairāku iestāžu mātesuzņēmums ir jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība, kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par šo iestāžu uzraudzību, vispārēji uzrauga darījumus, kurus šīs iestādes veic ar jauktas darbības pārvaldītājsabiedrību un tās meitasuzņēmumiem.

2. Kompetentās iestādes prasa iestādēm ieviest piemērotas riska pārvaldīšanas procedūras un iekšējās kontroles mehānismus, tostarp pareizas pārskatu un grāmatvedības procedūras, lai atbilstīgi noteiktu, novērtētu, novērotu un kontrolētu darījumus ar jauktas darbības pārvaldītājsabiedrību, kas ir to mātesuzņēmums, un tās meitasuzņēmumiem. Kompetentās iestādes prasa iestādēm ziņot par visiem nozīmīgiem darījumiem ar minētajām sabiedrībām, izņemot gadījumus, kas minēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 394. pantā. Kompetentās iestādes uzrauga minētās procedūras un nozīmīgos darījumus.

124. pants

Informācijas apmaiņa

1. Dalībvalstis nodrošina, ka nav nekādu juridisku šķēršļu, kas konsolidētajā uzraudzībā ietvertajām sabiedrībām, jauktas

darbības pārvaldītājsabiedrībām un to meitasuzņēmumiem vai 119. panta 3. punktā minētajiem meitasuzņēmumiem neļauj apmainīties ar informāciju, kura ir svarīga uzraudzībā, saskaņā ar 110. pantu un 3. nodaļu.

2. Ja mātesuzņēmums un kāds no tā meitasuzņēmumiem, kas ir iestāde, atrodas dažādās dalībvalstīs, katras dalībvalsts kompetentās iestādes savstarpēji paziņo visu svarīgo informāciju, kas var ļaut vai palīdzēt veikt konsolidēto uzraudzību.

Ja mātesuzņēmuma atrašanās vietas dalībvalsts kompetentās iestādes pašas neveic konsolidēto uzraudzību saskaņā ar 111. pantu, kompetentās iestādes, kas atbild par šādas uzraudzības veikšanu, var lūgt, lai tās pieprasa no mātesuzņēmuma jebkādu informāciju, kas var būt svarīga konsolidētajai uzraudzībai, un nosūta to minētajām kompetentajām iestādēm.

3. Dalībvalstis atļauj to kompetentajām iestādēm apmainīties ar 2. punktā minēto informāciju, apzinoties, ka finanšu pārvaldītājsabiedrību, jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, finanšu iestāžu vai palīgpakalpojumu uzņēmumu gadījumā informācijas vākšana vai glabāšana nenozīmē to, ka kompetentajām iestādēm individuāli jāpilda uzraudzības funkcijas attiecībā uz šīm iestādēm vai sabiedrībām.

Tāpat arī dalībvalstis atļauj to kompetentajām iestādēm apmainīties ar 122. pantā minēto informāciju, apzinoties, ka informācijas vākšana vai glabāšana nenozīmē, ka kompetentās iestādes veic uzraudzības funkcijas attiecībā uz jauktās darbības pārvaldītājsabiedrību un tās meitasuzņēmumiem, kas nav kredītiestādes vai 119. panta 3. punktā minētie meitasuzņēmumi.

125. pants

Sadarbība

1. Ja iestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība, jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jauktas darbības pārvaldītājsabiedrība kontrolē vienu vai vairāki meitasuzņēmumi, kas ir apdrošināšanas sabiedrības vai citi uzņēmumi, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus, kuriem ir vajadzīga atļauja, tad kompetentās iestādes cieši sadarbojas ar iestādēm, kas pilda publisko uzdevumu uzraudzīt apdrošināšanas sabiedrības vai tie citi uzņēmumi, kas sniedz ieguldījumu pakalpojumus. Neierobežojot attiecīgo iestāžu kompetenci, šīs iestādes savstarpēji sniedz jebkādu informāciju, kas var vienkāršot to uzdevumu un ļaut veikt uzraugāmo sabiedrību darbības un finanšu stāvokļa uzraudzību.

2. Uz informāciju, kura saņemta saskaņā ar konsolidēto uzraudzību, un jo īpaši uz jebkādu informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, kas ir paredzēta šajā direktīvā, attiecas dienesta slepenības prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas šīs direktīvas 53. panta 1. punktā, attiecībā uz kredītiestādēm vai Direktīvā 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu brokeru sabiedrībām minētajām prasībām.

3. Kompetentās iestādes, kas atbildīgas par konsolidēto uzraudzību, izveido Regulas (ES) Nr. 575/2013 11. pantā minētos finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jaukto finanšu pārvaldītājsabiedrību sarakstus. Šos sarakstus iesniedz pārējo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, EBI un Komisijai.

126. pants

Sankcijas

Saskaņā ar šīs sadaļas 1. nodaļas IV iedaļu dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz finanšu pārvaldītājsabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktas darbības pārvaldītājsabiedrībām vai to faktiskajiem vadītājiem, kas pārkāpj normatīvos un administratīvos aktus, kuri pieņemti, lai transponētu šo nodaļu, var noteikt administratīvus sodus vai citus administratīvus pasākumus, kas paredzēti šādu pārkāpumu vai to cēloņu novēršanai.

127. pants

Trešo valstu īstenotās konsolidētās uzraudzības līdzvērtīguma novērtējums

1. Ja uz iestādi, kuras mātesuzņēmums ir iestāde, finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība ar galveno biroju trešā valstī, neattiecas konsolidētā uzraudzība saskaņā ar 111. pantu, kompetentās iestādes novērtē, vai uz iestādi attiecas trešās valsts uzraudzības iestādes konsolidētā uzraudzība, kas ir līdzvērtīga tai uzraudzībai, kuru paredz šajā direktīvā noteiktie principi un Regulas (ES) Nr. 575/2013 Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļas prasības.

Novērtējumu pēc pieprasījuma, ko iesniedzis mātesuzņēmums vai kāda regulēta sabiedrība, kas ir saņēmusi atļauju Savienībā, vai pēc savas iniciatīvas veic tā kompetentā iestāde, kura būtu atbildīga par konsolidēto uzraudzību, ja būtu piemērojams 3. punkts. Šī kompetentā iestāde apspriežas ar pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

2. Komisija var pieprasīt, lai Eiropas Banku komiteja sniegtu vispārējas pamatnostādnes attiecībā uz to, vai trešo valstu uzraudzības iestāžu konsolidētās uzraudzības režīms varētu sasniegt šajā nodaļā noteiktos konsolidētās uzraudzības mērķus attiecībā uz iestādēm, kuru mātesuzņēmuma galvenais birojs atrodas trešā valstī. Eiropas Banku komiteja pastāvīgi pārskata šīs pamatnostādnes un ievēro izmaiņas šo kompetento iestāžu veiktās konsolidētās uzraudzības režīmā. EBI palīdz Komisijai un Eiropas Banku komitejai veikt šos uzdevumus, arī novērtējot, vai šādas pamatnostādnes būtu jāatjaunina.

Kompetentā iestāde, kas veic 1. punkta pirmajā daļā paredzēto novērtējumu, ņem vērā minētās pamatnostādnes. Šim nolūkam kompetentā iestāde pirms lēmuma pieņemšanas apspriežas ar EBI.

3. Ja līdzvērtīga uzraudzība nepastāv, dalībvalstis iestādei *mutatis mutandis* piemēro šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013 vai ļauj savām kompetentajām iestādēm piemērot citas piemērotas uzraudzības metodes, ar ko sasniedz iestāžu konsolidētās uzraudzības mērķus.

Kompetentā iestāde, kas būtu atbildīga par konsolidēto uzraudzību, pēc apspriešanās ar pārējām attiecīgajām kompetentajām iestādēm apstiprina minētās uzraudzības metodes.

Kompetentās iestādes it īpaši var lūgt izveidot finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, kuras galvenais birojs ir Savienībā, un noteikumus par konsolidēto uzraudzību piemērot šīs finanšu pārvaldītājsabiedrības konsolidētās pozīcijas uzraudzībai vai šīs jauktās finanšu pārvaldītājsabiedrības iestāžu konsolidētās pozīcijas uzraudzībai.

Šīs uzraudzības metodes ir izstrādātas tā, lai sasniegtu šajā nodaļā noteiktos konsolidētās uzraudzības mērķus, un par tām paziņo pārējām iesaistītajām kompetentajām iestādēm, EBI un Komisijai.

4. NODAĻA

Kapitāla rezerves

I iedaļa

Rezerves

128. pants

Definīcijas

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "kapitāla saglabāšanas rezerves" ir pašu kapitāls, kas iestādei ir jāuztur saskaņā ar 129. pantu;
- 2) "iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves" ir pašu kapitāls, kas iestādei ir jāuztur saskaņā ar 130. pantu;

- 3) "G-SNI rezerve" ir pašu kapitāls, kas ir jāuztur saskaņā ar 131. panta 4. punktu;
- 4) "O-SNI rezerve" ir pašu kapitāls, ko var prasīt uzturēt saskaņā ar 131. panta 5. punktu;
- 5) "sistēmiskā riska rezerves" ir pašu kapitāls, kas iestādei ir jāuztur vai ko tai var prasīt uzturēt saskaņā ar 133. pantu;
- 6) "apvienoto rezervju prasība" ir kopējais pirmā līmeņa pamata kapitāls, kas vajadzīgs, lai izpildītu kapitāla saglabāšanas rezervju prasību, kura attiecīgi ir papildināta ar:
 - a) iestādes specifiskajām precikliskajām kapitāla rezervēm;
 - b) G-SII rezervi;
 - c) O-SII rezervi;
 - d) sistēmiskā riska rezervi,
- 7) "preciklisko rezervju norma" ir koeficients, kas iestādēm ir jāpiemēro, lai aprēķinātu savas iestādes specifiskās precikliskās kapitāla rezerves, un ko nosaka saskaņā ar 136. pantu, vai 137. pantu vai ko nosaka attiecīgā trešās valsts iestāde -atkarībā no gadījuma;
- 8) "iekšzemē atļauju saņēmusi iestāde" ir iestāde, kura ir saņēmusi atļauju dalībvalstī, par kuras preciklisko rezervju normas noteikšanu ir atbildīga konkrēta norīkotā iestāde;
- 9) "rezervju orientieris" ir rezervju etalonnorma, ko aprēķina saskaņā ar 135. panta 1. punktu.

Šo nodaļu nepiemēro ieguldījumu brokeru sabiedrībām, kurām nav atļauts sniegt ieguldījumu pakalpojumus, kas uzskaitīti Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A iedaļas 3. un 6. punktā

129. pants

Prasība uzturēt kapitāla saglabāšanas rezerves

1. Dalībvalstis iestādēm prasa uzturēt papildus pirmā līmeņa pamata kapitālam, kuru uztur ar mērķi nodrošināt pašu kapitāla prasību, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. pantā, kapitāla saglabāšanas rezerves pirmā līmeņa pamata kapitālam, kas līdzvērtīgas 2,5 % no to kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina individuāli un konsolidēti saskaņā ar minētās Regulas 92. panta 3. punktu, kā piemērojams saskaņā ar minētās regulas Pirmās daļas II sadaļu.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalsts var maza un vidēja izmēra ieguldījumu brokeru sabiedrības atbrīvot no prasībām, kas noteiktas minētajā punktā, ja tāds atbrīvojums neapdraud attiecīgās dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti.

Lēmums par tāda atbrīvojuma piemērošanu ir pilnīgi pamatots, tajā ir iekļauts paskaidrojums, kādēļ šāds atbrīvojums neapdraud attiecīgās dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti, un tajā ir precīzi noteikts, kurām maza un vidēja izmēra ieguldījumu brokeru sabiedrībām atbrīvojumu piemēro.

Dalībvalstis, kas nolemj piemērot tādu atbrīvojumu, par to attiecīgi paziņo Komisijai, ESRS, EBI un attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

3. Šā panta 2. punkta vajadzībām dalībvalsts ieceļ valsts iestādi, kas ir atbildīga par šā panta piemērošanu. Minētā valsts iestāde ir kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde.

4. Šā panta 2. punkta vajadzībām ieguldījumu brokeru sabiedrības tiek iedalītas maza un vidēja izmēra brokeru sabiedrību kategorijā saskaņā ar Komisijas lēmumu 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikro, mazu un vidēju uzņēmumu definīciju⁽¹⁾;

5. Lai nodrošinātu saskaņā ar 104. pantu noteiktās prasības, iestādes neizmanto pirmā līmeņa pamata kapitālu, ko uztur saskaņā ar šā panta 1. punktu.

6. Ja iestāde nenodrošina šā panta 1. punktā noteiktās prasības pilnīgu izpildi, tai piemēro 141. panta 2. un 3. punktā izklāstītos peļņas sadales ierobežojumus.

130. pants

Prasība uzturēt iestādes specifiskās precikliskās kapitāla rezerves

1. Dalībvalstis iestādēm prasa uzturēt iestādes specifiskās precikliskās kapitāla rezerves, kas līdzvērtīgas to kopējai riska darījumu vērtībai, kuru aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu un reizina ar svērtām vidējām precikliskām rezervju normām, ko aprēķina individuāli un konsolidēti saskaņā ar šīs direktīvas 140. pantu, kā tas paredzēts minētās regulas Pirmās daļas II sadaļā.

⁽¹⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalsts var maza un vidēja izmēra ieguldījumu brokeru sabiedrības atbrīvot no prasībām, kas noteiktas minētajā punktā, ja tāds atbrīvojums neapdraud attiecīgās dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti.

Lēmums par tāda atbrīvojuma piemērošanu ir pilnīgi pamatots, tajā ir iekļauts paskaidrojums, kādēļ attiecīgais atbrīvojums neapdraud attiecīgās dalībvalsts finanšu sistēmas stabilitāti, un tajā ir precīzi noteikts, kurām maza un vidēja izmēra ieguldījumu brokeru sabiedrībām atbrīvojumu piemēro.

Dalībvalsts, kas nolemj piemērot tādu atbrīvojumu, par to attiecīgi paziņo Komisijai, ESRK, EBI un attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

3. Šā panta 2. punkta vajadzībām dalībvalsts ieceļ valsts iestādi, kas ir atbildīga par šā panta piemērošanu. Minētā valsts iestāde ir kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde.

4. Šā panta 2. punkta vajadzībām ieguldījumu brokeru sabiedrības tiek iedalītas maza un vidēja izmēra brokeru sabiedrību kategorijā saskaņā ar Ieteikumu 2003/361/EK.

5. Iestādes nodrošina 1. punktā noteiktās prasības izpildi ar pirmā līmeņa pamata kapitālu, kas papildina jebkādu pirmā līmeņa pamata kapitālu, kuru uztur ar mērķi nodrošināt pašu kapitāla prasību, ko paredz Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. pants, prasību uzturēt kapitāla saglabāšanas rezerves saskaņā ar šīs direktīvas 129. pantu un saskaņā ar šīs direktīvas 104. pantu noteiktās prasības.

6. Ja iestāde nenodrošina šā panta 1. punktā noteiktās prasības pilnīgu izpildi, tai piemēro 141. panta 2. un 3. punktā izklāstītos peļņas sadales ierobežojumus.

131. pants

Globālas un citas sistēmiski nozīmīgas iestādes

1. Dalībvalstis norīko valsts iestādi, kas ir atbildīga par to, lai konsolidēti apzinātu tādas globālas sistēmiski nozīmīgas iestādes (G-SNI) un attiecīgā gadījumā individuāli, subkonsolidēti vai konsolidēti apzinātu tādas citas sistēmiski nozīmīgas iestādes (C-SNI), kas ir saņēmušas atļauju to jurisdikcijā. Minētā valsts iestāde ir kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde. Dalībvalsts var norīkot vairāk nekā vienu valsts iestādi. G-SNI ir vai nu ES mātes iestāde, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, vai iestāde. G-SNI

nav iestāde, kas ir ES mātes iestādes, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības vai ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitasuzņēmums. C-SNI ir ES mātes iestāde, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrība, ES mātes jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, vai iestāde.

2. G-SNI apzināšanas metodoloģijas pamatā ir šādas kategorijas:

- a) grupas lielums;
- b) grupas sasaiste ar finanšu sistēmu;
- c) grupas sniegto pakalpojumu vai nodrošinātās finanšu infrastruktūras aizvietojamība;
- d) grupas sarežģītība;
- e) grupas pārrobežu darbība, tostarp pārrobežu darbība starp dalībvalstīm un starp dalībvalsti un trešo valsti.

Katra kategorija tiek vērtēta kā vienādi nozīmīga un sastāv no kvantificējamiem rādītājiem.

Piemērojot šo metodoloģiju, par katru vērtēto sabiedrību, kā minēts 1. punktā, iegūst vispārēju vērtējumu, kas ļauj attiecīgās G-SNI identificēt un iedalīt apakškategorijā, kā aprakstīts 9. punktā.

3. C-SNI tiek apzinātas saskaņā ar 1. punktu. Sistēmisko nozīmīgumu novērtē, pamatojoties uz vismaz vienu no šādiem kritērijiem:

- a) lielums;
- b) nozīmīgums Savienības vai attiecīgās dalībvalsts ekonomikā;
- c) pārrobežu darbības nozīmība;
- d) attiecīgās iestādes vai grupas savstarpējā sasaiste ar finanšu sistēmu.

EBI, apspriežoties ar ESRK, līdz 2015. gada 1. janvārim publicē pamatnostādnes par kritērijiem, lai attiecībā uz C-SNI novērtēšanu noteiktu šā punkta piemērošanas nosacījumus. Minētajās pamatnostādnēs ņem vērā starptautiskās sistēmas attiecībā uz sistēmiski nozīmīgām iekšzemes iestādēm un Savienības un valsts iezīmes.

4. Katra G-SNI konsolidēti uztur G-SNI rezerves, kas atbilst tai apakš kategorijai, kurā attiecīgā G-SNI ir iedalīta. Minētās rezerves sastāv no pirmā līmeņa pamata kapitāla un papildina to.

5. Kompetentā vai norīkotā iestāde, ņemot vērā C-SNI apzināšanas kritērijus, katrai C-SNI var pieprasīt attiecīgi konsolidēti, subkonsolidēti vai individuāli uzturēt C-SNI rezerves līdz 2 % no kopējās riska darījumu vērtības, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu. Minētās rezerves sastāv no pirmā līmeņa pamata kapitāla un papildina to.

6. Izvirzot prasību uzturēt C-SNI rezerves, kompetentā vai norīkotā iestāde ievēro sekojošo:

a) C-SNI rezervei nav jāizraisa nesamērīga nelabvēlīga ietekme uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai visā Savienībā, veidojot vai radot šķēršļus iekšējā tirgus darbībai;

b) C-SNI rezerve kompetentajai vai norīkotajai iestādei jāpārskata vismaz reizi gadā.

7. Pirms tiek noteikta vai mainīta C-SNI rezerve, kompetentā vai norīkotā iestāde vienu mēnesi pirms 5. punktā minētā lēmuma publicēšanas par to paziņo Komisijai, ESRK, EBI un attiecīgās dalībvalsts kompetentajām un norīkotajām iestādēm. Minētajā paziņojumā sīki apraksta:

a) pamatojums, kādēļ tiek uzskatīts, ka C-SNI rezerves varētu būt lietderīgs un samērīgs līdzeklis, lai mazinātu risku;

b) novērtējums par C-SNI rezervju iespējamo labvēlīgo vai nelabvēlīgo ietekmi uz iekšējo tirgu, pamatojoties uz dalībvalstij pieejamo informāciju;

c) C-SNI rezervju norma, ko attiecīgā dalībvalsts vēlas noteikt.

8. Neskarot 133. pantu un šā panta 5. punktu, ja C-SNI ir vai nu tādas G-SNI, vai tādas C-SNI meitasuzņēmums, kura ir ES mātes iestāde un kurai konsolidēti piemēro C-SNI rezerves, tad individuālā vai subkonsolidētā līmenī attiecībā uz C-SNI piemērotās rezerves nepārsniedz augstāko no šādiem rādītājiem:

a) 1 % no kopējiem riska darījumiem, kas aprēķināti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu; un

b) G-SNI vai C-SNI rezervju normu, ko attiecīgai grupai piemēro konsolidētā līmenī.

9. Ir vismaz piecas G-SNI apakš kategorijas. Zemāko robežšķirtni un robežšķirtnes starp atsevišķām apakš kategorijām nosaka pēc vērtējumiem, kas noteikti saskaņā ar apzināšanas metodoloģiju. Blakus esošu apakš kategoriju robežvērtējumi ir skaidri definēti, un tie atbilst principam, saskaņā ar kuru atsevišķām apakš kategorijām, izņemot augstāko apakš kategoriju, piemēro pastāvīgu lineāru sistēmiskās nozīmes palielinājumu, kura rezultātā lineāri palielinās prasība nodrošināt papildu pirmā līmeņa pamata kapitālu. Šā punkta vajadzībām sistēmiskā nozīme ir gaidāmā ietekme, ko grūtībās nonākušas G-SNI atstātu uz globālo finanšu tirgu. Zemākajai apakš kategorijai piemēro G-SNI rezerves 1 % apmērā no kopējās riska darījumu vērtības, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, un katrai nākamajai apakš kategorijai (līdz pat ceturtajai apakš kategorijai ieskaitot) piemērotais rezervju palielinājuma gradients ir 0,5 % no kopējās riska darījumu vērtības, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu. Augstākajai globālas sistēmiski nozīmīgas iestādes G-SNI rezervju apakš kategorijai piemēro rezervi 3,5 % apmērā no kopējās riska darījumu vērtības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu.

10. Neskarot 1. un 9. punktu, kompetentā vai norīkotā iestāde, īstenojot pārdomātu uzraudzības vērtēšanu, var:

a) pārcelt G-SNI no zemākas apakš kategorijas uz augstāku apakš kategoriju;

b) pārcelt sabiedrību, kā minēts 1. punktā, kuras vispārējais vērtējums ir zemāks nekā zemākās apakš kategorijas robežvērtējums, uz šo apakš kategoriju vai uz augstāku apakš kategoriju, tādējādi norādot to kā G-SNI;

11. Ja kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde pieņem lēmumu saskaņā ar 10. punkta b) apakšpunktu, tā attiecīgi par to paziņo EBI, norādot iemeslus.

12. Kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde Komisijai, ESRK un EBI paziņo G-SNI un C-SNI nosaukumus un attiecīgās apakš kategorijas, kurā ir iedalīta katra G-SNI, un dara atklātībai zināmu to nosaukumu. Kompetentās iestādes vai norīkotās iestādes atklātībai dara zināmas apakš kategorijas, kurā ir iedalīta katra G-SNI.

Kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde katru gadu pārskata G-SNI un C-SNI apzināšanu un G-SNI iedalījumu attiecīgajās apakškategoriņās un par rezultātiem ziņo attiecīgajai sistēmiski nozīmīgai iestādei, Komisijai, ESRK un EBI un dara zināmu atklātībai apzināto sistēmiski nozīmīgo iestāžu atjaunināto sarakstu un apakškategoriju, kurā iedalīta katra apzinātā G-SNI.

13. Lai izpildītu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. pantu un šīs direktīvas 129. un 130. pantu noteiktās prasības un saskaņā ar šīs direktīvas 102. un 104. pantu noteiktās prasības, sistēmiski nozīmīgā iestāde neizmanto pirmā līmeņa pamata kapitālu, ko uztur, lai izpildītu prasības saskaņā ar 4. un 5. punktu.

14. Ja attiecībā uz grupu ir konsolidēti jāpiemēro sekojošais, tad piemēro augstāko no rezervēm katrā no gadījumiem:

a) G-SNI rezerve un C-SNI rezerve;

b) G-SNI rezerve, C-SNI rezerve un sistēmiska riska rezerve saskaņā ar 133. pantu.

Ja attiecībā uz iestādi individuāli vai subkonsolidēti jāpiemēro C-SNI rezerve un sistēmiska riska rezerve saskaņā ar 133. pantu, tad piemēro augstāko no abām prasību.

15. Neatkarīgi no 14. punkta, ja sistēmiskā riska rezervi piemēro visiem riska darījumiem dalībvalstī, kas minētās rezerves nosaka, lai novērstu šīs dalībvalsts makroprudenciālo risku, bet nepiemēro riska darījumiem ārpus šīs dalībvalsts, tad minētā sistēmiskā riska rezerve ir kumulatīva C-SNI vai G-SNI rezervei, ko piemēro saskaņā ar šo pantu.

16. Ja ir piemērojams 14. punkts un iestāde ir daļa no grupas vai apakšgrupas, kurai pieder G-SNI vai C-SNI, tas nekādā gadījumā nenozīmē, ka minētajai iestādei individuāli jāpiemēro apvienoto rezervju prasība, kas ir zemāka nekā summa, kuru veido kapitāla saglabāšanas rezerves, precikliskā kapitāla rezerves un augstākā no C-SNI rezervēm un sistēmiskā riska rezervēm, ko tai piemēro individuāli.

17. Ja ir piemērojams 15. punkts un iestāde ir daļa no grupas vai apakšgrupas, kurai pieder G-SNI vai C-SNI, tas nekādā gadījumā nenozīmē, ka šai iestādei individuāli jāpiemēro apvienoto

rezervju prasība, kas ir zemāka nekā summa, kuru veido kapitāla saglabāšanas rezerves, precikliskā kapitāla rezerves un C-SNI rezervju un sistēmiskā riska rezervju summa, ko tai piemēro individuāli.

18. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, kuros šā panta vajadzībām precizē metodoloģiju, saskaņā ar kuru kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde ES mātes iestādi vai ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību vai ES mātes jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību apzina kā G-SNI, un, ņemot vērā starptautiski saskaņotus standartus, precizē metodoloģiju, lai definētu apakškategorijas un G-SNI iedalītu apakškategoriņās atbilstīgi to sistēmiskajai nozīmei.

EBI līdz 2014. gada 30. jūnijam šos regulatīvo tehnisko standartu projektus iesniedz Komisijai.

Komisijai ir deleģētas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā un otrajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

132. pants

Ziņošana

1. Komisija, pamatojoties uz starptautisko notikumu attīstību un EBI atzinumu, līdz 2015. gada 31. decembrim Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par iespēju G-SNI sistēmu paplašināt, attiecinot to uz cita veida sistēmiski nozīmīgām iestādēm Savienībā, vajadzības gadījumā ziņojumam pievienojot tiesību akta priekšlikumu.

2. Komisija līdz 2016. gada 31. decembrim pēc apspriešanās ar ESRK un EBI Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par to, vai būtu jāgroza 131. pantā izklāstītie noteikumi attiecībā uz G-SNI, vajadzības gadījumā ziņojumam pievienojot tiesību akta priekšlikumu. Šādā priekšlikumā pienācīgi ņem vērā starptautiskās regulatīvās attīstības tendences, un tajā vajadzības gadījumā pārskata procesu, lai grupas ietvaros iedalītu iestādes specifiskās C-SNI rezerves, ņemot vērā iespējamu pārmērīgu ietekmi uz dalībvalstīs īstenoto strukturālo nodalīšanu.

133. pants

Prasība uzturēt sistēmiskā riska rezerves

1. Katra dalībvalsts var finanšu sektorā vai vienā vai vairākās minētās sektora apakšgrupās ieviest pirmā līmeņa pamata kapitāla sistēmiskā riska rezerves, lai novērstu un mazinātu ilgtermiņa necikliskus sistēmiskus vai makroprudenciālus riskus, uz kuriem neattiecas Regula (ES) Nr. 575/2013, proti, finanšu sistēmas darbības traucējumu, kam var būt ievērojama negatīva ietekme uz finanšu sistēmu un reālo ekonomiku konkrētā dalībvalstī, risku.

2. Šā panta 1. punkta vajadzībām dalībvalsts ieceļ valsts iestādi, kas ir atbildīga par sistēmiskā riska rezervju noteikšanu un tādu iestāžu kopu noteikšanu, kurām tās piemēro. Šī iestāde ir kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde.

3. Piemērojot 1. punktu, iestādēm var prasīt, lai tās papildus pirmā līmeņa pamata kapitālam, kuru uztur ar mērķi izpildīt Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. pantā noteikto pašu kapitāla prasību, individuāli, konsolidēti vai subkonsolidēti, kā tas piemērojams saskaņā ar minētās regulas Pirmās daļas II sadaļu, uzturētu sistēmiskā riska rezerves pirmā līmeņa pamata kapitālam vismaz 1 % apmērā, pamatojoties uz darījumiem, kam piemēro sistēmiskā riska rezervi saskaņā ar šā panta 8. punktu. Attiecīgā kompetentā vai norīkotā iestāde var prasīt iestādēm sistēmiskā riska rezerves uzturēt individuālā un konsolidētā līmenī.

4. Lai izpildītu prasības, kas noteiktas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. pantu un šīs direktīvas 129. un 130. pantu, un prasības, kas noteiktas saskaņā ar šīs direktīvas 102. un 104. pantu, iestādes neizmanto pirmā līmeņa pamata kapitālu, ko uztur, lai izpildītu prasības saskaņā ar 3. punktu. Ja attiecībā uz grupu, kas ir apzināta kā sistēmiski nozīmīga iestāde, kurai saskaņā ar 131. pantu konsolidēti piemēro G-SNI rezervi vai O-SNI rezervi, saskaņā ar šo pantu ir konsolidēti jāpiemēro arī sistēmiskā riska rezerve, tad piemēro augstāko no šīm rezervēm. Ja attiecībā uz iestādi saskaņā ar 131. pantu individuāli vai subkonsolidēti ir jāpiemēro O-SNI rezerve un saskaņā ar šo pantu – sistēmiskā riska rezerve, tad piemēro augstāko no abām minētajām prasībām.

5. Neatkarīgi no 4. punkta, ja sistēmiskā riska rezervi piemēro visiem riska darījumiem dalībvalstī, kas minētās rezerves nosaka, lai novērstu šīs dalībvalsts makroprudenciālo risku, bet nepiemēro riska darījumiem ārpus šīs dalībvalsts, minētā sistēmiskā riska rezerve ir kumulatīva C-SNI vai G-SNI rezervei, ko piemēro saskaņā ar 131. pantu.

6. Ja piemēro 4. punktu un iestāde ir daļa no grupas vai apakšgrupas, kurai pieder G-SNI vai C-SNI, tas nekādā gadījumā nenozīmē, ka šai iestādei individuāli jāpiemēro apvienoto rezervju prasība, kas ir zemāka nekā summa, ko veido kapitāla saglabāšanas rezerves, precikliskā kapitāla rezerves un augstākā no C-SNI rezervēm un sistēmiskā riska rezervēm, ko tai piemēro individuāli.

7. Ja ir piemērojams 5. punkts un iestāde ir daļa no grupas vai apakšgrupas, kurai pieder G-SNI vai C-SNI, tas nekādā gadījumā nenozīmē, ka šai iestādei individuāli jāpiemēro apvienoto rezervju prasība, kas ir zemāka nekā summa, ko veido kapitāla saglabāšanas rezerves, precikliskā kapitāla rezerves un C-SNI rezervju un sistēmiskā riska rezervju summa, ko tai piemēro individuāli.

8. Sistēmiskā riska rezervi var piemērot riska darījumiem dalībvalstī, kas nosaka minētās rezerves, un to var piemērot arī riska darījumiem trešās valstīs. Sistēmiskā riska rezervi var piemērot arī riska darījumiem citās dalībvalstīs, ievērojot 15. un 18. punktu.

9. Sistēmiskā riska rezervi piemēro visām iestādēm vai vienai vai vairākām šo iestāžu apakšgrupām, attiecībā uz kurām attiecīgās dalībvalsts iestādes ir kompetentas saskaņā ar šo direktīvu, un to nosaka ar pakāpeniskām vai paātrinātām korekcijas pakāpēm 0,5 procentpunktu apmērā. Attiecībā uz dažādām nozares apakšgrupām var noteikt atšķirīgas prasības.

10. Izvirzot prasību uzturēt sistēmiskā riska rezerves, kompetentā vai norīkotā iestāde ievēro to, ka:

- a) sistēmiskā riska rezervei nav jāizraisa nesamērīga nelabvēlīga ietekme uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai visā Savienībā, veidojot vai radot šķērslus iekšējā tirgus darbībai;
- b) sistēmiskā riska rezerve kompetentajai vai norīkotajai iestādei jāpārskata vismaz reizi divos gados.

11. Pirms tiek noteikta vai mainīta sistēmiskā riska rezerve līdz 3 %, kompetentā vai norīkotā iestāde vienu mēnesi pirms 16. punktā minētā lēmuma publicēšanas par to paziņo Komisijai, ESRK, EBI un attiecīgās dalībvalsts kompetentajām un norīkotajām iestādēm. Ja rezervi piemēro riska darījumiem trešās valstīs, kompetentā vai norīkotā iestāde par to paziņo arī attiecīgo trešo valstu uzraudzības iestādēm. Minētajā paziņojumā šī apraksta:

- a) sistēmisko vai makroprudenciālo risku dalībvalstī;
- b) iemeslus, kādēļ sistēmisko vai makroprudenciālo risku apjoms apdraud finanšu sistēmas stabilitāti valsts līmenī, tādējādi pamatojot sistēmiskā riska rezerves normu;
- c) pamatojumu, kādēļ tiek uzskatīts, ka sistēmiskā riska rezerves varētu būt lietderīgs un samērīgs līdzeklis, lai mazinātu risku;

d) novērtējumu par sistēmiskā riska rezervju iespējamo labvēlīgo vai nelabvēlīgo ietekmi uz vienoto tirgu, pamatojoties uz dalībvalstij pieejamo informāciju;

e) pamatojumu, kādēļ neviens no šajā direktīvā vai Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzētajiem pasākumiem, izņemot minētās regulas 458. un 459. pantu, atsevišķi vai kopumā nebūs pietiekami, lai novērstu konstatēto makroprudenciālo vai sistēmisko risku, ņemot vērā minēto pasākumu relatīvo efektivitāti;

f) sistēmiskā riska rezervju normu, ko attiecīgā dalībvalsts vēlas pieprasīt.

12. Pirms tiek noteikta vai mainīta sistēmiskā riska rezerves norma virs 3 %, kompetentā vai norīkotā iestāde par to paziņo Komisijai, ESRK, EBI un attiecīgās dalībvalsts kompetentajām un norīkotajām iestādēm. Ja rezervi piemēro riska darījumiem trešās valstīs, kompetentā vai norīkotā iestāde par to paziņo arī attiecīgo trešo valstu uzraudzības iestādēm. Minētajā paziņojumā sīki apraksta:

a) sistēmisko vai makroprudenciālo risku dalībvalstī;

b) iemeslus, kādēļ sistēmisko vai makroprudenciālo risku apjoms apdraud finanšu sistēmas stabilitāti valsts līmenī, tādējādi pamatojot sistēmiskā riska rezerves normu;

c) pamatojumu, kādēļ tiek uzskatīts, ka sistēmiskā riska rezerves varētu būt lietderīgs un samērīgs līdzeklis, lai mazinātu risku;

d) novērtējumu par sistēmiskā riska rezervju iespējamo labvēlīgo vai nelabvēlīgo ietekmi uz iekšējo tirgu, pamatojoties uz dalībvalstij pieejamo informāciju;

e) pamatojumu, kādēļ neviens no šajā direktīvā vai Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzētajiem pasākumiem, izņemot minētās regulas 458. un 459. pantu atsevišķi vai kopumā nebūs pietiekami, lai novērstu konstatēto makroprudenciālo vai sistēmisko risku, ņemot vērā minēto pasākumu relatīvo efektivitāti;

f) sistēmiskā riska rezervju normu, ko attiecīgā dalībvalsts vēlas pieprasīt.

13. Kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde no 2015. gada 1. janvāra var noteikt vai mainīt sistēmiskā riska rezerves normu, ko piemēro riska darījumiem minētajā dalībvalstī, kura

nosaka minēto rezervi, un ko var arī piemērot riska darījumiem trešās valstīs, līdz 5 % un ievērojot 11. punktā noteiktās procedūras. Ja sistēmiskā riska rezerves normu nosaka vai maina virs 5 %, ievēro 12. punktā noteiktās procedūras.

14. Ja sistēmiskā riska rezerves norma ir jānosaka no 3 % līdz 5 % saskaņā ar 13. punktu, tās dalībvalsts kompetentā vai norīkotā iestāde, kura nosaka minētās rezerves, par to vienmēr paziņo Komisijai un pirms attiecīgo pasākumu pieņemšanas gaida Komisijas atzinumu.

Ja Komisijas atzinums ir negatīvs, tās dalībvalsts kompetentā vai norīkotā iestāde, kura nosaka minētās rezerves, ievēro minēto atzinumu vai sniedz iemeslus, kādēļ tā to nedarīs.

Ja viena finanšu nozares apakšgrupa ir meitas uzņēmums, kura mātesuzņēmums veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, kompetentā vai norīkotā iestāde paziņo minētās dalībvalsts iestādēm, Komisijai un ESRK. Komisija un ESRK viena mēneša laikā no paziņojuma izdod ieteikumu par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo punktu. Ja minētās iestādes nepiekrīt un ja negatīvu ieteikumu sniedz gan Komisija, gan ESRK, norīkotā iestāde var nodot šo jautājumu EBI vai pieprasīt tās atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Lēmumu noteikt rezerves minētajiem riska darījumiem atceļ līdz laikam, kamēr EBI ir pieņēmusi lēmumu.

15. ESRK vienā mēnesī no 12. punktā minētā paziņojuma sniegšanas sniedz Komisijai atzinumu par to, vai sistēmiskā riska rezerve ir uzskatāma par piemērotu. Arī EBI var sniegt Komisijai atzinumu par rezervēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 34. panta 1. punktu.

Divos mēnešos pēc paziņojuma saņemšanas Komisija, attiecīgā gadījumā ņemot vērā ESRK un EBI sniegto novērtējumu, ja pēc tās ieskata sistēmiskā riska rezerve neizraisa nesamērīgu nelabvēlīgu ietekmi uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai visā Savienībā, veidojot vai radot šķērsli iekšējā tirgus pienācīgai darbībai, pieņem īstenošanas aktu, ar ko kompetentajai vai norīkotajai iestādei atļauj pieņemt ierosināto pasākumu.

16. Katra kompetentā vai norīkotā iestāde paziņo, ka ir noteikta sistēmiskā riska rezerve, publicējot to atbilstīgā tīmekļa vietnē. Paziņojumā ir ietverta vismaz šāda informācija:

a) sistēmiskā riska rezervju norma;

- b) iestādes, kurām piemēro sistēmiskā riska rezerves;
- c) sistēmiskā riska rezervju prasības pamatojums;
- d) diena, no kuras iestādēm ir jāpiemēro noteiktās vai mainītās sistēmiskā riska rezerves; un
- e) to valstu nosaukumi, kurās tajās esošie riska darījumi ir atzīti sistēmiskajā rezervē.

Ja b) apakšpunktā minētās informācijas publicēšana varētu apdraudēt finanšu sistēmas stabilitāti, informāciju saskaņā ar c) apakšpunktu paziņojumā neietver.

17. Ja iestāde nenodrošina šā panta 1. punkta prasības pilnīgu izpildi, tai piemēro 141. panta 2. un 3. punktā izklāstītos peļņas sadales ierobežojumus.

Ja minēto sadales ierobežojumu piemērošanas rezultātā iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāls netiek uzlabots pietiekami, ņemot vērā attiecīgo sistēmisko risku, kompetentās iestādes var veikt papildu pasākumus saskaņā ar 64. pantu.

18. Pēc tam, kad ir sniegts 11. punktā minētais paziņojums, dalībvalstis var piemērot rezerves visiem riska darījumiem. Ja kompetentā vai norīkotā iestāde nolēmj noteikt rezerves līdz 3 %, pamatojoties uz riska darījumiem citās dalībvalstīs, tad rezerves nosaka vienādi visiem riska darījumiem Savienībā.

134. pants

Sistēmiskā riska rezervju normas atzīšana

1. Citas dalībvalstis var atzīt sistēmiskā riska rezerves normu, kas noteikta saskaņā ar 133. pantu, un var piemērot šo rezerves normu iekšzemē atļauju saņēmušām iestādēm attiecībā uz riska darījumiem dalībvalstī, kura nosaka minēto rezerves normu.
2. Ja dalībvalstis atzīst sistēmiskā riska rezerves normu attiecībā uz iekšzemē atļauju saņēmušām iestādēm, tās paziņo Komisijai, ESRK, EBI un dalībvalstij, kas nosaka minēto sistēmiskā riska rezerves normu.
3. Pieņemot lēmumu par to, vai atzīt sistēmiskā riska rezerves normu, dalībvalsts ņem vērā informāciju, ko ir sniegusi dalībvalsts, kas nosaka minētās rezerves normu saskaņā ar 133. panta 11., 12. vai 13. punktu.
4. Dalībvalsts, kura nosaka sistēmiskā riska rezerves normu saskaņā ar 133. pantu, var lūgt ESRK izdot ieteikumu, kā minēts

Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantā, vienai vai vairākām dalībvalstīm, kuras var atzīt sistēmiskā riska rezerves normu.

II iedaļa

Pretciklisko kapitāla rezervju noteikšana un aprēķināšana

135. pants

ESRK norādes par pretciklisko rezervju normu noteikšanu

1. ESRK var, pieņemot ieteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantu, sniegt norādes dalībvalstu norīkotajām iestādēm atbilstīgi 136. panta 1. punktam par pretciklisko rezervju normu noteikšanu, tai skaitā:

- a) principus, ko norīkotās iestādes var izmantot, pieņemot lēmumus par atbilstīgu pretciklisko rezervju normu, un kas nodrošina, ka iestādes pieņem attiecīgajiem makroekonomiskajiem cikliem atbilstīgu pieeju, un kas sekmē atbilstīgu un konsekventu lēmumu pieņemšanu visās dalībvalstīs;
- b) vispārīgas norādes par:
 - i) kredītu un iekšzemes kopprodukta (IKP) attiecības novirzes no ilgtermiņa tendencēm mērīšanu un aprēķināšanu;
 - ii) 136. panta 2. punktā pieprasīto rezervju orientieru aprēķināšanu;
- c) norādes par mainīgajiem lielumiem, kas norāda uz sistēmas mēroga risku, kuri saistīti ar pārmērīga kredītu pieauguma laikposmiem, saasināšanos finanšu sistēmā, jo īpaši par attiecīgo kredītajoma attiecību pret IKP, tās novirzi no ilgtermiņa tendences un par citiem tādiem attiecīgajiem faktoriem, tostarp reaģēšanu uz notikumiem atsevišķās ekonomikas nozarēs, kurus norīkotajām iestādēm būtu jāizmanto lēmumos par piemērotu pretciklisko rezervju normu saskaņā ar 136. pantu;
- d) norādes par mainīgajiem lielumiem, tostarp kvalitatīvajiem kritērijiem, kas norāda, ka rezerves būtu jāsauglabā, jāsamazina vai pilnībā jāatceļ.

2. Ja ESRK izdod ieteikumu saskaņā ar 1. punktu, tā pienācīgi ņem vērā dalībvalstu atšķirības un it īpaši to dalībvalstu iezīmes, kurām ir maza un atvērta ekonomika.

3. Ja ESRK ir izdevusi ieteikumu saskaņā ar 1. punktu, tā to pārskata un pēc vajadzības atjaunina, ņemot vērā pieredzi saistībā ar rezervju noteikšanu saskaņā ar šo direktīvu vai starptautiskās prakses tendences.

136. pants

Pretciklisko rezervju normu noteikšana

1. Katra dalībvalsts ieceļ publiskā sektora iestādi vai struktūru ("norīkotā iestāde"), kas ir atbildīga par pretciklisko rezervju normas noteikšanu šajā dalībvalstī.

2. Katra norīkotā iestāde reizi ceturksnī aprēķina rezervju orientieri, ko izmanto kā atsauci, pieņemot lēmumu par pretciklisko rezervju normas noteikšanu saskaņā ar 3. punktu. Rezervju orientieris saprotami atspoguļo kredītu ciklu un risku, kas saistīts ar pārmērīgu kredītu pieaugumu dalībvalstī, un pienācīgi ņem vērā attiecīgās valsts ekonomikas iezīmes. Tās pamatā ir kredītu un IKP attiecības novirze no ilgtermiņa tendencēm, ņemot vērā *inter alia*:

a) kredītliemeņa pieauguma rādītāju attiecīgajā jurisdikcijā un it sevišķi rādītāju, kas atspoguļo šajā dalībvalstī piesūkto kredītu un IKP attiecības izmaiņas;

b) jebkādas aktuālas norādes, ko uztur ESRK saskaņā ar 135. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

3. Katra norīkotā iestāde reizi ceturksnī novērtē un nosaka atbilstīgu pretciklisko rezervju normu savai dalībvalstij, ņemot vērā:

a) rezervju orientieri, kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu;

b) jebkādas aktuālas norādes, ko uztur ESRK saskaņā ar 135. panta 1. punkta a), c) un d) apakšpunktu, un jebkādus ESRK izdotos ieteikumus par rezervju normas noteikšanu;

c) citus mainīgos lielumus, ko norīkotā iestāde uzskata par būtiskiem, lai pārvarētu ciklisko sistēmisko risku.

4. Pretciklisko rezervju norma, ko izsaka kā procentuālu daļu no iestāžu, kurām attiecīgajā dalībvalstī ir kredītriska darījumi, kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, ir 0 %–2,5 % apmērā, un to kalibrē 0,25 procentpunktu pakāpēs vai pakāpēs, kas dalās bez atlikuma ar 0,25 procentpunktiem. Ja tas ir pamatoti, ņemot vērā 3. punktā norādītos apsvērumus, norīkotā iestāde šīs direktīvas 140. panta 2. punktā noteiktajam mērķim var noteikt pretciklisko rezervju normu, kas pārsniedz 2,5 % no kopējās riska darījumu vērtības, kura aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu.

5. Kad norīkotā iestāde pirmo reizi nosaka pretciklisko rezervju normu, kas ir lielāka par nulli, vai kad norīkotā iestāde

pēc tam palielina noteikto pretciklisko rezervju normu, tā pieņem arī lēmumu par dienu, no kuras iestādēm ir jāpiemēro šī palielinātā rezervju norma, aprēķinot iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves. Šī diena nav vēlāk kā 12 mēnešus pēc dienas, kad palielinātā rezervju norma tiek paziņota saskaņā ar 7. punktu. Ja šis termiņš ir mazāks par 12 mēnešiem pēc palielinātās rezervju normas paziņošanas, šo saīsināto piemērošanas termiņu pamato ar ārkārtas apstākļiem.

6. Ja norīkotā iestāde samazina esošo pretciklisko rezervju normu, neatkarīgi no tā, vai to samazina līdz nullei vai ne, norīkotā iestāde arī lemj par aptuvenu laikposmu, kurā nav gaidāma rezervju palielināšana. Tomēr minētais aptuvenais laikposms nav norīkotajai iestādei saistošs.

7. Katra norīkotā iestāde paziņo par katra ceturksņa pretciklisko rezervju normas noteikšanu, publicējot attiecīgu paziņojumu savā tīmekļa vietnē. Paziņojums ietver vismaz šādu informāciju:

a) piemērojamo pretciklisko rezervju normu;

b) attiecīgo kredītu un IKP attiecību un tās novirzi no ilgtermiņa tendencēm;

c) rezervju orientieri, kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu;

d) šīs rezervju normas pamatojumu;

e) ja rezervju normu palielina, dienu, no kuras iestādēm ir jāpiemēro šī palielinātā rezervju norma, lai aprēķinātu savas iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves;

f) ja e) apakšpunktā minētā diena ir mazāk nekā 12 mēnešus pēc paziņošanas dienas saskaņā ar šo punktu, atsauci uz ārkārtas apstākļiem, kas pamato saīsinātu piemērošanas termiņu;

g) ja rezervju normu samazina, aptuveno laikposmu, kurā nav gaidāma rezervju normas palielināšana, kā arī šā laikposma pamatojumu;

Norīkotās iestādes veic visus saprātīgos pasākumus, lai koordinētu minētā paziņojuma laiku.

Norīkotās iestādes paziņo ESRK katru ceturksņa noteikto pretciklisko rezervju normu un a) līdz g) apakšpunktā noteikto informāciju. ESRK savā tīmekļa vietnē publicē visas paziņotās rezervju normas un saistīto informāciju.

137. pants

Tādu pretciklisko rezervju normu atzīšana, kas pārsniedz 2,5 %

1. Ja norīkotā iestāde saskaņā ar 136. panta 4. punktu vai attiecīgā trešās valsts iestāde ir noteikusi pretciklisko rezervju normu, kas pārsniedz 2,5 % no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, citas norīkotās iestādes var atzīt šo rezervju normu, lai iekšzemē atļauju saņēmušās iestādes to piemērotu, aprēķinot iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves.

2. Ja norīkotā iestāde saskaņā ar šā panta 1. punktu atzīst rezervju normu, kas pārsniedz 2,5 % no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, tā paziņo par šo faktu, publicējot to savā tīmekļa vietnē. Paziņojums ietver vismaz šādu informāciju:

- a) piemērojamo pretciklisko rezervju normu;
- b) dalībvalsti vai trešās valstis, kurās šo normu piemēro;
- c) ja rezervju normu palielina, dienu, no kuras norīkotās iestādes dalībvalstī atļauju saņēmušajām iestādēm ir jāpiemēro šī palielinātā rezervju norma, lai aprēķinātu savas iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves;
- d) ja c) apakšpunktā minētā diena ir mazāk nekā 12 mēnešus pēc paziņošanas dienas saskaņā ar šo punktu, atsauci uz ārkārtas apstākļiem, kas pamato saīsinātu piemērošanas termiņu.

138. pants

ESRK ieteikums par trešo valstu pretciklisko rezervju normām

ESRK var saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1092/2010 16. pantu izdot ieteikumu norīkotajām iestādēm par atbilstīgu pretciklisko rezervju normu attiecībā uz riska darījumiem ar šo trešo valsti, ja:

- a) attiecīgā trešās valsts iestāde trešā valstī ("attiecīgā trešās valsts iestāde"), kurā viena vai vairākas Savienības iestādes veic kredītriska darījumus, nav noteikusi un publicējusi pretciklisko rezervju normu;
- b) ESRK uzskata, ka attiecīgās trešās valsts iestāde trešā valstī noteiktā un publicētā pretciklisko rezervju norma ir nepietiekama, lai pienācīgi aizsargātu Savienības iestādes no

pārmērīga kredītu pieauguma riskiem minētajā valstī, vai ja norīkotā iestāde paziņo ESRK, ka tā uzskata, ka šī rezervju norma ir nepietiekama minētajam nolūkam.

139. pants

Norīkoto iestāžu lēmums par trešo valstu pretciklisko rezervju normām

1. Šo pantu piemēro neatkarīgi no tā, vai ESRK ir izdevusi ieteikumu norīkotajām iestādēm, kā minēts 138. pantā.

2. Šīs direktīvas 138. panta a) apakšpunktā minēto apstākļu gadījumā norīkotās iestādes var noteikt pretciklisko rezervju normu, kas iekšzemē atļauju saņēmušām iestādēm ir jāpiemēro, lai aprēķinātu savas iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves.

3. Ja attiecīgā trešās valsts iestāde trešā valstī ir noteikusi un publicējusi pretciklisko rezervju normu, norīkotā iestāde var noteikt atšķirīgu rezervju normu šai trešai valstij, lai iekšzemē atļauju saņēmušās iestādes to piemērotu, aprēķinot savas iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves, ar nosacījumu, ka norīkotās iestādes pamatoti uzskata, ka attiecīgās trešās valsts iestādes noteiktā rezervju norma nav pietiekama, lai pienācīgi aizsargātu šīs iestādes no pārmērīga kredītu pieauguma riskiem minētajā valstī.

Īstenojot pilnvaras saskaņā ar pirmo daļu, norīkotā iestāde nenosaka pretciklisko rezervju normu, kas ir mazāka par attiecīgās trešās valsts iestādes noteikto normu, ja vien šī rezervju norma nepārsniedz 2,5 %, ko izsaka kā procentuālu daļu no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, iestādēm, kurām ir kredītriska darījumi minētajā trešā valstī.

Lai attiecībā uz trešām valstīm panāktu rezervju normu saskaņotību, ESRK var dot ieteikumus, kā noteikt šādas normas.

4. Ja norīkotā iestāde trešai valstij nosaka pretciklisko rezervju normu saskaņā ar 2. vai 3. punktu, palielinot esošo piemērojamo pretciklisko rezervju normu, norīkotā iestāde lemj par dienu, no kuras iekšzemē atļauju saņēmušām iestādēm ir jāpiemēro šī rezervju norma, aprēķinot savas iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves. Šī diena nav vēlāk kā 12 mēnešus pēc dienas, kad rezervju norma tiek paziņota saskaņā ar 5. punktu. Ja šis termiņš ir mazāks par 12 mēnešiem pēc rezervju normas paziņošanas, šo saīsināto piemērošanas termiņu pamato ar ārkārtas apstākļiem.

5. Norīkotās iestādes savā tīmekļa vietnē publicē jebkuru pretciklisko rezervju normu, kas noteikta attiecībā uz trešo valsti saskaņā ar 2. vai 3. punktu, un norāda šādu informāciju:

- a) pretciklisko rezervju normu un trešo valsti, uz ko tā attiecas;
- b) šīs rezervju normas pamatojumu;
- c) ja rezervju normu pirmo reizi nosaka augstāku par nulli vai ja to palielina, dienu, no kuras iestādēm ir jāpiemēro šī palielinātā rezervju norma, aprēķinot savas iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves;
- d) ja c) apakšpunktā minētā diena ir mazāk nekā 12 mēnešus pēc paziņojuma par noteikšanu publicēšanas dienas saskaņā ar šo punktu, atsauci uz ārkārtas apstākļiem, kas pamato saīsinātu piemērošanas termiņu.

140. pants

Iestāžu specifisko pretciklisko kapitāla rezervju normu aprēķināšana

1. Iestāžu specifisko pretciklisko kapitāla rezervju normu veido to pretciklisko rezervju normu svērtais vidējais rādītājs, kas piemērojamas jurisdikcijās, kurās iestāde veic attiecīgos kredītriska darījumus, vai ko piemēro šā panta vajadzībām, pamatojoties uz 139. panta 2. vai 3. punktu.

Lai aprēķinātu pirmajā daļā minēto svērto vidējo rādītāju, dalībvalstis iestādēm pieprasa katrai piemērojamai pretciklisko rezervju normai piemērot tās kopējās pašu kapitāla prasības attiecībā uz kredītrisku, ko nosaka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas II un IV sadaļu, kuras saistītas ar attiecīgajiem kredītriska darījumiem attiecīgajā teritorijā, dalot tās ar kopējā pašu kapitāla prasībām attiecībā uz kredītrisku, kas saistīts ar visiem iestādes attiecīgajiem kredītriska darījumiem.

2. Ja norīkotā iestāde saskaņā ar 136. panta 4. punktu nosaka pretciklisko rezervju normu, kura pārsniedz 2,5 % no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka šīs norīkotās iestādes dalībvalstī ("A dalībvalsts") attiecīgajiem kredītriska darījumiem piemēro turpmāk norādītās rezervju normas, lai veiktu 1. punktā paredzētos aprēķinus, tai skaitā lai atbilstīgā gadījumā aprēķinātu konsolidētā kapitāla elementu, kurš saistīts ar attiecīgo iestādi:

- a) iekšzemē atļauju saņēmušās iestādes piemēro šo rezervju normu, pārsniedzot 2,5 % no kopējās riska darījumu vērtības;

- b) citā dalībvalstī atļauju saņēmušās iestādes piemēro pretciklisko rezervju normu 2,5 % apmērā no kopējās riska darījumu vērtības, ja norīkotā iestāde dalībvalstī, kurā šīs iestādes ir saņēmušas atļauju, nav atzinusi rezervju normu, kas pārsniedz 2,5 %, saskaņā ar 137. panta 1. punktu;

- c) citā dalībvalstī atļauju saņēmušās iestādes piemēro pretciklisko rezervju normu, ko ir noteikusi A dalībvalsts norīkotā iestāde, ja norīkotā iestāde dalībvalstī, kurā šīs iestādes ir saņēmušas atļauju, ir atzinusi rezervju normu saskaņā ar 137. pantu.

3. Ja attiecīgās trešās valsts iestādes trešā valstī noteiktā pretciklisko rezervju norma pārsniedz 2,5 % no kopējās riska darījumu vērtības, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgajiem kredītriska darījumiem šajā trešā valstī piemēro turpmāk norādītās rezervju normas, lai veiktu 1. punktā paredzētos aprēķinus, tai skaitā lai atbilstīgā gadījumā aprēķinātu konsolidētā kapitāla elementu, kurš saistīts ar attiecīgo iestādi:

- a) iestādes piemēro pretciklisko rezervju normu 2,5 % apmērā no kopējās riska darījumu vērtības, ja norīkotā iestāde dalībvalstī, kurā šīs iestādes ir saņēmušas atļauju, nav atzinusi rezervju normu, kas pārsniedz 2,5 %, saskaņā ar 137. panta 1. punktu;

- b) iestādes piemēro attiecīgās trešās valsts iestādes noteikto pretciklisko rezervju normu, ja tās dalībvalsts norīkotā iestāde, kurā šīs iestādes ir saņēmušas atļauju, ir atzinusi šo rezervju normu saskaņā ar 137. pantu.

4. Attiecīgie kredītriska darījumi ietver visas tās riska darījumu klases, kuras nav Regulas (ES) Nr. 575/2013 112. panta

- a) līdz f) apakšpunktā minētie riska darījumi, un kam piemēro:

- a) pašu kapitāla prasības attiecībā uz kredītrisku saskaņā ar minētās regulas Trešās daļas II sadaļu;

- b) ja riska darījums ir ietverts tirdzniecības portfelī – pašu kapitāla prasības attiecībā uz specifisko risku saskaņā ar minētās regulas Trešās daļas IV sadaļas 2. nodaļu vai uz papildu saistību nepildīšanas un migrācijas riskiem saskaņā ar minētās regulas Trešās daļas IV sadaļas 5. nodaļu;

- c) ja riska darījums ir vērtspapīrošana – pašu kapitāla prasības saskaņā ar minētās regulas Trešās daļas II sadaļas 5. nodaļu.

5. Iestādes nosaka attiecīgā kredītriska darījuma ģeogrāfisko atrašanās vietu saskaņā ar regulatīviem tehniskajiem standartiem, kas pieņemti atbilstīgi 7. punktam.

6. Lai veiktu 1. punktā paredzētos aprēķinus:

a) dalībvalsts piemēro preciklisko rezervju normu, sākot no dienas, kas noteikta informācijas publikācijā saskaņā ar 136. panta 7. punkta e) apakšpunktu vai 137. panta 2. punkta c) apakšpunktu, ja šis lēmums palielina rezervju normu;

b) ievērojot c) apakšpunktu preciklisko rezervju normu attiecībā uz trešo valsti sāk piemērot 12 mēnešus pēc tam, kad attiecīgā trešās valsts iestāde paziņo rezervju normas izmaiņas, neatkarīgi no tā, vai minētās trešās valsts iestāde prasa šajā trešā valstī reģistrētajām iestādēm šīs izmaiņas piemērot ātrākā termiņā, ja ar minēto lēmumu rezervju norma tiek palielināta;

c) ja iestādes piederības dalībvalsts norīkotā iestāde nosaka preciklisko rezervju normu attiecībā uz trešo valsti saskaņā ar 139. panta 2. vai 3. punktu vai atzīst trešās valsts preciklisko rezervju normu saskaņā ar 137. pantu, šo rezervju normu piemēro, sākot no dienas, kas noteikta informācijas publikācijā saskaņā ar 139. panta 5. punkta c) apakšpunktu vai 137. panta 2. punkta c) apakšpunktu, ja ar minēto lēmumu rezervju norma tiek palielināta;

d) preciklisko rezervju normu piemēro nekavējoties, ja ar minēto lēmumu rezervju norma tiek samazināta.

Šā punkta b) apakšpunkta vajadzībām trešās valsts preciklisko rezervju normas izmaiņas uzskata par paziņotām dienā, kad attiecīgā trešās valsts iestāde tās publicē saskaņā ar piemērojamajiem valsts noteikumiem.

7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus, lai precizētu 5. punktā minēto attiecīgo kredītriska darījumu ģeogrāfiskās atrašanās vietas noteikšanas metodi.

EBI iesniedz regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai līdz 2014. gada 1. janvārim.

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

III iedaļa

Kapitāla saglabāšanas pasākumi

141. pants

Peļņas sadales ierobežojumi

1. Dalībvalsts aizliedz jebkurai iestādei, kas atbilst apvienoto rezervju prasībai, īstenot peļņas sadali saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitālu, ciktāl tas samazinātu tās pirmā līmeņa pamata kapitālu tā, ka vairs nebūtu nodrošināta atbilstība apvienoto rezervju prasībai.

2. Dalībvalsts prasa iestādēm, kas neatbilst apvienoto rezervju prasībai, aprēķināt maksimālo sadalāmo summu (MSS) saskaņā ar 4. punktu un par minēto MSS paziņot kompetentajai iestādei.

Ja ir piemērojama pirmā daļa, dalībvalsts jebkurai šādai iestādei aizliedz uzņemties turpmāk uzskaitītās darbības, pirms tā ir aprēķinājusi MSS:

a) veikt peļņas sadali saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitālu;

b) radīt saistības, kas paredz maksāt mainīgu atalgojumu vai diskrecionārus pensijas pabalstus vai maksāt mainīgu atalgojumu, ja maksāšanas saistības tika radītas laikā, kad iestāde neatbilda apvienoto rezervju prasībai;

c) izmaksāt pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentus.

3. Kamēr iestāde neatbilst apvienoto rezervju prasībai vai nepārsniedz to, dalībvalsts tai aizliedz veikt peļņas sadali attiecībā uz summu, kas pārsniedz MSS, kuru aprēķina saskaņā ar 4. punktu, veicot jebkuru 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minēto darbību.

4. Dalībvalsts prasa iestādēm aprēķināt MSS, reizinot summu, kas aprēķināta saskaņā ar 5. punktu, ar koeficientu, kurš noteikts atbilstīgi 6. punktam. Jebkura no 2. punkta otrās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām samazina MSS.

5. Summu, ko reizina saskaņā ar 4. punktu, veido:

a) pirmā līmeņa pamata kapitālā neietvertā starpposma peļņa saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 2. punktu, kura ir gūta kopš pēdējā lēmuma pieņemšanas par peļņas sadali vai par jebkuru no šā panta 2. punkta otrās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām,

kam pieskaita

- b) pirmā līmeņa pamata kapitālā neietverto gada beigu peļņu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 2. punktu, kura ir gūta kopš pēdējā lēmuma pieņemšanas par peļņas sadali vai par jebkuru no šā panta 2. punkta otrās daļas a), b) vai c) apakšpunktā minētajām darbībām,

no kā atskaita

- c) summas, kas būtu maksājamas kā nodokļi, ja tiktu paturēti šā punkta a) un b) apakšpunktā norādītie posteņi.

6. Koeficientu nosaka šādi:

- a) koeficients ir 0, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu pašu kapitāla prasību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības pirmās (t. i., zemākās) kvartiles robežās;
- b) koeficients ir 0,2, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu pašu kapitāla prasību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības otrās kvartiles robežās;
- c) koeficients ir 0,4, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu pašu kapitāla prasību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības trešās kvartiles robežās;
- d) koeficients ir 0,6, ja iestādes uzturētais pirmā līmeņa pamata kapitāls, ko neizmanto, lai izpildītu pašu kapitāla prasību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta c) apakšpunktu, un kas izteikts kā procentuālā daļa no kopējās riska darījumu vērtības, kuru aprēķina saskaņā ar minētās regulas 92. panta 3. punktu, ir apvienoto rezervju prasības ceturtais (t. i., augstākās) kvartiles robežās.

Apvienoto rezervju prasības katras kvartiles zemāko un augstāko robežu aprēķina šādi:

$$\text{Kvartiles zemākā robeža} = \frac{\text{Apvienoto rezervju prasības}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Kvartiles augstākā robeža} = \frac{\text{Apvienoto rezervju prasības}}{4} \times Q_n$$

"Q_n" ir attiecīgās kvartiles kārtas numurs.

7. Šajā pantā paredzētos ierobežojumus piemēro tikai maksājumiem, kuru rezultātā samazinās pirmā līmeņa pamata kapitāls vai peļņa, un ja maksājuma atlikšana vai neveikšana nav saistību neizpilde vai nosacījums, lai sāktu procedūras saskaņā ar iestādei piemērojamo maksātnespējas režīmu.

8. Ja iestāde neatbilst apvienoto rezervju prasībai un vēlas īstenot savas sadalāmās peļņas sadali vai uzņemties kādu no 2. punkta otrās daļas a), b) un c) apakšpunktā minētajām darbībām, tā informē kompetento iestādi un sniedz tai šādu informāciju:

a) iestādes uzturētā kapitāla summa, kas sadalīta šādi:

i) pirmā līmeņa pamata kapitāls;

ii) pirmā līmeņa papildu kapitāls;

iii) otrā līmeņa kapitāls;

b) iestādes starposma un gada beigu peļņa;

c) MSS, kas aprēķināta saskaņā ar 4. punktu;

d) sadalāmās peļņas summa, ko iestāde vēlas izmantot:

i) dividenžu maksājumiem;

ii) akciju atpirkšanai;

iii) maksājumiem par pirmā līmeņa papildu kapitāla instrumentiem;

iv) mainīgā atalgojuma vai diskrecionāro pensijas pabalstu maksājumiem, vai nu radot jaunas maksāšanas saistības, vai veicot maksājumu saskaņā ar maksāšanas saistībām, kas radītas laikā, kad iestāde neatbilda apvienoto rezervju prasībai.

9. Iestādes uztur kārtību, kas nodrošinātu, ka sadalāmās peļņas summa un MSS tiktu pareizi aprēķinātas, un var apliecināt to precizitāti kompetentajām iestādēm pēc pieprasījuma.

10. Šā panta 1. un 2. punkta vajadzībām peļņas sadale saistībā ar pirmā līmeņa pamata kapitālu ietver:

- a) dividenžu maksājumus skaidrā naudā;
- b) daļēji vai pilnībā apmaksātu prēmijakciju vai citu kapitāla instrumentu, kas norādīti Regulas (ES) Nr. 575/2013 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā, peļņas sadali;
- c) iestādes veiktu pašas akciju vai citu kapitāla instrumentu, kas norādīti minētās regulas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā, dzēšanu vai pirkšanu;
- d) summu, kuras samaksātas saistībā ar kapitāla instrumentiem, kas norādīti minētās regulas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā, atmaksāšanu;
- e) minētās regulas 26. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktā norādīto posteņu peļņas sadali.

142. pants

Kapitāla saglabāšanas plāns

1. Ja iestāde neatbilst tās apvienoto rezervju prasībai, tā izstrādā kapitāla saglabāšanas plānu un iesniedz to kompetentajai iestādei ne vēlāk kā piecu darbdienu laikā pēc tam, kad ir secināts, ka tā neatbilst minētajai prasībai, ja vien kompetentā iestāde neļauj piemērot ilgāku termiņu – līdz 10 dienām.

Šādu atļauju kompetentās iestādes piešķir vienīgi, pamatojoties uz konkrētās kredītiestādes stāvokli un ņemot vērā tās darbības mērogu un sarežģītību.

2. Kapitāla saglabāšanas plānā ietver:

- a) ienākumu un izdevumu aplēses, kā arī prognozēto bilanci;
- b) pasākumus, lai palielinātu iestādes kapitāla rādītājus;
- c) plānu un grafiku pašu kapitāla palielināšanai, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību apvienoto rezervju prasībai;

d) jebkādu citu informāciju, ko kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgu, lai veiktu 3. punktā paredzēto novērtējumu.

3. Kompetentā iestāde novērtē kapitāla saglabāšanas plānu un to apstiprina tikai tad, ja tā uzskata, ka šā plāna īstenošana, visticamāk, saglabās vai nodrošinās pietiekamu kapitālu, lai ļautu iestādei nodrošināt atbilstību apvienoto rezervju prasībai tādā laikposmā, ko kompetentā iestāde uzskata par piemērotu.

4. Ja kompetentā iestāde neapstiprina kapitāla saglabāšanas plānu saskaņā ar 3. punktu, tā piemēro vienu vai abus no sekojošā:

- a) pieprasa iestādei palielināt pašu kapitālu līdz noteiktam līmenim noteiktos laikposmos;
- b) īsteno savas pilnvaras saskaņā ar 102. pantu, piemērojot stingrākus peļņas sadales ierobežojumus, nekā paredzēts 141. pantā.

VIII SADAĻA

INFORMĀCIJAS IZPAUŠANA, KO VEIC KOMPETENTĀS IESTĀDES

143. pants

Vispārīgas prasības

1. Kompetentās iestādes publicē šādu informāciju:

- a) normatīvo un administratīvo aktu un vispārējo norāžu teksti, kas dalībvalstī ir pieņemti prudenciālā regulējuma jomā;
- b) Savienības tiesību aktos paredzēto iespēju un rīcības brīvības īstenošanas veids;
- c) vispārējie kritēriji un metodes, ko tās izmanto 97. pantā minētajai pārbaudei un novērtēšanai;
- d) neskarot šīs direktīvas VII sadaļas 1. nodaļas II iedaļā un Direktīvas 2004/39/EK 54. un 58. pantā izklāstītos noteikumus, apkopotos statistikas datus par prudenciālā regulējuma īstenošanas galvenajiem aspektiem katrā dalībvalstī, tostarp to uzraudzības pasākumu skaitu un būtību, kuri veikti saskaņā ar 102. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un par administratīviem sodiem, ko nosaka saskaņā ar 65. pantu.

2. Informācija, ko publicē saskaņā ar 1. punktu, ir pietiekama, lai būtu iespējams pamatoti salīdzināt kompetento iestāžu noteiktās pieejas dažādās dalībvalstīs. Informāciju publisko vienotā formātā un regulāri atjaunina. Publiskotā informācija ir pieejama elektroniskā formātā vienā piekļuves adresē.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros noteikti 1. punktā uzskaitītās informācijas formāts, struktūra, satura uzskaitījums un ikgadējās publicēšanas datums.

EBI līdz 2014. gada 1. janvārim iesniedz šos īstenošanas tehnisko standartu projektus Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

144. pants

Īpašas prasības par informācijas izpaušanu

1. Regulas (ES) Nr. 575/2013 piektās daļas nolūkiem kompetētās iestādes publicē šādu informāciju:

- a) vispārējos kritērijus un metodes, kas pieņemti, lai pārbaudītu atbilstību Regulas (ES) Nr. 575/2013 405. līdz 409. pantam;
- b) neskarot VII sadaļas 1. nodaļas II iedaļā izklāstītos noteikumus, kopsavilkuma aprakstu par uzraudzības pārbaudes rezultātiem un aprakstu par pasākumiem, kuri veikti gadījumos, kad nav nodrošināta atbilstība Regulas (ES) Nr. 575/2013 405. līdz 409. pantam, par katru gadu.

2. Dalībvalsts kompetentā iestāde, kas īsteno Regulas (ES) Nr. 575/2013 7. panta 3. punktā paredzēto rīcības brīvību, publicē šādu informāciju:

- a) kritērijus, pēc kuriem tā nosaka, ka nepastāv vai nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tūlītējai pašu kapitāla pārskaitīšanai vai saistību nokārtošanai;
- b) cik mātes iestādēm ir tiesības uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 7. panta 3. punktā paredzētās rīcības brīvības īstenošanu un cik daudzām no tām ir meitasuzņēmumi kādā trešā valstī;
- c) par dalībvalsti kopumā:

- i) dalībvalsts mātes iestādes, kam ir tiesības uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 7. panta 3. punktā paredzētās rīcības

brīvības īstenošanu, konsolidētā pašu kapitāla kopsummu meitasuzņēmumos kādā trešā valstī;

- ii) dalībvalstu mātes iestāžu, kam ir tiesības uz minētās regulas 7. panta 3. punktā paredzētās rīcības brīvības īstenošanu, konsolidētā pašu kapitāla kopsummas procentuālo daļu, kas ir pašu kapitāls meitasuzņēmumos kādā trešā valstī;

- iii) dalībvalstu mātes iestāžu, kam ir tiesības uz minētās regulas 7. panta 3. punktā paredzētās rīcības brīvības īstenošanu, saskaņā ar minētās regulas 92. pantā noteiktā konsolidētā pašu kapitāla kopsummas procentuālo daļu, kas ir pašu kapitāls meitasuzņēmumos kādā trešā valstī.

3. Kompetentā iestāde, kas īsteno Regulas (ES) Nr. 575/2013 9. panta 1. punktā paredzēto rīcības brīvību, publicē šādu informāciju:

- a) kritērijus, pēc kuriem tā nosaka, ka nepastāv vai nav paredzami nekādi būtiski praktiski vai juridiski šķēršļi tūlītējai pašu kapitāla pārskaitīšanai vai saistību nokārtošanai;

- b) cik mātes iestādēm ir tiesības uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 9. panta 1. punktā paredzētās rīcības brīvības īstenošanu un cik daudzām no šādām mātes iestādēm ir meitasuzņēmumi kādā trešā valstī;

- c) par dalībvalsti kopumā:

- i) mātes iestāžu, kurām ir tiesības uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 9. panta 1. punktā minētās rīcības brīvības īstenošanu, pašu kapitāla kopsummu meitasuzņēmumos kādā trešā valstī;

- ii) dalībvalstu mātes iestāžu, kam ir tiesības uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 9. panta 1. punktā paredzētās rīcības brīvības īstenošanu, konsolidētā pašu kapitāla kopsummas procentuālo daļu, kas ir pašu kapitāls meitasuzņēmumos kādā trešā valstī;

- iii) dalībvalstu mātes iestāžu, kam ir tiesības uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 9. panta 1. punktā paredzētās rīcības brīvības īstenošanu, saskaņā ar minētās regulas 92. pantā noteiktā konsolidētā pašu kapitāla kopsummas procentuālo daļu, kas ir pašu kapitāls meitasuzņēmumos kādā trešā valstī.

IX SADAĻA

DELEĢĒTIE UN ĪSTENOŠANAS AKTI

145. pants

Deleģētie akti

Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 148. pantu attiecībā uz:

- a) šīs direktīvas 3. un 128. pantā noteikto definīciju skaidrojumi, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienādu piemērošanu;
- b) šīs direktīvas 3. un 128. pantā noteikto definīciju skaidrojumi, lai, piemērojot šo direktīvu, ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos;
- c) terminoloģijas saskaņošana un direktīvas 4. pantā noteikto definīciju strukturēšana saskaņā ar turpmākiem tiesību aktiem par iestādēm un jautājumiem, kas ar to saistīti;
- d) šīs direktīvas 31. panta 1. punktā minēto summu korekcijas, lai ņemtu vērā izmaiņas Eiropas patēriņa cenu indeksā, ko publicē Eurostat, atbilstoši korekcijām, kuras izdarītas saskaņā ar Direktīvas 2002/92/EK 4. panta 7. punktu, brīdī, kad šīs korekcijas izdarītas.
- e) saraksta, kas minēts 33. un 34. pantā un izklāstīts I pielikumā, satura paplašināšana vai šajā sarakstā lietotās terminoloģijas pielāgošana, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos;
- f) jomu noteikšana, kurās kompetentās iestādēm ir jāveic 50. pantā noteiktās informācijas apmaiņu;
- g) noteikumu pielāgošana attiecībā uz šīs direktīvas 76. līdz 88. pantā un 98. pantā izklāstītajiem noteikumiem, lai ņemtu vērā izmaiņas finanšu tirgos (jo īpaši jaunus finanšu produktus), vai uz grāmatvedības standartiem vai prasībām, kurās ņemti vērā Savienības tiesību akti, vai attiecībā uz uzraudzības prakses konvergenci;
- h) publiskošanas pienākuma atlikšana saskaņā ar šīs direktīvas 89. panta 1. punkta otro daļu, ja Komisijas ziņojumā, kas iesniegts, ievērojot minētā punkta pirmo daļu, konstatē būtiskas negatīvas sekas;
- i) šīs direktīvas 23. panta 1. punktā noteikto kritēriju pielāgošana, lai ņemtu vērā turpmāko attīstību un nodrošinātu šīs direktīvas vienveidīgu piemērošanu.

146. pants

Īstenošanas akti

Saskaņā ar 147. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru kā īstenošanas aktus pieņem šādus pasākumus:

- a) šīs direktīvas 2. panta saraksta tehniskos pielāgojumus;
- b) šīs direktīvas 12. pantā un IV sadaļā noteiktā sākotnējā kapitāla apmēra grozījumus, ņemot vērā pārmaiņas ekonomikas un monetārajā jomā.

147. pants

Eiropas Banku komiteja

1. Īstenošanas aktu pieņemšanā Komisijai palīdz Eiropas Banku komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 3. panta 2. punkta nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

148. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā paredzētos nosacījumus.

2. Šīs direktīvas 145. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu piešķir uz nenoteiktu laiku, no 2013. gada 17. jūlijs.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 145. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz minētajā lēmumā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 145. pantu pieņemts deleģēts akts stājas spēkā tikai tad, ja trijos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne

Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par trim mēnešiem.

149. pants

Iebildumi pret regulatīvajiem tehniskajiem standartiem

Ja Komisija saskaņā ar šo direktīvu pieņem regulatīvu tehnisko standartu, kas ir tāds pats, kā EBI iesniegtais regulatīva tehniskā standarta projekts, tad laikposms, kurā Eiropas Parlaments un Padome par šo regulatīvo tehnisko standartu var izteikt iebildumus, ir viens mēnesis kopš paziņošanas dienas. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes ierosmes minēto laikposmu pagarina par vienu mēnesi. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1093/2010. 13. panta 1. punkta, laikposmu, kura laikā Eiropas Parlaments vai Padome var iebilst pret minēto regulatīvo tehnisko standartu, vajadzības gadījumā var pagarināt par vienu mēnesi.

X SADAĻA

DIREKTĪVAS 2002/87/EK GROZĪJUMI

150. pants

Direktīvas 2002/87/EK grozījumi

Direktīvas 2002/87/EK 21.a pantu groza šādi:

- a) panta 2. punkta a) apakšpunktu svītros;
- b) panta 3. punktu aizvieto ar šādu:

"3. Lai nodrošinātu šīs direktīvas I pielikuma II daļā uzskaitīto aprēķināšanas metožu konsekventu piemērošanu saistībā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 49. panta 1. punktu un Direktīvas 2009/138/EK 228. panta 1. punktu, taču neskarot šīs direktīvas 6. panta 4. punktu, EUI, izmantojot apvienoto komiteju, izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus attiecībā uz šīs direktīvas 6. panta 2. punktu.

EUI minētos regulatīvo tehnisko standartu projektus Komisijai iesniedz piecus mēnešus pirms Direktīvas 209/138/EK 309. panta 1. punktā minētā piemērošanas datuma.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā apakšpunktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010, Regulas (ES) Nr. 1094/2010 un Regulas (ES) Nr. 1095/2010 10. līdz 14. pantu."

XI SADAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. NODAĻA

Pārejas noteikumi par tādu iestāžu uzraudzību, kas izmanto uzņēmējdarbības veikšanas brīvību un pakalpojumu sniegšanas brīvību

151. pants

Darbības joma

1. Šīs nodaļas noteikumus piemēro 40., 41., 43., 49., 50. un 51. panta vietā līdz dienai, kad saskaņā ar deleģēto aktu, kas pieņemts atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 575/2013 460. pantam, kļūst piemērojama likviditātes seguma prasība.

2. Lai nodrošinātu to, ka likviditātes uzraudzības pasākumu pakāpeniska īstenošana ir pilnībā saskaņota ar vienotu likviditātes noteikumu izstrādi, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 145. pantu, atliekot šā panta 1. punktā minēto dienu līdz pat diviem gadiem, ja 1. punktā minētajā dienā Savienībā nav ieviesti vienoti likviditātes noteikumi, jo vēl nav panākta vienošanās par likviditātes uzraudzības starptautiskajiem standartiem.

152. pants

Ziņojumu iesniegšanas prasības

Uzņēmējas dalībvalstis statistikas datu apkopošanas vajadzībām var prasīt, lai visas kredītiestādes, kurām ir filiāles to teritorijā, regulāri ziņotu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm par savu darbību tās teritorijā.

Pildot šīs direktīvas 156. pantā tām noteiktos pienākumus, uzņēmējas dalībvalstis var pieprasīt, lai citu dalībvalstu kredītiestāžu filiāles tām sniegtu tādu pašu informāciju, kādu tās šajā nolūkā pieprasa no valsts kredītiestādēm.

153. pants

Piederības dalībvalsts kompetento iestāžu īstenotie pasākumi attiecībā uz uzņēmējā dalībvalstī veiktajām darbībām

1. Ja uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes konstatē, ka kredītiestāde, kurai tās teritorijā ir filiāle vai kura sniedz pakalpojumus tās teritorijā, neatbilst tiesību aktu noteikumiem, kas minētajā dalībvalstī pieņemti atbilstīgi šai direktīvai un nosaka uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu pilnvaras, minētās kompetentās iestādes pieprasa attiecīgajai kredītiestādei novērst tās neatbilstību.

2. Ja attiecīgā kredītiestāde neveic vajadzīgos pasākumus, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē piederības dalībvalsts kompetentās iestādes.

3. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes pēc iespējas ātrāk īsteno visus piemērotos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgā kredītiestāde novērš tās neatbilstību. Minēto pasākumu būtību dara zināmu uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

4. Ja kredītiestāde, neraugoties uz piederības dalībvalsts veiktajiem pasākumiem vai tāpēc, ka šādi pasākumi izrādās nepietiekami vai netiek veikti attiecīgajā dalībvalstī, turpina pārkāpt 1. punktā minētos uzņēmējā dalībvalstī spēkā esošos tiesību aktu noteikumus, uzņēmēja dalībvalsts pēc piederības dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanas var īstenot piemērotus pasākumus, lai novērstu turpmākus pārkāpumus vai sodītu par tiem un lai, ciktāl tas ir vajadzīgs, novērstu, ka kredītiestāde veic jaunus darījumus tās teritorijā. Dalībvalstis nodrošina, ka ir iespējams izsniegt juridiskus dokumentus, kas nepieciešami, lai veiktu minētos pasākumus attiecībā uz kredītiestādēm to teritorijā.

154. pants

Piesardzības pasākumi

Pirms 153. pantā paredzētās procedūras īstenošanas uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ārkārtas situācijās var piemērot visus piesardzības pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizsargātu noguldītāju, ieguldītāju un citu pakalpojumu saņēmēju intereses. Par šādiem pasākumiem pēc iespējas ātrāk informē Komisiju un pārējo attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes.

Komisija, apspriedusies ar attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, var nolemt, ka attiecīgajai dalībvalstij jāgroza vai jāatceļ minētie pasākumi.

155. pants

Atbildība

1. Neskarot šīs direktīvas noteikumus, kas paredz uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu atbildību, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes ir atbildīgas par iestādes prudenciālo uzraudzību, tostarp par to veikto darbību uzraudzību, kuras kredītiestāde veic saskaņā ar 33. un 34. pantu.

2. Šā panta 1. punkts neliedz veikt konsolidēto uzraudzību saskaņā ar šo direktīvu.

3. Kompetentās iestādes vienā dalībvalstī savu vispārējo pienākumu pildīšanā, pamatojoties uz attiecīgā laikā pieejamo

informāciju, pienācīgi apsver savu lēmumu iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti visās citās attiecīgajās dalībvalstīs, un jo īpaši ārkārtas situācijās.

156. pants

Likviditātes uzraudzība

Kamēr nav veikta turpmāka koordinēšana, uzņēmējas dalībvalstis, sadarbojoties ar piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, joprojām ir atbildīgas par kredītiestāžu filiāļu likviditātes uzraudzību.

Neskarot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nostiprinātu Eiropas monetāro sistēmu, uzņēmējas dalībvalstis joprojām ir pilnībā atbildīgas par pasākumiem, kuri izriet no to monetāro politikas nostādņu īstenošanas.

Šādi pasākumi neparedz diskriminējošu vai ierobežojošu attieksmi, pamatojoties uz to, ka kredītiestāde ir saņēmusi atļauju citā dalībvalstī.

157. pants

Sadarbība uzraudzības jomā

Attiecīgo dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai uzraudzītu tādu iestāžu darbību, kuras ar filiāļu starpniecību darbojas vienā vai vairākās dalībvalstīs, kas nav dalībvalstis, kurās ir to galvenie biroji. Tās cita citai sniedz visu to informāciju par šādu iestāžu vadību un īpašumtiesībām, kura, kā paredzams, varētu sekmēt to uzraudzību un atļaujas piešķiršanas nosacījumu izvērtējumu, un visu informāciju, kas, kā paredzams, varētu sekmēt šādu iestāžu pārraudzību, jo īpaši attiecībā uz likviditāti, maksātspēju, noguldījumu garantijām, lielu riska darījumu ierobežošanu, vadības un grāmatvedības procedūrām un iekšējās kontroles mehānismiem.

158. pants

Nozīmīgas filiāles

1. Uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes var pieprasīt konsolidētās uzraudzības iestādei, ja piemērojams 112. panta 1. punkts, vai piederības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, atzīt iestādes, kas nav ieguldījumu brokeru sabiedrība, uz ko attiecas Regulas (ES) Nr. 575/2013 95. pants, filiāli par nozīmīgu.

2. Pieprasījumā norāda pamatojumu attiecīgās filiāles atzīšanai par nozīmīgu, īpašu uzmanību veltot šādiem jautājumiem:

a) vai attiecīgās filiāles tirgus daļa noguldījumiem uzņēmējā dalībvalstī pārsniedz 2 %;

b) iestādes darbības apturēšanas vai slēgšanas iespējamā ietekme uz sistēmisko likviditāti un uzņēmējas dalībvalsts maksājumu, tūrvērtes un norēķinu sistēmām;

c) filiāles lielums un nozīmība klientu skaita ziņā uzņēmējas dalībvalsts banku sektora vai finanšu sistēmas kontekstā.

Piederības dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes un, ja piemērojams 112. panta 1. punkts, konsolidētās uzraudzības iestāde veic visu iespējamo, lai panāktu kopīgu lēmumu par filiāles atzīšanu par nozīmīgu.

Ja divu mēnešu laikā no šā punkta pirmajā daļā minētā pieprasījuma saņemšanas netiek panākts kopīgs lēmums, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes turpmāko divu mēnešu laikā pašas pieņem lēmumu par to, vai attiecīgā filiāle ir nozīmīga. Pieņemot savu lēmumu, uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes ņem vērā jebkādu konsolidētās uzraudzības iestādes vai piederības dalībvalsts kompetento iestāžu viedokli un atrunas.

Šā punkta otrajā un trešajā daļā minētos lēmumus izklāsta dokumentā, kurā iekļauts pilns pamatojums, un nosūta attiecīgajām kompetentajām iestādēm, un kompetentās iestādes tos uzskata par galīgiem un piemēro attiecīgajās dalībvalstīs.

Filiāles atzīšana par nozīmīgu neietekmē saskaņā ar šo direktīvu kompetentajām iestādēm noteiktās tiesības un pienākumus.

3. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes tās uzņēmējas dalībvalsts, kurā uzņēmējdarbību veic nozīmīga filiāle, kompetentajām iestādēm paziņo 117. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minēto informāciju un veic 112. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētos uzdevumus sadarbībā ar uzņēmējas dalībvalsts kompetentajām iestādēm.

4. Ja piederības dalībvalsts kompetentajai iestādei ir kļuvis zināms par ārkārtas situāciju kā minēts 114. panta 1. punktā, tā iespējami ātri brīdina par šādu situāciju 58. panta 4. punktā un 59. panta 1. punktā minētās iestādes.

5. Ja nav piemērojams 116. pants, kompetentās iestādes, kas uzrauga iestādi ar nozīmīgām filiālēm citās dalībvalstīs, izveido un vada uzraudzības iestāžu kolēģiju, lai atvieglinātu kopīga lēmuma pieņemšanu par to, vai filiāli atzīt par nozīmīgu,

saskaņā ar šā panta 2. punktu un informācijas apmaiņu saskaņā ar 60. pantu. Kolēģijas izveidošanas un darbības pamatā ir rakstiska kārtība, ko izstrādājusi piederības dalībvalsts kompetentā iestāde pēc konsultēšanās ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde izlemj, kuras kompetentās iestādes piedalās sanāksmēs vai kolēģijas darbībās.

6. Piederības dalībvalsts kompetentās iestādes lēmumā ņem vērā plānoto vai koordinēto uzraudzības darbību nozīmību attiecībā uz šīm kompetentajām iestādēm, jo īpaši 155. panta 3. punktā minēto iespējamo ietekmi uz finanšu sistēmas stabilitāti attiecīgajās dalībvalstīs un šā panta 2. punktā minētos pienākumus.

7. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde iepriekš pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šādu sanāksmju organizēšanu, par galvenajiem jautājumiem, ko plānots pārrunāt, un darbībām, kuras plānots apsvērt. Piederības dalībvalsts kompetentā iestāde arī laikus pilnībā informē visus kolēģijas dalībniekus par šajās sanāksmēs pieņemtajiem lēmumiem vai veiktajiem pasākumiem.

159. pants

Pārbaudes uz vietas

1. Uzņēmējas dalībvalstis nosaka, ka, ja iestāde, kas saņēmusi atļauju citā dalībvalstī, darbojas tās teritorijā ar filiāles starpniecību, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var pēc uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu informēšanas pašas vai ar starpnieka palīdzību veikt 50. pantā minētās informācijas pārbaudi uz vietas.

2. Lai veiktu šādas pārbaudes uz vietas filiālēs, piederības dalībvalsts kompetentās iestādes var arī izmantot kādu no citām procedūrām, kas paredzētas 118. pantā.

3. Šā panta 1. un 2. punkts neietekmē uzņēmējas dalībvalsts kompetento iestāžu tiesības, veicot savus šajā direktīvā paredzētos pienākumus, īstenot tādu filiāļu pārbaudi uz vietas, kuras veic uzņēmējdarbību to teritorijā.

2. NODAĻA

Pārejas noteikumi attiecībā uz kapitāla rezervēm

160. pants

Pārejas noteikumi attiecībā uz kapitāla rezervēm

1. Šis pants groza 129. un 130. panta prasības pārejas laikposmā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim.

2. Laikposmā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim:

- a) kapitāla saglabāšanas rezerves veido pirmā līmeņa pamata kapitāls, kas ir līdzvērtīgs 0,625 % no iestādes riska darījumu riska svērto vērtību kopsummas, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu;
- b) iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves nepārsniedz 0,625 % no iestādes riska darījumu riska svērto vērtību kopsummas, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu.

3. Laikposmā no 2017. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim:

- a) kapitāla saglabāšanas rezerves veido pirmā līmeņa pamata kapitāls, kas līdzvērtīgs 1,25 % no iestādes riska darījumu riska svērto vērtību kopsummas, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu;
- b) iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves nepārsniedz 1,25 % no iestādes riska darījumu riska svērto vērtību kopsummas, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu.

4. Laikposmā no 2018. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim:

- a) kapitāla saglabāšanas rezerves veido pirmā līmeņa pamata kapitāls, kas līdzvērtīgs 1,875 % no iestādes riska darījumu riska svērto vērtību kopsummas, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu;
- b) iestādes specifiskās pretcikliskās kapitāla rezerves nepārsniedz 1,875 % no iestādes riska darījumu riska svērto vērtību kopsummas, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktu.

5. Ja iestādes neizpilda apvienoto rezerves prasību, ņemot vērā šā panta 2. līdz 4. punktā noteiktās prasības, pārejas laikposmā no 2016. gada 1. janvāra līdz 2018. gada 31. decembrim piemēro prasību par kapitāla saglabāšanas plānu un peļņas sadales ierobežojumus, kas minēti 141. un 142. pantā.

6. Dalībvalstis var noteikt īsāku pārejas laikposmu, nekā norādīts 1. līdz 4. punktā un tādējādi prasību par kapitāla saglabāšanas rezervēm un pretcikliskajām kapitāla rezervēm īstenot no 2013. gada 31. decembrim. Ja kāda dalībvalsts nosaka šādu īsāku pārejas laikposmu, tā atbilstīgi informē attiecīgās personas, tostarp Komisiju, ESRK, EBI un attiecīgo uzraudzības kolēģiju. Šādu īsāku pārejas laikposmu var atzīt citas dalībvalstis. Ja cita dalībvalsts atzīst šādu īsāku pārejas laikposmu, tā attiecīgi par to paziņo Komisijai, ESRK, EBI un attiecīgajai uzraudzības kolēģijai.

7. Ja dalībvalsts nosaka īsāku pārejas laikposmu pretcikliskām kapitāla rezervēm, šis saīsinātais laikposms attiecas tikai uz iestādes pretciklisku kapitāla rezervju aprēķināšanu iestādēs, kas ir saņēmušas atļauju dalībvalstī, par kuru atbildīga ir norīkotā iestāde.

3. NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

161. pants

Pārskatīšana un ziņošana

1. Komisija periodiski pārskata šīs direktīvas īstenošanu, lai nodrošinātu, ka, tās īstenošana neizraisa iestāžu izteiktu diskrimināciju to juridiskās struktūras vai īpašumtiesību modeļa dēļ.

2. Pēc pārskatīšanas Komisija ciešā sadarbībā ar EBI līdz 2016. gada 30. jūnijam iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzības gadījumā tam pievienojot tiesību akta priekšlikumu par šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013 paredzētajiem atalgojuma noteikumiem, ņemot vērā notikumu attīstību pasaulē un īpašu uzmanību pievēršot:

- a) to efektivitātei, īstenošanai un izpildes nodrošināšanai, tostarp norādot visas problēmas, kas radušās, šiem noteikumiem piemērojot samērīguma principu.
- b) tam, kāda ietekme ir 94. panta 1. punkta g) apakšpunktā ietvertā principa ievērošanai attiecībā uz:
 - i) konkurētspēju un finanšu stabilitāti; un
 - ii) EEZ uzņēmējdarbību veicošu mātes iestāžu darbiniekiem, kuri faktiski un fiziski strādā meitasuzņēmumos, kas veic uzņēmējdarbību ārpus EEZ.

Minētajā ziņojumā jo īpaši tiek apsvērta tas, vai darba ņēmējiem, uz kuriem attiecas pirmās daļas b) punkta ii) apakšpunkts, būtu jāturpina piemērot 94. panta 1. punkta g) apakšpunktā ietvertoto principu.

3. No 2014. gada, EBI, sadarbojoties ar EAAPI un EVTI, divreiz gadā publicē ziņojumu, kurā analizē to, kādā mērā dalībvalstu tiesību akti regulatīvos nolūkos atsaucas uz ārējiem kredītreitingiem, un kādus pasākumus dalībvalstis ir veikušas, lai samazinātu šādas atsaucē. Minētajos ziņojumos izklāsta, kā kompetentās iestādes pilda savus pienākumus saskaņā ar 77. panta 1. un 3. punktu un 79. panta b) punktu. Minētajos ziņojumos arī īsi izklāsta uzraudzības konverģences pakāpi šajā aspektā.

4. Līdz 2014. gada 31. decembrim Komisija pārskata 108. un 109. panta piemērošanu, sagatavo par to ziņojumu un iesniedz minēto ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzīgas gadījumā tam pievienojot tiesību akta priekšlikumu.

5. Līdz 2016. gada 31. decembrim Komisija pārskata saskaņā ar 91. panta 11. punktu sasniegtos rezultātus un sagatavo par to ziņojumu, tostarp arī attiecībā uz salīdzināšanas dažādības prakšu piemērotību, ņemot vērā visu attiecīgo notikumu attīstību Savienībā un pasaulē un iesniedz minēto ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzīgas gadījumā tam pievienojot tiesību akta priekšlikumu.

6. Līdz 2015. gada 31. decembrim Komisija apspriežas ar ESRK, EBI, EAAPI, EVTI un citām attiecīgām personām par to, cik efektīva gan parastos, gan spriedzes apstākļos ir saskaņā ar šo direktīvu paredzētā informācijas apmaiņas kārtība.

7. Līdz 2015. gada 31. decembrim EBI pārskata un iesniedz Komisijai ziņojumu par to, kā šī direktīva un Regula (ES) Nr. 575/2013 tiek piemērota attiecībā uz Savienības un dalībvalstu sadarbību ar trešām valstīm. Minētajā ziņojumā tiek apzinātas jomas, kurās ir nepieciešami papildu uzlabojumi attiecībā uz sadarbību un informācijas apmaiņu. EBI publicē ziņojumu tās interneta vietnē.

8. Saņemot pilnvaras no Komisijas, EBI izvērtē, vai uz finanšu sektora sabiedrībām, kuras apgalvo, ka tās veic savas darbības saskaņā ar islāma principiem banku darbībā, pietiekamā mērā attiecas šī direktīva un Regula (ES) Nr. 575/2013. Komisija pārskata EBI sagatavoto ziņojumu un vajadzības gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību akta priekšlikumu.

9. Līdz 2014. gada 1. jūlijam EBI ziņo Komisijai par to, kā kredītiestādes izmanto un kādus ieguvumus tās gūst no ECBS centrālo banku veiktajām ilgtermiņa refinansēšanas operācijām un līdzīgiem centrālo banku sniegtiem finansējuma atbalsta pasākumiem. Pamatojoties uz minēto ziņojumu un pēc apspriešanās ar ECB, Komisija līdz 2014. gada 31. decembrim Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par to, kā tiek izmantotas un kādi ir ieguvumi no minētajām refinansēšanas operācijām un finansējuma atbalsta pasākumiem, kas paredzēti kredītiestādēm, kurām Savienībā ir izsniegta atļauja, vajadzības gadījumā pievienojot tiesību akta priekšlikumu par šādu refinansēšanas operāciju un finansējuma atbalsta pasākumu izmantošanu.

162. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2013. gada 31. decembrim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

Dalībvalstis piemēro minētos noteikumus no 2013. gada 31. decembrim.

Dalībvalstis dara Komisijai un EBI zināmus tos tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Ja dokumenti, kas pievienoti paziņojumam par dalībvalstīs paredzētajiem transponēšanas pasākumiem, nav pietiekami, lai pilnībā izvērtētu transponēšanas noteikumu atbilstību dažiem šīs direktīvas noteikumiem, Komisija pēc EBI pieprasījuma, nolūkā veikt tās uzdevumus saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1093/2010, vai pati pēc savas ierosmes var prasīt dalībvalstij sniegt sīkāku informāciju par minēto noteikumu un šīs direktīvas transponēšanu un īstenošanu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, VII sadaļas 4. nodaļu piemēro no 2016. gada 1. janvāra.

3. Normatīvajos un administratīvajos aktos, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību 94. panta 1. punkta g) apakšpunktam, iestādēm noteikta prasība minētajā apakšpunktā paredzētos principus piemērot atalgojumam, ko sākot no 2014. gada 1. janvāra piešķir par pakalpojumiem vai veikumu, neatkarīgi no tā, vai to piešķir, pamatojoties uz līgumiem, kas noslēgti pirms vai pēc 2013. gada 31. decembrim

4. Kad dalībvalstis pieņem 1. un 2. punktā minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Tās iekļauj arī norādi, ka atsaucē spēkā esošajos normatīvajos un administratīvajos aktos uz direktīvām, ko atceļ ar šo direktīvu, uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce un kā formulējama minētā norāde.

5. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, 131. pantu piemēro no 2016. gada 1. janvāra. Dalībvalstis 131. panta 4. punktu īsteno no 2016. gada 1. janvāra šādi:

a) 2016. gadā 25 % no G-SNI rezervēm, kas noteiktas saskaņā 131 panta 4. punktu;

b) 2017. gadā 50 % no G-SNI rezervēm, kas noteiktas saskaņā 131. panta 4. punktu;

c) 2018. gadā 75 % no G-SNI rezervēm, kas noteiktas saskaņā
131. panta 4. punktu; un

164. pants

Stāšanās spēkā

d) 2019. gadā 100 % no G-SNI rezervēm, kas noteiktas saskaņā
131. panta 4. punktu.

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas
Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

6. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta, 133. pantu piemēro no
2013. gada 31. decembrim

165. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

163. pants

Atcelšana

Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK atceļ no 2014. gada
1. janvāra.

Briselē, 2013. gada 26. jūnijā

Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo
direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013, un tās lasa saskaņā ar
šīs direktīvas II pielikumā un Regulas (ES) Nr. 575/2013 IV
pielikumā izklāstīto atbilstības tabulu.

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
A. SHATTER

I PIELIKUMS

DARBĪBAS, UZ KURĀM ATTIECAS SAVSTARPĒJA ATZĪŠANA

1. Noguldījumu vai citu atmaksājamo līdzekļu pieņemšana.
2. Aizdevums, tostarp patēriņa kredīts, kredītīgumi, kas saistīti ar nekustamo īpašumu, faktūrkreditēšana ar vai bez regresā tiesībām, tirdzniecības darījumu finansēšana (arī akceptēta vekseļa kredīts).
3. Finanšu noma.
4. Maksājumu pakalpojumi, kā definēts Direktīvas 2007/64/EK 4. panta 3. punktā.
5. Citu maksāšanas līdzekļu (piemēram, ceļojuma čeku un bankas pārveduma vekseļu) izdošana un pārvaldība, ciktāl uz šādu darbību jau neattiecas 4. punkts.
6. Garantijas un saistības.
7. Tirdzniecība savā vai klienta vārdā ar jebkuru no turpmāk minētajiem:
 - a) naudas tirgus instrumenti (čeki, parādzīmes, noguldījumu sertifikāti u. c.);
 - b) ārvalstu valūta;
 - c) regulētā tirgū tirgoti finanšu nākotnes līgumi un iespējas līgumi;
 - d) valūtu kursu un procentu likmju instrumenti;
 - e) pārvedami vērtspapīri.
8. Dalība vērtspapīru emisijās un ar šādām emisijām saistīto pakalpojumu sniegšana.
9. Uzņēmumu konsultēšana par kapitāla struktūru, darbības stratēģiju un ar to saistītiem jautājumiem un padomi un pakalpojumi saistībā ar uzņēmumu apvienošanu un pirkšanu.
10. Starpniecība naudas darījumos.
11. Portfeļa pārvaldība un konsultācijas.
12. Vērtspapīru glabāšana un administrēšana.
13. Kredītinformācijas pakalpojumi.
14. Glabāšanas pakalpojumi.
15. Elektroniskās naudas emitēšana.

Uz pakalpojumiem un darbībām, kas paredzētas Direktīvas 2004/39/EK I pielikuma A un B iedaļā, ja ir norāde uz minētās direktīvas I pielikuma C iedaļā paredzētajiem finanšu instrumentiem, attiecas savstarpēja atzīšana saskaņā ar šo direktīvu.

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Šī direktīva	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
1. pants	1. panta 1. punkts	
2. panta 1. punkts		
2. panta 2. punkts		
2. panta 3. punkts		
2. panta 4. punkts	1. panta 2. punkts	
2. panta 5. punkts	2. pants	
2. panta 6. punkts	1. panta 3. punkts	
3. pants	4. pants	
3. panta 53. punkts	4. panta 49. punkts	
4. panta 1. punkts		
4. panta 2. punkts		
4. panta 3. punkts		
4. panta 4. punkts		
4. panta 5. punkts		35. panta 1. punkts
4. panta 6. punkts		
4. panta 7. punkts		
4. panta 8. punkts		
5. pants	128. pants	
6. pants	42.b panta 1. punkts	
7. pants	40. panta 3. punkts	
8. panta 1. punkts	6. panta 1. punkts	
8. panta 2. punkts	6. panta 2. punkts	
8. panta 3. punkts	6. panta 3. punkts	
8. panta 4. punkts		
9. pants	5. pants	
10. pants	7. pants	
11. pants	8. pants	
12. panta 1. punkts	9. panta 1. punkta pirmā daļa	
12. panta 2. punkts	9. panta 1. punkta otrā daļa	
12. panta 3. punkts	9. panta 1. punkta trešā daļa	
12. panta 4. punkts	9. panta 2. punkts	
13. panta 1. punkts	11. panta 1. punkts	
13. panta 2. punkts	11. panta 2. punkts	
14. panta 1. punkts	12. panta 1. punkts	

Šī direktīva	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
14. panta 2. punkts	12. panta 2. punkts	
14. panta 3. punkts	12. panta 3. punkts	
15. pants	13. pants	
16. panta 1. punkts	15. panta 1. punkts	
16. panta 2. punkts	15. panta 2. punkts	
16. panta 3. punkts	15. panta 3. punkts	
17. pants	16. pants	
18. pants	17. panta 1. punkts	
19. pants	18. pants	
20. panta 1. punkts	14. pants	
20. panta 2. punkts	14. pants	
20. panta 3. punkts		
20. panta 5. punkts	17. panta 2. punkts	
21. pants	3. pants	
22. panta 1. punkts	19. panta 1. punkts	
22. panta 2. punkts	19. panta 2. punkts	
22. panta 3. punkts	19. panta 3. punkts	
22. panta 4. punkts	19. panta 4. punkts	
22. panta 5. punkts	19. panta 5. punkts	
22. panta 6. punkts	19. panta 6. punkts	
22. panta 7. punkts	19. panta 7. punkts	
22. panta 8. punkts	19. panta 8. punkts	
22. panta 9. punkts	19. panta 9. punkts	
23. panta 1. punkts	19.a panta 1. punkts	
23. panta 2. punkts	19.a panta 2. punkts	
23. panta 3. punkts	19.a panta 3. punkts	
23. panta 4. punkts	19.a panta 4. punkts	
23. panta 5. punkts	19.a panta 5. punkts	
24. panta 1. punkts	19.b panta 1. punkts	
24. panta 2. punkts	19.b panta 2. punkts	
25. pants	20. pants	
26. panta 1. punkts	21. panta 1. punkts	
26. panta 2. punkts	21. panta 2. punkts	
27. pants	21. panta 3. punkts	
28. panta 1. punkts		4. pants
28. panta 2. punkts		9. pants
29. panta 1. punkts		5. panta 1. punkts

Šī direktīva	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
29. panta 2. punkts		5. panta 2. punkts
29. panta 3. punkts		5. panta 3. punkts
29. panta 4. punkts		5. panta 2. punkts
30. pants		6. pants
31. panta 1. punkts		7. pants
31. panta 2. punkts		8. pants
32. panta 1. punkts		10. panta 1. punkts
32. panta 2. punkts		10. panta 2. punkts
32. panta 3. punkts		10. panta 3. punkts
32. panta 4. punkts		10. panta 4. punkts
32. panta 5. punkts		10. panta 5. punkts
33. pants	23. pants	
34. panta 1. punkts	24. panta 1. punkts	
34. panta 2. punkts	24. panta 2. punkts	
34. panta 3. punkts	24. panta 3. punkts	
35. panta 1. punkts	25. panta 1. punkts	
35. panta 2. punkts	25. panta 2. punkts	
35. panta 3. punkts	25. panta 3. punkts	
35. panta 4. punkts	25. panta 4. punkts	
35. panta 5. punkts	25. panta 5. punkts	
35. panta 6. punkts	25. panta 5. punkts	
35. panta 7. punkts	25. panta 5. punkts	
36. panta 1. punkts	26. panta 1. punkts	
36. panta 2. punkts	26. panta 2. punkts	
36. panta 3. punkts	26. panta 3. punkts	
36. panta 4. punkts	26. panta 4. punkts	
36. panta 5. punkts	26. panta 5. punkts	
36. panta 6. punkts	26. panta 5. punkts	
36. panta 7. punkts	26. panta 5. punkts	
37. pants	36. pants	
38. pants	27. pants	
39. panta 1. punkts	28. panta 1. punkts	
39. panta 2. punkts	28. panta 2. punkts	
39. panta 3. punkts	28. panta 3. punkts	
39. panta 4. punkts	28. panta 4. punkts	

Šī direktīva	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
39. panta 5. punkts	28. panta 4. punkts	
39. panta 6. punkts	28. panta 4. punkts	
40. panta pirmā daļa	29. panta pirmā daļa	
40. panta otrā daļa		
40. panta trešā daļa		
41. panta 1. punkts	30. panta 1. un 2. punkts	
41. panta 2. punkts		
42. pants	32. pants	
43. panta 1. punkts	33. panta pirmā daļa	
43. panta 2. punkts		
43. panta 3. punkts		
43. panta 4. punkts		
43. panta 5. punkts		
44. pants	31. un 34. pants	
45. pants	35. pants	
46. pants	37. pants	
47. panta 1. punkts	38. panta 1. punkts	
47. panta 2. punkts	38. panta 2. punkts	
47. panta 3. punkts	38. panta 3. punkts	
48. panta 1. punkts	39. panta 1. punkts	
48. panta 2. punkts	39. panta 2. punkts	
48. panta 3. punkts	39. panta 3. punkts	
48. panta 4. punkts	39. panta 4. punkts	
49. panta 1. punkts	40. panta 1. punkts	
49. panta 2. punkts	40. panta 2. punkts	
49. panta 3. punkts	41. panta 3. punkta trešā daļa	
50. panta 1. punkts	42. panta pirmā daļa	
50. panta 2. punkts		
50. panta 3. punkts		
50. panta 4. punkts		
50. panta 5. punkts	42. panta otrā daļa	
50. panta 6. punkts	42. panta trešā un sestā daļa	
50. panta 7. punkts	42. panta ceturtnā un septītnā daļa	
50. panta 8. punkts	42. panta piektā daļa	
51. panta 1. punkts	42.a panta 1. punkts	
51. panta 2. punkts	42.a panta 2. punkts	
51. panta 3. punkts	42.a panta 3. punkts	

Šī direktīva	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
51. panta 4. punkts	42.a panta 3. punkts	
51. panta 5. punkts	42.a panta 3. punkts	
51. panta 6. punkts		
52. panta 1. punkts	43. panta 1. punkts	
52. panta 2. punkts	43. panta 2. punkts	
52. panta 3. punkts		
52. panta 4. punkts		
53. panta 1. punkts	44. panta 1. punkts	
53. panta 2. punkts	44. panta 2. punkts	
53. panta 3. punkts		
54. pants	45. pants	
55. pants	46. pants	
56. pants	47. pants	
57. panta 1. punkts	48. panta 1. punkta pirmā daļa	
57. panta 2. punkts	48. panta 1. punkta otrā daļa	
57. panta 3. punkts	48. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa	
57. panta 4. punkts	48. panta 2. punkta trešā daļa	
57. panta 5. punkts	48. panta 2. punkta piektā daļa	
57. panta 6. punkts	48. panta 2. punkta ceturrtā daļa	
58. pants	49. panta pirmā daļa	
58. panta 2. punkts	49. panta otrā daļa	
58. panta 3. punkts	49. panta ceturrtā daļa	
58. panta 4. punkts	49. panta piektā daļa	
59. panta 1. punkts	50. pants	
59. panta 2. punkts		
60. pants	51. pants	
61. panta 1. punkts	52. panta pirmā daļa	
61. panta 2. punkts	52. panta otrā daļa	
62. pants		
63. panta 1. punkts	53. panta 1. punkts	
63. panta 2. punkts	53. panta 2. punkts	
64. pants		
65. pants		
66. pants		
67. pants		
68. pants		
69. pants		

Šī direktīva	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
70. pants		
71. pants		
72. pants	55. pants	
73. pants	123. pants	
74. panta 1. punkts	22. panta 1. punkts	
74. panta 2. punkts	22. panta 2. punkts	
74. panta 3. punkts	22. panta 6. punkts	
74. panta 4. punkts		
75. panta 1. punkts	22. panta 3. punkts	
75. panta 2. punkts	22. panta 4. punkts	
75. panta 3. punkts	22. panta 5. punkts	
76. panta 1. punkts	V pielikuma 2. punkts	
76. panta 2. punkts		
76. panta 3. punkts		
76. panta 4. punkts		
76. panta 5. punkts		
77. pants		
78. pants		
79. pants	V pielikuma 3., 4. un 5. punkts	
80. pants	V pielikuma 6. punkts	
81. pants	V pielikuma 7. punkts	
82. panta 1. punkts	V pielikuma 8. punkts	
82. panta 2. punkts	V pielikuma 9. punkts	
83. panta 1. punkts	V pielikuma 10. punkts	
83. panta 2. punkts		IV pielikuma 5. punkts
83. panta 3. punkts		I pielikuma 38. un 41. punkts
84. pants	V pielikuma 11. punkts	
85. panta 1. punkts	V pielikuma 12. punkts	
85. panta 2. punkts	V pielikuma 13. punkts	
86. panta 1. punkts	V pielikuma 14. punkts	
86. panta 2. punkts	V pielikuma 14.a punkts	
86. panta 3. punkts		
86. panta 4. punkts	V pielikuma 15. punkts	
86. panta 5. punkts	V pielikuma 16. punkts	
86. panta 6. punkts	V pielikuma 17. punkts	
86. panta 7. punkts	V pielikuma 18. punkts	
86. panta 8. punkts	V pielikuma 19. punkts	

Šī direktīva	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
86. panta 9. punkts	V pielikuma 20. punkts	
86. panta 10. punkts	V pielikuma 21. punkts	
86. panta 11. punkts	V pielikuma 22. punkts	
87. pants		
88. panta 1. punkts	V pielikuma 1. punkts	
88. panta 2. punkts		
89. pants		
90. pants		
91. pants		
92. panta 1. punkts	V pielikuma 23. punkta otrā daļa	
92. panta 2. punkta ievadteikums	V pielikuma 23. punkta ievadteikums	
92. panta 2. punkta a) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta a) apakšpunkts	
92. panta 2. punkta b) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta b) apakšpunkts	
92. panta 2. punkta c) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta c) apakšpunkts	
92. panta 2. punkta d) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta d) apakšpunkts	
92. panta 2. punkta e) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta e) apakšpunkts	
92. panta 2. punkta f) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta f) apakšpunkts	
92. panta 2. punkta g) apakšpunkts		
93. pants	V pielikuma 23. punkta k) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta a) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta g) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta b) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta h) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta c) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta i) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta d) apakšpunkts		
94. panta 1. punkta e) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta j) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta f) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta l) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta g) apakšpunkts		
94. panta 1. punkta h) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta m) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta i) apakšpunkts		
94. panta 1. punkta j) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta n) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta k) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta n) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta l) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta o) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta m) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta p) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta n) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta q) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta o) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta r) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta p) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta s) apakšpunkts	
94. panta 1. punkta q) apakšpunkts	V pielikuma 23. punkta t) apakšpunkts	

Šī direktīva	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
94. panta 2. punkts	150. panta 3. punkta b) apakšpunkts	
95. pants	V pielikuma 24. punkts	
96. pants		
97. panta 1. punkts	124. panta 1. punkts	
97. panta 2. punkts	124. panta 2. punkts	
97. panta 3. punkts	124. panta 3. punkts	
97. panta 4. punkts	124. panta 4. punkts	
98. panta 1. punkts	XI pielikuma 1. punkts	
98. panta 2. punkts	XI pielikuma 1.a. punkts	
98. panta 3. punkts	XI pielikuma 2. punkts	
98. panta 4. punkts	XI pielikuma 3. punkts	
98. panta 5. punkts	124. panta 5. punkts	
98. panta 6. punkts		
98. panta 7. punkts		
99. pants		
100. pants		
101. pants		
102. panta 1. punkts	136. panta 1. punkts	
102. panta 2. punkts		
103. pants		
104. pants	136. pants	
105. pants		
106. panta 1. punkts	149. pants	
106. panta 2. punkts		
107. pants		
108. panta 1. punkta pirmā daļa	68. panta 2. punkts	
108. panta 1. punkta otrā daļa	3. pants	
108. panta 1. punkta trešā daļa		
108. panta 2. punkts	71. panta 1. punkts	
108. panta 3. punkts	71. panta 2. punkts	
108. panta 4. punkts	73. panta 2. punkts	
109. panta 1. punkts	68. panta 1. punkts	
109. panta 2. punkts	73. panta 3. punkts	
109. panta 3. punkts		
110. panta 1. punkts	124. panta 2. punkts	
110. panta 2. punkts	23. pants	
111. panta 1. punkts	125. panta 1. punkts	2. pants

Šī direktīva	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
111. panta 2. punkts	125. panta 2. punkts	2. pants
111. panta 3. punkts	126. panta 1. punkts	
111. panta 4. punkts	126. panta 2. punkts	
111. panta 5. punkts	126. panta 3. punkts	
111. panta 6. punkts	126. panta 4. punkts	
112. panta 1. punkts	129. panta 1. punkta pirmā daļa	
112. panta 2. punkts	129. panta 1. punkta otrā daļa	
112. panta 3. punkts	129. panta 1. punkta trešā daļa	
113. panta 1. punkta a) apakšpunkts	129. panta 3. punkta pirmā daļa	
113. panta 1. punkta b) apakšpunkts		
113. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa	129. panta 3. punkta otrā daļa	
113. panta 2. punkta b) apakšpunkta pirmā daļa		
113. panta 2. punkta otrā daļa	129. panta 3. punkta otrā daļa	
113. panta 3. punkta trešā daļa	129. panta 3. punkta trešā daļa	
113. panta 3. punkts	129. panta 3. punkta ceturta līdz septīta daļa	
113. panta 4. punkts	129. panta 3. punkta astotā un devīta daļa	
113. panta 5. punkts	129. panta 3. punkta desmitā un vienpadsmitā daļa	
114. pants	130. pants	
115. pants	131. pants	
116. panta 1. punkts	131.a panta 1. punkta pirmā līdz trešā daļa	
116. panta 2. punkts	131.a panta 1. punkta ceturta daļa	
116. panta 3. punkts	131.a panta 2. punkta pirmā daļa	
116. panta 4. punkts	131.a panta 2. punkta otrā un trešā daļa	
116. panta 5. punkts	131.a panta 2. punkta ceturta un piektā daļa	
116. panta 6. punkts	131.a panta 2. punkta sestā daļa	
116. panta 7. punkts	131.a panta 2. punkta septīta daļa	
116. panta 8. punkts	131.a panta 2. punkta astotā daļa	
116. panta 9. punkts	131.a panta 2. punkta devīta daļa	
117. panta 1. punkts	132. panta 1. punkta pirmā līdz sestā daļa	
117. panta 2. punkts	132. panta 1. punkta septīta un astotā daļa	
117. panta 3. punkts	132. panta 2. punkts	
117. panta 4. punkts	132. panta 3. punkts	
118. pants	141. pants	

Šī direktīva	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
119. panta 1. punkts	127. panta 1. punkts	
119. panta 2. punkts	127. panta 2. punkts	
119. panta 3. punkts	127. panta 3. punkts	
120. pants	72.a pants	
121. pants	135. pants	
122. pants	137. pants	
123. panta 1. punkts	138. panta 1. punkts	
123. panta 2. punkts	138. panta 2. punkta pirmā daļa	
124. pants	139. pants	
125. pants	140. pants	2. pants
126. pants	142. pants	
127. pants	143. pants	
128. pants		
129. pants		
130. pants		
131. pants		
132. pants		
133. pants		
134. pants		
135. pants		
136. pants		
137. pants		
138. pants		
139. pants		
140. pants		
141. pants		
142. pants		
143. pants	144. pants	
144. panta 1. punkts	122.a panta 9. punkts	
144. panta 2. punkts	69. panta 4. punkts	
144. panta 3. punkts	70. panta 4. punkts	
145. pants	150. panta 1. punkts	
146. pants	150. panta 1.a punkts	
147. panta 1. punkts	151. panta 1. punkts	
147. panta 2. punkts	151. panta 2. punkts	
148. panta 1. punkts	151.a panta 3. punkts	

Šī direktīva	Direktīva 2006/48/EK	Direktīva 2006/49/EK
148. panta 2. punkts	151.a panta 1. punkts	
148. panta 3. punkts	151.b pants	
148. panta 4. punkts	151.a panta 2. punkts	
148. panta 5. punkts	151.c pants	
149. pants		
150. pants		
151. pants		
152. pants	29. pants	
153. pants	30. pants	
154. pants	33. pants	
155. pants	40. pants	
156. pants	41. pants	
157. pants	42. pants	
158. pants	42.a pants	
159. pants	43. pants	
160. pants		
161. panta 1. punkts	156. panta sestā daļa	
161. panta 2. punkts	156. panta ceturtā daļa	
161. panta 3. punkts		
161. panta 4. punkts		
161. panta 5. punkts		
161. panta 6. punkts		
161. panta 7. punkts		
161. panta 8. punkts		
161. panta 9. punkts		
162. panta 1. punkts		
162. panta 2. punkts		
162. panta 3. punkts		
162. panta 4. punkts	157. panta 1. punkta trešā daļa	
162. panta 5. punkts		
162. panta 6. punkts		
163. pants	158. pants	
164. pants	159. pants	
165. pants	160. pants	
I pielikums	I pielikums	